

SÎYAMED Û XECA

Arêkerdax: **Koyo Berz**

Institut kurde de Paris

K.L. 3606

SÎYAMED Û XECA

Arêkerdax:
Koyo Berz

ISBN: 91- 87730-32-4

APEC-TRYCK & FÖRLAG

Institut kurde de Paris

LIV. KL. 5606
43 / 14 / 2017
9-12 BER SIY

SÎYAMED Û XECA
Arêkerdox: **Koyo Berz**
Wêne: **Dilower Mêqeri**

Weşanên APEC
Weşan nû: 32
Çapa yekemîn 1993

Malmisaniy jî zaf alîkariya mi kerdî. -Koyo Berz
Ino kitab bi alîkariya "Kulturrâdet" omew çap biya.

Utgivare: **APEC-TRYCK & FÖRLAG**
Box 3318
163 03 Spånga

Tel: 08-761 81 18
Fax 08-761 24 90

ISBN: 91-87730-32-4

APEC

Institut kurde de Paris

KOYO BERZ

Sera 1951 di, dewa Sêwregi mextele di ameyo dinya. Wenden a xwi ya destpeykerdeni heta sinifa çihari dewda Anazoy di wendo. Sinifa panci ji Sêwreg di, wendexaneyê Şair İbrahim Rafeti di tamam kerdo.(1964)

Wenden a xwi ya wertî û seretayî(lîse) jî, Sêwregi di tamam keno(1969-70).

Eynî ser di Zongûldak di dest bi kardê formeney keno. Qandê tay sebeban ê karî ra fek viradano, şino Adina di kewno Dewlet Sû İşleri. Hendê nê serî girweyêno, bahdo şino eskerey.

Sera 1973 di eskereya xwi qedêneno û fina karê xwi yê Dewlet Sû İşleri domneno.

Sera 1974 di ê karî di beno şef teknîsîyen. Sera 1977 di tay enbazandê xwi yê kariya sendîqa Yenî Bes İşî virazenê. U no sekretrey a sendîqa keno. Heta Cûnta da 1980 ay nê karê sekretrey domneno.

Sera 1977 an di, di finî 1978 an di di finî, 1979 an di finê û 1980 di jî finê yeno tepîştênî û hergî finê hendê mengê çiman bin di maneno û işkence vîno. Di mengî verê cûntay ney sirgûnê Yozgatî kenê. Labrê no rapor gêno û nêşino Yozgat. O sire di cûnta bena û no peyser agayreno kardê xwi ser.

Sera 1981 an ê menga Adarî di dahwa DDKD ra yeno tepîştênî û 34 rojî polis Qolejî dê Adina di, çiman bin di û işkence di maneno.

Viradeyêno, sera 1982 di fina yeno tepîştênî û 65 rojî siki yunetîm di maneno. Sera 1983 di fina yeno tepîştênî û hewt mengî hepisdê Qarataşî di maneno.

Nê sebeban ra kardê xo ra yeno eştênî. Amandê polîsan ver, mecbûr beno bar keno key xwî beno Sêwregî.

Polîsî wîja di jî ci rehat nêverdanê. Sera 1986 di remeno şino Swêd(Isveç)

Nûşttox jewjinaye û panc qeçê ci estê. Kitaba nûşttoxî ya sifteyênî Na Xumxum a, sera 1988 di kîştay weşanxanedê Jina Nû ya çap biya. Keylê rojnameyan dê Kurdî di nûştê Nûşttoxî amayê çapkerdenî.

Institut Kurde de Paris

VERVATENI

Wendewanê hêcay!

Şîma heme rind zanê, heta ewro folklorê ma, mese-
lokê ma, edet û kulturê niyameyê nûşnayeni. (Ê ki ameyê
nûşnayeni jî mîleta ma mîyan ra zaf vila nêbiyê) Fek ra
fek, mêrdîm ra mêrdîm, Dêrwanî ra dêrwan, Dewl ra
dewl, Sûkl ra sûkl, Cemeat ra cemeat, wede ra wede
doşbiyê û ameyê resayê ewro.

Ninan ra jû jî estanîka Siyamed û Xec a. Him bi vaten-
da estanîk da xo ya û him jî bi dêrda xo ya, doşbiya,
doşbiya ameya resaya no roj.

Ez dewl di gird biya. Wexto ki meymanî ameyê yan jî
dewlî bi xo arêbiyayê pê ser, pê rê estanîki, fîqrey û me-
selokî vatê û zaf qeybet kerdê. O war di dewa ma zaf
meşûrî bi û zaf vernî kewtî bi. Verniya ê dewandê
çorşmîñî antê. Ewro jî hewna wîni yo.

Dewa ma sinorê Sêwregî (Riha), Çermûgî (Diyarbekir)
û ê Aldûşî (Semsûr) pê ra abîmayê.

Namê dewda ma MEXTELE yo, labrê Tirkan vîrnayo
kerdo Bôrûmcek. Kes nêvano Bôrûmcek. Mîleta Kurdan
heme vana Mextele. Dewa ma girêdayê Sêwrega. Roja-
kewten a ma di dewa Kalî esta. (A dewl jî girêdayê Çermûg
a)

Dewda ma û kalî ver a ro (Firat) ravêreno.

Overdê roya (hemberê dewda ma) dewa Hilêmi esta. (A
dewl jî girêdayê Aldûşî ya).

Ma nê dewandê çorşmiya zey dewêyayê.

Ma keyney dayê pê û pê ra girotê.

Ma pê di kerwayîni kerd. Biyê xal û êganî, kerwa û
merdimê pê.

Sebebê bahskerdenda nê dewan noyo. Qandê ki ma
biyê dost, enbaz, kerwa û merdimê pê, qandê coy jî ma zaf
pê ser di şiyê.

Şiyayeni û amyayena, pê hettî ronîştina tîm şorî fol-
klorê ma vila biyê. Nê çorşmeyra, heta wîlayetandê xo ra
meselokî, fîqrey û estanîki kom kerdê fêrê inan biyê û
ameyê pê rê vatê.

Heme ca ra meymanê kalik û pêrdê mi ameyê Kalikê

mi pilê dewî, veramyayeyê dewî ameyê hesibnayeni. Qandê coy bolki keydê ma di kom biyê.

Ez çiçi mîsaya se, qeçkînda xo di nê meymanan ra û dewîjan û merdimandê xo ra mîsaya.

Qeçkîni di fêrê nê estanik, fiqre, mesele û folklorê xo biya. Hergî şewî pîrika mi qalê tarixdê ma kerdê û ma rê folklorê ma vatê.

Çiyo ki Kitab a mîna Na Xumxum a di ameyo nûşnayeni ez şena vaja se ra seştîyê ci (%60) mi pîrikda xo ra o bîn jî meymanan û çorşmî ra giroto. Ê ki kîdabda mi di nûşneyayê bê inan nezdî se hebî estanik, fiqrey û meseley zana.

Inan ra jû jî estanika Siyamed û Xeca.

(Eger Ella quwet bido mi ez bişa ez do inan jî komnê pê ser kera û bîda çapkerdeni).

Na estanik a Siyamed û Xeca ki mi nûşnaya, pê ro yê ci ne heme ê zanayey da mîn a qeçkîna.

Mi na estaniki, bêzaneyeyda xo, jew bî zaf cayan û merdîman ra bî perskerdeni û goştarey kerdena girota (komkerda).

Zaf tay çiyê ci jî mi kitabda H.Erdemî ya tirkî ra giroto.

Qandê estanikda Siyamed û Xeca û komkerdeni da ci, kasetî mi dayê ardenî, goştarey a dêrda ci kerdo. Qandê coy welat ra mi rê nûştîy ameyê (Tabîî bî Tirkî ameyê nûşnayeni).

Mi kam diyo (o ki hebê estanik a ci zano) ci ra pers kerdo. Merdimê ki mi ci ra pers kerdo û dayo perskerdeni wazena inan ra çend namey bîda. (Nê mintîqa Sêwregî ra yê).

Dêrwan Seid o Aşiq, dêrwan Sukrî İzol.

Piyê mi Ahmed ê Baboyan, lajê xaldê mi Cebelî, Karabûlbûl, Mextele ra Nûriyê Elî dê Êmî. Ūsman Efendiyê temikan û çendna.

Bê mintîqada Sêwregî Mintîqa Dîyarbekîrî, Rîha (Urfa), Semsûr (Adiyaman) Meletîya, Mardîn û Adîna (Adana) ra jî pers kerdo. (Şîma zanê mintîqa Adîna di heme sūkandê Kurdistanî ra ronîştwanî estê). Mintîqa Madenî ra jî mi kasetê vist xwî dest û goştareya ci kerdi.

Mi kê ra pers kerd, kesî sere ra heta peynî zey pê nêva. Tay vanê lajê Mîrdê Şîqaqî yeno birayanê Xeci kişeno û Xeci remneno beno. Tay jî vanê çarês dezayê Xeci yenê birayanê Xeci kişenê û Xeci remnenê benê. Tay vanê lajê Mîrî zeriya xo fêno Xeci, tay vanê dezayêdê ci. Xeci nêwazena. Qandê coy jî birayê Xeci Xeci gênê û şînê kodê Sîpanî ser o ca benê. Labrê zahfê ci vanê dezayê Xeci birayanê Xeci kişenê û Xeci remnenê.

Qandê nê hesabî mi jî hebê kerd fantasî û wirna ardi pê hetî. (Qandê coy wendewanandê xo ra uzrê xo wazena).

Zekî nê wirna xo jew kerê û hêriş biyarê birayandê Xeci ser. Bahdê remnayenî, lajê Mîrdê Şîqaqî dezayandê Xeci rê bêbextey keno û înan erzeno hepsî.

Zaf nûştey û çî est bî, resabî mi, labrê mi ê heme nê nûşnay. Qandê kî zaf dergî nêbo û wendênî dî wendewanî êctz nêbê.

Ma hetî, mintîqa ('axê) ma dî, (ma dimîliyan miyan dî) deyîra Sîyamed û Xeca bî zeravdê Kurmanciya yena vatenî, vajiyêna. Labrê mesela ci, estanîk a ci bî zeravdê dimîliya yena vatenî. Ma hetî dêrwanî dêra ci bî kurmancî vanê û bî dimîlî jî îzah kenê. (Ma vajê panc deqîqey dêrî kenê, panc deqîqey jî mesela ci vanê). Qandê kî zahfê ci kurmancî nêzanê.

Mi bî xwî jî Kurmancîda ci ra çiyê fahm nêkerdê.

(Kurmancî Awrûpa dî mîsaya) Ez werdêkey ra dimîliya ci mîsaya û qandê coy jî mi dimîliya ci nûştî.

Tay cayan dî, tay merdimî Qeda û Belay rê vanê Qedagêtran. (Ez bî xwî nêzana kamcîn raştî).

Welatî dî mi Qedagêtran niyaşnawit bî. O name jî mi Awrûpadî enbazan ra aşnawit.

Folklorê ma Kurdan zaf dewlemendo. Labrê çî heyf heta nê serandê bahdoyênan niyameyo nûşnayenî.

Wexto kî mintîqa ra mintîqa, fek ra fek doşbiyo, bîwazo nêwazo ameyo virnayenî. Tay cayan dî, tay çiyê ci vêşî, tay çiyê ci kemî biyo.

Labrê fina jî şeklê xwî nêvirnayo. Estanîk a Sîyamedî jî winî biya.

Tay enbazan va estanîk a Sîyamed û Xeca, kîşt a Kurdandê Ūrisî (Sowyetî) ya çend finî ameya nûşnayenî û

çapbiya. Labrê inan ra jû jî mi dest nêkewti ki ez bewniya ci ra inan seni nûşta.

Folklordê ma dî zaf çiyê muhîmî estê. Wexto ki kes çiyê nûşneno, kes bîşo bi perskerdenî û kendera inan raşt bikero û raşteya ci binûşno zaf weş û dewlemend beno. Labrê no jî girêdayê şert û îmkano. Wexto ki şerti ray nêdê û îmkane kesî çinêbê. Kes seni bikero seni nêkero, rew rewî nêşeno raştê ci (orijinalê ci) biyaro pê ser. Bes bî nûşnayenî û vila kendera no çî raşt beno û yeno pê ser. Ez ewro no babeta nûşnena, meştî jewna (jûna) werzeno babetna nûşneno. Biro jewna werzeno raştê ci nûşneno. Kes do nêvajo ez heme çî zana û ê mi raşt o. No çî winaya, perskerdena, mîleti miyan ra beno raşt. Verî wendenî û nûşnayena ziwandê Kurdî zaf çinê bî. (Bê çend nîmûneyan) Qandê coy jî vernî nêşî bî, vila nêbibî, nîyamebî nûştênî û wendenî. (Hele bi zeravde dimiliya)

Ewro tay bo jî, kemî bo jî, jew jew çiyê yeno nûşnayenî û çap beno. Ewro kemî, vêşî yan jî şaş biro nûşnayenî, meştî do raşt bo. Hetan ki folklor nîro nûşnayenî, mîleti miyan ra vila nêbo, mîleti nêwano, nêvîno, fikrê xo ser o nêvajo, o çî rew rewî raya xo nêvînenî û raşt nêbeno. Nûşnayenî û wendena ray abiyênê. Tayna werzenê ê rayan virazenê û raşt kenê. No heqîqetêno.

SIYAMED Û XECA

Dinya, دنیا.

Gul û gulistan دنیا.

Wext beno tarî, wext beno roşnayî, wext beno wişk, wext beno hî, wext beno kiho, wext beno bi derdana, wext beno bi kulana, wext beno şirin, wext beno kêfîn, wext beno bermiyên, wext beno bi axî û ofiya, wext beno bi bermî û qîjîniya.

Dinya, دنیا.

Tewrdê koyandê ciya, rezandê ciya, kerandê ciya, mêşandê ciya, mergandê ciya, zozanandê ciya, dar û berdê ciya, berda ciya, awda ciya yaxerdê (varandê) ciya, vewr da ciya, vadê ciya, talazok da ciya, torg da ciya, serd û germê ciya, virûsikandê (vîrsikandê) ciya, teyr û tûrdê ciya, wext beno, beno şew, wext beno, beno roj û heyatê (jîyana) xo domneno (rameno).

Dinya, دنیا.

Weş دنیا, heme çi ra pîr دنیا.

Wext beno layandê xo ya, wext beno hewrandê xo ya gurenno.

Wext beno tîjîda xoya veşeno.

Mîyan di koy estê, kerey estê.

Ne vernî û ne jî peynîya ci asena.

Ne bi şîyayena û ne jî bi emîriya bahrê ci qedênê.

Wext beno kes wineno ci ra, ciya kêfweş beno, sero kay keno û hûweno.

Wext beno kesî keno derdîn û dano bermîro.

Wext beno gurenno, wext beno bê veng maneno.

Wext beno kesî tersaneno, wext beno cesaret (bêtersey) dano kesî.

Heme çi rê virara xo akeno û gêno.

Heta ewro (nîka) ne cîn û cînawîr, ne teyr û tûr, ne dar û ber û ne jî insanî biyê (heqîqî) raşt vêrê

ci.

Tim û tim sero, biquwetî zor dayo bêquwetî.

Dara girdi dara werdi sersîda xo di vinî kerda û nêverdaya, riçe bido û girdi bo.

Cinawîrê biquwetî, cinawîro bêquwet, insanê bêquwet û bêçarey kîştê, talan kerdê û wertera he-wadayê.

Dinya dinya.

Tay sero pîze mird û bi kêfa geyrenê.

Tay jî sero veyşan, teyšan û viran manenê.

Taydê ci herîran ra, îpekanra, çîna danê xo ra, taydê ci jî nêşenê cayê xo yê namahremî bigîrê û viran manenê.

Taydê ci qonaxan di, koşkan di roşenê û heyatê (jîyana) xo domnenê.

Taydê ci jî tebera vewr û varanî bin di serdan ra qeflênê û mîrenê.

Cayêdê ci çîniya tey jîyana xo bidomnê.

Ê taynan heme şamiyê ci bi gošta virazênê.

Taydê ci jî sera diwêş mangan nêşenê goşt tamkerê.

Noyo dinya, taynan rê zalimo, taynan rê kînino û taynan rê jî lanetîno.

Taynan rê bol weşo û şîrîno, taynan rê jî talo.

Taynanê ci çîhar lîngan ser denîşneno.

Taynanêdê ci zî serî ser viradano erd ro û pêrişan keno.

Ê taynan may û piyê ci kîşeno û înan sêkur ver-dano.

Ê taynan zî nengûyê ci gûniya nêkeno.

“Edaletê ci edaletê do raşt nîyo.”

Hûweno rîdê taynan, ê taynan zî pî keno ci rî.

Tay sero tim hûwenê, taydê ci jî tim bermenê.

Tay kêf kenê, tay jî qahrîyênê û bêkêf jîyana xo domnenê.

Heta nîka kesî ci ra cîyê fahm nêkerd, no senî û

çitil dinya yo?

Senî beno wa winî bo, bi kêf a bo jî, bi qahr a bo jî, bi bermî ya bo jî, hûwate ya bo jî fina jî weş o û şîrin o.

Dinya dinya ser o geyrayena ci û jiyana xo dom-nayenî, ser o ronîştenî û werîştenî bol weş o.

Ser û merg nêbo, qahr nêbo, veyşaney û teyšaney nêbo, viraney nêbo, edaletê ci hemîni rê jew bo do diha zî weş bo.

Dinya dinya kiştêna bêbext dinya, xayîn dinya.

Taynan bêwext kişeno û warê ci wîran keno.

Taynan bêwîhêr verdano û zalîmeya xo ser o kemî nêkeno.

Taynan rê zî xîrabey dişmiş nêbeno.

Wext beno kesî cemidînenî, wext beno german ra veşnenî.

Wext beno erzenî talazîk da xo ver û erd ra kaşkenî beno koyan ser a, keran miyan ra teqley keno.

Wext beno ne dûz vano, ne la vano, ne deşt vano, ne ko vano, ne ray vano şaneno tê miyan û xîrabe, wîran keno.

Wext beno felekanê xo, ezraîlanê xo rişeno, xeyman û banan însanan ser o xîlneno û ano war.

Kêberanê ci gêno, keyê ci û pergela ci keno vila.

Îşte no yo dinya.

Nê dînyay ser o leteyêdê ma, parçeyêdê ma zî esto.

Gul û Gulîstano û nameyê ci jî KURDISTAN'Ō.

Bî layandê ci ya, bî koyandê ci ya, bî dar û berdê ci ya, teyr û tûrdê ci ya, bî deşt û zozanandê ci ya, bî baxçe û bostanandê ci ya, bî war û herda ci ya zey cenetî ya yo.

Tim Gul û Gulîstan o.

Bereketê ci û petroldê ci ya dinya warî beno.
Mergê ci tim kihoy, awê ci tim honik û bolî yê.
Biherda siya û sûr a êrdê ci, mêşeyê ci, mergê
ci, deştê ci û zozanê ci xembilyênê.
Vilîkandê ci ra boya cenetî yena.
Boya misk û emberî kewna ser.
Bi salandê xo yê pahnana û siyanndê xo yê mer-
merinan a dewanê xo xembilneno.
Bi ziyaretandê xo ya, siyandê xo yê şifayinan a
derdan rê derman vînenno û kulan keno weşî.
Çi rê qandê çiçi no dinya hendayê weş o û zalim
o.
Newe bi weşey û zalimay a, bi derd û kulan a ma
do birê rayerî ser.

Institut kurde de Paris

Rojan ra jû rojê, roja xeyr û bereketî.
 Şewan ra jû şewî, şewq dabî şewqê aşmî.
 Heme ca kerd bî roşnayî û zey nûrî ya berqîyayê.
 Kesî nêşayê cê ra abirno, şewa yan zî roj o.

Va yo kur ameyê sêneyê kesî honik û tenik
 kerdê cemidinayê.

Perê dar û berî vay ra lertzayê û şeqîni kewti bî a
 ci û jew jew kewtê, to vatê qey mirîçikê hewa ra
 perenê.

Erdê sûrî kariyayê, xeleyê ci hendê mûndiyê
 berz biyê.

Salanê pahnan serê îniyandê dewan xembilnayê.

Xortan ser o dame, kaya newsîyan û hîrêsîyan
 viraştê û ser o kay kerdê.

Şiya henûcîki eşti bî, werteyê na siyerî qulibî,
 wexto ki qeçekî nêweş kewtê û kixayê, berdê hîrê
 finî quli da na siyerî miyan ra berdê û ardê.

Şiyanê mermerênan çengeyê banan xembil-
 nayê.

Kiştê ra qahrê dinyay û kiştê ra kêfê dinyay
 kewtê tê miyan.

Çi rê no dinya hendayê weş o, gorê na weşeyda
 xo jî wext beno bêkêfo û bol zalim o.

Nika ma do zalimaya ci û weşeya ci bivînê û
 miyan di heyata (jîyana) xo bidomnê , goreyê zorî
 zordestey û zalimay jî do ma rê bol weş biro û ma
 do nêwazê bimirê, yan jî miyan di vîni bê.

Rojan ra jû rojê, roja zahf xeyrî û bereketî beno.

Roj qedêno şino awa, bena şewî, ema şewan ra
 şewî ferq keno.

Na şewî tarî nêbî, zey rojî ya şewqîni bî, şewq
 kewt bî a ci ser, no şewq, şewqê aşmî bî, aşmî ya
 pancêsi berqayê.

Koyê ver o dewê est bî, dewê da zahf weşî û şîrîni.

Wexto ki tîjî kewtê a ci, şewqdê tîjî ra berqayê û bixê do germ kewtê a ser.

Darê ki çorşmedê dewî di rê, ê daran ser o biyê wiçwiçiya mîrîçikan.

Gem da ci di jî mêşan miyan di siyan ser o biyê qequbo qequboyê (ququba) zerecan.

Zerecan wendê û pêrê qequbo kerdê.

Dolandê ci di vengê qirêncilan ameyê.

Dolan bin di masan rê vinderdiş çinê bî.

Heme cadê ci ra boya mişk û ênberîya ameyê.

Boya weşî kewtî bî ci ser.

Wexto ki va ameyê, biyê şepîniya perandê daran, perî şiyê û ameyê, qandê ki gildê xo ra nêkewê xo pa zeliqnayê.

Çorşmeyê dewî dar û berî xembîlnabî, boya vîlikan û ê dar û berî kewtî bî tê miyan.

Na dewa weşî û şîrîni Silîf (Sîlîva) bî.

Silîf dewê da bol gîrd a zahf weş a û şîrîn a.

Rojan ra jû rojî zeredê jew banî di çîla îdarê veşayê, dûnê ci zey reseniya xo resna bî maxandê banî.

Wexto ki kes wînyayê şop da ê dûnî ra, to vatê qey resen o, yan jî şopa virûsik a a ya yena war.

Wexto ki dûnî xo resnayê maxan ey a tepey a biyê vila, nîmeyê ci dîskiyayê maxan a û maxî kerdê zey qatranî ya siya û nîmeyê çîyo bin jî geşayê wertedê wedî ya, taydê ci jî ameyê kewtê gulîlik da çîman û çîmî zey îsofî ya veşnayê.

Boya qazaxî kewtî bî banî ser.

Kîştê ra boya qazaxî û dûnî, kîştê ra jî derd û kulî.

Jû veyvî koşedê wededê banî di ronîştî bî, dolab riştê û xo fek di mîxmîxî kerdê û dêrî vatê.

Goreyê nê derd û kulî, na boy da qazaxî, kêfê ci

zahf weş bi.

Bi kêfweşeya dolabê xo tadayê û rêşê xo riştê.

Verniya ci zimistan bî, hadreye ya zimistani kerdê.

Xo rê ji mêrdedê xo rê pûçikî, lepikî viraştê, qazaxî, kilawî viraştê.

Zimistani nê xo ra dayê, pa serdî ver o, varani (yaxerî) ver o, vewrî ver o xo pawitê, qandê ki serd nêgirê û nêweş nêkewê.

Mêrdeyê ci ji di balîşnay naybî pê ser û destê xo nabî xo serî ver a o xo azîknabî balîşnan.

Bêveng û bêhes dişmişî biyê û goştareya kebanîyer da xo kerdê.

Ay ji hêdî hêdî xo fek di dêrê xo mîxmîxnayê û vatê.

Kêfa ci weşbî, na rezîley miyan di, na boy û bexî miyan di.

Qandê çiçi, qandê çiçi ?

Qandê ney, qandê ki cinêki hal bî, ci pîze di qeçek estbî, bi hal bî, dîgan bî, jew ganê ay û jew ji qeçek pîze di luwayê û kay kerdê.

Qandê coy çilaya ci veşayê, kêfê ci weşbî, cinêkerî kêfan ver xo fek di dêrî mîxmîxnayê.

Qandê coy bi kêf a dolabê xo riştê, çiyê xo viraştê û hadreye ya zimistani diyê (kerdê).

Do qeçek biyardê, hele no qeçek lajek biyayê, way kêfdê inan rê.

Adirê locinda inan do a ci kewtê, şewqê ci do zahf biyayê.

Adirê inan do biveşayê, çila inan do a ci kewtê û paştiya inan do metîni (qayimî) biyayê.

Ocaxê inan do lajekî ya şên biyayê, e ya bîdom-nayê.

Inan do kêfê xo kêfkerdê, riyê inan do şên biyayê û bihûwayê.

Emâ çimê felekî korî bê, zey belûwana bivîjîyê.

ma verdano merdimo feqîr kêf bikero û bihûwo ?

Ma verdano merdimo feqîr jî însanan miyan kewo ?

Nê... nê... nêverdano, feqîrî nîmedê ray di tepşeno, vernî ci ra gêno, perzananê ci şikneno, bê taqet fineno.

Ax felek ax !

Felekê xayînî fina xo resna feqîran, fina xo resna bêpaştiyan, fina xo resna bêçareyan.

Felekî fina jew tepîşt, fina vernî ci ra giroti.

Dewda Silifî di xo resnan taynan, vernî înan ra giroti çila înan peyşnê.

Çilaya ci veşayê, dînê çila da ci zeredê banî ra vila biyê, cînêk dolab riştê, xo fek di dêrî mixmix-nayê.

Mêrdeyê ci jî xo derg kerd bî û goştareya cîniy-erda xo kerdê.

Cînêki digan bî, diganî çarnayê, qandê gandê werdi, qandê gandê pîzî hadreyeya ci û ê zimîst-andê ci kerdê.

Felekî xo resna nînan, felekî çilaya nînan kerdî hewna (peyşnê), kêfê nînan qîrandê nînan di verda.

Ax, ax bêbextê felekî, zalimê felekî, ax, ax !

Hewna lajek niyamebî dînya, hewna çilaya lacekî niyakewtibî a ci, felekî xo resna pêrdê ci vernî pêrdê ci ra giroti.

Felekî piyê lacekî Ahmed zey pê kerd, dinyayê ci kerd tarî.

Felekî tay riştî pêrdê lacekî vernî û înan Ahmed kişt, zey pê kerd.

Gangêrî dewda Silifî di xo resna Ahmedê feqîrî û ganê ci giroti.

Felekî talazîka girani qilaynê, toz û dûman êrd ra werzana û adir vist taynan pîze.

Qijîni û qîrîni kewti dewda Silifî ser.

Bi qijîni, axî, ofî û bermîyê ciniyan.

Hewrê siyay serê dewda Silifî girot û tarî kerd.

Qeyama girani qilaynê dewda Silifî ser.

O kêfê ê keyî nêmend, herûnda kêfî di adir kewt ê keyî, o keye cê ra cor veşa.

O keye di Jew do vêşî biyayê , hewna di mengê (aşmîyê) ci mendî bî, felekî girdê keyî, tira keyî, estûna keyî vîstî û şikîti, kuta banî, banî bin ra antî, ban xîlna, war kerd pêser.

Ganê estûnda keyî girot.

Hewna di mengê lajekî mendî bî biro dinya, gangêrî xo resna pêrdê ci, ganê Ahmoy girot.

Qandê coy qijîni û qirîni ya bermî kewtî bî dewî ser.

Qandê coy hewranê siyayan serê dewî girot bî.

Qandê coy toz û dûman gangêrî vîst bî dewî ser. Bibî qijîni, qijîniyêda barî. Vengê jû cinêkî ameyê. Bi qirîni û qijîni ya dayê xo ro, porê xo rûçiknayê, aho kerdê û axî antê.

Na ciniya Ahmedi bî, ci pîze di toximê Ahmedi est bî, toximê Ahmedi lûwayê.

Lûwayê mengan (aşman) ser o bî biro dinya, ema xebera ci çiyê ra çinêbî.

Nêzanayê dinya yo senî beno û maya ci ya qandê kê kena qijî û qirîni.

Nêzanayê gangêrî xo resna yo pêrdê ci û pîzedê mari di sêkur verdayo.

Nêzanayê felekî dinyayê ci tarî kerdo û rayê ci birnayê.

Ax, ax felek ax, ax zalim felek ax !

To çi rê wina kerd, to çi rê lacek pîzedê mari di sêkur verda, to çi rê werdekey di dinyayê ci tarî kerd û raya ci birnê ?

Roj ame, wext û seati bî tamam, deqîqan xo resna pê.

Sancî werîşt, adir kewt cinêker pîze, qirîni û

qijîniya ci erd û azmîni aşnawiti.

Cîniyê dewî pêro remay, ecele ya xo resna cinêkerî, cinêkerî ser o arêbiyay pê ser.

Qijîniya ci nêbiryayê, sancî antê, sanciyê qeçekî.

Cîniyanê dewî bî êdetandê xo ya, bî êdetandê dewa, qolê xo wesarnay û o ki zanayê ci rê kerdê. Taynan awî girênayê, taynan pîzeyê ci vilênayê.

Cîniyê zanayey ser o arêbiyay bî û bî êdetandê dewa û gorey zanayenda xo mîdaxelê ci kerdê.

No hesab a keylê wext tepey a qeçek marda xo ra bî, veng kewt a qeçekî, vengo barî û teze.

Vext û deqîqeyê ci bî temami, Ellay qeçek da.

Cîniyanê dewî qeçek hewa da xo destan ser, hewna gonî miyan di bî, bermayê ema hewna çimê ci giroteybî, çimê xo niyakerdî bî.

Hewna çimandê xo ya dînya nêdîbî senîn o, zey miyandê pîzedê marda ci yo, yan jî ci rê xerib o, nêzanayê.

Cîniyanê dewî mîzgîniya ci veror dê marda ci û va "lajek o".

Lajek Ellay dabî, bê pî. Piyê ci çinêbî, sêkur amebî dînya.

Piyê ci çinêbî ema apê (dedê) ci est bî, hal û vextê ci jî zahf weş bî.

Cîniyanê dewî pê pey ra va :

- Xebera ci ya xeyrî bidê dedê ci Mihoy û mîzgîniya xo ey ra bigîrê.

Cinêkê xebera lajekî dê Miho axay û wîna va :

- Miho axa, Miho axa çimê to roşnî bê, mîzgîniya min bidî, êganêdê to yo zey nûriya ame dînya.

- Ti vanê qey piyê xo yo, Ahmed axa yo.

Miho axa dest eşt xo tûnîklî û vîst mecdiye xelata cinêkerî dê û wîna va :

- Ella to ra razibo, to xeberê da xeyrî mi rê ardî. Ney a tepeya ocaxê ma do nê lajekî ya şên bo û e ya

biramo.

Cinêkeri mizgîniya xo giroti û da piro şî.

Herûnda ê mij û dûmanî di, ê hewrandê siyayan di nûr akewtbî.

Nûr ame dewi ser, nûr ame keydê lacekî.

Nûr akewt bî, lajek amebî dinya û maya ci jî sanciyen ver reyêbî, resêbî mirazdê (miradê) xo.

Lajek ame dinya nûr akewt rîdê marda ci di, Ella boka emrê lajekî û ê marda ci derg kero û boka roja xirabi nêmisno nînan û nînan teng di nêverdo.

Cinîyanê dewi no hesab a ci rê dihay kerdî, lajek şit soli kerd, pişt û da virarda marda ci.

Maya ci lajek dîskîna xo ro, germê ci û bixê ci ant, lewê germî nay pa, kêfê ci newe ra bî weş.

Lajek dîskîna xo ro, axiyê û afiyê anti û wina va :

- Nika piyê to do weşbiyayê û do ti bîdiyayê, o do kêfan ra biperayê, dinya do ê ey biyayê.

Emma çimê felekî kor bê, roşneyê çimandê ci birijyê, na gencey di gangêr rişt, ganê şêrdê mi girot û lajê mi, mi pîze di sêkur verda.

Fatihey waneyay, dihay bî, nobetî (sire) ame namî, lajekî rê geyray name.

II

Maya ci va :

- Nameyê pêrdê ci Ahmed bî, ey rojê xo roj nêkerd, wexto ki do rojê xo rojkerdê û do riye ci bihûwayê gangêri ganê ci girot.

Wexto ki merd qederê lajdê mi siya verda, lajê mi mi pîze di sêkur mend.

Qandê coy ez do nameyê pêrdê ci û qedersiyayena ey jewkera û nameyê ey pana.

Maya ci qedero siya û namedê pêrdê ciya jew kerdî û nameyê lajekî SIYAMED na pa.

No hesab a nameyê lajekî hem pêrdê ci ra û hem jî qederdê ci ra girot û na pa.

Nameyê lajekî bî SIYAMED.

Qederê ci veror ra siya nû siyabî.

Hewna niyamebî dinya qederê ci belî bibî.

Qandê coy lajek bê şans ame bî dinya.

Qandê coy SIYA + AHMED = SIYAMED ronabî.

Siyamed bî nameyê lajekî.

Goşandê lajekî di ezan wend û nameyê ci na pa û veynda.

Bahdê ezanî hirê finî pê ser o goşandê lajekî miyan di melayê dewî nameyê ci va.

No hesaba Siyamed neya pa.

Boka lajek bî namedê xo ya girdbo û namedê xo ya êmir bikero, namedê xo ya biro sinasnayenî û namedê xo ya kokê xo bidomno.

Ella êmrêdo derg bido ci û ci teng di nêverdo û roja xirabî ci nêmisno.

Eme felek nêverdano rihat bikerê û bihûwê.

Verdano, ma felek verdano ?

Miyabeyn ra rojî mengî (aşmî) û serî ravêrdî, serê Siyamedî newe kewtibî hirê, no fin jî felekî gangêri xo resna marda ci û vernî marda ci ra girotî.

Hewna lajê xo mirdiya xo, xo vîrari nêkerdîbî û ci di weş weş qîsey nêkerdîbî, hewna boya şîti lajdê ci ra ameyê, felekî ganê marî girot.

Nêverda lajdê xo di kaykero û gem a lajdê xo ya biremo û xo hol kero.

Lajdê xo ya piya şîro érda miyan û biro.

Nêverda lajdê xo ya şîro bollda çarwan ver û érdan awdo.

Felekî nêverda lajê ci şîro citi a jî nanê ci ci rê bero.

Nêverda, felekî nêverda Siyamed werdêkey di bihûwo, werdêkey di, tezeyey di hem kîşt a pêr ra hem jî marî ra sêkur verda.

Hewna newe xo dibî, newe kewtîbî qîsey, newe jewjew çî marda xo ra perskerdê û waştê ki bîmîso çîci yo çîci nî yo.

Hewna newe çî yo xasek silasnayê, hewna newe tamê dinyay kewtîbî ci fek.

Hewna newe dest pey kerdîbî çîyo xasek, çînayo xasek marda xo ra waştê û qayîlbî çîyo xasek xo ra do.

Hewna newe şamiya weşî, werdo weş marda xo ra waştê.

Ema felekî o jî ci rê bol dî, o jî ci rê neverda.

Nêşa mirdiya xo vajo "dayê" û marda xo ra pêşîyo.

Felekî ci rê bol di û ci ra girot.

Hem kîşt a marî ra, hem jî kîşt a pêrî ra riyê ci nihûwa.

Ax felek ax ! Ti çî hendayê bêbext û zalimê ?

Qe gunayê to nê sêkuri niyame, qe mûyê gandê to nêlûway, to no sêkur verda ?

To qe jewna nêdî, to maya ci ci rê nêverdê?

Qenê to jew bigrotê, jû ci rê verdayê.

Ema to nêkerd, to zalimeya xo Siyamedî ser o domnê.

Sêkur werte di mend, dedê ci Mihoy girot xu
heti û warî kerd.

Dedê (apê) ci Miho jî ocaxkor bî ci rê qeçî
nêbiyê.

Qandê coy weş winiyayê ci û diskinabî xo gan ro,
xo sêne ro.

Dedê ci Miho winî winiyayê ci ra, winî winiyayê ci
ra, çiyêdê ci kemî nêkerdê û qeçandê şarî ra ca
(pey) ra nêverdayê.

Çi fayde ki felekî nêverda, Siyamed zey qeçandê
şarî girdbo û zey qeçandê şarî bihûwo û kay kero.

Nêverdano, feleknêverdano, sêkur roj bivîno.

Bahdê serna fina xo resneno Siyamedî û
vernîyerî ci ra gêno.

Institut kurde de Paris

III

No fin felek aht keno ki ganê ci bigîro.
Siyamedî rê vano ez do to bikîşa û nêweşiya tifoy
ci rê peyda keno (dano).

Siyamed nêweş kewno û nêşeno ca ra bivîjiyo.
Hendê des rojan cay miyan di beno (maneno).
Nê des rojan miyan di adirê kewno a gandê ci û
zey adiri ya veşeno.

Des roji bena qîji û qîrîniya ci.
Kes nêşeno derdê ci rê çarebo û derman bivîno.
Des rojan miyan di Siyamed kopê estey maneno
û pûrtiya pordê ci û ê gandê ci heme rijyêna.

Des rojan miyan di zey qirşî ya maneno.
Porê seredê ci heme rijyêno û sereyê ci rût
maneno. Bahdo ji kermey girêdano û beno keçel.

Bahdê des rojan tepey a hêdi hêdi yeno a xo û
nêweşi hêdi hêdi ser a bena şeniki.

Nêweşi ra reyêno, ema por sereya nêmaneno û
beno keçel.

Wexto ki weş yeno a xo û vijêno kuçe enbazandê
xo miyan, qeçkandê dewl miyan, no fin qeçekî ci
ra fek nêviradanê û ci rê "qeçel" vanê.

- Eha qeçel ame, aha qeçel şî vanê û ci hûwenê.
O wext şermayêno û qeçkan miyan nîno û dûri
di roşeno, no fin qeçekî şînê û ci sî kenê û qeçel,
qeçel vanê û fetilnenê.

Qeçekî nêverdanê Siyamed biro inan miyan û
inan di mirdi kay kero.

Qeçê dedê Siyamedî çinêbi, qandê coy ey û
cîniyerda ci ya Siyamedî ra zahf hes kerdê.

Inan wîna vatê :

- Ocaxê ma Siyamed şenkero, dîwê locînda ma
o do berz kero, nameyê eşîrda ma o do bîdomno.

Siyamed nêbo ocaxê ma do kor şîro û çilaya
keydê ma do nêweşo û dîwê locînda ma do

nêvjiyo.

Siyamedî jî inan ra zahf hes kerdê, dedê xo pî, niyaza xo may zanayê, bê inan kesnadê ci çinêbî.

Werdêkey ra winî mîsabî û gîrd biyê.

Nêzanayê may û piyê ci sebîyê.

Piyê xo qe nêdîbî, maya ci jî ci vîrî niyameyê.

Dedê xo hetî roj bî roj gîrd bî, roj bî roj ravêrd bî quwet û bî bêters.

Cesaretê ey ser a û quwetê ey ser a qeçekna çinêbî.

Qeçekê dewî ey ver o damîş nêbiyê û ey ra tersayê û ey ver remayê.

Ema ci rê eybê do gîrd peyda bibî. Ellay eybê dabî, bahdê nêweşîda ci porê ci pêro rîjyabî û keçel bibî.

Na keçeleya ci jî qeçkan fek di bibî qanîk û qeçkan cawitê û roj bî roj no hêrs kerdê û qahran ra teqnayê.

Îşte sebebê xînc (kînc) û nefretê Siyamedî, qeçkan ra, insanan ra remayîşê ci û zey kovîyana dûrî kewtena ci no bî.

Qandê coy qeçkan û insanan ra remayê, qandê coy hes nêkerdê û roj biyê dişmenê ci.

Qeçkan jî şefağ ra heta şan ci rê "Keçel" vatê û fetîlnayê û sî kerdê.

Kesî ci rê Siyamed nêvatê, nameyê ci "Keçel" bibî.

Ey jî wexto kî qeçekê tepîştê, yan jî kewtê ci deşt eştê xo bin, xo bin di henîknayê û dayê pîro.

No hesab a Siyamedî jî nameyê xo, xo vîr a kerdî bî û roj bî roj bî xînc gîrd biyê.

Roj bî roj gefî werdê qeçkan û vatê:

-Qay rojê ci do bîro, şîma do jew bî jew mî dest kewê, ez do nêhesabî şîma hemîni ra pers kera.

Roj ame, "Keçel" vatenî jî diha zordê ney nêşî û no jî mîsa nê namî.

Winya qahr a peynîya ci ya nîna û qahr a o yo
nêşeno ser kewo û tim şîno tenîya maneno û
kes o ci di kaynêkeno.

Aqlê Siyamendî jî zey quwetê ci ya zahf bî, zahf
û zahf biaqil.

Çiçi vajê destê ci ra ameyê.

Bêters bî, tersê Ellay ci pîze di çinêbî.

Şew û roj gemda Ellay a bimendê xemê ci nêbî
û çiyê ra nêtersayê.

Winî bî, winî bî, na bêterseya ney û camêrdeya
ney ra qeçkanê dewî ney ra hes kerd.

Qeçkanê dewî dest peykerd hergî roj hetan şan
ney dîm a şî çarwe û dewardê xo ver.

Hetan şan ney dîm a remayê û ney dîm a
geyrayê.

Wext bî qayil nêbiyê jew deqîqe Siyamedî ra
abîryê.

Ey jî dest kerdibî, ray nayê qeçkan ver û raya ki
waştê qeçekî ci ra berdê.

Emeleya qeçkan ey rê ameyê (estibî) û ci ra bol
jî tersayê.

Bê ey qeçkan nêwetardê dewarê xo, yan jî
çarwanê xo berê gemî û biçiraynê.

Bê ey dewarê xo, çarweyê xo hetna ya nêberdê.

No şiyê kotî, vîjyayê kamcî kerî ser, koy ser ê jî
ey dîm a siyê. Bibî zey sersîda ey.

IV

Rojê dedê (Apê) ney şino êrdanê xo bîramo (citi bikero) ciniya ney ci rê şamî hadre kena û veyn dana Siyamedî, vana:

-Lajê mi bêri na şamî dedê xo rê beri gemi, nika dedê to biyo veyşan û teyšan.

O wext Siyamed şeş hewt sere bi û nînan jî fahm kerdîbî ki Siyamed bol biaqil o.

Şamiya ci jî mast û ribî ya benê.

Dewijî mastê xo êlban di amîn kenê û mast êlban di tepşeno, yanê beno mast.

Wexto ki êlbi di beno mast, qaymaxê ci jî ser o beno.

Ciniya dedê Siyamedî vana:

-Bewnî, ti destê xo şamiya nê nê, qarmişê şami nêbê û nêwerê, ti mastî bûrê, qaymaxê ci do bişikyo û belî bo.

Wexto dedê to veyşan bîmano, do to bikîşo.

Wexto ki Siyamed şamî beno, nêwetano mastî bûro, zano ki do qaymaxê mastî bişikyo û do belî bo.

No şeytaneyê fikiryêno û dişmişî beno.

Bînê êlbîda mastî kardî ya gul keno û mastî êlbi bîn ra weno

Wexto ki mastî êlbi bîn ra weno, her ke şino mast beno tay û şino war, ema qaymaxê ci nêşikyêno. No nîmeyê mastî weno tepey a, çapûtê keno qulda êlbi, qula êlbi gêno û dedê xo rê beno. Şamî dano dedê xo, dedê ci jî bol veyşan beno, hima kewno a şamî ser û Siyamedî rê jî wina vano:

-Lajê mi, heta ez şamiya xo wena, ti jî şorî, nîrî ra û haletî ra gayan a ki û beri awî ser o aw di û biya, wa gay jî hebê awî bişimê û cîfê (boya) xo bigîrê.

Siyamed jî şino gayan akeno û beno awî ser o

aw dano û keno bîyaro. Gayo jew şîno mergîda vaşî mîyan kî bîçero, Sîyamed senî keno, senî nêkeno, ga nîyageyreno.

Sî erzeno gay, gay çîwe keno senî keno, nêbeno.

Ga jî bol veyşan beno û qay fahm keno kî no qeçek o û cî ra nêterseno.

Sîyamed kardîya xo anceno û hêrişê serdê gay keno û vano:

-Wexto kî dedê mi bûreno to ser, tî hima tersan ra ageyrenê û yenê ray ser, çî rê ezo bûrena, to çîwe kena, sî kena tî yê nêageyrenê û nînê, ez to pey dî bera haletî hetî?

Gêno dî kardî peynî ra dano (erzeno) kulemek-da gay ro û gay keno dirbetin.

Gayan şaneno xo ver û gêno beno.

Dedê cî wexto kî nanê xo weno, Mastê xo qedînenno binê êlbi vîjyêno, winêno kî êlbi bin ra qul a û qul a cî çapûta ameya giroteni.

Sîyamedî ra pers keno vano:

-Lajê mi, no binê na êlbi çî rê qul o ?

To kerd qulî û mast cî ra werd ?

Sîyamed vano:

Apo wîlî ez nêzana qay verî ra qul o, nîyazî jî çapût a qula cî girota.

Ded çî yê nêvano, şîno kî gayanê xo girê do û cîta xo bîdomno.

Şîno kî çî şîro ! Winêno kî kulemekî da gay ra gûniya yena, Şîno winyêno cî ra kî kardî bîyo, kardan a dirbetin bîyo.

Qîjeno Sîyamedî ser û vano:

-Welzinyayo xulî welzînya, to no ga kardî kerd û no heywan kerd dirbetin ?

Binê êlbi jî to qulî kerdîbî û mast werdî bî.

Dî sîley dano Sîyamedî ro. Bahdo zeriya cî Sîyamedî rê û sêkureyda cî rê veşena, Sîyamedî gêno xo hetî, dano ronîştênî û cî rê wîna vano û

nesîhetî keno:

-Lajê mi, bewnî, no çiyô ki ti yê kenê, xînt jî ney nêkeno, ti xînt-mînt jî niyê, hebê aqîlbi aqîlê xo arê ki xo sere, girweyo pîs meki. Goştareya gir-dandê xo biki, aqîl bi wa hemekes to ra hesabikero.

No hesab a şîro, herkes do to ra nefret bikero, to ra serd bo û pî bikero to rî.

Nê qîsan ser a Sîyamed dano pîro û yeno keye. Nê qîsandê dedî ser a Sîyamed tim şorî wehzê (rewşê) xo fêno haldê xirabî û roj bi roj dest bi welzînyayey (nerihatey) keno.

Qeçê dewî, yanê lajekî şeş-hewt seran tepey a dest pey kenê ki kîştâ (alîkariya, destdergeya) pîyandê xo rê bikerê.

Yanê înan rê karo ki şenê bikerê.

Şeş seran tepey a barê çarwan û dewarî kewno qeçkan milî ser, no dewar û çarwan şîyayena nînan, hetan ki serê nînan benê pancês domneno.

Kurdî pancês seran tepey a qeçkanê xo, lacekanê xo zewzînenê û keynekanê xo veyvî kenê.

Kurdan mîyan di no êdetên o û hewna jî ca, ca, taynan mîyan di dom keno.

Mixtarê dewda Silîfî dedê Sîyamedî Miho Axa beno.

Miho Axa merdîmêdo zahf bêveng, bêhes û bol durust (wêrê emelî) beno.

Raşteyda ci ser a merdîmna a dewî di çînêbeno.

Qandê coy dewîjî ey ra bol heskenê, bol qîmet danê ey û ey hesabnenê.

Bol bêveng û binamûs beno, tahda ci kesî rê nêbena, Çîmê ci ne maldê kesî di û ne jî namûs dê kesî di beno.

Hendik destê ci ra (destbereya ci) biro rîndey keno û xirabey ra tim remeno (dûrî kewno).

Ci tûnîki di qurîşêdê ci jî bibo, dano dostê xo, enbazzê xo û merdîmandê xo.

Qandê coy tim û tim ney mixtarey rê weçinenê û kenê mixtarê dewda xo.

Miho Axa tim şino qîmet dano dewijandê xo û kar û barê inan ray o beno.

Remeno kardê herkesî û herkesî rê paştî vîjyêno (alîkarey keno).

Qandê coy dewijî heme ey zanaye hesîbnenê û qîmetê ci kenê vêşî.

Merhametê do bol ci pîze di beno û xîrabey nêzano çiçi ya û ci ra hesnêkeno.

Ey rojê qelbê kesî nêşikto û kes ci ra nêtewayo. Rojî yenê, rojan dîm a, heftey yenê heftan dîm a, mengî (aşmî) yenê mangan dîm a, serî zey aw a ravêrenê.

Heftey rojan fetilnenê, mengî heftan, serî mangan fetilnenê.

Serî bena rînd yena, serî bena xîrab yena.

Serî bena qezencê dewijan weş yeno, serî bena xîrab yeno, yan jî qe nîno.

Serî bena weş ravêrena, serî bena bîafetan û rezîley a ravêrena.

Sera kî qezencê ci, zerzewatê ci weş yeno, a serî rîyê ci hûweno û kêfê ci jî beno weş.

Serî bena rîyê ci hûweno, serî bena pîrûzê ci beno metreyê û ci di kêf-mêf sebîr nêmaneno.

Sera kî rîyê ci nêhûweno û pîrûzîn beno, a serî ti dest panê do biteqê.

Ema senî beno wa winî bo, rojda rîndî di jî, rojda xîrabî di jî dewijê dewda silîfî pê tepşenê û paştîda pê ra şînê, pêrê wîhêr vîjyênê û paştî danê pê.

Rojanê xo yê xîraban û rîndan pê ra bar a kenê.

No hesab a wext û serî zey aw a ravêreno.

O kî nan û sola ci no dînya di qedêna, wext ûdeqîqeyê ci benê pîrî (temamî) mireno.

Qeçekî ser bî ser benê gîrdî û ser bî ser awa ci

anvero şina û lema ci bena dergi.

No hesab a emrê Sîyamedî diwês ra vijyênê, kewnê hîrês.

Çendî ki Sîyamed beno gîrd, hendi jî beno welzînya (bêrihat) û şeytan.

Hendi beno gîrd hendi jî beno bîqûwet.

Tîm şorî dest bî xîrabey û welzînyayey keno.

Roj bî roj wehzê (rewşê) ci beno xîrab.

Kesî ci ra çiyê fahm nêkeno, qandê çiçi wîna beno. Kê nesihetî bîdayê ci, ray ci munayê o biyê dişmenê ci û diha jî xîrabey kerdê bol.

Zahf bîquwet bî. Dewî di kes qedê ci nêbiyê û qeçekê ci ver o nêşayê dest bero xo.

No hesab a Sîyamedî qeçkan ser o zordestey û destdergey kerdê û qeçekî tersanayê.

Qeçekî bol tersanay bî.

Zimîstanî vayê honikî dayê keçeldê ci ro, varan (yaxer) û vewr a varayê ser o, keçelê ci cemîdiyayê.

Hêrsan ver, ey jî dayê qeçkan ro û înan rê tahda, zordestey û zilîm kerdê.

Paylîzî yan jî amnanî keçelê ci tîjî ver a veşayê. No fin jî hêrsandê keçel veşayîşî ver hêrs biyê û hersê xo qeçkan ra girôtê, dayê înan ro.

Qeçkan seni kerdê, seni nêkerdê, xo kamcî kîşt a eştê (çekerdê) kamcî kîştî niyêştê, nêbiyê. Qeçê dewî heme xo dîm a berdê gemî û ardê. Kaya ki nêzanayê, şeytaneya ki nêzanayê, nêkerdê, fenê ki nêzanayê û nêkerdê çinêbî.

Zey şeytanî ya bî û kîlawa şeytanî çewt nayê şeytanî sere. To vatê qey ameyo dînya biyo gîrd û fîna biyo werdî.

Ko nêvatê, kere nêvatê, deştî nêvatê, mergî nêvatê, zozanî nêvatê, la nêvatê, kuçe nêvatê, deye nêvatê, çalî nêvatê, kemer nêvatê, qeçekî ci ra çarnayê.

Kotî di siyêda berzî estibî, kotî di kemerêdo

berz estîbî, kotî dî darêda berzî estîbî qeçekî vetê ser û ronayê. Wexto kî qeçkan zey cî nêkerdê, dayê înan ro û ê tehdît kerdê.

Wexto kî Siyamed ameyê, to vatê qey gangêrê qeçkano yeno, to vatê qey şêr o yeno û kewno bolda çarwan miyan.

Welatê nînan dî kamcî kay estîbî ey zanayê û ey ser a jewna çînêbî.

Bol jî remayê. Wexto kî remayê, qeçê dewî heme jewbîyayê nêşayê ey resê û tepîşê.

Wexto kî birî (çiri) kaykerdê ey heme veşnayê û birî kerdê.

Tî pist vajê, tûl vajê, birî (çiri) vajê, gule vajê, roverdîkî vajê, hakçîkî vajê, çîmpîstîkî vajê, hîrêlîngî vajê, çîtme eştenî vajê, gogî vajê, lahtqozî vajê, dîsmalî pê ver remnayîş vajê, dîsmalî merdîman pey dî nîmîteni vajê, dame vajê, ey ser a keş çînêbî û zey nê kayan a, seyan a kay kerdê.

Heme kayan dî jî serkewtê û vernî antê.

Labrê tîm şîyê biyê xîrab û welzînya.

Tîm şîyê şeytan biyê û zey marî ya dayê qeçkan dî.

Serê Siyamedî bî çarês.

Rojê dewîjî cî rê vanê:

-Keçel, tiyê tahda kenê qeçan rê, tiyê danê qeçkan dê ma ro û înan ser o zilim û zalimey kenê.

Tî yê qeçkanê ma xîrab mîsnenê û rayê xîrabî nanê înan ver û tî yê înan cayandê berzan ser a û tehlûke ra çarnenê.

Bêrî wîna mekî û qeçkandê ma ra fek vira dî û rayê xîrabî qeçkandê ma ver meşanî.

Aqilê xo arê dî xo sere, tî xînt-mînt niyê.

Tî xîntê pîr, nê xo xo ser o bîdirnî û vîran bigeyri.

Hebê qahrênê Siyamedî ra û ey tahzil kenê.

Ney ser a no jî hêrs beno, gefî weno dewîjan.

Rojê qeçkanê dewî hemîni gem a arê keno pê ser û qeçkan rê vano:

-Qeçkêno bewniyê mi ra û weş goştareya mi bikerê.

Neya tepeya ez sermiyanê (reisê, serdestê) şîma hemîna.

O ki goştareya mi nêkero û emrê mi niyaro ca, ez do ey bikişî yan jî seqet kera.

O ki mi ver o bêro yan jî cayê çiyê vajo, may û piyê xo pey bihesno ez do na kardida xo ya goşanê ey cî kera û ey kemerî ser a berza war.

Kam qisanê mi nêtepşo û niyaro ca, ez do ey gem a tîjîda Ellay bin dî girêda û molcîlan verda gandê ey o.

O ki mi ver o bivîjîyo û sereyê xo hewa do, ez do dest û linganê ey cî kera, yan jî mirdîya xo kotekî kera.

Şîma ney wîna bîzanê û zey goşarî ya goştê xo kerê.

O ki wazeno bîmîro, yan jî seqet bo, wa qisanê mi nêtepşo û niyaro ca.

O ki may û pêrdê xo rê, yan jî cana vajo, ez mîs-nena a ey, dînya çend koşeyo, sîya yo yan jî sîpe yo.

Bewniyê û goştarey bikerê.

Ney a tepey a keydê kê dî çî çiyê werdî est bo o do bîyaro.

Herkes wa xo rê sihanê û koçikê biyarc.

Ê ki hebê zengîni yê halê cî weş o wa keyandê xo ra lèn, tewqî, tawa û çiyê zey înan bîyaro.

Xo mîyan dî qîsey bikerê û qararê xo bîdê.

Ney a tepey a war û keyê ma do gemî bo.

Ma do gem a kefan mîyan dî xo rê ca vîrazê.

Ma do gem a şamîya xo vîrazê û gem a bûrê.

Nanê xo jî ma do gem a vîrazê, ez şamîyê zaf weşî vîrazena û nano zaf weş peyşnena.

Ney a tepeya goreyê ma do çî biyarê.

Taydê ci do zimîstanî pastêx, encilê wişkî, kesmey, sincixî, gozî, vamî, çîrê mişmişan, kaxê miroyan, eskîjî, fistixî, nihay û dendikê pîraynayey; taydê ci hakî, kergî, dikî, hulî, qazî, werdegî û qawirme biyarê; taydê ci peynîr, riwen, toraq, zeytûnî, siskî, rib û çiyoy zey ney; taydê ci nihey, mercûy, xele, lobikî, fasûley, nebî (misrî), tûyê wişkî û çiyoy zey ney; Amnan û payiz di çiyoy rojane zebeşî, beşiley, xeyarî, êncûrî, şamikî, bancanî, îsot, bûncikî, tirpî, mexdenos, pîyaz û çiyoy zey ney; taydê ci say, miroy, mişmişî xewxî, erûgî, engûrî, encilî, şîqoqî, sêzî, tey û çiyoy zey ney biyaro.

Ê ki keydê ci di çî çiniyo û fiqare yê, wa ê jî bitirê û biyarê.

Wa nê qiseyê mi şîma vîra nêşîrê, goşarey bê û şîma goşan a bê.

O ki niyaro ca, wa goreyê ey texminê xo bikero û hesabê xo virazo.

Çî biyarê ki ma dewar û çarwan ver o bûrê û xo rê kêf bikerê, Rojê xo rojkerê.

Ezo şîma rê emîr dana û emîr kena, ney a tepey a do wîna bo û wîna bidomno.

Ney a tepey a ma do şêrê, kîralê nê koyan bê.

Şîma zanê, wazenê meyarê ca, ez camêrd vana niyaro ca û kesî rê çiyê vajo.

Emirdê ney ser a qeçekî seferber benê û zey molcîlan a kewnê a keyandê xo ser, keyandê ci di çîçi esto, çîçi çîni yo arêkenê û kirêşenê koy ser û kenê kafan miyan.

Wexto ki dewar û çarwanê xo benê gemî, o ki peyşeno peyşnenê, o ki nêpeyşeno winî wenê.

No zaf weşdê qeçkan jî şîno.

Qeçekê ki keyandê ci di çiyê çiniyo, zey lûwan a kewnê pûnan miyan, o ki hak kewno ci dest, o ki

kerğî yan ji dikî tepşeno beno.

Amnan û payizî, baxçan û bostanan ra, êrdan miyan ra zerzewat û çiyê werdi çinenê, arêkenê û benê.

Zimistani ê ki keyandê ci di yemiş-memiş esto kenê tûnikandê xo, tewran miyan û kirêşenê gemi û gem a xo rê wenê.

No roj bi roj weşdê qeçkan şino û qeçkan rê beno şîrin. Çi tiriteni û xîrxîzey kerdeni heyecanê û kêfê dana qeçkan û weşdê ci şino.

No tim qeçkan rê vano "bîya" û qeçekî ji kirêşenê anê, vanê "senî beno wa winî bo, kotî bariyo wa bîvisîyo."

Dînya xemdê qeçkan di nêbeno û no qeçkan rê zey karê kay beno (yeno).

No hesab a keyandê qeçkan di çi nêmaneno; êrdan miyan di zerzewat nêmaneno û pûnan miyan di hakî nêmanenê (qedênê).

Qeçekî rojê Siyamedî rê vanê:

-Keyandê ma di çiyê nêmend ma bîyarê, baxçey ma, bostanê ma û êrdê zerzewatê ma pêro vira-cleyay û çireyay.

Pûnan miyan di kerğî û hakî nêmendî ma kirîştî.

Ma do diha kotî ra bîyarê? May û piyê ma bîzanê ma no çi berdo, do ma sere ci kerê.

Çiyê nêmend ma kirîşt û ma werd, vîst û çîhar seetî fekê ma nêvînderd û tim cawîya.

No hesab a bahr bo damîş nêbeno.

Ma diha nêşenê çi bîyarê û biresnê.

Ma diha bîyarê, do keyandê ma di çiyê nêmano, may û piyê ma û birayê ma bûrê.

Ma do keye di veşan bîmanê û veşaney ra bîmirê. Siyamed no fin wina vano:

-Şîma do ê ki qeçê ci ma miyan di çîniyê û ê ki zengîni yê û keyandê ci di çi esto, pûnandê ci di hakî, kerğî, hûlî estê înan ra bitîrê û bîyarê.

Tay jî keyan ra firaq-miraqî bitirê û biyarê ma inan roşenê çerçiyani û pa xo rê çiyê werdi herinenê û wenê.

Qeçekî dest bi xirxizey da teberî kenê, pûnan ra hakî û kergî tirenê.

Taydê ci keyandê xo ra yan zî keyandê embiryanan û ê dewijan ra firaq-miraqî tirenê.

Dewijî ferq kenê keyandê ci ra çiyê şino û pûnandê ci ra hakî û kergî yê yenê tiritenî.

Çimê wêrandê kergan hak nêguneno û winênê roj bi roj kergê ci yê benê kemî.

Rojê dewijî arê benê pê ser û jêwdê ci vano:

-Dezayêno, birayêno, dedêno, xalêno! Pûnandê ma di hakî, kergî nêmendî.

Koyan ser a lûy, vergî, wawikî heme biyameyê nêşayê nê kerganê ma hendayê berê û bûrê.

Miheqaq ma do vengê qarqarda ci bîaşnawitê.

nê girwî miyan di girwena (girweyê) esto, ma do na şopl kewê, no çi afat o ma sere di ameyo.

Keyandê ma di çiyê werdi û êmiş-memiş jî nêmendo.

Heme vanê "ma bipawê" û qerarê xo danê qandê pawitenî.

Qeçkan ne vatbî na kerga ma ya, ne na kerga embiryanan a, ne na kerga merdimandê ma ya tiritibî, berdî bi û gema xo rê werdi bi.

No hesab a senî peyniya hakan û kergan nîro?

No hesab a senî keyan di çi bîmano?

Dewijî dest pey kenê û herkes xo ver a paweno.

Nê pawenê, çim kenê, çimanê xo çorşman ra carnenê ki bivînê no çi bela yo nînan sere di ameyo. En bahdo nê vînenê û qeçkanê xo taqib kenê nê yê ser a (hetê kamcî kîştî) benê û kotî di wenê.

Nê pêro mesela pey hesyênê ki no heme yo seredê Sîyamedî bin ra vijyêno û o yo qeçkan mis-

nenno û gefî weno qeçkan, qeçekî yê jî tersan ra tîrenê û benê.

Zekî no yo seredê ey bîn ra vijyêno û bî emirdê ey a beno û weşdê qeçkan jî şîno û qeçekî yê jî kêf weşe ya tirinê benê.

O yo qeçkan misneno, ray şaneno wer û ê yê jî kenê.

Dewijî xo danê bendedê qeçande xo, danê bendedê Siyamedî, roj bi roj qeçandê xo rê û Siyamedî rê vanê, seni kenê, seni nêkenê, nêşenê vernîya ci bigîrê.

Nê seni kenê, seni nêkenê, nêşenê qeçkanê xo nê girwî ra fek bidê viradayeni û biyarê ray.

Xo kotî erzenê, kotî nîyerzenê nêbeno û teslaya nînan kewna.

Dewijî vanê "diha kardî neyê estî ya, sebir-mebir nêmend, ma diha nêşenê sebir bikerê û bi pawê çiyê ma keyandê ma ra biqedîyo û ma veyşanî bîmanê, ya ma do ney bikşê, yan jî ma do qeçanê xo bikîşê, yan jî ma do na mesela rê çareyê bivînê.

Ma birê pêser û şîrê mixtarî hetî, mixtarî rê mesela akerê û vajê.

O dedê cî yo, beno bişo ney rê çareyê bivîno û ma na dahwa ra bireyno, na mesela rê çareyê bivîno û kok ra bipeşno.

Dewijî pêro danê pîro û şînê mixtarî hetî.

Jewdê dewijan no çiyê ki Siyamedî kerdo, seni gefî werdê qeçkan û seni ray şanayê qeçkan vernî; Qeçkanê cî jî çî yê keyan di nêverdayo tîrîto, xîrxîzey kerda û seni berdo, seni werdo, jew bi jew, herf bi herf mixtarî rê vano.

Qeçê nînan seni ney ra tersenê, goş nanê a ney û no seni qeçandê nînan ser o zordestey keno vanê.

Jewna wîna vano:

-Heta nîka ma qandê xatîrdê to û rîndeyda to û

insaneyda to hesê xo nêkerd, ema ma senî kerd, senî nêkerd ma nêşa cî rê çareyê bivînê.

Ma xo kamçî kışta est nêbî.

Ti binamûs bî, bêveng bî, paştida (alîkarîda) herkesî ra remayê û to destê xo hetê herkesî ya derg kerdê û destê cî tepîştê.

Ma ti heme çiyê xo hesîbnayê û qandê coy xo rê mîxtar weçinay.

Siyamed jî vano "Apê mi mîxtarê dewo, ez jî serdestê (reisê) qeçkan a û qeçkandê ma rê emir dano û gefî weno.

Xo zor a reisê qeçkan weçinayo û emrî varneno qeçkan ser.

Newe jî qeçkandê ma ser o biyo bela.

Qanîk biyo û dîskiyayo qeçkandê ma ro.

Newe ma hemîni ser o bî belayê serî, ma lînga xo hetê kotiya çe kerê, ma lîngan ver dir o.

Ma senî kerd, senî nêkerd ma nêşa yaxeyê xo ey dest bireynê û qeçanê xo b'yarê rayda raştî ser. Nînan ma ya çiyê nêverda kîrîşt gemî û xo rê gema werd.

Ma xo kamçî kîşt a eşt, ma nêşa vernîya cî bigîrê.

Ma va "ti dedê cî yê, ti zey pêrdê cî ya yê, beno goştareya to keno, goş nano a to ya, beno ti bişê vernîya cî bigîrê, ey biyarê ray û ma jî nê belay ra bireynê û dandê ey ra vejê, derd û belayê ma hemîni o yo, ma heme ey dest amey to hetî û ti nerehet kerdî.

Ti him mîxtarê ma yê, hem jî piyê cî yenê hesîbnayîş.

Ma yê nê belay emanetê to kenê, to destî verdanê.

Ti boka nê belay, nê afatî, nê firtînî ma ser a dahf kerê, ma ey ra bireynê.

Ti nê hewrê siyay ma ser a nêhewadê û nê belay

ma ser a dahf nêkerê, ma do to desti ra mîxtarey bigîrê û nê welzînyay jî cayê di bîkşê û çe kerê kereyê, kafê mîyan.

Ti derheqde ey ra nîrê, bi xîrabey a û bêbextey a ma şenê birê û ey bi zor a biyarê ray.

Ti ey tembe nêkerê û niyarê rayda raştî ser ma zanê ey rê sê kenê û çîçî anê ey sere di.

Diha vêşî ma nêşenê tehmul bikerê û nê barî hewa dê.

Diha kardî neyê este ya û ma birnay.

Miho Axa şaş maneno, nêzano nînan rê çîçî vajo û senî bekero.

Xeylê winêno xo ver di û dişmiş beno, do sekero û ci rê çî çare bivîno û versêneyê (cewabê) nînan senî bîdo. Nêşeno înan rê çiyê vajo, qîra çî bena pirê bermî. Nêzano senî bikero û çîçî vajo, zeriya înan honik kero (bigîro) û biyaro ca.

Nêzano nê barî, na sersiyerî him dewjandê xo ser a û him jî xo ser a senî hewa do.

Do senî bikero, senî nêkerê nê hewrê siyay hem dewjandê xo ser a, çîman ver a hewa do, hem jî ê xo.

O sire di hersan ra, şermîyan ver a çiyê nîno a ci aqîl û nêzano se kero û senî bikero.

Tim winêno xo ver di, zeki qebebetê (qîsûrê) bikero dişmiş beno.

Çîmki heta ewro çiyê do wîna niyame bî ci sere di û nêqewimîya bî cî.

Qelbdê xo di wîna vano:

-Eger çîmê mî biya yê, mî do çîmê xo destandê xo ya bivetê û bleştê.

Qelbê mî biyayê mî do destandê xo ya şîşî pe de kuwayê û qelbê xo qul kerdê û bivetê.

Sereyê mî biyayê, mî do torzîn a sereyê xo pîro dayê (bîpernayê) ci kerdê, yan jî dahriyan ver şanayê.

Destê mi biyayê, mi do adirdê cahnimî ya destê xo biveşnayê, welî kerdê, yan jî şemşê ra biper-nayê.

Fekê mi biyayê, mi do kardan a fekê xo aqelşinayê. Dindanê mi biyayê, mi do jew bi jew biantê. Ez nêzana senî bikera û ci rê çi çare bivîna û nê gîrwî miyan ra bivîjiya.

Ez te de menda se vaña û senî bikera.

Hebna vinderd, winya xo ver, winya xo ver, dişmiş bî dişmiş bî.

Ne hêrs bo, ne biqîjo, ne çiyê xo di teber kero bi ofî û bi axî ya bi keseran a, vengê do nerm û hêdiyê na sîfte sereyê xo, xo ver a hewa da jew bi jew winîya înan ra û ci rê wîna va:

-Namedê Ellay û şîma ser bo çiyêdo wîna ra xebera mi çîniya û ez newe fekde şîma ra pey he-syaya.

No çiyê ki nê bînamûsî, nê çeçelî kerdo, tarîxan di kesî nêkerdo.

Ez namedê Ellay û Qurânî ser sond vena ez do nê hesabî ey ra pers kera.

Ez dinyayê ey, ey ser o kena tarî, çîmanê ey vejena û verê ey dana qible.

E do cezayê do zaf gîrd bi da ey ki, o xo vîr a nêkero.

Verênanê ma bileheq nêwato, Ella koy zana û vewri danê.

Dêmek ki, Ellay bileheq o verî ra sêkur nêverda û keçel nêkerd.

Ella heme çi goreyê zanayenda xo û hesabde xo hesabneno û keno.

Cezayo gîrd Ellay da ey ê binî jî ez do bîda ey û ey keye ra biqewna, ey bê keye verda.

Ne ya tepey a keyde mi di ey rê ne tasê awî û ne jî loqmeyê nan esto.

Ewro tepey a şîma do ey nêvînê û ebedî ey ra

bireyê.

Şîma ney a tepey a ey keyde mi dî nêvînenê, ez do êrd û azmîni ey ser o teng û tarî kera û ê hewrê sîyay şîma ser o hewa da.

Dewîjan da piro şî keyandê xo.

Institut kurde de Paris

Roj şî, tîjî bî vîni, bî şan, hewrê tarî asay û koyan ser a bî vîlay û dînya bî bêveng.

Vengê layan û çîrîda awan vîjya û tim şo bî zaf.

Vengê teyr û tûrî bîrya, vengê cîn û cinawirî dest pey kerd.

Vayê do honik vîjya û weş şaneyayê û sêneyê kesî honik kerdê.

E germdê rojdhîrî ra eserê (nişanê) nêmend û herûna cî vayê gurî û honikî girot.

Şewê wesarî zaf weşî bî, hewrî azmînan a nêmendî bî, hêdî roşnayeya aşmî vîjlyaybî û tim şo biyê berz û roşnê cî jî biyê zaf.

Ded û cîniyerda xo ya eywanî dî ronîştî bî û honikê vay dayê pî ro.

Wext berey kewt bî, bibî veyşan qandê ki xeylê ronîştî bî.

Şorbaya cî ya doy est bî, cîniye ra cî ardê cî ver û bî koçikandê darênan a kewtî şorbada xo ser û şorba xo koçik kerdî.

Bibî firflra cîni û camêrdî.

Zeki merdim zîndan ra viradeyêno, zey ey kewtî bî şorba da honikî ser û koçikî berdê xo fek û ardê war.

Kîştê ra şorba xo koçikî kerdê, kîştê ra jî xori xori dişmiş biyê.

Êma bolki jî Miho Axa dişmiş biyê (fikiryayê), nê çiyê ki Siyamendî kerdîbî û na rezileya ki ardîbî înan sere dî, cî çîman ver a nêşiyê û zey marî ya dabî ey dî û axûyê xo verda bî gonîda ey miyan û o tewnayê.

Kîştê ra dewlîjandê xo rê soz dabî ki cezayê Siyamendî bîdo û ey bîqewrno.

Kîştê ra jî ez do senî ey ro da, ey keye ra bîqewrna û rezil rezil verda kuçan.

O xo ra veri ra dirbetinbî, dirbeta bini jî dedî do akerdê. Siyamedî ra zaf û zaf heskerdê.

Qelbdê xo di wina dişmiş biyê.

Felekî derba xo dêbî (resnêbi) Siyamedî û o sêkur verdabî, veri ra sêkur mendbî, newe jî ez do derbê piro da û kok ra sêkur verda û o da diha jî biderd û kulbo, diha jî rezil û kepaze bo.

Ney a tepey a Siyamend do miyabeyndê Ellay û felekî di bimano û doşbo.

Diha nêzana, do se bo û seni bikero.

Siyamed do bişo heqdê felekî ra biro û xo berzo kışta Ellay, yan jî heqdê cira niro û perzanandê felekî bin di bimano û reziley miyan di gan bido?

Nêzana kam do enbazê Siyamedî bo, kamcin do dişmenê ci bo.

Kê di do dostey, kê di do dişmeney bikero ?

Deqîqey zey awa ravêrdî, nînan şorba xo qedînê, cinîyera ci firaqê xo êrd ra hewaday û berdî mitfaxî û amê mêrdedê xo kışta ronîştî.

Ded hewna xori xori dişmiş biyê û hewna hêrsê cimandê ci niyanîştî bi û çendi ki şiyê, biyê zaf.

Nê dişmişî miyan di, nê hêrsî miyan di, hend di kêber hêdiyê na abiya û Siyamed kewt zere.

Hendik koyan ser o, layan ver di geyrabî, hendik kay kerdîbî û vazdabî êdizya bi, ariqo siya kewt bi ci ser û hêle ra birya bi û hal ra kewtbî.

Toz û ariqî miyan di boy a bexî kewtibî a ser û boy a herî ci ra ameyê.

Na boy tenîya boya ariq, toz û herî nêbî, boy a hakan, boy a kergan jî kewtibî ser.

Şamî verdi bi û destê xo sawtî bi xo û dest û rî yê xo nêşitwîbî.

Kay kerdê herî, qûm û vaşan miyan di xo meqley kerdê, nan werdê kay ra wext nêdiyê, yan jî pişey ra dest û lingê xo nêşitê, qandê coy boy-bexî kewtê a ser.

Mird bî, hendik gem a çî werdi bî vêre kewtbi ser û masabî, qandê coy derdê ci yê samî werdenî çinêbî.

Qandê coy waştê ki hima şîro tewrdê a boy û bexa cadê xo kewo, hewnê xo bigîro û hebê biro a xo.

Êdîzyabî, kerdê şîro cay û cadê xo kewo, ema nêbî, dedê ci zey Ezrailî ya vernî ci ra giroti û vernîda ci di vînderd.

Xo ra qandê coy nêrakewtê û pawitê ki Siyamed biro.

Dedî jî waştê ki hêrsê xo ci ra teber kero (bigîro) û mirdîya xo pi ro do û zeriya xo honiki kero.

Çimandê dedî miyan di kozê adirî veşayê û çilkê adirî perayê.

Zerida ci miyan di kila adirî derg biyê, weriştê.

Zeriya ci zey isotî ya veşayê û adir kewtibî a gandê ci, hêrsan ra gonî viritê.

Kiştê ra adirê hêrsî, kiştê ra adirê gunay û sêkurey veşayê.

Wirna adiran xo resnabî pê û pê di qerez kerdê.

Dışmiş biyê, kiştê ra gunayê ci ameyê ci û zeriya ci ci rê veşayê.

Kiştê ra jî ê ki Siyamedî kerdî bî aqildê ci ra nêşiyê. Vatê «Nê hendayê çî ney senî kerdê?»

Aqildê ci ra hezar girwey û hezar meseley ravêr dê û çerxbiyê.

Meselaya en girdî û a ravey sêkureya Siyamedî bî. Ema do senî bikerdê, senî nêkerdê, na sêkurey aqildê xo ra bivetê û niyardê xo vîrî.

Do ney a tepey a tam sêkur verdayê.

Kiştê ra jî vatê «Eceba o do teniya se kero û şîro hetê kotî ya?»

Heme çî verî dışmişî bibî û qerarê xo dabî.

Do pi ro dayê û keye ra biqewrnayê, teber

kerdê.

Pey di poşmaney çinêbi. Soz sozbi, qerar qerar bi, pey di ageyryayeni çinêbi.

Hêdi hêdi herûnda xo di lûwa û hetê Siyamedî ya şî. Vengêdo zaf hêrsin a, girote ya û tewrdê bermî ya veyn da Siyamedî û ci rê wina va: - Siyamedî mi, Siyamedê mi, enbazê cin û cenawîrî, bêkeye û bêtextê mi, sêkurê sêkuran, leteyêdê zerîda mi, roşna wirna çimandê mi !

Ez tey menda û nêzana senî bikera û senî miyan ra bivîjîya û na mesela safî kera.

Hebê hetê mîna bêrî, wextê cay niyo, ti yê remenê cay ser û kenê ca kewê. Siyamed yeno dedê xo hetî.

Ded nêşeno bewniyo ci rî ra û zeriya ci damiş nêbena. Çimanê xo gêno û bêhemd sileyê erzeno Siyamedî û ci rê wina vano:

-Sêkurê mi, no çî halo ez tey menda û nêzana se kera.

Çimê mi biyayê mi do bivetê û ci ra bireyayê. Ema destê mîn o nêşino ez to bikîşa û çimanê to veja.

No çî halê to yo, çiçi yo ti yê kenê?

Ti sêkureyda xo ya nêmendî, to belay ardî mi û dewijandê mi sere. Ti sêkur bî qandê coy mi tim û tim qedrê to zana, qîmetêdo zaf dayê to.

Wexto ki gîştâ to gonî biyê, zeriya mi şiyê. Mi tim vatê «wa şarî ra ca nêmano û sêkurey niyanco»

Mi çiyêdê to kemî nêkerd. Mi ti ardî, to rê «lajê mi» va û mi ti kerdî sermiyanê keydê xo, wêrê mal û milkdê xo û mi to ya kêf kerdê. Lajê mi bibiyayê mi hendê to qîmet nêdayê ci û ci ra hes nêkerdê. Mi ti lajdê xo ra niyabîrnayî.

Ti leteyêdê zerîda mi û ê gandê mi bi. Qandê çiçi to wina kerd û no çî halbi to ard ma sere di.

Çiçiyê to kemî bi, çî wext ti qeçkandê sarî ra

peynî (ca) mendî. Şarî seri di jû fin çîna û postali
qeçkandê xo rê girotê, mî serê di di finî, hirê finî
girotê. Heme çî yê to şarî weşêrî, şarî xasekêrî û
şarî bolêrî bî.

Qandê çiçi to wîna kerd, şarî ver o ez kerda
rezil û qîmetê mî ard di perey.

Riyê min o nêgêno ez bewniya ridê dewijandê
xo ra û bîvîjiya înan miyan. To îtibarê mî, dewijan
dê mî hetî nêverda û ard di perey. Ez do seni û çî
rî ya bewniya ridê înan ra û înan di qisey bikera.

Ez nêşena qandê to zeriya nê dewijandê xo
verda û dewijanê xo bîqahrîna. Ez nêşena dewijan
to di bîvirna û goş a înan a nêkuwa.

Mî û înan a ma pê ver cefa werdo û êmir kerdo
pir. Rojdo xîrab di rojdo teng di, rojdo hera di ma
pê rê wîhêr vîjyayê û ma paştî dayê pê. Ma rojê
xîrabî û rindî pê ra bara kerdê.

Qandê coy nê însananê rîndan û pakan to
nêvirnena û nêdana to. Ney a tepey a no keye di
cayê to çîniyo û ez jî ne dedê to ya û ne jî piyê to
ya. Ti do ney a tepey a no keye di nêmanê û keydê
mî di to rê ca, nan û şamî çîniya.

No keye di to rê ne ca û ne jî werd mend, nan û
sola to bîryê.

To rê no keye di rakewteni û ronîştîni çîniya.
Hendî kî mî dest ra qeza-mezayê nêvîjyayo keydê
mî ra bîvîjî û şorî.

Na dewî jî terk bikî ser a şînê şorî. Hadê, hadê
mevî di şorî. Dewijan jî mî ra no waştê û waştîna
dewijan ez do bîyara ca. Ez mecbûr menda waştîna
înan bîyara ca û zey înan a bikera.

Ney a tepey a bewnî çaredê sere dê xo û rayê xo
ver şarî. E mî û to heta tîya bî.

Mî jû sila dê to ro, labrê a jî bêhemdê mî bî,
zekî ez xo ro da, winî pa tewaya.

Destê mî nêwerzeno, ez to ro da û to bitewna.

Bîro heqî ser, heqê to kiştina û vini kerden a. Bewnî çaredê seredê xo û hetê kotî ya şînê şorî, ti zanê. To rê oxirê xeyrî bo, Ella raya raştî to ver fino, gîrweyê to raşt bîyaro, to rê paştî bîvîjîyo û tewrdê to di bo.

Heqê mi jî to rê helal bo.

Wexto kî to aqilê xo arê da pêser û ti kewtî rayda raştî ser û poşman bî, ti şenê pey di ageyrê û birê, keye. Wexto key mi niyo, key to yo.

Qisanê mi xo vîr a mekî û xo goşan pey ra meçekî. Ti diha qeçek-meçek niyê û aqilê to jî kemî niyo.

Siyamed qe hesê xo nêkeno, çiyê nêvano û bêveng keye ra keno teber, vîjyeno û şîno. Nêşeno çiyê vaço, zîwanê ci kilît beno, Nêgeyreno, ema qîra ci bena pirê bermî, renga ci vîryêna, peyşena û zey vilîka kî roj dano pi ro çilmîşêna û mil fêna, zey ay beno.

Siyamed jî beno zerd çilmîşêno, milî şaneno xo ver arê beno pê ser û kewno ray. Nêşeno çiyê vaço, labrê qultîkanê hersan keno war, qîra ci bermî ra niyabêna.

Qandê co ya taqet û quwetê cinêmaneno qîsey bikero. Xo pîze di qultîkî keno war, sereyê xo cineno xo ver, zey vilîkda peyşayê hêdî çilmîşêno û şîno teber.

Bêveng û bêhes keye ra kewno dûrî û çîman ver a beno vînî.

Ti dest panê do biteqo.

Bîşo do bîber mo û pîzeyê xo veng kero û hebê rihat bo, ema nêşeno bîbermo û nê barê xo hebê şenik kero.

Bîzanê, wa dewa Silîfî hemê bîzano, wa dînya heme bîzano û pey bihesîyo. Felekî fîna xo resna Siyamedî, fîna vernîya rayerî ci ra gîrotî û sîleyêda xo dê pîro.

Wa dinya heme bızano, felekî fına dinyayê
Siyamedî kerd tarî û perzaneyê ci şikîti.

Hetê kotî ya şîro û sereyê xo kotî di sîtar kero.
Qederê ci xîrab nûşneyayo.

No qedero xîrab û zalım, qederê çaredê ey o.

Hêdî hêdî, bêveng bêveng, sereyê ci ci ver di,
pirûzın pirûzın raya xo ramitî.

Bibi şewî, hêdî hêdî dinya biyê tarî û aşmî jî
kewtê hewran peynî.

Azmın a bê çend estaran û çeyregêda aşmî çiyê
nîyasayê.

Aşmî jî kerdê winî bo û hewran pey di nîyaso.

Hêdî hêdî bi bermî ya, ofî û axî ya raya xo
domnê.

Hêrsan ra tir tir lertzayê.

Bol û bol hêdiyê na şiyê, qelbdê xo di vatê «Beno
zer'ya apî bena nermî û ap peynî ra veyn dano» û
Siyamed pey ser ageyreno.

Qandê coy lingê ci nêerziyayê, nêweriştê şîro.

Ema zey ey nêbî, o ki ey posana yê nêbî, kesî
veng a ci nêkerd û nêveynda ci.

No hesab a hendê seetê wertan ra çerx bî û ray
şî. Bahdê seetna ne aşmî mendî û ne jî roşnayî.
Dinya têtewr bî tarî û zindan. Hêdî hêdî serdî dest
pey kerd.

Siyamed şî tepey a nîyaza ci da xo ro û bermê.
Ded jî damîş nê bî, o jî berma.

Nîyazî porê xo rûçıkna yê û bermayê.

Dedî jî qultıkî kerdê war, ofî û axî antê.

Qandê çiçi winî kerd bî, qandê çiçi goş nabi
şeytanî û Siyamed keye ra qewna bî. Roşnayî ya
aşmî nêmen dî, bî tarî, bî tarî winî bî ki çimî
nêşayê çimî bivîno.

Tarî ra to verg û heş a pê ra nêsinasnayê.

Siyamedî gefî werdê, gefî werdê felekî, werdê
însanan, werdê dedê xo.

Zaf bibî pir, to qerşûn pa nayê ci ra çilkê goni nêrîjyayê.

Sereyê deqî axî û ofî antê û qultikî kerdê war. Hersî çimandê ci ra rîjyayê û verê çimandê ci kerdê germî.

Wexto ki vayê honikî dayê pi ro, çilkê herşan çiman ver o cemidîyayê. Zey darda venêri ya lertzayê, him serdan ra û him jî hersandê xo ver a.

Ax felek, ax! Fina to na kişta eşt, a kişta eşt, to xo resna sêkuri û to dinyayê ci kerd tarî û rayê ci bîmay.

Ax felek ax! To fina derba xo ya girdi dê pi ro û dirbeti dirbeti ser o akerti.

Hewna nîyame bî دنیا, to piyê ci ci ra girot. Hirêserê bî, virarda marda xo ra mird nêbî bî, to maya ci giroti.

Bol wext ser ra nêravêrd, to nêweşî dê ci, merg ra reya labrê porê xo kerd vinî û keçel mend.

Newe jî to kerd teber, teber a verda û dinyayê ci ci ser o kerd tarî. Newe to ca do germ û sitare ra kerd û na tavda varanî ver.

Xo pîze di, xo fek di mixmixi kerde û vajîyayê.

Wina gefî wer dê felekî:

-Aax felek, ax! Qay ti do mi dest kewê, qay ez do rojê to xo dest fina .

Wexto ki ez to xo dest fina, ez do hesabê anûn û qanûnî to ra pers kera. Ez do to werdî werdî kera û leteyê to yê girdi goşanê to verda.

Wa ti mi dest kewtê, mi no heyfê xo to ra bigirotê, wa mergê mi helê biyayê, deqîyeyê biyayê.

No hesab a dewî ra xeylê kewt duri û çiman ver a bî vinî. Tarî di xeylê şî û şî, lînga ci ge kuyayê sî ya, ge kewtê çalê miyan.

Tarî di ge gunayê (kewtê) êrd ro, ge weriştê.

Labrê hêdî hêdî rayda xo ra şiyê.

Ci rê çarena bê şiyayîşî çinê bî.

Qabîrxeyê ci jî zaf qalîn bi, qandê coy nêşayê ki dedê xo ra ef biwazo û vajo «mi ef biki» Nêşayê fina pey di ageyro.

Bibi tîri û fine tîrkivan ra vilyabi, diha pey di ageyrayiş (amyayiş) çinêbi.

Qederê ci zaf xîrab amebi nûştîş.

Axî û Ofî anti, waxî kerdî, labrê nêşa bibermo ki qîra ci hebê abo û nermi bo.

Bermî ra qîra ci bibi wişki, gêriyêbi, nêşayê bibermo û ganê xo, zerîya xo honîki kero.

Çimandê ci ra çilkê hersandê wişkan kewtê, hergî çilka hersan zey guledê torgî bi. Bi hêrsa bi xınca (kin a) raya xo domnê.

Hêrsa raya xo domnayê û felekî rê gefî werdê.

Gefî werdê em.a ne felek diyê û ne jî felek kewtê ci dest.

Hêrsê xo siyan ra û kersegan ra girotê.

Kotî sî yê yan jî kersegê ameyê ema fina jî xemê ci nêbi, wexto ki lingî kuwayê sî ya û linga ci tewayê hebê hêrsê ci anîştê.

Dîşmiş biyê, lingî kuwayê siyan a û raya xo domnayê.

Sereyê xo dayê dar û berî ro, lingê xo kuwayê siyan û kersegan a, yan jî dayê êrd ro.

Sereyê ci hewna ci ver di bî, dîşmiş biyê û werdî werdî gamê xo eştê û şiyê.

Keye di jî ded û niyazî bermayê û qandê ey fikî-rya yê.

Ded poşman bibî. qîseyê bol giranî kerdî bi û tahzilo gîrd dabî ci.

Siyamed quwet û taqet ra kewtibi û halê ci çinê bî.

To vatê qey no des serî yo o yo xo miyane ya kolî, sî anceno (kîrêşeno), winî êdîzyabi û hal ra kewtibi. Siyamedî çiyê ra çim nêkuwayê, xem nêkerdê û çiyê rê xemê ci çinêbi, labrê ewro

felekî dabi ey ro û hal ra vistbî.

Qahr senî keno insanan û wextê do kilm di senî fêno. Seetê dî qahr û dişmişî o vistbî.

Zaf êdizyabî, rengî ci ya nêmendibî.

Lingê ci geyrayê pê pey, hersî çimandê çî ya bibî wişk û cemîdiyaybî.

Qultikî, zîqlîqî kerdê war û xo pîze di qedinayê.

Bol û bol sinxîn bi û bê posanayîş (omîd) bi.

To gîşt a xo pa nayê do biteqayê û zey sî da sebrî cê ra aqelîşiyayê.

Qultikî kerdê war, keserî antê û bê omîd dişmişî biyê. Heta binî da erdan, bexçan ame, quwet û hal ra kewtibî û diha nêşayê ray şîro, lingê ci, ci bin di nêwerîştê. A şewî binî da êrdan dî, baxçan di ravêrnê.

Wexto ki ronîşt û xo êrdî ser o derg kerd, bibî dî qat û arêbiyabî pê ser.

Kîştê ra qeflîliyayê, kîştê ra jî êrdo wişk bi û o jî hewna xorto teze bî, misateyê êrdê wişkî nêbî.

A şewî êrdî ser o derg bi ki rakewo labrê hetan nezdiyê şefaqî hewnê ci nîyame û dişmişan ver nêşa rakewo.

Dişmişî biyê ema destbereya ci Çiyê rê nîyameyê û nêzanayê se kero û senî bikero.

Êrdê wişkî ser o ge xo na kîşt a ge a kîşt a doş kerdê. Dişmişî biyê, qandê çîçî felekî wîna kerdê ci û rîka xo ci ya girê dê bi.

Ci dest nêkewtê ki gozanê xo pê ra bar a kerê.

Felek ci dest nêkewtê ki ci lete lete ker o, goniya ci bişîmo û zeriya xo honik kero. Xo dî qat kerdibî, serdî miyan dî nezdî şefaqî şî hewna. Şî hewna labrê nêşa hewnê xo bigîro, tîjîya şewray nêverda.

Tîjîya şewray akewtî, hebê bi berzî û da wertedê çimandê Sîyamedî ro û aya kerd. Tîjîda şewra ra aya bî.

Winya ki tîji xo koyan ser a viradayo cêr û biya berz.

Aya bî kerd (waşt) werzo xo ser, hendê çend deqîqan nêşa werzo xo ser û xo bilûno.

Mîsate nêbî teber a, serdî ver o, kersegan ser o rakewo, hewna ganê ci zaf teze bî.

Qandê coy miyaneyê ci, milê ci, doşiyê ci, kulêmekê ci û heme cayê gandê ci tewayê û firki kewtibî gandê ci.

Ganê ci bibî zey koli yo wişk.

Êcemiyê nê çîyan û rakewtenda serdê kersegan bî.

Qandê coy ganê ci tewayê û nêşayê xo bilûno.

Hêdî hêdî xo ge a kîştâ, ge na kîştâ lûna û werîşt pay kerd ki ray şîro.

Labrê nêşa, to vatê qey cogê (saqeyê) ci ci bin di şîkyayê.

Finê hetê verî ya, finê hetê pey a şî û ame, çewt bî û dîndeya êrd.

Fina dîdîni zor da xo ki werzo pay, fina ge na kîştâ, ge a kîştâ lerza, şî û ame, hebê xo cê ser vist, lûna û werîşt pay.

Werîşt pay ke ray şîro, winya no fin veşan o û pîzeyê ci yo qurqurî keno.

Veşan bî, hêdî hêdî şî baxçan û rezan miyan, çî di eşt xo fek û werd.

Hebê qurîniya pîzedê ci vînder di û pîzeyê ci hebê bî pîr (mîrd).

Pîzeyê xo hebê astar kerd, kerd mîrd, bahdo da pîro şî mêşan miyan di darî û rewî cîker di (birnay), arêkerdî pê ser û gîrotî ardê binîda dewî di komê pê ser kerdê.

Qerarê xo da ki dewî ra nêremo û nêşîro, dûrî nêkewo.

Soz da ki herda xo ser o, cayo ki Ellay da yo bîmano.

Bahdê rewtan, şino heri aşaneno, awl ano, simer ano û lincî alaweno.

Daran ra, rewtan ra û lincî ra xo rê zey pûnî ya banêdo werdî virazeno.

Serê banî rewti keno, velg erzeno rewtan ser û heri çe keno velgî ser û serê ci gêno.

Lincî da xo ya jî serê banî, serê heri rind daweno ki zimistanî wexto ki varan û vewri varena, nêşiro war û dalpey nêkero.

Dêsê ci jî weş daweno ki varan, vewri, va û serd nîro zere û zeredê ci dî bişo sitar bo.

Pûnê xo keno zey quç a metîn, qandê ki zimistanî serd nêbo, dalpey nêkero û nêxiliyo.

Verniya kêberdê xo jî her a berz keno ki awa varanî nîro zere û zere hî nêbo. Heme çiyê pûndê xo metîn û mukemmel virazeno.

Ney a tepey a banê Siyamedî, qula ki sereyê xo dekeru û tey sitar bo estbî.

Ney a tepey a warê Siyamedî jî bibî û xo tey sitar kerdê. Siyamed jî bibî wêrê banî.

Banê ci, qulê da ci ya sitarî estbî labrê kêfê ci, huwateyê ci çinêbî, bê kêf, bê neşe, bê huwate, bê çina û bê werd bî.

Dost û enbazê ci jî nêmend bî.

Wexto ki qeçkan çiyê werdî, ardê gemî, o wext ra tay firaqê înan kafê miyan dî estibî, da pîro şî ê firaq-miraqî jî giroti ardî, kerdî bandê xo miyan.

Herga ki qeçkan firaqî, yan jî firaqan miyan dî çi berdê, Siyamedî ê firaqî heme hewadayê, qulandê kafan miyan dî nîmitê (hewadayê).

Jû jû finî jî çiyê werdî nîmitê, wexto ki banê xo viraşt, şî no çi heme arêda pê ser û berd cayê do mezbût dî nîmit.

Teniya ci ra lênê, tasê, sihanê û koçkê giroti kerdî bandê xo miyan.

Lema Siyamedî anver o şiyê û roj bi roj biyê gird

Pancês seran tepey a tam sêkur û tenîya mend,
ne dostêdê ci û ne jî diha enbazêdê ci estbî.
Tenîya seredê xo ya bî.

Paştîda ci di kes çinê bî.

Ney a tepey a dostê Siyamedî, enbazê ci do cîn û
cînawîr, teyr û tûrî bê, warê ci (keyê) jî do serê
koyan miyanê keran û miyanê kafan biyayê. Do
metîn biyayê, do camêrd biyayê, do bê ters û bê
xem biyayê kî, bişayê gem a idareyê xo bikero,
damîş bo û cîn û cînawîrî di ravêrno, yan jî înan di
baş bikero, lej bikero û heqdê înan ra biro. Eger
winî nêbo nêşeno jiyanê xo bîdomno û rojanê xo
pir kero.

Winî nêbo do lez cîn û cînawîrî rê werd bo, yan
jî serdan ra û nêweşiyana bîmîro.

Ellay derdê zafî daybî ci û hewna jî dayê.

Do winî bikerdê kî bişayê heqdê nê derdan ra
nê çî ra bivijîyo. Heqdê heme çî ra ameyê, labrê
tenîya sebrê ci niyameyê, rojê ci pir nêbiyê û
nêravêrdê û hewnê ci niyameyê.

Roj biyê veşan, roj biyê teşan kerdê şan.

Roj biyê qeflîyayê, roj biyê tîjîda Ellay bin di,
ver o veşayê.

No hesab a, no babet a şew û rojî ney ser a
ravêrdê.

Hergî şewî çiyê na, zehmeteyêna ameyê hem-
berdê pê (pê ver).

Hergî şewî çiyê diyê û hêdî hêdî mîsayê.

Diha winî bibî, xuşînî da cîn û cînawîrî ra, heta
înan bixura jî nêtersayê.

Do hemberdê (verdê) dişmenandê xo ya
mecbûrî xo ver bîdayê, tekoşîn (lej) bikerdê,
qandê coy jî ci rê tay aletî, tay hunerî û tay çî
lazimîbî.

Veror xo mîsna kardî kar ardiş û girweynayîş,
bando kelasingan a sî eştiş (çekerdiş) û pîrodaiş.

Lazım bi derbda sifteyêni di dişmendê xo ro dayê û derba ci veng nêşiyayê, û wini jî bi.

Zaf weş mîsa girweynayîşdê kardî û kelasîngî.

Nişanê kotî girotê werte di dayê pi ro.

Ne kardî ya ci û ne jî siyê da kelasîngîda ci veng şî yê.

Çiyê nê silahandê ci ver nêreyayê.

Zaf weş kardî girweynayê û eştê.

Wexto ki eştê çiyê werte di dayê pi ro û werte di war kerdê.

Ney ser a jewna (kesna) çînêbi kardî û kelansîngî bigirweyno.

Ney zaf weş jî dest û lingê xo girweynayê, nûncikê kê ro dayê dîndayê erd, yan jî wîja şîkitê û gonî di verdayê, kerdê seqet.

Zaf û zaf bîquwet bî, kes qedê ci nêbiyê û kesî nêşayê miyaneyê ci biyaro êrd.

Wexto ki qolê jewî, yan jî çayêdê ci ney dest kewtê, yan şîkitê yan jî ca ra vetê, kerdê seqet û verdayê.

Kîştê ra ci rê vînder diş çînêbî, roj bi roj kayê newey vetê û mîsayê, do senî qedê dişmanandê xo, cîn û cîlawirî û ê felekî bo xo mîsnayê, kîştê ra jî tîm dişmîşî biyê û gefî werdê felekî, do o senî bîdiyayê û ey di lej bîker dê û heyfê xo ey ra bigîrotê.

Felek ci dest nêkewtê, qandê coy jî pe de qahriyayê.

Wext winî bi ki, winî ame ki, ne cîn û cîlawirî ra û ne jî qûldê bîniademî ra çîm kuwa û ne jî tersa.

Tersê ci felekî ra fîna çînêbî û ters çîçî yo ci pîze di çînêbî û nêzanayê.

Ne tersayê û ne jî çîm kuwayê û ne jî kesî rê mîl ronayê.

Mînetê ci kesî ra çînêbî û xo mîsnabî tenyayey.

bêkesey û tekoşînerdenî, xo verdayenî.

Minetê ci dedê ci ra estbî, dedî jî wexto teng di
o kerd bî teber.

Institut kurde de Paris

VI

Rojêda wesarî bî, hewranê siyayan dinya giroti bî û serê dinyay tarî kerdî bî.

Azmîn a hewrî estîbî, hewrê gurî, qalînî û bibî gure-gura înan.

Wexto ki gurayê erd û azmîn têtewr lerzayê û nişkê ra ters, xof kewtê kesî pîze, kesî zerî.

Ha amey war, ha do biyameyê.

Gurîniya hewran û vizîniya vay kewtibî tê mîyan, kes ci ra tersayê û ci ver lerzayê.

Wexto ki finê ra gurî kewtî a hewran, insan metroyê herûnda xo di hol biyê û tersan ra zeriya ci qutufiyayê.

Na rojda wesarî di bibî gure-gura hewran û vizîvîza (fîzî-fîza) vay.

Erd a, azmîn a, dar û berî ser o ne teyr û tûr ne jî cîn û cinawîr mendbî, heme remaybî.

O ki kewtibî qulda xo, o ki kewtibî halîndê xo.

Ê ki qulê ci û halîne ci cayê sîtar kerdenda ci verî ra çînêbî, yan jî xo nêresnaybî cadê xo, kotî raşt amebî sereyê xo kerdbî mîyan, dekewtibî.

Hergî Jewî xo cayê di nîmitbî û waştê ki xo sîtar bikero û tofandê, afatdê Ellay ver nêşîro û nêmiro. Heme zanê ki gan zaf biqîmet o.

Hewrî guray, guray, guray, gurîniya hewran dim a bî guv-guva vay, toz û talazokî êrd ra werîştî û dinya bi mij û dûman.

Azmînan a qandê Ellay estareyê nêmend û bî şîq-şîqa virûsîkan û varanî xo virada cêr (dest pey-kerd).

Dar û ber vay ver di şîyê û ameyê.

Darê ki kokê ci helîsiyaye yo, yan jî zayîf o şikyayê û dîndeyayê êrd.

To vatê qey qeyam a kena biqlayneyo û dinyayo keno axîrdewr bo, êrd û azmînî ya jew bo.

Virûsîkan xo zey qerşûnan a kerdê war û êrdî di şiyê war û biyê şîrqînîda ci û şîrqînî ci ra vîjyayê. Jû virsîki dûridê bandê Siyamedî di amê darda çinayêri ro, şîrqînî darda çinayêri ra veti û bî qîrçînîya darda çinayêri.

Dara çinayêri werte ra aqelşînê, kerdî di letey û nîmeyêdê ci dîndeya newalî (derî) miyan û nîmeyo bîn jî na kîşta newalî di ame êrd ro.

No heme çî saniyan miyan di, çim giroteni û akerdeni miyan di bî.

No hesab a çinayêri bî di letey û hergî lete kîştê na, kok ra vîsya (cîbîya) û dîndeya êrd. Wexto ki dara çinayê ri dîndeyê êrd, herûnda ci ra toz û dumanê werîşt, herûn a kokdê darî bî veng.

To vatê qey verî ra a dara çinayêri wîja di çinêbî û herûna ci veng bî.

Virsîki kokê darî zey kozîgî veşnabî û wela ci çinê êrd ra kerdîbî vila.

Bahdê virsîki û dîndayenda darî varanêdê zafî dest pey kerd û vara.

Virsîki vernîya varanî akerdîbî.

Varanî hendê nîm seetî ramît.

Bahdê nîm seetî êrdî awî bîn di mendî û bî cîrînîda layan.

Lay fek ra awî ra pîr şiyê û geyrêbî êrdan ser.

Awî, la û êrdan di bibî raştî (dûzî) û kortî-mortî nîyasayê.

Bahdê seetna varan vînderd, gurîniya hewran biriyê.

Vay jî hêdî hêdî dest bi vînderdîşî kerd.

Gurîniya layan ra, zeriya Siyamedî qutîfîyêbî û zey tîrkîmanî ya lertzayê.

Bandê xo miyan di tersan ra bibî zey kolîdê wişkî ya û diskîyabî êrd ro.

Ler zayê û hergî mûyêda (têlêda) seredê ci bibî zey kardî ya, zey şemşêrî ya.

Vinderden da varanî ser a ayam bî weş, hewrê siyay kewtî dûrî.

Şan bibî hêdî hêdî estarey jew akewt û asa. AŞmî hewran bin ra sereyê xo vet û şewqê xo kerd vîla, roşnayî vîstî dinyay ser.

Hebê tersê Siyamedî rema û ravêrd, hebekê ame a xo û çimê xo akerdî, çorşmeyê xo wînya û keserêda girdi anti.

Rînd û rînd tersê ci rema, werişt xo ser, hebê kişta raşta û çepa miyaneyê xo çewt kerd, berd û ard.

Roniştênî û tersan ra lingê ci qerimiyay bî, tamarê ci erziyaybî pê ser û firki kewtibî miyanedê ci.

Pay ra xo rînd raşt kerd û têtewr ganê xo lûna û berd ard. Tamarê ci abiyay, qermê lingan ci şî û firke miyanedê ci bî vilay, ravêrdî.

Da pîro û hetê darda çinayêr ra ray giroti û şî.

Meraq kerdê o çiçi bî amebi darda çinayêrî ro û qandê çiçi dîndeyêbî êrd?

Verî nameyê vîrsîkan aşnawit bî, girdan vatê «verê varanî gurîda hewran miyan di vîrsîkî akewnê û yenê êrd ro»

Labrê çimandê xo ya nêdîbî, nêzanayê a vîrsîkî bî, yan jî çinabî. Vîrsîk-mîrsîkî niyameyê vîrdê ey û aqildê ey.

Ey qelbdê xo di vatê zey mi felekî da a darda çinayêrî ro.

Fikir û xeyaldê ey ra tim felek ravêrdê.

Qandê coy niyetê ci o bî şîro bewnîro a dara çinayêrî senî kewta û senî lete bîya.

O veng û a qîrçînî senî kewtibî a darî ser?

Lingandê werdiyana ame resa darda çinayêrî, dara çinayêrî dî ki çi bivîno!

Dara çinayêrî werte ra bîya di letey û hergî leteyêdê ci kiştên a (hetên a) kewto.

Riçeyê ci kok ra veşayê, çilmisiyayê û qatê pê ser biyê.

To vatê qey kokê dari, zengen a aşanayo û torzîn a ci kerdo.

Sereyê riçandê dareki mendîbî, sûr kerdê, to vatê qey simorî cawitê û birnayê.

Hera serdê riçan jî vay dêbî û riçey werte di verdaybî. Siyamed mat (êceb, hebîser) mend û keylê wext wîniya darda çinayêri ra û wina va:

-Esto no jî karê felekî yo, na jî kerden a felekî ya, bê ey kes wina zalimêy û bêbextey nêkeno. Ey mi rê jî wîni kerd û bêbextey a, zalimêy a may û piyê mi kişt, mi ra girot û ez sêkur verdaya. Hendik şeno wa zalimêy û bêbextey bikero. Qay o do rojê mi dest kewo û ez do nê hesabî ey ra pers kera, nê heyfî ey ra bigîra, ey destandê xo ya bife-tisna û lete kera.

Ancax wexto zerîya mi honikî bo û ez bişa heyfê may û pêrdê xo hewada (bigîra).

O mi dest kewo ez do ey cêra abirna, lete lete kera û dindanandê xo miyan di bitahna û werdî kera.

No babet a ancax heyfê mi ci ra biro giroteni.

Çend finî çorşmedê dari ra şî û ame, şî û ame.

Ofî û keserî pê ser o anti.

Dişmiş bî, dişmiş bî, çiçi a darda xaseki qewimiyabî, çiçi ay sere di amebî û a dara xaseka kihoyinî werte ra weriştîbî.

Diha, ne vengê perandê ay û ne sersîya ci mendîbî. A xasekeya ay û delaleya perandê ay werte ra weriştîbî.

Wexto ki va ameyê, biyê şeqîniya perandê ay û perî gilandê xo ser o perayê.

Zeki pê di qerez kenê, kê şayê xo bol hêl kero û şeqîni xo ra vejo.

O bahsê înan (qerezê înan) pê di nêmendbî û

dindeyabî érd.

Diha, peranê a dari do şeqînî xo ra nêvetê û sersîda ci di kes do nêhewiyayê, nêronîştê ûmirîçikan do sero wiçwiçi nêkerdê.

Zaf meraq kerdê. Hebna çorşmeyê dari geyra.

Finê ra çiyê berqa û koya çimandê ci ya.

Çiyê wertedê kokdê dari di berqayê.

Heta nika berqînîyêda nêdîbî, xo çewt kerd şî û winîya. Hendik şiyê nezdî, hendi berqînî bêyê zafî.

Sifte zaf tersa, nêweta şîro ser, hewa do û bewnîyo ci ra. Bahdo tersê ci rema, şî ser, bi çewt érd ra hewa da û kerd xo dest.

Wînya ki çi bewnîro!

Guleyêdo hendê di gudandê mirî beno û zaf ji grîan o, zora érd ra hewadabî.

Xeylê xo destan miyan di çerx kerd û winîya ci ra.

Destandê ci miyan di diha ji berqînîya ci bibî zaf û zey tûncî ya bî.

Guleyê xo girot û ame keydê xo.

Keye di xeylê dişmiş bî, ney se kero, no çiçi rê beno çiçi rê nêbeno, perey keno nêkeno, do çend perey bikero, yan jî ci ra çiçi virazêno, çiçi nêvirazêno.

Dişmiş bî, do ney ra senî îstifade bikero û ney senî biroşo, yan jî hetê kotî ya bero.

Qelbdê xo di vatê, mi heta nika çiyêdo wîna nêdîbî, esto no zaf çiyêdo bîqîmet o û do zaf perey bikero.

No çiyêdo zaf bîqîmet nêbîyayê, nêşayê na dari werte ra lete kero û dîn do érd.

No çiçi yo erdî ser o çîniyo, kîştê Ellay ra azmîn ra çebîyayo (erziyayo, variyayo).

Ez do ney bigîra bera merdimêdê zanayî mîsna, no çiçi rê beno û qîmetê ney çiçi yo, çendo.

Yeno aqildê ci vano:

-Willî nê girweyan mîyan di kureçî (demircî) zanaye yê, ez do ney bera kureciyê misna.

Qîmetê ney çîçî yo û no çîçî rê beno, kureci zano.

Gêno, dano pîro û beno misneno kureciyêdê zanayî û binamûsî.

Kureci rê wîna vano:

-Dedo, bewnî nê guledê mîn ra, no çîçî rê beno û çend perey keno?

No gule azmîn ra tewrdê (tewdê) vîrsîka kewt û ame darda çinayêri ro û darî werte ra aqalşnê û kerdî di letey û hergî leteyêdê ci eşt kiştên a.

Bewnî ci ra çiyêre beno, nêbeno?

Kureci gulî gêno, winêno ci ra û wîna vano:

-No gule tunc o û zaf biqîmet o, heme çî rê beno û bol çî ci ra virazêno.

Ney ra xençeriyê zaf weşî û şemşêri virazênê.

No weş perey keno, ti ney roşenê mî, ez biherîna.

Siyamed vano:

-E, ez ney roşena to, ti do çenda biherîne?

Kureci vano:

-Ti çend wazenê.

Siyamed vano:

-Ez to ra perey-merey nêwazena.

Ti do mî rê xençeriyêda zaf weşî û şemşêrêdo zaf weş virazê, ez bê nînan to ra çiyê na nêwazena.

Kureci vano: Sere û çimandê mî ser, ez do to rê xençeriyêda zaf weşî, şemşêrêdo zaf weş viraza.

No tunc zaf perey keno, vêşî, vêşî pereyê nînan vejeno.

Qandê coy, ez do winî viraza, yanê heqo ki ez bîda to ey a ê çî viraza.

Ez do winî viraza ki, do bê to kesnay di çinêbo û kesna do nêşo zey nînan virazo

Nê do dînya di nîmûney bê.

Ti xençerî siro dê, do siyeri werte ra biqelşino û di letey kero. Ti şemşêrî dari ro dê, do dari bîperno û zey bixşîya ci kero, di hetî kero.

Ney rê zaf kêfê Siyamedî yeno û newe ra kêfê ci beno weş û neşeyê ci yeno ca.

Kurecî di rojan miyan di nê çîyanê Siyamedî vrazeno û keno hadre.

Zeki Kurecî (demircî) vatibî, heta nika kesî zey nînan metîn û weş nêviraştîbî.

Kurecî çiyê Siyamedî dano a ci û ci rê wina vano:

-Honî, çiyê xo bigî, mi sozê xo ard ca û zeki mi va mi winî viraşt, zey nînan ti cana di û jewnay destî nêvînenê.

Siyamed çiyê xo gêno û şîno.

Xençeriya xo keno xo ver a, şemşêrê xo keno paştî da xo ya û verê xo dano keydê xo.

Ame keydê xo û wina dişmiş bi:

-Ney a tepey a kam qarmîşê mi bo, kam çimê xo ver do mi û kam fek çe kero mi û kam destê xo hetê min a derg kero, kam mi rê nan û awî nêdo, kam bivîjiyo rayda mi vernî û kam hemberê mi bivîjiyo ez do na xençerda xo ya loqranê ci veja û nê şemşêrdê xo ya jî sereyê ci bîperna.

Siyamedî zey mergdê xo zanayê rojê dewa silifi do firset bivîno û biro ey ser.

Zanayê bişê do ey bikişê û sereyê ci gandê ci ra abîrnê.

Zey îmandê xo ya zanayê, dewa silifi ney ci hetî nêverdanê.

Zey zerîda xo zanayê, dewa silifi do arê bo pê ser û biramo (hêriş bîkero) ey ser.

Dewa silifi ci rê dişmen bî û tim gefê ci werdê.

Siyamedî zey marî ya, zey çimandê xo xo înan ra pawîtê û tim hemberdê (înan vero) înan di aya bî.

Gunayê dewîjan ey nîyameyê û kesî tasê awî yan

ji loqmeyê nan nêdayê ci.

Dewijan vatê boka qir dekewo, nêweş bo û veşaney û teşaney ra bîmîro.

Dewijan vatê wa rojê ravey bîmîro û ma ey ra bîreyê.

Zewtî dayê Siyamedî ro û gefî werdê ci. Labrê Siyamedî rê çiyê nêbiyê û gefandê inan ra ji nêtersayê, kesî ra çim nêkiwayê.

Zewtê inan û gefê inan ey rê ne çiyê bi.

Fînê kerdîbî xo sere do ne dewa silifi terk kerdê û ne ji ê rahat verdayê.

Ey ji gefê inan werdîbî û inan ra nefret kerdê.

Xincê ci est bî, xincê ci estbî felekî rê.

Geyrayê, geyrayê xeymda felekî û vatê felek çorşmeydê dewda silifi di ro.

Qandê coy terkê dewda silifi û mîleta ci nêkerdê û hetê ca yê na nêşiyê.

Labrê çiyêdê ci çinêbî, werdê ci û êrdê ci çinêbî, mecbûrî do ya çî bitirîtê, yan ji bîzor a bigîrotê. Keleşey bikerdê, ray bîbîrnayê û bivijîyayê karwanan vernî.

Rojê zaf bi veşan û teşan, veşaney da ney sere ro. Veşaney ra rihê ci kerdê bivijîyo û veşaney ra bîmîro.

Qerarê xo da û wîna va:

Ez do bivijîya citêran vernî, dewijan vernî, karwanî vernî, ez do bivijîya rêwîyan vernî, beg û axleran vernî, bezîrgan û çerçîyan vernî.

O kî ci di çiyê werdî estbo, ez do çiyê werdî, o kî çiyê werdî ci di çinêbo ez do inan vîran kera, mal û perane inan, dewar û çarwanê inan, estor û devanê inan û çîyanê inan inan ra bigîra.

Xo da xîrabey û wîna va:

O kî mi şa zor a, o kî mi nêşa bêbextey û xayîney a, yan ji xîrxîzey a xo dest fîna.

Ez do ney a tepêy a çî çîyo xîrab esto bikera.

Ez do piro da, bikişa, bitira, xirxizey bikera, ray bibirna û insanen vîran kera.

Îcab bikero ez do merdîm jî bikşa û seranê ci leşda ci ra abirna.

Qerarê xo da ki çi çiyê xirab esto bikero.

Qandê ki xo vejo, jîyanê (heyatê) xo bîdomno, ney rê mecbûr bî.

Kelansîngêda cîya zaf weşî jî estîbî.

Kelansîgî eşteni dî û girweynayeni dî zaf ûsta bî.

A rojî xo rê tay werd û çiyê werdenî êrdan miyan dî arê kerd û pîzeyê xo pa astar kerd.

Ê meştêrî dest pey kerd xo kardî girweynayîş û şemşêr girweynayîş bîmisno û bigirweyno.

Dî-rê rojan miyan dî xo weş kardî û şemşêr girweynayîş misna.

Zaf bî aqîl bî, heme çî zaf rew kardî û şemşêr bigirweyno.

Qandê ki bişo xo bipawo, qira xo vejo û keleşey bikero.

Qandê ki bişo raya bezîrganan û karwanî bibirno û înan ra mal bigîro, roj bî roj talîm kerdê xo misnayê.

Wîni xo misna, wîni xo misna bî ûstayê ci.

Dîha kesî nêşayê zey ey kardî bigirweyno û şemşêr kar biyaro.

Lazîmeya ci nînan rê zaf û zaf estîbî û do bibîyayê.

Do xo pa bipawitê û do pa hêrişê dişmenandê xo kerdê.

Do pa felek bî kiştê û xeyma felekî êrdo jew kerdê û heyfê xo bigîrotê.

Wîni bî, wîni bî, wîni zeman (wext) ame bî dişmenê heme çî.

Bî dişmenê teyr û tûrî, cîn û cinawirî û insanî.

Bî dişmenê erd û azmîni, dar û berî, sî û êrdî.

Teyrê perayê vatê eha feleko, mar xuşayê vatê

eha feleko, insan ravêrdê vatê eha feleko.

Bi dişmenê heme çî, gan û bêganî.

En sifte qeçkan ra, şîwanan ra û citêran ra dest peykerd.

Şî rayê ser o vînderd û pawit.

Hend winya citêrê gayê xo şanayê xo ver, tewreyê xo kerdo pirê werd û o yo şîno citî bikero. Siyamed vîjya citêrî vernî û citêrî rê wina va: Citêr axa, ê tewreyê xo yê werdî ronî û şorî cîta xo.

Citêrî va:

Qandê çiçi, çî rê rona û şîra?

Werdê min o nê tewrî mîyan di, ez rona ez citî di veyşan ba ez do çiçi bûra?

Siyamed kardîya xo anceno û vano:

Çiçi wenê bûrî, xo ra ez o jî qandê werdî vana, ti do hewna veyşanbê bûrê, ez no hirê rojiyo veyşana, ez o to rê se vana winî biki.

Citêr vano:

-Ney ra bewnî, ez senî werdê xo to rê rona û şîra? Ti xînt-mînt biyê? Ez senî werdê xo dana.

Ez werdê xo nêdana, hadê rayda xo ra şorî!

Ma ti keleş-meleşê tîyê ray birnenê?

Siyamed no fin kardî ya hêrişê citêrî keno û vano: -Ez o to rê vana tewrî ronî û şorî rayda xo, hetan ki mi ti kardîda xo ya lete-lete nêkerdê û sereyê to leş da to ra niyabîrnayo.

Ma ti nêzanê û to niyaşnawito ez keleşê nê koyan û keran, nê ray û deştana.

Citêr winêno nêbeno, citêr tewrdê tewriya dano rem ro:

Siyamed hima kelansînga xo xo mêra akeno, siyê keno mîyan û citêrî dim a erzeno û kulemekî-da citêrî di dano piro û citêrî rê vano:

-No fin mi nêwaşt wertedê tepelikdê seredê to di piro da.

Fina sifteyênî mi nêwaşt qafdê seredê to ro da û

to pa bikşa û êrd o derg kera.

Ti lingna çe kerê ez do no fin tepelikdê seredê to ro da û to dîn da êrd.

To rê vana meremî, tewreyê çi ronî û rayda xo ra zey insanan a şorî.

Citêr vinderêno, tewreyê xo ronano êrd û kewno ray şino.

Siyamed dano piro şino tewrî êrd ra werzaneno, erzeno xo miyane û dano piro şino.

Çend deqîqey ray ra kewno dûrî, roşeno, tewreyê xo akeno û winêno ti çiçi vajê tewrî miyan di esto.

Çiyê xo weno û dano piro şino siyê sero roşeno.

No kar weşdê Siyamedî şino û werdê Siyamedî hazir ra, bêedîzyayenî vijyêno.

Siyamed qerarê xo dano ki nê karî bîdomno û na ray bîramo û sî ra bo jî werdê xo vejê.

Beno ê meştêrî, fîna rayda xo ser o roşeno.

Winêno xortêno yeno, danê piro û şino xortî vernî.

Xort jî şamiya perdê xo ci rê beno gemî.

Siyamed qîjeno xortî ser û ci rê wîna vano:

-La qebrax, ê sitilê xo yê şamî û ê tewreyê xo yê nanî ronî û peyser ageyri şorî keydê xo.

Xort vano:

-Siyamed ti biyê xînt-mînt, na şamiya pêrdê min a, piyê min o gem a velg ceneno, ez o jî ci rê werd bena.

Ez senî şamiya pêrdê xo bîda to?

Ma éyb niyo, min û to ya ma enbazê pêyê geçkîni bî.

Ti senî nanê pêrdê mi mi ra gênê?

Siyamed vano:

-La axil ma enbazey-menbazey mendi, wexto ki ez veyşan teyšan rakewta, wexto ki vewri û varanî bin di menda û serdan ra qeflliyaya ti kotî di bî.

Wexto çî rê ti enbaz nêbî, wexto çî rê éyb nêbî.

Ez o to rê çîçî vana winî biki, ez xînt-mînt jî nêbiya û aqilê mîno mi sere di û ez o zana ez o se kena.

Verî ez bêaqil biya, newe aqilê mi ame mi sere û ez biya baqil.

Lajek keno biremo, Siyamed kardiya xo anceno û kewno lacekî vernî.

Lacek tersan ver çiyê xo ronano û dano pîro pey di ageyreno şîno.

Siyamed xortî ra werdê ci gêno û beno koyan ser o xo rê weno.

Hendê mirdbiyayen da xo weno, o ki maneno jî gêno kafê miyan di nîmnenno.

Ney a tepey a werdê Siyamedî beno zaf û pîzeyê ci beno mîrd.

Roj bi roj werdê, çiyê werdenda ci beno zaf.

Bahdo vijyêno şîwaneyê vernî, şîwanî ra şit, peşmî û çî çiyê werdî esto ci ra gêno.

Peşmî gêno beno kafê di rakeno û ser o rakewno. Kulavê (keçeyê) şîwanî jî ci ra gêno, qandê ki şewî miyan di rakewo.

O ki hemberdê ci di dest hewadano yan jî vijyêno, yan jî remeno, ey ya kelasînga, yan jî kardîda xo ya keno dirbetin.

Ninan dîmî ra girwî keno gîrd, vijyêno karwanan vernî û çî çiyê karwanî esto ci ra gêno û vîradano.

Vijyêno karwanan vernî û inan keno vîranî.

No hesab a nameyê Siyamedî vijyêno keleşey û cayan ra beno vila.

Nameyê ci vijyêno keleşey û fekan ra doş beno.

Siyamed jî aqildê xo di û fikirdê xo di wîna vano:

-Dêmek ki na milleti zor û zordestey ra fahm kena.

to pa bıksa û érd o derg kera.

Ti lingna çe kerê ez do no fin tepelikdê seredê to ro da û to dîn da érd.

To rê vana meremî, tewreyê çî ronî û rayda xo ra zey insanan a şorî.

Cîtêr vinderêno, tewreyê xo ronano érd û kewno ray şîno.

Siyamed dano piro şîno tewrî érd ra werzaneno, erzeno xo miyane û dano piro şîno.

Çend deqîqey ray ra kewno dûrî, roşeno, tewreyê xo akeno û winêno ti çiçi vajê tewrî miyan di esto.

Çiyê xo weno û dano piro şîno siyê sero roşeno.

No kar weşdê Siyamedî şîno û werdê Siyamedî hazır ra, bêedizyayenî vijyêno.

Siyamed qerarê xo dano ki nê karî bîdomno û na ray bîramo û sî ra bo jî werdê xo vejo.

Beno ê meştêrî, fîna rayda xo ser o roşeno.

Winêno xortêno yeno, dano piro û şîno xortî vernî.

Xort jî şamiya perdê xo ci rê beno gemî.

Siyamed qijeno xortî ser û ci rê wîna vano:

-La qebrax, ê sîtlê xo yê şamî û ê tewreyê xo yê nanî ronî û peyser ageyrî şorî keydê xo.

Xort vano:

-Siyamed ti biyê xînt-mînt, na şamiya pêrdê min a, piyê min o gem a velg ceneno, ez o jî ci rê werd bena.

Ez senî şamiya pêrdê xo bîda to?

Ma éyb niyo, min û to ya ma enbazê pêyê qeçkîni bî.

Ti senî nanê pêrdê mi mi ra gênê?

Siyamed vano:

-La axil ma enbazey-menbazey mendî, wexto ki ez veyşan teyşan rakewta, wexto kî vewri û varanî bin di menda û serdan ra qeflîyaya ti kotî di bî.

Wexto çî rê ti enbaz nêbî, wexto çî rê éyb nêbî.

Ez o to rê çîçî vana winî bîkî, ez xînt-mînt jî nêbîya û aqlê mino mi sere dî û ez o zana ez o se kena.

Verî ez bêaqîl biya, newe aqlê mi ame mi sere û ez biya baqîl.

Lajek keno biremo, Siyamed kardîya xo anceno û kewno lacekî vernî.

Lacek tersan ver çiyê xo ronano û dano pîro pey di ageyreno şîno.

Siyamed xortî ra werdê ci gêno û beno koyan ser o xo rê weno.

Hendê mirdbiyayen da xo weno, o ki maneno jî gêno kafê mîyan di nîmneno.

Ney a tepey a werdê Siyamedî beno zaf û pîzeyê ci beno mird.

Roj bî roj werdê, çiyê werdenda ci beno zaf.

Bahdo vijyêno şîwaneyê vernî, şîwanî ra şît, peşmî û çî çiyê werdî esto ci ra gêno.

Peşmî gêno beno kafê di rakeno û ser o rakewno. Kulavê (keçeyê) şîwanî jî ci ra gêno, qandê ki şewî mîyan di rakewo.

O ki hemberdê ci di dest hewadano yan jî vijyêno, yan jî remeno, ey ya kelasînga, yan jî kardida xo ya keno dirbetin.

Nînan dimî ra girwî keno gird, vijyêno karwanan vernî û çî çiyê karwanî esto ci ra gêno û vîradano.

Vijyêno karwanan vernî û înan keno vîranî.

No hesab a nameyê Siyamedî vijyêno keleşey û cayan ra beno vila.

Nameyê ci vijyêno keleşey û fekan ra doş beno.

Siyamed jî aqildê xo dî û fikirdê xo dî wîna vano:

-Dêmek ki na mîletî zor û zordestey ra fahm kena.

Rihatey û bêvengey a kes çiyê nêdano kesî û
pîzeyê kesî mird nêkeno.

Na milleti zalimey ra û ters ra fahm kena.

Zorey, zalimey, zordestey û ters nêbo kes çiyêdê
xo nêdano mi û pîzeyê mi mird nêkeno.

Heta nîka, (heta ewro) bîleheq mi xo veyşan û
teyşan verdayo û mi bîleheq mîl ronayo.

Institut kurde de Paris

VII

Şiwaneyê dewda Silîfî wina dişmiş beno:

-Ma çiçiyê mi Keçelî ra kemî yo û ez hendê Keçelî nêbena. Ez o hendayê serî yo gawaney kena û winêna nê dewîjan dest ra û pişotîya înan wena.

Keçel o zorey, zordestey keno, şarî ra zor a mal û perey gêno, mîleti keno vîran û ray bîrreno û pîzeyê xo vejeno.

Ez o zey dewaran a heta şan postali çarwan û dewarî dimî ra dîrnena û vazdana ge na kîştî, ge a kîştî.

Ne rojê mi belî yê ne jî şewê mi.

Ezo şîna dewardê nînan ver, heta şan dewarê nînan çiraynena û wexto kî şan dî yena keye, lingê mi pirê telîyê û cîniya mi bî goçinan a telîyan mi lîngan ra vejena.

Ez o ne telî vana, ne sî vana, ne ko vana û ne jî kere vana dewarandê nînan dîm a çerxbena û dewaranê nînan çiraynena.

Çiçiyê mi Keçelî ra kemî yo û diha no do çend wîna bîramo.

Ma ez do heta peynîda mergî gawan bîmana û pişotîya şarî bûra.

Keçel o bêgîrweynayîş qîra xo vejeno û ser o jî perey arê dano pê ser.

Ney a tepey a ez do jî zey Keçelî ya bîkera û diha dewardê dewî ver nêşîra û înan rê gawaney nêkera.

Beno ê meştêrî, dewîjî herkes dewarê xo gewandê xo ra keno teber û ano cadê naxîrî (cadê kombîyayenda dewarî).

Dewar cadê naxîrî dî komê pê ser beno.

Dewîjî winênê gawanê dewî nîyame, dewarî arê do pêser, xo ver şano û bero çere.

Dewar salme hetê gem a şîno û bînîda dewî dî

kewno érdê dedê Siyamedî.

Érdê dedî dî jî nebî (mîsrî) karite beno.

Dewar xo resneno érdê nebî û kewno nebî ser.

Nebiyê dedî çîraneyêno.

Siyamed vînenno.

Winêno ki naxirê dewî heme yo hetê érdê dedê ey a şîno û kewno érdî miyan û nebiyê (mîsriyê) cî weno.

Dewaro senî nebî miyan dî doşbeno û zey xeyarana weno.

Naxirê dewî heme kewtibî nebidê dedî miyan, sîrikê ki werdê, ê ki lingan ver şiyê hesab nêbiyê.

Dewarî nebî pêro pay kerdê û miyan dî zirtikî eştê, bolî kerdê û ga ameyê.

Wexto ki Siyamed nê rewşî (wezîyetî) vînenno damîş nêbeno, zerîya cî veşena, aqîl cî sere ra şîno.

Aqîlê xo vîni keno û çîmsûrîki beno.

Çend nêbo érdê dedê cî yo û dedê cî, cî ver cefa werdo, gîrd kerdo û winyayo cî ra.

Qandê coy dedê xo, xo rê pî zanayê.

Çend nêbo dedî hetî gîrd biyo, nanê ey werdo awa ey şîmita û çînayo ki ey herîna yo dayo xo ra.

Nan û awda apî ya gîrd biyo.

Çînayo ki apî herînaya, dayo xo ra û xo pa germ kerdo, serdan ver pawîto.

Postalê ki ey herînayê kerdê xo pay û lingî xo siyan ver, telîyan ver reynayê.

Vîrarda înan dî rakewto, vîrarda înan dî germ biyo û vîrarda înan dî bêters rakewto û gîrd biyo.

Şewî werxanê cî dedî yan jî nîyaza cî anto cî ser, dayo pî ra ki akerde nêqeflîyo, serd nêgîro û nêweş nêkewo. Co ra dedê xo ra zaf heskerdê, co ra zerîya cî veşayê, labrê se kero qederê xîrabî abîrnabî. Qederê cî xîrab nûşneya bî û sêkur mend bî. Dedî qewnabî, fina jî zerîya cî veşayê.

Qandê coy nêşa tehamul bikero, çimanê xo bigiro, nêvîneyenî ra bîr o û ravêro şîro.

Zerîya ci bî tenîki, nêşa ki nêşîro.

Nêşa xo tepêşo, da pîro û şî ki dewarî êrdî mîyan ra vejo, teberkero.

Wexto ki ame resa êrdî, kewt êrdî mîyan û halê nebî dî, wînya ki nebî pê ro lîngan bin dî pay biyo.

Gûnî geyrê ci çîman ver a, çîmê ci, ci ver o bî sûrî kî û bî tarî.

Xo kerd vinî.

Aqîl sere dî nêmend.

Hîma xençerîya xo xo vera antî, çîmê xo girotî û kewt dewarî mîyan.

Salme-Malme kotiyê dewarî raşt ame, xençerîya xo şanê û dewar o bê guna kerd dirbetin.

Dewaro ki kewt ci dest, dewaro ki kewt ci ver xençerî kuway pe de, xençerî kuway pîze dî û loqrey ci vetî teber.

Vêrey dewarî vîjyay teber û qorînî kewtî dewarî ser.

Bîbî bûrbûra dewarî.

Ne jew va, ne didî va şanay xençerî ver.

Fîna jî hêrsê ci nîyanîşt û gonîya sîyay çîman ver a nêwerîştî û nêşî.

loqreyê vîştirayan vetî û dînday êrd.

Xençerî kuwayê kulemekandê ci dî û kerdê dirbetinî.

Dewarî zekî mozi bikero winî ver dî remayê. Hêrsê ci nîyanîşt, tîm şo çîmsûrîkî bî. Gonîya sîyay geyrê bî çîman ver o.

No fin jî dest bî sîyan kerd û sî vîrnay dewarî ra.

O ki resayê ci no fin çîwe kerdê, o ki nêresayê ci sî kerdê. Tersê Ellay û gonî ci pîze dî çînêbî.

Bêters û zerî kulin bî, zerî sîya bî.

Hêrsê xo yê anûn û qanûnî dewarî ra girotê.

Waştê ki heme xincê xo dewarî ser teber kero.

Kesî ra çim nêkuwayê û nêtersayê.

Dêmek ki Ellay jî gorey na zalimeyda ci, zerisîyayeyda ci, gorey ê bêterseyda ci, o sêkur verdabî û vistbî geman.

Qandê mizireyda ey, qandê welzinayeyda ey, qandê destdergeyda ey o keçel kerd bi.

Zezebê Ellay, tersê Ellay pîze nêkewt, zey xîrara dewar xencerî kerd û gonî di verda.

Ne ga va ne manga, ne vîştîra va ne golik, ne nali va ne boxa heme şanay xo ver û sî kerdî. Çiwîya fetilnayê û sî kerdê.

Dewaro ki nebî miyan ra vijiyayê, ze ki mêşî bikero, winî jewser remayê.

Dewaro ki Siyamed nezdî ci jî nêşî bî tersan ra remayê.

Siyamedî no hesab a nezdî çihar-panc dewaran, xençerî ya kerdî dirbetinî. O sirê di dedê ci xo rê vijyêno ortmedê xo ser û hetê êrdana winêno.

Hend vînenno ki dewarê dewî kewto nebîdê ci miyan û Siyamed o jî dewarî fetilneno.

Sifte vano qey o yo dewarî bêveng û bêhes êrdî miyan ra keno teber, vejeno. Wexto ki tîjî dana xençerîda ci ro xençerî destî berqena, winêno o yo pa dewarî fetilneno û xençerî kuweno dewarî di.

Hima bi eceleya ortmedê xo ser a yeno war, çîweyê xo keno xo dest û hetê erdiya remeno.

Heta yeno reseno êrdî hêle ra biryêno. Yeno reseno Siyamedî û ci rê wina vano:

-La qebrax, la kutik, no çî halê to yo, na çî reziley a to arda nê dewarî (heywanan) ser?

Na çî qeyam a tî yê qilaynenê, na çî reziley a tî yê kenê, qe to di wîjdan-mîjdan çinî yo, qe gunayê to niyame, to na berbatey, na reziley arda nê dewarî sere di.

Qe gunayê to niyame û zerî ya to nêveşê.

To no dewaro zey xezalan a kerdo dirbetin.

Kes seni qîmişê nê heywanan beno, nê tofanibîyaro ci sere dî?

Destê kesî seni werzenê, kes nê bêziwanan dirbetîn kero û xo ver şano?

Siyamed wina vano:

-Apo, no dewar kewtbî êrdê to miyan û nebiyê (misriyê) to werdê, qandê coy ez damiş nêbiya, mi nêşa xo tepşa, ez ameya û xençeriya kewta ser, kewta miyan. Mi loqreyê taynîn vetî, taydê ci jî mi destan ver reyay û remay.

Mi nêşa loqranê hemîni veja û zeriya xo honiki kera.

Ded vano:

-La qebrax, la kutik, ma nebiyê mi to ra ameyê perskerdenî, dewar o weno se nebiyê mi weno, to rê çiçi?

To rê kewto, ti dewarî êrdê mi ra vejê û reziley biyarê dewarî dewarî sere dî.

La bênamûs, rew mi çiman ver a vini bi, hetan ki mi jî loqreyê to nêvetê teber û ti nêkiştê û qetilê to nêbiya.

Cehnem bî se ra şînê şo, wa çimê mi to nêgunyo (nêkewo).

Ti çiçiyê, ma ser o biyê bela û kewtê koçikda ma miyan.

Ded çîwedê xo ya kewno a Siyamedî ser û çend çîwey dano pi ro.

Siyamed winêno kuşatê dedî çiniyo, do ci bikişo. Nêşeno dedê xo ver dî jî dest hewa do û ey jî xençerî kero.

Çend nêbo girdê ci yo, piyê ci hesibêno.

Qandê coy dedî ver remeno.

Ded xeylê kewno ci dimî, fetilneno nêşeno tepêşo (tepişo).

Wexto ki Siyamed remeno wina vano:

-Apo, apo, belî yo ti bol hêrs bî yê, qahriyayê û

zeriya to mi ra menda.

Ella bikero ga û viştirayê şima dirbetana nêmirê.

Şima inan a citî bikerê, qezencanê xo bikarê û biresnê.

Boka qezencê şima zahf biro, jewî rê se bido û halê şima pa weşbo, şima tengasî nêvinê.

Şima jî ê qezencî biçînê, berê pê ra bar a kerê û zimîstanî xo rê bûrê.

Wa qezencê şima zahf biro, beno şima mi êf kenê, e jî ageyrena şima m'yan.

Şima mi êf bikerê Ella do jî gunayê mi êf bikero û mi rê paştî bivijîyo û dest bi do mi. Mi newe rind fam kerd ki mi xîntey kerda û çim sûrey a mi ramito ê dewarî ser.

Qe neyrê heqê mi çinêbî û mi bileheq gunayê ê dewarî kerd xo mil girot, ez kewta gunadê ê dewarî.

Mi bileheq dewijî bê ga û bê citî verday û xo ra qahîrnay.

Boka Ella mi êf bikero, destê xo hetê min a derg kero û mi rê paştî bivijîyo, ez felekî bivîna, ey bikişa û heyfê xo û ê dinyay hemî ey ra bigîra û insanan ey ra bireyna.

Lazim o Ella dihayanê mi û waştana mi qebûl bikero ki, şima jî mi ef bikerê.

Fina vana: Wa nalê şima girdî bê, manga bê bizê zaf bê.

Zahf şit bidê, şima şit û qatîkdê ci ya xo warî kerê.

Wa golêkê şima girdî bê, şima pa citî bikerê.

Cita şima bol biro, qezencê şima zahf bo, şima berê biroşê û qeç û qûlê xo pa warî kerê. Şitê mangan mast kerê, peynîr kerê, ci ra riwen û toraq vejê.

Mirdiya xo bûrê, biroşê û pê ra bara kerê.

Mastê ci do kerê, payizî palî di, germdê Ellay

bin di xo rê bişimê û zeriya xo pa honik kerê.

Zeriya şima pa honikî bo, qatixê şima zahf bo, bivijîyo, şima rê qim ker o, beno şima mi ef bikerê û Ella jî mi ef kero û mi rê paşti û wihêr bivijîyo.

Ella mi rê paşti bivijîyo û quwet bi do, ez felekî bivîna û bikîşa, ey ra heyfê xo bigîra.

Heyfê xo girot tepey a ez aqil ba û zerarê mi do kesî nêreso û ez do kesî rê xirabey û çim sûrey nêkera.

Dano piro dedî ver remen o û şino koyan ser, mekandê xo.

Milê dedî beno çewt û kewno ci ver, bêçare maneno, nêzano se kero û dewjandê xo rê çiçi vajo.

Qahran ra keno biteqo û werte ra di hetî, di letey bo.

Milê ci ci ver di, bêçare ageyreno keydê xo.

Dewaro ki beno dirbetin û o ki Siyamedî ver di remeno, zekî mêşî bikero winî jewser ageyreno keyandê xo, dewjî senî dewarê xo no hal di vînenê, dewarê xo arê kenê pê ser, o ki dirbetino dirbetanê ci derman kenê.

Labrê nêzanê çiçi qewimiyayo nê dewarî sere di û kê no dewar visto nê halî.

Bahdo şopandê goniyandê dewarî ra şinê û çend na dewarê dirbetinî êrdê Miho axay kişta vînenê.

Dewjî zanê ki Miho axa çiyê do wîna nêkeno, malê ci heme jî biro çîranayenî, dewar bûro jî çîweyê jew dewarî ro nêdano û siyê niyerzeno dewarî.

Zanê no fina karê Keçelî yo û derba ey a.

Bê ey kesna na zalimêy nêkeno û na berbatey nê dewarî sere di niyano.

Esto, esto no karê Keçelî yo û na derba ey a.

Dewjî pêro resenê (arê benê) pê ser û hêrişê keydê Miho Axay kenê.

Bena viti-vita cinîyandê dewî û hezar zewtî hezar
belay wanenê Sîyamedî ser û wina vanê:

-Lajo ti bê, ti kemer ra bi perê, Ella boka belayê
do gird bido û to qansêr kero.

Jan to kewo, ti nêşê erd ra werzê.

Gangêr ganê to bigiro ma to ra bireyê.

Adir a kezebda to kewo kezeba to biveşo.

Dest û lingê to bişikiyê, ti qanqîran bê xo bin di
bikerê û gîdê xo miyan di gan bidê.

Cemêrdî jî hetê keydê Miho Axay a yenê.

Şopa xo raşt û raşt benê keydê Miho Axay.

Miho Axa vengê camêrdan aşnaweno û zano ki
dewîjî yê hêrişê ey û keydê ey kenê, yan jî yenê ey
hetî.

Dewîjî zey finandê binan bi kêf a nînê key Miho
Axay.

No fin bi hêrsa, bi xınca û bi qahr a yenê keydê
Miho Axay ver û jew veng keno a ci û vano:

Miho Axa, Miho Axa, hetan key no do biramo,
diha ey rê bes niyo?

Ê ki ney kerdê hetan key ney rê bimanê?

Hetan key ma dest û linganê xo girêdê û sebir
bikerê?

Diha qetlê ney nêbi helal?

Hetan key ma milê xo ronê xo ver, çewt kerê û
sereyê xo, xo ver di cinê?

Hetan key ma benameûsey a xo nê?

Hetan key ma tehamul bikerê û çîta, xeza
cinîyan bancê xo sere?

Sebrê ma û taqetê, tehamulê ma nêmend.

Kardî diha neyê este ya û heta qirî ma bi pîrî.

Îzinê ci bidî, ma fermanê ci vejê, ma sereyê
ci qirda ci ra cikerê, gandê ci ra abîrnê û ey
bikişê.

Ma hetan ney werte ra nêwerzanê, nêkişê ma rê
rehaty çîniya û ma rehat nêkenê.

Ma zanê ti nêwazenê wina bibo û zerîda to ya niyo ki Keçel nê çîyan bikero.

Eger ti izinê ci nêdê û fermanê ci ma dest nêfinê, ti do bi destandê xo ya şîrê ey bikişê û ma ey ra bireynê.

Ma qayil niyê miyabeynê to û ê xo akerê.

Ti fermanê ci nêdê ma, yan jî bi xo nêkişê, ma do fina jî şîrê ey tepşê û bikişê.

Wexto miyabeynê (nabeynê) ma û ê to do abiyo, ma do zey verî nêşê bewniyê pê rî ra, şîrê keyandê pê û destanê xo hetê pê ya derg kerê, destanê pê tepşê û alikareya pê bikerê.

Diha dedê Siyamedî destî çiyê nêmaneno, bê ferman vetenî rayna çarenadê ci nêmaneno.

Nêşeno dewîjan rê çiyê vajo.

Nêşeno xo çiyêna bixapeyno, vindano, sitar kero û rayna, çarena bivîno û xo a ray o raşt kero.

Xo çîna ya nêşeno vindano û tepêşo.

Heme çî bi çîmande xo ya dibî û şahîd bibî.

Çîmandê ey ver o dewaro zey xezalana xençerî kerdî bî û gonîya dewarî rişnêbî.

Ded vajo jî dewîjî do ey bikişê.

Dewîjî bişê diha ey jew deqîqe weş nêverdanê û gonîya ey şîmenê.

o jî nê çîyan rê razî niyo û diha taqetê ey jî nêmendo nê barî hewa do û bin di şoro.

Ê ey jî kardî neyê bî este ya, tehamulê ey jî nemendbî.

O jî qayil bi rojê ravey nê belay ra bire yo û Siyamed werte ra werzo yan jî vînî bo û hetê cana ya şîro

En bol kî waştê ki Siyamed biremo û hetna ya şîro. Beno bahdê çendna seran beno aqîl û pey di ageyreno dewda xo, keydê xo.

Milê xo raşt kerd, hewa da, sereyê xo xo ver ra berz kerd û dewîjandê xo rê wina va:

-Diha sebrê mi jî nêmend, ez jî diha nêşena vêşî tehamul bikera.

Teslaya mi jî ey ra kewtî, ey sereyê mi cîna mi ver di, lanet bo, lanet bo ey rê, lanet o ey ra vareno.

Bîyo mereyo mîrdar û kewto koçîki da ma miyan. Bîyo belayê seredê ma û ecelê ci ameyo.

Sonî, sonî o do koçîkda ma miyan kewo û ma ser o pereyê werdî bo.

Do nê seran tepeya mi qetil ker o, qetilê lajdê biray.

Şîrê diha xo rê se kenê winî bikerê, Keçel ewro ra tepey a diha ê mi niyo ê şîma yo.

Mi ewro ra tepey a dest û lînga xo ey ra anta, o diha sêkurê keydê mi niyo ê şîma yo.

Xo rê senî kenê bikerê.

Wazenê kemer ra bipernê, wazenê torzîna sereyê ci pîro dê, wazenê çîwan a çîmanê ci vejê û bê çîm verdê.

Wazenê zey dewardê xo ya, şîma jî xençerana loqranê ey vejê û goşanê ci, ci kerê.

Mi izinê şîma da, ney a tepey a ferman jî ê şîma yo, Siyamed jî ê şîma yo.

Gunayê ey çîniyo û qetilê ey jî helal o.

Kam şeno ey xo dest fino wa bikişo, sereyê ci ci kero û postekero.

Ey zeriya mi verdê, ker di kulîni û siya.

Ey qesîba mi ker di dirbetîni û pîzeyê mi kerd merezîn.

Ez o diha ey ra nefret kena û Ellay ra wazena, çîmandê mi ver ra dûrî belayê xo bivîno.

Ella belayê do gîrd bîdo ey û o belaya ganê ci bigîro.

Şîrê boka şîma ey tepêşê lete, letê, dilim, dilimî kerê û leteyê çiyê en gîrdî goşanê ci verdê.

Fermanê ey o şîma destî, senî wazenê winê

bikerê.

Nê qısandê Miho Axay ser ra dewjî hebê benê nermî, hebê benê rihatî û hêrsê ci ravêreno.

Ney ser ra zeriya dewjîjan bena honikî û vanê Miho Axay fermanê Siyamedî vist ma dest, fermanê ci vet, ma do ey tepêşê û bi zerîda xo ya ey bikişê û werte ra hewadê.

Dewjî hergî jew fekê ra vano:

-Keçelo, welî varê to ser, welî varê to ser.

Welî to ro Keçel, welî to ro Keçel.

Kam to tepişo do sereyê to cikerou goniya to bişimo.

Ney a tepey a nameyê to do nêmano û sersiya to do werte ra werzo.

Nameyê to do nêvjîyo,

Ti kê dest kewê, yan jî kam to reso, do to ro do û to tikey kero.

Way seredê to rê, wela siya varê to sere.

Dewjî hergî jey xo fek di çiyê vano, vajyêno û ageyreno keyandê xo û keyandê xo ra hergî jew çiyê gêno verdê dewî.

O ki çiwe, o ki dahri, o ki xençerî, o ki kardî, o ki qedûm, o ki torzîn, o ko şîşa nanî, o ki konî gêno û yenê verdê dewî di resenê pê, arêbenê.

Heme resay pê tepey a bi bûri-bûra, bi şemate ya verê xo danê Koy ser.

Nê yenê resenê Koy ver.

Ti nêvanê Siyamed Koy ser o, siyê ser o roşeno û tim hetê dewa winêno.

Wexto ki nê dewî ver o kom benê Siyamed inan vîno.

No hima ecele ya xo çewt keno, dar û berî miyan ra hetê kişta bîna ray gêno.

Hetê kişta bîna remeno û koyan terk keno şîno.

Nê hetan yenê resenê koy ver. Siyamed werte ra beno vîni û dewa silîfi xo pey di verdano.

Dewîjî yenê bi seetana koy ser o geyrenê, nêgeyrenê Siyamedî nêvînenê.

Ne kaf vanê miyan di geyrenê, ne dar û ber vanê miyan di winênê, nê siya berzi verdanê vîjenê ser û winênê.

Labrê Siyamedî cayê di nêvînenê.

Êrd qelişêno Siyamed kewno miyan.

Cayê nêverdanê, siya berzi nêverdanê vîjenê û veng kenê a ci, labrê cayê ra veng nîno û nêvînenê.

Dewîjî vanê qay perî pa rûway, pa pera, qay êrd agelişîya kewt miyan, qay Bahr viraziya zey masiya miyan di bî vinî, qay va ame zey perdê wesariya şana xo ver û berd.

Cayê nêverdanê, teslaya ci kewna, bê çare dest veng peyser ageyrenê keyandê xo.

Siyamed bê solix, bê vînderdiş, bê nefes girotenî, bê hewn û bê edizyayenî, di rojî û di şewî dar û berî miyan ra, koyan û Keran ser a ray rameno, ray şîno.

No babeta, no hesaba tewrdê dewda Silîfî ya piya heşt dewan xo peynî di verdano.

Bol beno veyşan, zahf edizyêno.

Taqet û quwet ra kewno.

Dîha nêşeno lîngî çekero û ray şîro.

Dano pi ro şîno dewê kîştî baxçeyê miyan di, xo rê tay meywe (fêkî) weno.

Çend deqîqey baxçî miyan ra doşbeno, çi çiyê werdî vînenîno erzeno xo fek û weno.

Pîzeyê xo hebê keno astar, hebê keno pîr.

Werdî tepey a bê hewn û bê taqetey ra dano pîro şîno darê da mişmişêri bin di derg beno.

Zahf bê hewn û edizyaye beno, dirê deqîqey nêrameno şîno hewna.

VIII

Ti nêvanê vêr a ê baxçî cinîyê da pir a vîya bena.
Na hergî rojî yena û baxçedê xo miyan ra
doşbena û sebrê xo ê baxçiya ana.

Kesê na pîrke kî çinê beno.

A roj cinê kî fîna yena û baxçedê xo miyan ra
doşbena.

Doşbiyayeni di Siyamedî baxçedê xo miyan di
dar da mişmişêri bin di hewn di vînena.

Şina Siyamedî hewn ra kena aya û ci ra pers
kena vana:

-Lajê mi ti kamê, tiyê kotî ra yenê?

Siyamed vano:

-Emê ez o dewîa Silifî ra yena û nameyê mi
Siyamed do.

Pîrkekî vana:

-Lajo, dewa Silifî tiya ra zaf dûri ya, ti seni
amey?

Siyamed vano:

-Emê ez remaya, no di roj û di şewîyo ezo koyan
û keran miyan ra ray yena.

Pîrke kî vana:

-Qandê çiçi ti remay, ma may û piyê to çinî yo û
meraq nêkenê ti hetê kotîta şiyê.

Siyamed vano:

Emê kesê mi çiniyo û kes jî meraq nêkeno ez
hetê kotîya şiya, û mesela xo sere ra heta bin pîrke
kî rê vano.

Pîrke kî çend finî vana: Wah wah lajê mi no bê
şenxs, bê qeder û feqîrê Ellay û bermena.

Siyamed vano:

-Emê meber mi, no qederê min o, wîna
nûşneyayo û do wîna jî ravêro.

Pîrke kî vana:

-Hadê ma şî rê keye, nika ti zahf veşanê.

Siyamed vano:

-Willi pizeyê mîno veşaney ra qur-quri keno û zeriya mîn a vêrena.

Veyşaney ra kena bixewiriya û xo ya şıra.

Nê danê pîro şînê key pîrke ki, pîrke ki nan û şamî dana Sîyamedî, pizeyê ci kena mîrd û ci rê wîna vana:

-Oxîl lajê mi, bewnî mira, lajêdê mi est bî ey û pêrdê xo ya pîya la di şî û ez teniya bî seredê xo ya vîya menda.

Goreyê werden da mi û ê to werdê mi esto û halê mi weşo.

Eger ti biwazê ti şenê mi hetî bîmanê û lajê mi bê.

Merden da înan sera mi soz da, ez ne jewjîyaya û ne jî weriştâ şîya key pêrandê xo.

Ez keydê xo sero ronîştâ.

Siyamed vano:

-Ez to rê soz nêdana ki ez do heta merden da to, yan jî ê xo to hetî bîmana.

Mî soz dayo, sond werdo ki ez felekî bivîna, ey bîkîşa û heyfê xo ey ra bigîra.

Qandê coy beno rojê terkê to bîkera, ray kewa û şop da felekî ra şıra.

Eger ti neyrê razî bena, ez qebûl kena û to hetî manena.

Pîrke ki vana:

-Ez ey rê jî razîya, ti şenê mi hetî bîmanê.

Beno ti rojê bîmîsê mi û terkê mi nêkerê.

Siyamed vano: Beno ez do to hetî bîmana û lajê to ba.

No hesab a Siyamed pîrke ki hetî maneno.

Hîrê çîhar serî pîrke ki hetî maneno û ay hetî bol çî miseno.

Ney û pîrke ka, benê zey laj û may.

Zahf misenê pê.

Pirke ki heme lazimeya Siyamedî ana ca û ey mihtacê çiyê nêkena.

Siyamed Rojê bi seredê xo ya, bê xeberda pîri keye ra perey gêno û şino cahnîyê herîneneno û ano keye.

Pirke ki qahrêna pi ra û ci rê wina vana:

-Hele nê Keçeldê mi ra bewnî, mirdî werdo, ci ra cahnî kemî menda.

Ti vanê qey lajê Sultan Sileymanî yo.

Cahnî nêbo, vanê qey nêbeno û karê ci ray nêşeno.

To pereyê ma berdî qandê çiçi day na cahnî.

Ma to ra cahnî kemî bî.

Siyamed hêrs beno, keno keye ra şiro, pîrke ki ci açarnena û vana:

-No fin çiyê nêbeno, labrê ti fina seredê xo ya bê mi çiyê nêkerê.

Siyamed vano:

Beno, fina nêkena.

Siyamed na cahnîyerî keno warî.

Cahnîyerî ra estorê da zahf xaseki, dînci, bi quwetî û zey duldulana vijyêna, vîrazêna.

Siyamed nâmeyê na estor da xo Demîrkîran nano pa.

Roj bî roj beno gema ci niştîş misneno.

Esto ra ci niştîşî misena, û no jî niştêna estori miseno.

Wexto ki nişeno estori, ti vanê qey siwarîyê des ser a no, winî beno ûstayê estor niştîşî.

Hergî roj nişeno estor da xo û şino koyan ser a mergan miyan ra doşbeno.

Esto ra xo winî misneno, winî misneno, esto ra ci vengê lingandê ci û fitik da ci jî sinasnena.

Rojê dewa ci, hera ki ser o Ellay da yo a herî, koy û kerey ci, dar û berê ci, mezêlê may û pêrdê ci yenê ci virî.

Pirke ki rê vano:

-Dayê ez wazena finê şira dewa xo, mezelanê may û pêrdê xo zîyaretî kera.

Pirke ki vana:

-Oxîl, lajê mi, goş a minî meşo, tî şîrê ê do çiyê biyarê to sere dî, do wexto mi rê kul bo, wexto fîna newe ra, zeriya mi ra adîr do werzo.

Zor ki es mîsaya to, berî mi tenîya qaxu dî mever dî û meşo.

Siyamed vano:

-Çiyê nêbeno dayê, kes nêşeno çiyê biyaro mi sere dî, ez şira ez do fîna pey dî bîra, pey dî agey ra.

Pirke ki vana:

-Ez zana tî finê şîrê, tî fîna pey dî niyageyrenê.

No qederê min o, qay Ellay wîna kerdo ki ez tîm tenîya, bêkes bîmana.

Siyamed vano:

Dayê, tî qaxû megî, e do şîna tirbanê may û pêrdê xo zîyaret kera û pey dî bîra.

Wa çîmê to rayan o nêmanê.

Xatîr wazeno, nişeno estor da xo û verê xo dano dewda xo, dewda Sîlîfî.

IX

No yeno reseno dewî, verî şîno tirba may û pêrdê xo zîyaret keno û bahdo jî dano pîro şîna bandê xo, banê xo yê zey pûnî.

Geçkîna ci, verê ney panc serî yenê ci vîrî.

Şîno winêno bandê xo kî, çî bewniyo çiyê herûn di nêmen do, pê ro dewijan ber do û ban ker do xirabe.

Herûn da banî di merey, malmalokî, qumqumo kî yê geyrenê.

Hebê hêrs beno û xo qelb di vajyêno û gefî weno. Bahdo beno nerm, hersê ci anişeno û xo pîze di

wina vano:

-Mi dewarê inan xencerî kerd, inan jî banê mi xılna, kewtî pê ver a.

Riyê ci nêteşeno şiro keydê dedê xo, şiro dedê xo û nîyaz da xo hetî.

Nêşeno, nêwetano, riyê ci nêteşeno şiro inan hetî.

Çend serî inan ra dûrî mend bî, bibî xeribê inan.

Tirban ser a nişeno estor da xo û verê xo dano koyan.

Ray o raştê çend dewijyandê xo yeno, silami dano inan, kes silama ci nêgêno û heme zey ezraîliya winênê ci ra.

Wextê do zahf kilm di, xebera amyayeni da ci dewijandê ci miyan ra bena vila.

Dewijî fina xîncê xo danê belî kerdenî û wazenê çiyê bîyarê ci sere di û ey bikişê.

Çend teney dewijî xo hadre kenê û şop da ci ra şînê.

Şopa ci benê kafê ver. Siyamed dûrîdê kafi di ronîşte beno û esto ra ci kafi ver o girêdayê bena.

Nê sifte hêrişî benê Siyamedî ser û ci rê wina vanê:

-No fin ecelê to ame, no fin wext û deqîqeyê to bî pîrî û nan û sol a to amê bîrneyenî.

Qe reyayîşê to çinî yo, no fin ma do to bikişê.

Siyamed hebê hetê cordê koya şino û inan rê wina vano:

-Apêno, xalêno, dedêno, dezayêno, xalzayêno meyerê mi ser, bewnî şima ef nêkena û kişena.

No senî keno senî nêkeno, nê nîyageyrenê.

Xencerî, kardî û şemşêrê ci jî ci ser o nêbeno û kafi kişta siyê bin di nîmete beno.

Se vano, nêşeno nina îkna bikero û nê tim hêrişî benê ser û vanê.

No fin ti nêşenê bireyê.

Miyabeynê Sîyamed û ê înan xeylê beno.

Sîyamed mecbûr maneno, lîngan hewadano û remeno.

Nê xeylê kewnê Sîyamedî dîmî, labrê nêşenê tepêşê.

Sîyamed înan ver xo mêşan miyan di keno vinî.

Nê ageyrenê esto ra Sîyamedî gênê û şînê keyan dê xo.

Labrê Kardî, Xencerî û şemşêrê Sîyamedî nêvînenê.

Ê pey di şî tepey a Sîyamed cadê xo yê nîmitî ra vîjyêno û şîno xencerî ya xo, kardîya xo û şemşêrê xo gêno û tedbîranê xo gêno.

Dewîjî bi xinca bi laneta, bi kîna û bi gefana ageyrenê keyandê xo û qandê kişten da Sîyamedî pîlananê xo vîrazenê, ronanê.

Ê zanê Sîyamed estor da xo ra fek nêviradano û dûrî nêkewno.

Pîlananê xo yê ê meşterî hadre kenê.

Çîçî bibo û çî tofanî biqîlayê do ê meşterî belî bê.

Qeyama girdî û a bahdoyênî ê meşterî qîlayneyêna û xo nîşanê dana.

Êrd û azmîn ê meşterî toz û dûmanî bin di, miyan di maneno û hewrê sîyay kewnê dinyay ser.

Şîma do temaşê bikerê do senî bo û çîçî bivaro.

Keçel terk bikero jî, estori ra fek vîrado jî nêvirado jî, do bîmîro û dewîjî do ey bikişê.

Na dîtena dewîjana û planê înano.

Êma nêzanê do se bo, kam do bîmîro, kam do bîmano.

Çîna û babetna hesab nêker do, Sîyamed çîmandê înan ver o hendê mêşê nîyaseno, hendê mêşê nêmen do.

Ê vanê qey do zey înana bo û zekî xo rê tasê awî

bişimê, winî goniya Keçeli bişimê.

Emâ kesî qîseyê xo yo bahdoyên nêker do, nêvato û planê ci nêroneya yo û ca niyameyo.

Ê vanê qey goliko, tepêşê û sere cikerê.

Keçel do bimiro, labrê senî û kê dest ra.

Lazimo no hesab weş viraziyo, na ray weş roneyo, no plan cayê xo bigîro û heme çi biro ca. Xetayê do werdêk beno sebebê zahf çîyan û vay beno mal.

Dewijî kêf kenê ki, do nezdî ra Siyamedî bikişê.

Ê vanê Siyamed esto ra xo nêviradano û nêremeno nêşino.

Qandê coy kêf kenê ki do bikişê.

Nêzanê qeyam do seni biqilayneyo û talazikî do kê xo ver şano û bero.

Hewrê siyay do biqurê û qîrçînî dinyay ser finê. A şewî heta şefaqê hewnê kesî niyameyê û hewn nêkewtê çîmandê inan.

Hem ê dewijan û hem jî ê Siyamedî.

Kesî sebîr nêkerdê şefaq bo û şewî çî ser o nêravêrdê, to vatê qey şewî biya serî.

Kesî emeley (bawerey) nêkerdê ki do şefaq bo.

Wexto ki dîndanê xo qîrçîknayê, to vatê qey, siya çaqmaqî kewto qirda ayrî fek û qîrçînî kewta a ci.

To nêzanayê qîrçînîya dîndanê a, to vatê qey ê sî da çaqmaqî ya.

Dewijan pawitê, hewnê inan niyameyê û inan hewn nêkerdê û tim dîndanê xo qîrçîknayê.

Ê Siyamedî xo ra hewn çîman nêkewtê, esto ra çi şî bî, qandê coy hewn niyameyê.

Dewijê ki şî yê hewna hewndê xo di diyê ki, ê yê Siyamedî ya ceng kenê û Siyamed gonî miyan di verda yo.

Înan hewn nêkerdê û planê xo viraştê.

Ma Siyamedî, ey se kerdê, ma a şewî hewnê ey

ameyê û o rokewtê, rakewt bi?

Hendayê girwey amey bî sere di, felekî may û piyê ci girot bî, dewijan jî ci rê tahda kerdî bî û sero jî esto ra ci berdî bî.

Do senî, senî hewnê ci biyameyê.

Senî hewn do çiman kewtê.

Nêê nê, hewnê ey jî niyameyê, hewn ey çiman nêkewtê.

Tim fikiriya yê do esto ra xo senî dewijan ra bigirotê, senî dewijan dest ra bivetê.

Him fikiriyayê û hem jî zey arwêşî ya tersayê û zey şerî ya xo û seydê xo pawitê.

Him ters ra û him jî meraq ra hewn çiman nêkewtê.

Labrê texminê xo rewna yo kerdî bî û xo pawitê.

Kiştê ra cîn û cînewirî ra, kiştê ra jî dewijandê xo ra xo pawitê. Malmalokî lûwayê, xuşînî kerdê, hol biyê xo ser û destê xo eştê xençerî û şemşêrdê xo.

Şewî nîme bibî, hewna xo rê dişmişî biyê û vatê eceba dewijiyê çiçi fikiriyênê, do se kerê û mî rê çî feqî ronê.

Hesabê dewijan, amyayenî da înan û hemberdê înan di vînderdenî da xo kerdê.

Hend aşnawit kafi pey di xuşîniyêda girdî amê.

Zana no fin xuşîniya mar û malmalokî, Arwêş û lûwerî niya.

Xeylê tersa û xof girot.

Labrê nêşa derg biyaye bimano hima eceleya werişt, hol bî xo ser.

Holbiyayenî û xençerî û şemşêrê xo antenî bî jew. Wirna piya xo ver ra antî, her gî jew kerd destê dê xo û zey şêrana xo eşt teber.

Kotî ra bizanayê heşî boya gonî anta û keran miyan ra tewrdê çihar leyrandê xo ya ameya fekdê kafi.

Boya insanî anta, boya Siyamedî anta.

Beno a jî felekî rişta sêkurî ser.

Ti nêvanê çorşmeyê kafi çend finî doşbena, labrê a jî tersena, nêwetana finê ra kafi zere kewo.

Bi tersa, bi xofdê cin û cinawîr û ê dewijan ra hol bibî xo ser. Ey nêzanayê heş a, ey vatê qey dewijan çorşmeyê cî giroto û ê yê kenê ey bikişê.

Ti nêvanê heşa, tewrdê leyrandê xo ya çorşmedê kafi ra doşbena, çerx bena.

Ma a jî dişmen niya, a jî dişmena.

Wexto ki Siyamed kafi miyan ra vijyêno teber, boy nezdî ra şina heşî û bena bili-bila heşî. Bili-bili kewna heşî ser.

To vatê qey a ya herşan kena û bi qequbo ya meydan, wanena.

Ge na kişta, ge a kişta şiyê û ameyê û xo dayê siyandê kafi ro.

Waştê ki kafi sêkurî sero biyaro war, zere kewo û zere di ey bûro.

Sebrê sêkurî nêmend, hebê tersê cî ravêrd teberdê kafi di, pey ra agey ra heşî ser.

Qelbdê xo di vajîya û va:

Diha bes niyo, to zeriya mi qutîfnê, kes çendi belay ra biremo, hendi bela yeno kesî ser.

Ke do belay ra nêterso û nêremo ki bela niro kesî ser û bela kesî ra biremo.

Ke do raşt û raşt biramo belay ser ki bela biter-so.

To nêdî nê dî, to emşo dî, na şewa xof û tersini dî, na şewa qahr û belay dî vano: Û xençerî û şemşêrê xo, xo destan miyan di weş şideyneno û peynî ra hêrişê serdê heşî keno.

Zey şêran a xo pey ra erzeno heşî ser. Destên a xençerî kuweno qırda heşî û destêna jî şemşêrî kuweno pîzedê heşî di.

Heşî çend ca ya na keno dirbetin, heşî

dindeyêna êrd.

Bî çapike ya şemsêrê xo erzeno qirda heşî û sereyê heşî leş da ci ra cikeno, permeno.

Qira heşî permeno û loqranê ci vejeno teber.

Heşî zey patil a, zey xırrar da pemî ya êrdo derg bena û lingan şanena.

Heşî kişeno, leyranê ci tepêşeno beno zeredê kafî dî girê dano.

Bahdo ageyreno heşî ser, heşî poste keno, posteyê ci welî keno, erzeno vadê kurî ver û hebê keno wişk û ano dano xo ra.

Bahdo nefesê gêno, hebê tersê ci remeno, xof ci ser a werzeno û yeno a xo û wina vano:

-Mî nêvatê ke do belay ra nêremo û tim şiro belay ser ki bela kesî ra biremo, yan jî kes belay vila kero, werte ra werzano.

Ez nêşiyê nê belay ser û ney ra biremayê, heşî do no kaf mi sero biyardê war û ez bîn dî bikiştê û biwerdê.

Mî nêramitê na heşî ser, ez bitersayê û mi tersayey a xo nayê, na heşî do hetan şefaqê mi ra fek nêviradayê û dûrî nêkewtê û tiya ra nêşiyayê.

Heşî veyşani bî, do seni bikerdê seni nêkerdê ci rê rayê bidîyayê û ez bikiştê û biwerdê.

Qandê coy lazimo kes xo ver bî do û qandê jiyandê (Heyatdê) xo lej bikero.

Xo ver dayeni jîyano.

Qandê ki kes nêmiro, kes do bikişo.

Wexto ki posteyê heşî dano xo ra, pa beno germ û sitar.

Postî dano xo ra û şino leyrandê heşî hetî.

Wexto ki postedê heşa şino leyrandê heşî hetî, leyre şiqarey yenê ci hetî, vanê qey maya ciya.

Nêzanê ki may a ci niya, maya ci ey kişta û ê jî zey xo sêkur verdayê.

Nêzanê ki o jî zey inan, bê may û bê pî yo, o jî bê

kes û sêkur o û qederê inan zey pê yo.

Hebê yenê nezdî û Siyamedî boy kenê ki, boya mar da ciya nîna, fina pey di ancîyênê.

Beno şefaq dewîjî pêro bi hêr sa werzenê, xeberî danê pê û dewî ver o arêbenê pê ser.

Xortê dewî xo şideynenê, o ki torzîn, o ki dahrî, o ki kardî, o ki çiwe, o ki merr, o ki zengen, o ki huwe, o ki qalûçî, o ki qedûm û çiyoy winêsinîn gênê û kewnê girdandê xo vernî.

Kewnê ray, kewnê ray ki birê Keçelî, sêkurî bikîşê û gonîya ci bişimê.

Beno ha bavo-ha bavoyê ninan, beno qequboyê ninan û bûrînî kewna ninan ser.

Xortê dewda silîfiyê zînbêlqeytanî, çimsîyay û boxe beranî kewtîbî ray.

Nezdî hîrîs xortî bî û heme jî to vatê qey panûsa (qelema) viraştê û zey darda qubaxêrî bî, kes qîşmiş nêbiyê bewnîro ci ra.

Wexto ki ray şiyê êrd lingan bin di lerzayê, lûwayê.

Dewda xo ra jew bi jew bi heybetêna vîjya û şanay pê dimî û raste-rast verê xo day.

Kafê ki sêkur tey mendo vîja.

Hergî jewî kîştê ra hêriş berd koy ser û qelbdê xo di vatê «nîka solixna ma hesabê»

Keçelî vînenê û ey werte ra hewadanê.

Ma ey tikey-tikey kenê û leteyê cîyo gird zincîya ci û goşanê ci verdanê.

Labrê kes dişmişê ê peynîyerî nêbiyê ki, qeyama girdî do, bahdo inan ser ro, yan jî inan sere dî, yan jî sêkurî sere di biteqo, biqilayneyo.

Ma Siyamed veng vînderd bî, ey jî hadreye ya xo, dibî û pawtê.

Ê niyameyê ey do hêriş biberdê inan ser.

Ey do qandê estor da xo lej bikerdê.

Sêkurî nêwaştê derba kesî ey vêşarî bo û ey ser

ro bimano.

Xo mezbût şideyna bi û zey şêrana pawîtê.

Dewijî heta verdê kafî amey, sêkurê fiqarî jî pawîtê, zanayê ê do birê û hêriş biyarê ey ser.

Dewijan çorşmeyê kafî girot û nahrey varnay ser.

Ge na kişta, ge a kişta kafî ya şî û amey. Herşan kerdê, zîrtikî dayê xo û sebîr nêkerdê herûnda xo di vinderê.

Vengê qîrîni-qîjîni û narandê ci azmîn resayê, azmîn birnayê.

Bibî qîri-qîra înan û meydan wendê.

Vengdê înan ra Keçel werişt xo ser.

Veror tedbirê xo girot bi û texmînê xo kerdîbî û winî pawîtê.

Wexto ki derg biyê, waştê ki rakewo, tersan ra jew çimê xo girotê, jew akerde verdayê.

O jî tetikî sero bi.

Werişt xo ser posteyê heşî xo ser o kerd mezbût xençerî û Şemsêrê xo pişt xo ra, kerd xo ver û kafî miyan ra vîjya teber.

Çorşmeyê xo û ê kafî ya winya ki, çi bewniyol!

Zey eskerandê Urisî ya, zey eskerandê Çînî ya çorşmeyê kafî xortanê dewda ci giroto û ê yê zey şêrana pawenê û herşan kenê. Biya bûri-bûra înan û zey devandê hêjînan a kef kewto fekdê înan.

Zekî Seydwan seydê xo bipawo, bendeyê seydê xo bo, winî pawîtê.

Rind û rind cêr û cor ra winya kerey bibî pîrî.

Dewijandê ci ra kes nêmend bi heme amey bi.

Dewa xo kerdî bi veng.

Bê cinî, kal û pîr û qeçkana kes nêmend bi.

Winya, winya înan ra, heme çimandê xo ver jew bi jew berdî û ardî, berdî û ardî.

Nêzana kam vernî di ro, kam peynî di ro.

Verniya xortan kotî di ra, peyniya xortan kotî di ra.

Çimê ci ci ver di bi tarî û gonîya zey qatranî kewti miyan.

Çimê ci erzîyay tepelikdê seredê ci.

Hendê çend deqîqan, xortê dewi ci çiman ver ro bi zey mêşandê hingimênî şî û amey.

To vatê qey ê yê oxlî danê û pê pey di anîştê. Hebê çimê xo vileynay û fina wînya, wînya.

Hendê deqîqeyê wînya înan ra, dişmişî bi û fikîriya. Bolê ci enbazê ci yê qeçkîni bî.

Bolê ci enbazê ci yê kay û verdê dewarî bî.

Aqıldê xo ra zahf çî ravêrna, mergê xo, kîştêna xo, lete-lete kerdena xo, tike-tike werdikerdena xo û gonî miyan di dergbîyayena xo ravêrnê û fikîriya.

Kîştêna enbazandê xo yê qeçkîni fikîriyayê.

Do senî bikerdê û do senî qîmişê înan bîyayê, yan jî ê do senî qîmişê ey bîyayê.

Do senî pê bikîştê.

No heme çî aqıldê xo di berd û ard û fikîriya.

Heme çî çimandê ci ver ra şîyê û ameyê.

Bahdo aqîlê xo arê da pê, arê da xo sere û xo fek di wîna mîxmîxdî kerdî:

Senî beno wa bîbo, kotî bariyo wa bîwîsiyo.

Ke do belay ra nêremo, kes çendî biremo, hendi do biro kesî sere di.

Belay miyan di merg jî bîbo, merdenî jî bîbo, kîştêni jî bîbo, kes do nêremo û şîro ser.

Wexto kî bela biro, kes vîndero jî, biremo jî, do biro. Ya ke do bikîşo, yan jî bîmîro.

Rîndê ci no yo kî kes do nêremo, hemberdê ci di vîndero, çend bişo dest bero xo û tekoşîn bikero.

Xo ver bîdo û dest ber o xo, merd jî wa camêrdeya bîmîro.

Kesî çend şa û hetan kotî kî xo ver da.

Peynî senî bena wa wîni bo, merg bo jî, kîştêni

bo jî xo ver dayeni jiyano.

Ez do jî winî bikera û hemberdê nînan di xo ver bi da û vîndera.

Çend ki mi xo ver da, peynî senî bena wa bîbo.

Qerarê xo yê peynî da, do lej bikerdê, senî biyê wa winî biyayê, do xo ver bi da yê û xo rizgar bikerdê.

Finê tewdê postedê heşa xo lertzana û çorşmeyê xo di winya xortan ra.

Xortê dewda silîfiyê zînbêlqeytanî, xo çîman ver o berdî-ardî.

Çîmendê xortan ra gonî rijyayê, xînc rijyayê û lanet waneyayê.

Çîmî ci ser o zey kîlda adîriya sûr kerdê.

Zey çeyledê adîriya sûr bibî.

Heybetê înan, hêrsê înan, înan çîman miyan di di.

Hergî jewî ser o çîmî bibî zey belûwan a beloqî. Hergî lewê înan hetêna şîbî.

Jew winyayê azmîn ra, jew winyayê êrd ra.

Hergî mûya seredê înan bibî zey goçîniya û werîştî bî.

Winya, winya, çîman bin ra winya.

Fina xo lertzana, lingê xo day êrd ro û êrd o vila kerdî.

Lingê xo metîn diskinay êrd ro, destê xo berd şemşêr û xençerîda xo û înan rê wîna va:

Xortêno, enbazêno, şîma yê kenê hetê kotî ya şîrê? Veyve-meyve esto?

Şîma ameyê mi jî xo di berê?

Zahf tersayê, waştê ki ê jî bitersê û şîrê.

Zerî ya ci kut-kut eştê, zekî awî bigîrêye yo winî bilq-bilqî kerdê.

Winya kes o xo nêlûneno, qîseyê xo wîna ramîtî:

Eger veyve-meyve çîniyo, qay şîma leşî-meşî dîya, yan jî boya ci anta û zey qertelandê cilênan a

kenê hêriş berê ser û şîrê leşi ser o anişê û goşt bûrê.

Esto se dişmen ameyo nê koy pey, şîma ameyê mi jî bigîrê û ma pîya şîrê ci ra vernî bigîrê û ceng bikerê.

Mi zanayê şîma bê mi nêşînê, mi zanayê ez jî enbazê, dewijê şîma ya, qandê coy şîma ameyê mi jî berê.

Eger şîma ez xo vîra kerda, mi jî xo di berê.

Beno ez jî bişa xo ver bîda û çend dişmeni bîkîşa.

Nê cayê di helawi-melawi vila bena, roneyaya ez jî bîra bûra.

Eger şîma yê şînê cîrît berzê, ez jî tewrdê şîma ba, mi jî xo di berê, ez jî şîma hetî bivîjîya sîyêda berzi ser û bewnî ra, temaşeyê şîma bikera.

Eger çiyêdê xeyr-meyri yo beno vila, bê mi meşîrê, şîma vêşêri xeyr mi rê kewno, ez sêkur ra.

Nê şewqiyat o werzeno ez jî şîma di bîra û raykera, raşt kera.

Eger cor di tofanê Hezretî Nûhî yo yeno, ez jî şîma dîmi kewa û şîma ya pîya ganê xo bîreyna.

Ez nêzana çiçi esto, mi qe fahm nêkerd.

Nêzana ez hewna qeçek a, aqilê min o nêşîno ser, ez xînt-mînta ez o nêşîna cê ra veja.

Xortê kî Sîyamedî zerar dabi ci, dewarê ci dirbetin kerd bi û tahda ci rê kerdî bî, xincînî bî.

Zerîya înan veşayê, çimandê înan ra gonî rîjyayê, heta qîrî bîbî pîrî, gefê sêkurî wendê.

Di lingî hetê sêkurîya amey û jewdê ci wîna va:

-La Keçel, la oxil, ti xo çiçi hesabnenê, ti kamê ti hemberdê ma di vîjyênê û ma ver sere hewadanê.

Senî destê to weriştî, to o dewarê ma xençerî kerd.

To va qey ma xo vîra kerd, ti pey di ageyray

dewi.

To nêzanayê ma xo vîra nêkenê û ney to hetî nêverdanê.

Qe ti Ellay ra nêtersay û xofê Ellay to pize di çinêbî.

Senî destê to girot, senî destê to weriştî, to o dewaro bêziwan û bêguna xençerî kerd. Ê ki to kerdê ma to hetî nêverdanê.

Siyamed vano:

-Verî aqilê mi mi sere di çinê bî, ez nêzanaye biya, goniya siyay geyrê bî mi çiman ver o.

Bêhemd mi dest ra o qeza bî, bê aqil û bê fikr ez kewta ê dewarî miyan.

Bahdê coy ez poşman biya, labrê girwe girwî ra ravêrd bî.

Jewna wina vano:

-La Keçelo pis o heram, senî aqil to sere ra şî bî, senî ti dişmişî nêbî? Senî bêhemdê to bî?

Qe çiyê bêhemdê insanî beno.

Tersandê xo ra, tersandê kıştenda xo ra, tî yê wina vanê û zûrî kenê.

Çarenadê to çiniyo, ma do to bikîşê, no bî ê çendini tî yê wina kenê?

Ma do heyfê hemîni, heme çî finê ra to ra bigîrê. Vayê xo to bixoyay da.

Tirba xo to bixoyaşanê.

Dara xo to bixoy, xo bin di birnê, ciker di.

Awa xo to bixoy, xo ser o girênê.

Zerîya xo to bixoy, xo pize ra vetî.

Ma nê ameyê veyve, nê ameyê temaşe û nê ameyê helawî.

Dişmen-mişmen jî niyameyo nê koy pey, ma ci di lej bikerê.

Jew dişmenê ma esto, o jî tî yê, ma ameyê ê dişmendê xo di lej bikerê û sereyê ey gandê, leşda ey ra abirnê.

Qe çareyê to çiniyo, ma do to bikişê, sereyê to
ci kerê û pa gogî kay kerê.

Ma do çimanê to vejê, pa gule kay kerê.

Ez do goşanê to ci kera û bera rezdê ma di
denişna.

Kapokanê saqandê to veja û bera banan pey di
pa kapok kay kera.

Nê qisan sera Siyamed zahf û zahf hêrs bî, goni
geyrê çiman ver a, çimsûrîkî bî, mûyê seredê ci bî
zey goçinan a, zey xençeran a.

Ganê ci têtewr lerza.

Nê xortî senî û çî hesab a Siyamedî rê wina va?

Qay ey derba Siyamedî nêdibî, qay Keçelî verî
ney nêmişna bî, verî derbê ey ro nêdêbî û ey
hewna dersa xo nêgîrotibî.

Senî beno, senî beno ey derba Keçelî nêdibî û
nêwerdî bî.

Hêrs bî, hêrs bî, çimê ci peray, weriştî tepelik
dê serî.

Tepelikê seredê ci eşt.

Dînyayê ci, ci ser o şî û ame, doş bî.

Xortê dewî heme çimandê ci ver o bî zey mêşan
a, zey molcîlan a.

Xincê ci, nefretê ci bî vêşî.

Mûyê gandê ci heme bî zey caxan a û şî ney ra.

Verî ra xinc û nefret ci pîze di estbî, verî ra gefî
werdibî.

Zaf bîquwet û bêtersbî, çiyê ra çim nêkuwayê.
Sond werdibî, do felek bîdiyayê û heyfê xo ey ra bi-
gîrotê, teber kerde.

Qandê coy lazim bî weş bîmano, lazim bî dest
bero xo, lazim bî tekoşîn bikero û rîzgar bo.

Hetê xortan a wînya û wîna va:

-Enbazêno, Xalêno, Apên o, Dewijêno, şîma rê
vana, şîrê esto ra mî biyarê ez pîro da û şîra, şîra
zahf dîrî cayo ki şîma mî nevînê, ca yo xerîb.

Bes şîma ra esto ra xo wazena.

Esto ra mi bîyarê, zeki ne mi şîma di û nezi şîma ez.

Bêrê goş a şeytani menê û mi jî mecbûrê lejî, kîştênî û mergî mekerê.

Şîma ra rîca kena, esto ra mi bîyarê, ma nê defterî bigîrê û bi dosteya pê ra abiriyê.

Xortê wîna vano:

-Sebî, tî yê tersenê, xofê tersî, xofê me kewt to pîze.

Ma esto ra to nêdanê û sero jî ma do rihê to bigîrê.

Ma do nan û sol a to no dînya ra bibîrnê, Wext û deqîqeyê to bi tamam.

Çarenadê to çîniyo, ti do bîmrê.

Siyamed vano:

-Ez o, goş aminê, mi ra fek viradê şîrê mi rê esto ra mi bîyarê ez rayda xo ra şîra û diha jî pey di tiyanan, dewda silîfî gîyagey ra.

Xortna vano:

-La qebrax, ma senî to rehateya verdanê ki ti şîrê rayda xo.

Ma do rihê to bigîrê û nê kafi ver di tîrbî kerê.

Na do to rê û ê zey to yan rê dersî bo ki, jewna nêkero.

Siyamedî herûnda xo di, xo zey şêrar: a şana, lingê xo diskinay êrd ro, xençera xo kerdî xo dest, hetê xortî ya şî, lingî eşti û ci rê wîna va:

-Eyyy êrd, eyyy azmîn, eyyy dar û ber, eyyy cin û cînawîr, eyyy mahlûqê dînyay heme vengê mi başnawê!

Mî ra guna şî! Mî di sûc nêmend.

Qandê Felekî, qandê Ezraîlî jî bo, ez do weş bîmana.

Namedê Ellay û Pêxenberî ser bo.

Bi nê koyan, nê keran, nê rojî û na aşmî ver bo.

Ez do weş bimana û şopa felekî birama.

Qandê coy bo jî, qandê felekî bo jî Ella do mi nêkişo.

Ellaaa, pêxenbeer! Şima gunayê mi êf bikerê, ez bêçare menda dişmenanê xo bikişa, ez mecbûr a weş bimana.

Ez do serey bîperna, ez do gonî birijna û leşî êrd ra kera.

Eyyy Ella! Ez do qulanê to, dewîjanê xo bikişa, rihê inan bigîra û gangêrê inan ba. Ez do serey bîperna, zey gogana seran xo ver di leyri kera.

Ez do gonî birijna, zey dolda aw a miyan di asnawî bikera.

Ez do loqrey veja, çimî veja û goşî ci kera.

Ez do dest û lingî bîperna.

Ez bêçare menda wîna bikera.

Mî rê vanê Siyamed, Siyamedê silîfî.

Ez verî ra xincîn a, mî verî ra gefî werdê.

Kînê mî, xincê mî, nefretê mî insanan rê esto, ez inan ra hes nêkena.

Xençerîya xo berz keno, xo destî şaneno û hêrişê xortî keno û vano:

Dîha bes niyo, hendayê reca bes niyo, heta key no do biramo, heta key şîma do mi herûnda kutikî kerê û mî rê heqaret bikerê.

Heta key şîma do çimandê insanî ya nêwinyê mî ra û mî rê tahda bikerê.

Heta key şîma do zey kutkan a mî sî kerê û mî dimî kewê.

Hêrişa xo resneno xortî, bî xîncâ, bî nefret a xençerî erzeno qirda xortî û sereyê xortî perneno.

Çimê ci gunenê gonî, dîha nêvindeno, ew kewno miyan, destê di şemşêrê ci û destê di jî xencerîya ci bena û gîrweynen o.

Ne verê xo vano, ne peyê xo vano, şaneno.

Wexto ki veng kewno a ci êrd û azmîn têtewr

lûweno û gureno.

Reseno kamcî xortî, ya xencerî, yan jî şemşêrî kuweno pe de û dîn dano êrd.

O ki sereyê ci perнено, o ki loqranê ci vejeno.

Herga ki şemşêr yan jî xençerîya xo kuweno jewî di, hendina hêrs beno.

Çend kişeno, hendi jî gonî geyrena ci çîman ver a, çîmsûrikî beno û xo vini keno.

Zey şêrê ya kewno xortan miyan û zey beranana dirbetin keno û dîn dano êrd.

Ti vanê qey gangêr o, ti vanê qey gavilgazo kewto xortan miyan.

Postedê heşî miyan di beno zey heş a.

Wexto ki bûren o û kewno miyan hergî jewî hetên a keno vila.

Wexto ki xorto sifteyên kişt û kerd êrd ra, tersê, xofê kewt xortan pîze, per û perzaneyê inan kewtî inan ver.

Destê inan nêweriştî, nêtepişt aletanê xo bigirweynê û Siyamedî pa bikîşê.

Siyamed jewser rameno xortan miyan, o ki kewno ci dest ya şerêyê ci perнено û kişeno, yan jî keno dirbetin.

Tersdê ey ra, xofdê ey ra, narandê ey ra beno çilo-wiloyê xortan, dest û lingê inan girê deyênê û bêtaqet manenê.

Bi hêrsa, bi xınca, bi nefreta kewno miyan, bêhemd şemşêr û xencerîya xo şaneno.

Labrê bi zerî ra nêwazeno dewîjanê xo, enbazanê xo yê qeçkîni bikîşo.

Labrê wazeno ki çîmanê inan bitersano û ê jî biremê û şîrê.

Labrê xortî jî nêviradanê û nêremenê, ê jî lej kenê û xo ver danê.

Siyamed finê qîjeno inan ser û wina vano:

Mî rê vanê Siyamed, Siyamedo Keçel, Siyamedê

dewda silifi. Mi rê vanê Keleş, Keleşê nê koyan.

Qay şîma derba mi nêdiya, ez çiçi ana merdîman sere di û senî serey pernena.

-Ez o şîma rê vana, bêrê mi ra fek viradê, şîrê esto ra mi biyarê û peyser ageyrê keyandê xo.

Kes kotidê zerarî ra agey ro hendî karo.

Fîna bahdoyêni vana şîrê esto ra mi biyarê, ma pê ra fek viradê û hergî Jew ray da xo ra şî ro.

Winêno keso ci ra fek nêviradano û nêşîno.

Fîna hêrîş beno xortan ser, ge na kîştâ ge a kîştâ şemsêr û xençerîya xo şaneno.

A derbî di xortna kewno dest, no sereyê ê xortî perneno û leşa ci zey xîrar da pemiya dîndano êrd.

Fîna çîlo-wîloyê kewno xortan miyan, o kî şeno remeno û ganê xo reyneno, o kî nêşeno siyan pey di kafan miyan di, keran miyan di xo nimneno.

Hendê seatê nê lej kenê, ceng kenê.

Xortê kî kewtî dest înan belayê xo di.

Ê kî biyê dirbetin înan ra fek viradayê.

No fîna qîjeno û vano:

Şîma belayê, şîma qîsan ra fahm nêkenê, qandê çiçi sereyê şîma hendayê wişko.

Şîma yê geyrenê beladê xo, ecelê şîma ameyo.

Seredê heskerdanê xo ser mi ra fek viradê û şî rê keyandê xo.

Şîma mi zahf hêrs kerê, ez do şîma hemîni bikişa. Aqilê şîma esto, ageyrê rayda xo ser.

Zewbî ez do şîma sere cikera.

Xortî winênê kuşatê Siyamedî çîniyo, eger niyageyrê û nêşîrê keyandê xo, do hemîni bikişo.

Gonî geyraya çîman ver a, çîmsûrikî biyo.

Dewijî fahm kenê kî, do qedê ci jî nêbê.

Qandê coy ci ra fek viradanê û remenê.

Nê wexto kî remenê dirbetinanê xo, ca di herûn di verdanê.

Siyamed veng keno a nînan û vano:

Êybo, êybo, şîma rê zahf êybo, şîma yê nê dirbetinanê xo çî rê êrd o verdanê.

Agey rê û bêrê nê dirbetinanê xo berê.

Dirbetê înan giranî niyê, şîma derman kerê do bireyê.

Agey rê bêrê, ez şîma rê çiyê nêvana.

Labrê şîma do esto ra mi, mi rê pey di biyarê. Hetan şîma esto ra mi niyarê, ez şîma ra fek nêviradana û terkê na dewî û ê şîma nêkena.

Dewîjî dirbetinanê xo erzenê xo miyene û remenê şînê dewda xo.

Ê ki merdê meyitanê înan êrdo verdanê.

Dewîjî remay tepeya, Siyamed leşanê xortan kaş keno, êrd ra anceno û ano fekdê kafî ver.

Kafî vero ca, ca ronano.

Wexto ki kaş keno kafî ver, kiştê ra zeriya ci înan rê veşena û pa qahriyêno û kiştê ra jî a xincê pîzedê ci niyanîşeno û vano:

Mi felek bikîştê, zeriya mi do honik biyayê û mi do heyfê xo ey ra bigirotê.

Her bedeno ki dîndeyayo êrd, her sereyo ki ci biyayo zerîda ci di adirê wekeno û zeriya ci nano pa.

Herûnda her bedenî û her serî di azmîn ra estareyê kewto, ameyo war û azmîn a biyo kemî.

Çilaya înan şîya hewna û nan û sol a înan dînya ra biriyaya.

Herga ki sereyê ci biyayo, estareyê jî ameyo war. Çimê serdê seran to vatê qey veyndanê çiyê û Siyamedî ra çiyê wazenê, o babeta akerdey mendibî.

To vatê qey ê yê kenê to rê meselayê vajê.

Ze ki Siyamedî rê vajê, to çî rê wina kerd, kanî ma enbazê pê yê qeçkîni, ê dewar û çarwan bî, ê gemî û koyan bî.

Winî akerdey bî.

Her xort ki mireno peynî ra, kozêdê adirî verdano. No koz û adir kewno zerîda may û piyan. Zerîda inan di kewno a ci, gur beno û zerîyanê inan veşneno û peyşneno.

Wexto ki zeriya may û pi veşena, ti vanê qey adir kewto a mêşan û mêşeyê neyênê pa, winî veşena.

Ocaxê (wecaxê) zahf may û piyan kor beno û çila keydê inan şina awa û dîne locinda inan nêvijiyêno. Adir kewno a keydê inan û keyê inan veşeno. Verî ra vato xebera xirabi rew resena, rew mîleti miyan ra vila bena.

Mîleti rew pey hesyêna, raştâ jî winî bî û winî yo.

Na xebera xirabi rew resê dewda silîfî, a ya jî nêmendî û dînya ra bî vila.

Adir kewt a zeriya may û piyan, çokê (çogê) inan şikiyay, sereyê inan kewtî inan ver û porê inan bî destandê inan amê rûçiknayiş. Kesî nêzana lacê kê kîşiyayo ê ki mendo. Hêrsan ra, qahran ra xortî hergî jew hetêna şî bî vila.

Merdîmo ki pey nêhestiya nêmend.

Merdîmo ki hersî xo çîman ra nêrijnay û nêberma nêmend.

O ki gefê Keçelî nêwerdî û lanet nêwend çînebî. Kesî nêzanayê amorê meyîtan.

Taynan vatê des, taynan vatê vist, taynan vatê panc, taynan vatê pancês.

No hesaba mîleti miyan ra vila bibî û no babeta mîleti şî kerdê.

Qandê çiçî xortê ki weş mendî bî keyandê xo nêşî bî û werte ra vinî bibî.

Şermî ver, qahran ver, hêrsî ver, tersî ver, xofî ver, damîş nêbiyayenî ver vila û vinî bibî.

Keçelî meyîtî arê day pê ser, hîrê xortî kîştîbî.

Meyîtî arê kerdî pê ser tepeya, hebê wînya inan ra.

Keylê winderd û mit û mat mend, qandê çiçi wina kerd bî.

Labrê ey jî nêzanayê, qandê çiçi winî kerdî bî. Labrê ey nêkiştê inan do o bikiştê.

Qandê nêmerdenî, kiştênî lazimî bî.

Ey jî winî kerd bî.

Keylê dişmişî bî, ame aqildê ca va:

Nê bo fina pey di birê û mi bikişê.

Tersan ra, xofdê inan ra da piro û rema şî vijya koyan ser û koyan ser o xo nimit û şopa xo kerdî vinî.

Xo rê kafna miyan di, kafo ki kesî nêdî bî û ca do asî di bî, ey miyan di ca viraşt.

Ey zanayê, inan bişayê, biyardê firsend do o bikiştê, o lete lete kerdê û goniya ey bişimitê.

Qandê coy zahf tersayê, qandê coy xo nimitê.

Xebera xirabî û raşta ci şî resê dewî, may û piyanê ê xortan da xo ro, porê xo rûçiknay û amey ki bewniyê meyitandê qeçandê, xortandê xo û meyitanê ci berê dewî, berê keyandê xo.

Dewijî jî may û piyana piya amey meyitan ser. Wexto ki çimê may û piyan û ê cinî û keynandê dewî kewt a meyitan, bî hawar, hawara inan, bî qirînî û qijînî.

Vengê bermidê inan, vengê hawarandê inan resa qatê azminiyê hewtan.

Canqî kewtî koy û keran ser, dar û berî ser. Ter û tûrî, cin û cinawirî vengdê inan ra refî girêday û ê jî bî ziwandê xo ya bermay û bî tewrdê vengê bermidê cinîyan.

Dewijan meytî nay serecan ser û girotî berdî dewî. Ya wexto ki ardî resnay dewî se bî, ma çiçi nêbî.

Ê ki porê xo rûçiknay, ê ki day xo sere ro, ê ki bermay, ê ki qijay û o babeta şinê xo ramit domna.

A şewî heta şefaqê şinê nînan ramit.

Diha çiçi nêvatê, çiçi nêvatê û kamci zewti nêdayê ki. Hed û hesabê zewtan û ê qisan çinê bî.

A roja bini pêro berdî kerdî mezêl (tirbi).

Rojan a, heftana û mengana şinê nê xortan nêwerişt û domna.

Camêrdan qultikî kerdî war û xo zerî di heley-na, cinîyan û keynekan jî bi loriyana, bi bermî û hawaran a porê xo rûçiknay û xortan dima şin kerd.

Kam pey hesiya verê xo da dewda silifi û amey éza.

Éza weriştî, bahdê éza û şinî dewijî kewti şopda Siyamedi, labrê nêdî, nêşa bivînê, xo dest finê û heyfê xortandê xo ey ra bigirê û ey bikişê. Bahdê kiştenda nê xortan, çimê Keçeli bî goninî, gonî geyrê çiman ver a, mîsa gonî rijnayenî û waştê ki tim gonî birijno.

Koyan sero dest bi Keleşey kerd.

Keleş û kiştenda xortan ser a, nameyê ci heme ca ra, çihar koşedê dinyay ra vîla bî û hemini nameyê ci aşnawit.

Nameyê ci vîjiya û ame aşnawitenî.

Wexto ki qeçê jewî nêvinderdê, yan jî bermayê ci rê wina vatê.

-Bewnî ma do veyndê Keçeli.

Eger ti nêvinderê, biberme, ez do veynda Keçeli o do biro to bero û sereyê to ci kero.

No hesaba qeçekî tersanayê û dayê vinderdiş.

Kiştenda xortan sera nêwetard Koyandê Silifi sero vindero.

Werte ra bi vîni û şî a pîrkeka ki ci rê bibî may, ay hetî.

Nezdî di serî pîrkeki hetî mend.

Kesî nêzanayê hetê kotiya şîyo.

Taynan vatê gema vergen yan jî heşan werdo.

Taynan vatê cayê di marî dayo pede û merdo û

bahdo jî cinawiran leşa ci werda.

Taynan vatê no welat terk kerdo, şîyo welatna, şî yo ca na.

Hergî jewî çiyê vatê.

Di serî tepey a pîrkeki mirena, şîna heqî.

Mergdê a dayikda xo ser a damîş nêbeno a dewî di vîndero.

Vano: Ez do şîra bigeyra felekî, felekî na diyaka mi jî mi ra girotî.

Hetan ez ey nêvîna, nêkîşa û heyfê xo ey ra nêgîra, ez na dewî nîyageyrena.

Institut kurde de Paris

No fina yeno û vîjyêno koyande slifi ser û dest
bî virankerdena merdîman û ê karwanan keno.
Beno Keleşê serdê koyan.

Kotî karwanê diyê, kotî merdîmê diyê, kotî
çerçiyê diyê, kotî bezîrganê diyê kewtê vernî û çî
pereyê, çî malê ci û çî çiyê ci yê werdî, çînayê ci
yo weş û çî yo kî perey keno ci ra gîrotê û kerdê
viranî.

Na xeberî jî zahf rew dewan ra, çorşman ra bî
vila û fina newe ra ters û xof kewt dewîjan û kar-
wanan pîze.

No fîn rew-rewî kesî nêwetard şopda ci kewo.
Qandê kî nameyê ci vîjyabî Keleşey û heme ci ra
tersayê.

No fîn kes êf nêkerdê, kam dest kewtê ya çî yê

ci girotê, yan jî sereyê ci permayê.

Çorşmey û dewî heme ci ra qutîfîyayê û zerîya ci teqayê.

Qandê coy kesî rew-rewî nêwetardê nê koyan sera ravêro, yan jî şîro nê koyan ser seyde.

Xortê dewda silîfî ra keynekêna nişankerde beno û no xort dergûşda xo ra zahf hes keno.

Wexto ki Siyamed nê xortan kişeno, jew jî birayê na dergûşda nê xortî beno.

Qandê xatîrdê dergûşda xo, qandê xatîrdê vistewrandê xo, no xort gefî weno Siyamedî û soz dano ki, destandê xo ya ney bikişo, sereyê ci ci kero û biyaro dewîjan rê.

Nameyê nê xortî jî vete beno û no xort jî zahf camêrd, bi quwet û cengawerê do çetin beno. Dewda înan di, çorşmandê dewda ey di, camêrdeyda ey sera û quwetê ey ser a jî kesna çînêbî.

Nê xortî aşnawit ki Siyamed pey di ageyrayo, ameyo û fina o qeyami dewîjan û karwanan ser o qilayneno û adir varneno, perneno.

No qerarê xo dano biro nê Keçelî bivîno û heyfê ê xortan hemîni ey ra bigîro û ey bikişo.

Enbazandê xo rê, dostandê xo rê mesela akerdi û wîna va:

Ez o kena şîra Siyamedê Keçelî bikişo, heyfê xortandê dewda Silîfî ey ra bigîra.

Ya o mi kişeno, yan jî ez ey kişena û heyfî gêna. Ya o do mi lete-lete kero, yan jî ez do ey lete-lete kera.

Ya o maneno, ya ez.

Taynan va «şorî rînd beno, ti qedê ey benê û ey ra diha biquwetê.

Taynan va «meşo, to rê lazîm niyo, sereyê xo bileheq bela mekû, raya ki ti nêzanê a ray ra meşo.»

Qula ki to miyanê ci nêdiyo, yan ji to ra niyaseno destê xo pe de mekû.

Bileheq xo rê bela û qapî meaki»

Taynan va «xo rê weş bifikirî, dişmus bi û qerarê xo bîdi.»

Taynan va «goreyê vatenda ê dewijan û ê çorşmî, vanê no insan niyo, êzmano, cenawirêno»

Taynan va: «cînsdê heşî ra ameyo.»

Taynan va «zey ejdarhaya yo, çiyê damişê ey nêbeno û ey ver o nêşeno dest bero xo û vîndero»

Hergi jewî çiyê va. Miletî va «vanê, wexto ki kes ney vînenno, Ellay ra dest û lingê kesî girêdeyênê, kewnê kesî ver û xofê kewno kesî pîzê»

«Kes ci ra qutiflyêno, kes ci ra terseno»

«Çiyê do ecêb o»

Tay vanê «no cin o, cinawîr o, şeytan o, insan niyo»

Qandê coy bêrî meşo, xo rê bela peyda meki, meaki, na mesela, mesela to niya.

Zey to zahfînan xo cerîbinayo û qenda xo ser o ronîştê.

Tî do bileheq şîrê bimirê.

«Fîna ji tî zanê»

Xort wîna vano:

-Mî niyet kerdo û qerarê xo dayo, ez do şîra û xo bicerîbna.

Ya mî ra, ya ey ra.

Beno zekî vanê wîni niyo.

Beno zahfînanê pa û gird kenê.

Ma zanê, mîletî jûwerî kena se, se tene nanê jûwerî ser û kenê gird.

Ez û bextê xo, beno bêquwet vijyêno û ez qedê ci bena, ey kîşena.

Ma jewdo, jewî werte ra hewa dê û nameyê ci vîni kerê, ema nêzana kamo.

Mîletî senî kena, senî nêkena, kamcî kîştâ çe

kena, kamcî kişt a nêçekena, nêbeno û nêşenê ci rê rayê, çareyê bivîno û no xort dawada xo ra ravêro.

Piyê nê lacekî çinê beno, maya ci teniya bena. Dewlîjê ci xeberî danê marda ci û mesela ci rê vanê.

Maya ci senî kena, senî nêkena nêşena pey di açarno.

Vero geyrena nê geyrena, xort Nûh vano pêxenber nêvano.

Girdê dewl jî vanê nêvanê nêbeno.

Kes nêşeno xortî qerardê ci ra pey di açarno.

Xort şemşêrê xo keno xo ver, çinayê xo yê cengî dano xo ra, zînê estorda xo keno pa, nişeno estorda xo, linganê xo zengûdê zînî ra keno war û hetê dewda Silifî ya kewno ray.

Xortêdo winî yo ki kes qîmiş nêbeno bewnîyo ci ra, pi ra.

Zinbêlê Sîyayê zey qeytanî ya ser o berqenê. Çimê ci ti vanê qey belû yê, ser o kay kenê. Çimqerqaşino.

Porê ci ti vanê qey herîr o, tîjî ver o berqeno.

Bedenê ci ti vanê qey dar a venêrî ya.

Wexto ki xort nişeno estorda xo û kewno ray, maya ci ci dimî bermena û lajê xo lorinena û qandê ci dihay kena.

Enbazê ci, ci dima dest bi dêran kenê, Vanê:

Meşo bîra, meşo xeyran bêrî meşo.

Vanê no koyê Sîpanî zahf berz o.

Kes nêşeno ci ra a diyar kewo.

Finê pa bîmano, diha war nîno.

Raya xo, xo ver di vînî mekî.

Rojê roşnayî xo ser o şewî mekî.

Goş a şeytanî menî, ray mekewî.

Ocaxê pêrdê xo bêrî vila mekî.

Ageyri keko bira bêri ageyri.
Adir a zerida marda xo mefîni.
Kefenê xo destandê xo ya hadre meki.
Zerîya marda xo newe ra kul meki

Ey rê vanê Siyamed, Siyamedê Silîfî.
Sereyê xortan pernayo biyo gangêrê însanî
Şew û roj hewn nêkeno, geyreno felekî.
Cî pîze di ters çîniyo, zey Rusteme Zal î.

Meşo xeyran, keko bêri meşo
Raya ki tariya a ray ra meşo
Meweşani qonaxanê xo, xo ser o
Ageyri, ageyri pey di bê qandê marda xo.

Zeki vanê o ne insan o
Ne cin û ne jî cinawir o.
Belayê do zahf û zahf girano.
Ellay dewda Silîfî rê dayo.

Ne dêrî, ne jî ver o geyrayenî sere di karkena.
Çiman ver a beno vinî, yeno, yeno reseno dewda
Silîfî.

Dewî di nan û şamî ya xo weno, a şewî dewî di
rakewno, ê meştêrî dewîjan ra pers keno û wina
vano:

-Mî aşnawit gangêrê dewda şîma fîna pey di
ameyo û o yo adir pernenno.

Zalîmey û zordesteya xo hewna domneno.

Însaney ra vîjyayo biyo cin û cinawir.

Heta key? Diha ney rê bes niyo, na mesela do
heta çî wext biramo, qe do peynî ya cî nîro? Mî
aşnawitbî hîrê xortê şîma kiştîbî, sereyê cî cî
kerdîbî û xeylê jî dirbetin kerdî bî.

Mî o wext soz da ki, ez bira ey a ceng bikera.

hend mi aşnawit ki werte ra biyo vini û remayo hetna ya şî yo.

Sifte remayo şîyo koyan ser û wiya ra jî şopa xo kerda vini.

Kesî nêzana hetê kotî ya şî, di serî kotî di mend û qandê çiçi di serî tepey a fîna pey di agey ra û ame dewda silifi.

Bê na dewi dewna çînêbî?

Newe pey di ageyrayo û o yo koyan ser o. Koyan ser o ray birneno, însanan keno viran û vijyêno karwanen vernî û çî yê inan inan ra gêno.

Sebebêdê nê ageyrayîşî esto.

O bileheq pey di niyame yo, niyageyrayo.

Ez wazena şîma cayê ey mi rê vajê, şopa ey mi rê raşt kerê, ez şîra ey hetî û ey di ceng bikera.

Ez texmîn kena, ez do qedê ey ba, ez do ey bikişa, sereyê ey ci kera û şîma rê biyara. Ez dewda xo ra qandê coy ameya. Mi cayê di ne solix û ne jî nefes girot.

Heta ez ey nêvîna û nêkişa, heyfê xortandê şîma ey ra nêgîra, ez rehat nêkena û hewn mi çîman nêkewno.

Ez do ey bikişa û heyfê xortandê silifi ey ra biqîra.

Ecele wext vini mekerê, cayê ey mi misnê û şopa ci mi rê raşt kerê, ez şopda ey ra şîra.

Dewîjan ra vistewreyê xortî vano:

-Xorto ma jî qayilê ti ey bikişê, heyfê ma ey ra bigirê û ma ê belay bireynê.

Labrê no zaf zor o, xortanê ma jî zey to va, ema şî û merdî.

O zey Xenzîran a biquwet o, quwetê Zaloxlî Rustemî ey di esto.

Zey Hezretî Elî ya şemşêr girweyneno.

Xençerî û şemşûr girwenayîş, ey ser a jewna çîni yo.

Ti do nêşê qedê ey bê û bileheq şîrê bimirê. ti hewna xort ê, awa to ya anverdi şîna.

O zahf zalim o, gunayê ey kesî nîno û o nêzano guna çiçi yo.

O kê vêneno vano: No feleko û hêriş beno ser û ey kişeno.

Qandê felekî, qandê kiştenda felekî xincê do gird ci pîze di ro.

Dûrî ra zahf weş kelasîngî girweyneno.

Nîşanê kotî bigîro dano vîjaro.

Nîşanê çimî bigîro, dano çimî ro jî.

Ûstayê do zahf çetin o û zey şeytanî ya yo.

Sêkure o, Keçel o, serê ci zahf girdî niyê, labrê hunerê ci, fenê ci û ûstayena ci, ci vêşerî ya. Seredê ci vêşerîya.

Gorey sêkurey û Keçelez da ci, Ellay quwetê do zahf gird dayo ci.

Aqilê to êsto meşo û serayê xo belay ver meki.

Ez to ra jî zahf hes kena, mi rê ferqê to û o lajê mi no ki merd ey çiniyo.

Ti jî lajê mi nê, lajêdê mi jî tiyê.

Qandê coy nêwazena ti şîrê û heleq bê.

Nêwazena qandê to jî şîrê tepêşa û newe ra adir a zerîda xo fîna.

Bêrî goş a ma ni û meşo.

Xort vano:

-Nêbeno, mi soz dayo û qerarê xo giroto.

Mi raya xo veror weçinaya.

Seredê ney di merg jî bibo, bela jî bibo ez pey di niyageyrena û ez do şîra, ya ez ey kişena, yan jî o mi kişeno.

Ez nêşena sozê xo bûra û qerardê xo ra pey di ageyra.

Sîya ki ez rona, ez a sîyerî fîna nêhewadana.

Ez nêşena sozê xo bûra û îtibarê xo biyara di perey. Soz merdîmdê camêrdî fek ra vîjêno.

Merdimo camêrd sozê xo, qiseyê xo nêweno.

Bızana ez do bimira jî ez pey di niyageyrena.

Mi soz dayo ez do şira û xo biceribna.

Ez do şira, biemirdê Ellay a sereyê ey şima rê bîyara.

Şima mi rê ca cayê ci vajê û şopa ci raşt kerê beso.

Dewijî biçare menenê, bêçarey ver cayê Keçeli xortî rê vanê.

Xort dano piro û şino kereyo ki Keçel tey maneno o kere.

Xeylê ge na kışta, ge a kışta şino û geyreno Keçelî.

Dûrî ra vînenî ki Keçel sersîda siyê di ronîştî û miyaneyê xo dayo, azîknaya a siyerî.

Xort hêdîyêna estor da xo ra yeno war, şemşêrê xo anceno, keno xo dest û zekî pisingî ray şinê û veng nêvejenê, winî seredê lîngan ser şino Siyamedî ser.

Hêdî-hêdî zey pisingana hetê Keçelî ya şino.

Bêveng şino reseno Keçelî, şemşêrê xo nano a doşîda Keçelî ya û ci rê wina vano:

-Xo melûnî, hêdî hêdî werzî pay û mi ver kewî.

Ez do to bigîra bera, teslimê dewijandê silîfî kera.

Dewijî do to lete-lete kerê, heyfê anûn û qanûnî, heyfê xortandê xo to ra bigîrê.

Xo kıştên a melûnî û zey miyana mi ver kewî. Nê bo ti xo bilûnê, eger ti xo bilûnê ez do sereyê to bîperna û bigîra bera dewijan rê.

Siyamed sereyê xo hewa dano, xo pey di winêno ki xortêno sera vînderdo û kes qîmiş nêbeno bewnî ro pîra.

Ti vanê qey qelem a viraştî.

No fin sereyê xo rînd berz keno, wineno xortî ra û xortî rê wina vano:

-Enbaz, ti kam ê, tiyê koti ra yenê û mi ra çiçi wazenê.

Çi mesela min û to têmiyan esta.

Xort vano: Ez ameya to bikîşa û sereyê to ci kera bera. Siyamed vano:

-Enbaz, ez texmîn kena hesabêdê min û to têmiyan çiniyo.

«Kê ti riştê, kê to rê vato şori û tewrdê na mesela bi»

O ki ez zana ti dewda Silifi ra niyê.

Qay ecelê to ameyo, gonî ya siya geyraya to çiman ver a, ti yê bileheq geyrenê beladê xo, bileheq tiyê destê xo kenê qulda mari, qulda mozan.

Zerarêdê mi to nêresto, mi ra fek vira di û piro di rayda xo ra şori.

Kê ti misnayê, kê ti riştê wa ê birê.

Wextê mi çiniyo ez to ya çîwal kewa, ez to ya eşir-neşir ba.

Ti ji zey mi hewna xortê, hewna cahilê, hewna nêzanayeyê.

Awa to ya ji zey mi ver a cor, anver o şina.

Ti yê ji zey mi xintey kenê, labrê ê min û ê to zey pê niyo.

Ferqê girdi ma miyebeyn di estê.

Ê to may û piyê to, dost û enbazê to, eşir û qewmê to yo raya to paweno, ê mi kesê mi çiniyo raya mi bipawo û hewn nêkero.

Dinya di ne darê da mi, ne siyê da mi û ne ji key mi esto.

Key mi nê koy û kereyê, enbazê mi no dar û ber, cin û cinawiro.

Balışna mi si û kersegîyê.

Doşek û werxanê mi, vaşo, perê dar û beriyo.

Qandê xo nê, qandê may û pîdê xo ageyri, pey di şori.

Ez qîmişê to nêbena to bikişa û sereyê to ci kera.

Qandê heskerdandê xo fek mi ra vira di û raya ki pa ameyê a ray ra pey di şori.

Hadê ageyri şori, Ella girweyê to raşt biyaro. Xort wina vano:

Ez niyameya ki ti mi rê nûtiqî bancê.

Ez niyameya ki bê keledê to ageyra.

Ez qandê to û qandê rihdê to, qandê gandê to ameya.

Rihê to giroteni, ganê to anteni deynê seredê mi no.

Mi aşnawit to hîrê xortê dewda silifi sere ci kerdê û kiştê.

Mi aşnawit ti yê Keleşey kenê, ray bîrnenê, Karwanan kenê vîran.

Mi aşnawit ti bî yê ezrailê, decalê, felekê û Ellayê nê koyan.

Qandê coy ez ji ameya ganê to bigîra, to bikişa û heyfê hemini to ra bigîra. Tersan ra xo ver mevajiyî û vêşî ji qisey meki. Hend sewda ya mi ciniya ez goştareya to bikera. Nan û sol a to no dinya ra amê biryayeni û wextê to bî tamam.

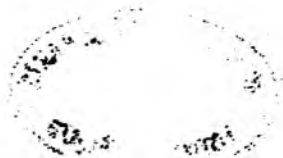
Ez heta ganê to nêgîra, keleyê to nêcikera û nêbera dewda silifi werte di darda nêkera, ez rihat nêkena û sozê mi ji nino ca.

Xort nêzano Keçel çi welzinyayên o, çi şeytanên o, çi cinên o û çi pîlan viraşt ox o.

Keçel ey dano qise kerdeni, balê ey ancen o kişt na ya û xo xam keno, xam keno û finê ra xo tadano û xo erzeno destê xortî û şemşêri ci dest ra gîno.

Wexto ki xo erzeno destê xorfi û şemşêri ci dest ra gîno, ti vanê qey pisîngerî xo eşt seyde xo ser. O babet a çapîkeya xo erzeno.

Şemşêri xortî dest ra gîno û zey simorî ya xo hol

keno xortî ser.

Ecele ya, çapîkeya xençerîya xo, xo ver a anceno û nano qırda xortî ya û ci rê wına vano:

To aqıl-maqlîlê xo kerdo winî, yan jî ti xîntê?

Çe to nameyê mi nîyaşnawît bî, ti şopda mi ra amey? To nameyê mi rind başnawîtê, to na xîntey nêkerdê, ray nêkewtê û heta tiya nîyameyê.

Esto se ecelê to ameyo û ti jî eceldê xo dimi ameyê, ecelî ti ardê tiyanan, lîngan ver.

Ti nay weş bizani, ez rew rewî kesî ef nêkena û gunayê mi jî kesî nîno.

Çimki mi zahf anto, qandê coy mi di goni nêmenda. Labrê Ellay ra goniya mi to rê girêneyê, goniya to mi rê şirini amê.

Zerîya mi rew rewî kesî nêweşena.

Labrê Ellay ra to rê weşê û hemberdê to di ez biya nerm.

Ti xortêdo êca yê, bîcesaret, camêrd û zeri metîn ê. Ti xorto zahf ciwanê û ê heyfî yê.

Qandê coy destê mi nêşînê ez to bikişê, ti ê kîştênî niyê, ez do to azad bikera, virada û xo rê şorî keydê xo.

Xortî virarî keno û viradano.

Xort nêşîno û wına vano:

-Mi rê vatê Siyamed zahf zalîmo, gonî-monî çîman di çîniya.

Gangêro, ganan gêno.

Zahf kerdo gird, zeki vatê winî niyo.

Mi newe heme çî fahm kerd, ti neya tepey a birayê min ê axretê.

Siyamed ci rê wına vano:

-Mi jî to ra zahf hes kerd, ti jî neya tepey'a birayê min ê axretê.

Labrê to ra recayêdê mi esto, ti nê recayê mi biyarê ca ez do pa zahf kêfweş ba û hetan û hetan to xo vîra nêkera û tim biyara vîrdê xo.

Xort vano:

-Reca to çîçiya, mi rê vajî ez hima biyara ca. Madem ki ti hendayê camêrd vijyay û to ez nêkişta, recay to a kişta dinyay di bo ez do biyara ca. Destbereya mi biro, hima ez do biyara ca.

Siyamed vano:

Destbereya to yena û ti şenê biyarê ca.

Ti do mi rê esto rê û tay perey temîn bikerê. Tay jî çina yo newe tedarik bikerê û biyarê. Wa estorêda zahf biquwet û rindi bo.

To esto ri, çina û tay perey ardî tepey a ez do şira zahf dûrî, ca yo ki kes mi nêsilasneno wjanan. Ez do teyrê, yan jî cinawirê bikişta, gonîya ci çinadê xo sawa û bida a to, ti do begîrê û berê dewijan misnê û ci rê wina vajê: «Mi Keçel kişt û kere ra perna çêr, bibi lete-lete, mi ançax çinayê ci û posteyê heşî ci ra vet û şima rê ardî.

Leşa ci jî cêser kewt bi, qandê coy mi eşti la mîyan û la di şî.

Leşa ci do la mîyan di masan rê werd bo.

Ti do çina yê minê goninî û posteyê heşî a dewijan misnê, o wext hemê do emeley bikerê ki to ez kişta.

Nê çorşman di, bê mi no posteyê heşî kesî ra çiniyo û kesî xo ra nêdayo.

O ki no poste mi ser o nêdiyo çiniyo.

Ez do sozê xo tepişa û qîseyê xo biyara ca, ez texmîn kena ti do jî camêrd bivijiyê û nê çiyar mi rê biyarê.

Wexto ki to no çî ard û da a mi, ez do jî piro da û tiya ra şira cayêdo dûrî, cayo ki, kes mi nêsinasneno û niyaşnawito.

Ez do şira, labrê wa dewijî vajê qey to ez kişta û ez merda.

Qandê coy wa dewijî bêters, bê xof û bêtelaş a şirê cita xo, erdenê xo biramê, bikarê û kar û barê

xo yê gemi bikerê.

Dewar û çarwanê xo bêters, bêqaxû berê gema biçraynê.

Dewijî wa bêters şîrê seyd û gem a seydê xo bikerê û bigeyrê.

Wa winî bîzanê, bîzanê ki ez merda bêters, bêqaxû şînê gemî, şînê kar û bardê xo. O ters inan ser a werzeno.

Winî nêbo dewijî nêşenê mî xo vîr a bikerê û kar û barê xo bêters ray berê.

Ti nê çiyê mî dewijan nêmişnê û ê emeley nêkerê ki ez merda, nêwetanê birê gem a karê xo bikerê.

Ti do ci mîsnê, inan ikna bikerê û emeleya inan do biro ki to ez kîştâ.

O wext qe problemê, meseleyê nêmanena û heme çî hal beno.

Jewbî kes nêwetano kar û barê xo ray bero, nêwetano şîro citî, şîro dewar û çarwan ver, ser o seyd û karwaney bikero.

Ez do to rê hewt rojî muhlet (wext) bida û nê hewt rojan mîyan di xo bînimna.

Lazîm o to hewt rojan mîyan di nê çî mî resnê û ez jî şewî bivîjiya û şîra, werte ra vinîba. Ti hewt rojan mîyan di nê çîyan niyarê ez do fina zey verî bivîjiya dewijan û milleti vernî û inan vîran kera.

Newe pîro di o şorî, dewijan rê jî vajî ez sî bi sî kere bi kere geyraya mî nêdî. Êrd aqelîşiyayo o kewto mîyan.

Xo vinî kerdo, labrê ez do ey bivîna, ez şopa ey nêvîradana.

Ez do ey bivîna û bikîştâ.

Ez do jî şîra xo koyan ser o keran mîyan di bînimna, wexto ki mî di ez do bikîştâ.

Xort vano:

-Beno, sere û çîman ser, zeki to va ez do winî

bikera û hewt rojan miyan di nê çiyê to biyara. Mi nêzanayê ti hendeyê camêrdê, hendayê biwîjdanê, hendayê zerî nerm û blînsafê.

Siyamed dano piro şino xo roj nîmnenno şewi jî jû jû finî vijyêno, geyreno û xo rê werd-merd temîn keno.

Xort jî dano piro yeno dewda Silifî, mesela nêdiyayenda Siyamedî û vini biyayenda ci, ci rê vano û dano piro yeno dewda xo.

Meselaya Siyamedî û waştenanê ci jew bi jew marda xo rê vano.

Bê marda ci jewna nêzano û do pey jî nêhesiyo. Maya ci jî qandê ki lajê xo nê belay ra bireyno, şina tay perey deyn kena, tay jî verî pereyê a yê nîmîtey benê û ê peran nîmeyê ci kena tewrîkdê peran û ê nîmedê binîya jî şina esto rê û tay jî çina herînena, ana dana lajdê xo û vana: Bigî berî lajê mi.

Bes wa kes nêvîno û nêzano, bahdo ma kenê rezîl, kenê diperey û şerefê ma erzenê lîngan bin.

Hezar name nanê to ya û to kenê bînamûs û erzenê kuçe.

A şewi lajek keydê xo ra vijyêno û verê xo dano koyê ki, kereyê ki Siyamed tey maneno ê koyan, ê keran.

Labrê şewa ki xort ray kewno bi a şewa piya di şewî û di rojê qewldê înan manenê. Raya lajekî jî en kemî panc rojî ramena. Wa xort rayo bo, ma birê Siyamedî ser. Siyamed hewt rojî ne vijyêno mîlleti vernî û ne jî mîlleti miyan.

Bê Ellay, qulnadê binî ademî nê hewt rojan miyan di ey nêvînenno û çiyêdê ey jî ne xîrabey û ne jî çêley nîyaşnaweno. Welhasil hewt rojan miyan di ci ra veng nêvijyêno. Hewt rojê ci benê temam.

Hewt rojî temam bî tepeya Siyamed fina newe ra dest bî virankerdena şarî keno.

Vijyêno siyêda girdî ser û raya karwanan û rêwîyan paweno. Hend winêno la miyan ra nimitikî karwanên o şino.

No siyê keno kelasîngda xo û erzeno vernîda karwanî dî şaneno siyê û veng sî ra vijyêno.

Siyamed bûreno û vano:

-Karwan! Herûnda xo dî vînderê û xo melûnê. Kam xo bilûno ez do tepelikê seredê ci bîperna. Bî çapîke ya xo siyerî ra erzeno û dano pîro yeno karwanî hetî û ci rê wîna vano:

-Çi pereyê şîma, çi altûnê (zêrê) şîma estê xo

tûnikan ra vejê bidê mi û ray kewê şîrê.

Kam hemîni nevejo û nêdo, bahdo ez kê di bivîna ez do sereyê ey biperna.

Karwanî miyan ra jew vano:

-Lajê mi, şêrê mi tiyê ma ra çiçi wazenê?

Qandê çiçi to rîka xo girêdaya ma yo, ma to rê se kerdo? Ma çiçi yê to berdo, to çi zerar ma ra diyo? Ez texmîn kena zerarêdê ma to nêresayo.

Ti yê çi rê qira ma tepşenê û qirîka ma nêviradanê.

Eger ti hendayê camêrdê, şorî ê ki, o ki piyê to kişto, ey bikişî, heyfê xo ey ra bigî.

Bigeysi ey bivîni, şopda ey kewi.

Ti yê ma ra çiçi wazenê?

Ma qe se kerdo to û çi gunayê ma esto?

Ti camêrdê, şarî, piyê to kişt, piyê to kerd êrd ra, ti jî şorî înan bikişî, leşanê înan era ki û heyfê pêrdê xo bigî.

Ti yê çi rê qira ma nêviradanê.

Ma se kerdo to û çi gunayê ma esto?

Sorî, bivijî dişmenandê xo ver, verniya înan bi-birni û înan viran ki.

Wexto ki mêrdek wina vano, ti vanê qey sitilê awa serdi kerdî pîro, winî beno zey cemediya û ariqê do serd ci ra yeno, keno teber. Beno, beno zey mişmişa zerd û çend deqîqey ziwanê ci nêgeyreno, niyabêno ki qisey bikero.

Ti giştê xo panê do zey pindilîki biteqo.

Hendê çend deqîqan tepey a ame a xo û va:

-Apo, apo, ez lew nana destandê to ya, lew nana bindê lingandê to ya, ti mi ef biki û mi rê vajî. Piyê mi kê kişt, qandê çiçi û hetê kotî ya şî û kamîyê?

Qandê Ellay, qandê Pêxenberî, qandê seredê heskerdandê xo, Ella sinenê ti mi rê vajî, şopa ci raşt ki, ez soz dana ewro ra tepey a, ti do niyaşnawê ki ez kewta dewijan, çerçiyani û kar-

wandê na mintîqada şîma û ti do mi tîyanan di ji nêvînê û nîyaşnawê mi kesî ra çiyê giroto, yan jî kes kerdo viran.

May û pêrdê xo ser, namûs û şerefdê xo ser, sond waneno ki vatena xo biyaro ca û şopda felekî kewo.

Mêrdek vano:

-Lajê mi, ma dînya heme zano piyê to kê kiştô û qandê çiçi kiştô.

Ti senî nêzanê, heta ewro senî kesî to rê nêvato? Estani ka pî û marda to û kiştena pêrdê to dînya ra vîla bî û heme ca pey hesiya. Ecêba girani heta ewro ti pey nêhesiyayê û kesî to rê nêvato.

Siyamed vano:

-Ella sînenê rew vajî piyê mi kê kişt û çiçi dayeni û nêgîroteni miyabeyndê inan estî bî.

Sebebê ci çiçi bî?

Mêrdek vano:

-Weş goştarey biki, nîka ez do jû bi jû jew bi jew to rê vaja.

Ser ra keylê serî, xeylê wext ravêrd, labrê zey ewroy, zey nikay yeno mi virî.

Piyê to Keleş bî, destê feqîr-fîqarî tepîştê, çirî û gazîda bêçaran ra şiyê, paştî dayê bêkesan. Dergûşêda ci, waştîyêda ci est bî û zahf xasekî bî. A jî ma ya to bî. may û piyê to zahf pê ra heskerdê. piyê to nêwaştê kes çîmê do şaşa bewnî ro marda to ra.

O wext mirê şîqaqî ma ya to îni sero dibî û xasekeyda ci ver di çîmsûrikî bibi. Maya to wexto hewna dergûşa pêrdê to bî, yanê nêjewjîyay bî.

Mirê şîqaqî waşt ki maya to bigiro û zor a xo rê cinî kero.

May a to o wext xeberê rişena pêrdê to rê, piyê to yeno û may a to remneno, beno. Bahdê dîna seran, mirê şîqaqî şopa pêrdê to keno raşt û di

merdimanê xo rişeno silifi û şewl hewn di piyê to kişenê û remenê şînê.

Raşt a ci naya ki mirê şîqaqî gangêrê pêrdê to yo, o feleko û ey piyê to dayo kiştênî. Jew viran bibo, lazimo o mirê şîqaqî bo, jew biro kiştênî, lazimo o mirê şîqaqî bo.

Ti camêrdê şorî ey bikişî û heyfê xo ey ra bigîrî. Ey rê vanê gangêrê, felekê dewda silifi.

Siyamed vano:

-Mirê şîqaqî kotî roşeno, tiya ra zahf dûrî yo?
Mêrdek vano:

O welatê xo Şîqaq di roşeno û tiya ra zahf dûrî yo. Aşmiyê (mengê) vêşêrî ray'a ci ramena. Ti do persa şîrê, vanê kes persa, persa şîno key Ellay.

Siyamed dano pîro şîno, lew nano mêrdekî dest a û vano:

Ella û pêxenber to ra razîbo û to teng di nêverdo û girweyê to raşt biyaro.

To ez derdê do zahf giran ra reynaya.

To mesela pêrdê mi mi rê va û ez vista, kerda roşnayî.

Heta ewro mi nêzanayê çiçi qewimiya yo pêrdê mi sere di, bi eceldê xo ya, yan jî bi destandê şorîya merdo.

A ki mi zanayê felekî ganê ci giroto.

Newe mi zana, felek jew niyo didiyê.

Ez do înan bivîna û heyfê xo înan ra bigîra. Ewro ra tepey a bêters, bêqaxû karê karwanê xo bîdomnê.

Ney a tepey a êrdê dewda silifi ser o mi rê heme çî heram bo.

Mêrdekî ra abiriyêno û dano pîro şîno kafdê xo ver.

A şewl kafdê xo di rakewno, nîmedê şewl di vengê lingan û nalandê estoran yeno. No vijyêno teber ki xorto kafî vero vînderde.

Roşnayîda aşmî ra ey vînenî û sinasnenî. Xort çî teslîmê Siyamedî keno û ci rê vano: Birayê mi Qîsûrdê mi mewnî, heta mi çiyê to dî û temîn û tedarîk kerd, muhletê, wextê qewldê ma bî temam û ravêrd. Ray a mi zahf dûrî bî û temîn kerdena çî hebê zahmet bî, qandê coy ez berey kewta.

Siyamed vano:

-Çiyê nêbeno, labrê programdê mi dî hebê virnayey, virazyê.

Ewro ez heme çî, kiştên da pêrdê xo ra tepşi heta şop da felekî heme çî misaya.

Mêrdimê mi rê heme çî jew bî jew va.

Nika ti do pîrodê sirê dewda silîfî û inan rê wîna vajê.

-Ezo şopî ser o, ewro meştî ez do fîrsendê ci bivîna û ey bîkişa.

Şîma bê qaxû bê.

Mî ê mêrdimî rê jî va ez do terkê tiyanan bikera. Qandê coy wa rojê miyabeyn kewo, ê meştêrî bê çînayê min ê gonîni dewîjan rê beri.

Xort vano: Beno

Xort dano pîro yeno dewda silîfî û dewîjan rê wîna vano:

-Nika şîma vanê no xort tersa û rema, ez nêremaya, ez o xo nîmnena û Siyamedî şopî kena, çîm kena.

Newe tam ez o şopda ci ser'o ya ewro meştî koti dî bo, ez ana fîrsend û ey kişena. Ez sozdê xo ser o ya û sozdê xo ra poşman nêbena û niyageyrena.

Meştî ez do fîna şî ra, sî bî sî, kere bî kere ey taqîb kera û cayê dî biyara fîrsend û bîkişa, yan jî cayê ra bîperna.

Beno ê meştêrî xort nişeno estor da xo û verê xo dano koyan.

Raşî û raşt şîno Siyamedî hetî.

Şîno kî Siyamedî lûwê kîştâ gonîya ci sawîta

çina û postedê xo yê heşî û xençerîda xo ya çend qulî jî poste û çinadê xo di akerdê. Zeki kes xençerî, kardî kero, winî kerdo.

Posteyê heşî û çinadê xo ya hebê siyana kuwayo, cawit o. Zeki kes kereyê ra bîpero bîro siyan ro û sî şîrê pîra û bîcawê winî kerdo. Cawito, dîrnayo û gonî kerdo. Kam ê çinay bivîno, bî raştey do vajo Siyamed Kemer ra perayo û merdo.

Çinayê ci jî ser o lete-lete biyo.

Xort yeno ki heme çî hadreyo.

Siyamed xortî rê vano:

-Deza yê mî, birayê mî, honî nê çinay û nê posteyê heşê gonîni bigî.

Heta şan tiyanan di bîpawî, xo vinî ki û şanî ser bivîjî çina û posteyê gonîni bigî û şorî dewda silîfî. Zeki mî to rê va, ti jî winî dewîjan rê vajî, dewîjî do emeley bikerê û bawerey biyarê to.

Bê na ray çarenadê ma çîniyo.

Mî ti azad kerdî, ti jî mî azad bîki, ney a tepey a ma birayê pê yê. Ney a tepey a ha ti û ha wîjdanê to û ha camêrdeya to.

Boka ney a tepey a ti xençer û şemşêrê xo qandê heqey û raştey karbiyarê.

Bileheq kesî rê neheqey nêkerê, dahwaya ki ti rînd nêzanê û ci ra emîn nîyê, miyan nêkewnê.

Destê xo hetê fîqaran a, bêkes û sêkurana derg ki. Destê feqîr- fîqarî tepşî, înan rê paştî bivîjî û paştî bi di înan.

Nê qîsanê mî xo vîra meki, şorî oxirê to yê xeyrî bo û Ella û tealla girweyê to raşt biyaro û to teng nêfîno.

Xort vano: Ellaûtealla girweyê to jî raşt biyaro, ray'a to akero û şopa to bero felekî ser.

Ez to xo vîra nêkena, labrê lazîmo dewîjî û çorşmey xo vîra bikerê.

Qandê ki bişê bêters jîyanê xo bidomnê bi ramê.

Lazimo ti diha mîleta sinasnayê ra niyasê û şîrê cayê do zahf dûrî.

Siyamed vano:

Qaxû megî û zerî ya xo metîn tepşî.

Sozê mi soz o, ez sereyê xo erzena sozê xo niyerzena.

Çimê to wa pey di nêmano, des deqîqan tepey a ez do ray kewa û werte ra vinî ba.

Xort dano piro şîno dewda silifi, çinayê gonîni mîsneno dewîjan û wina vano:

-Bewnîrê, mi Keçel kîşt, heyfê xortandê şîma ey ra girot û mi şîma ê belay ra reynay. Ney a tepey a bê ters, bê xof û bê qaxû şîrê êrdandê xo mîyan, rîhat, rîhat kar û barê xo ray berê û bîkerê.

Bewnîrê, şîma êmeley nêkenê no jî posteyê ci yo, posteyê heşo, gonîda ey di mendo.

Wexto kî mi o kerd dirbetin û fîrsend ci ra girot, ey mi ra reca kerdi û va:

-Ez to ra reca kena, bextê namûsdê to dana ti mi dirbetin û weş nêberê teslimê dewda silifi nêkerê. Eger ti mi weş teslimê înan kerê, ê do leşa mi lete-lete kerê û berzê siloyan ser.

Do mi rezil û kepaze kerê.

Leşa mi do rojan'a siloyan ser o bimano û boy û bexî do dekewo.

Însan wexto kî mîreno, bahdê çendna rojan boy û bexî dekewna, qandê coy însanan kenê mezêl (tîrbi), kenê herî bin kî boya ci nêvîjîyo.

Reca mi to ra, ti weşê mi û ne jî leşa mi teslimê înan kerê.

Qandê coy mi jî ci rê soz da kî ez ne ey weş û ne jî leşa ci bîyara şîma hetî û teslimê şîma kera. Mi ci rê va: •Ez ne to weş û ne jî leşa to teslimê înan nêkena.

Mî o kîşt, kemer ra perna, çinayê ci jî ci ra vet û leşa ci jî eşti la mîyan.

Çınayê Siyamed'yê gonini dano a dewîjan û vano:
Honî bewnî rê, çınayê cîyo gonin mi şîma re ard,
leşa ci jî masan rê la di riştî. Lêşa ci bî qîsmetê
masan, masan rê bî werd. Wexto ki dewîjî çîna û
posteyê Siyamediyê heşî gûnî (gonî) miyan di qul-
qulî vînenê emel kenê. Qandê ki zey nê postedê
heşî ê çorşman ra bê Siyamedî jewnay ser o çînebî
û bê ey jewnay xo ra nêdabî.

Dewîjî çîna û postî ser a heme emel kenê û
xortî rê vanê:

-Emeleya (Bawereya) ma yena to, ma to emel
kenê çimki verê to kam şî ê koyan ser, yan jî kewt
şopda Keçelî, weş niyame, weş niyagey ra. Heme
kişta Siyamedî ra amey kiştênî û leşê ci erziyay
dewî ver.

-Ella û pêxenber to ra razî bo. Ella jewda to
hezar kero û to teng di, tengasiyey di nêverdo.

Ney a tepey a seredê ma ser o cayê to esto û ti jî
ma rê zey qeçkande ma yê.

Ti jî qeçê ma yê, ti jî lacê ma yê, vanê û jew bi
jew xortî virar keno. Lewî nano xortî ya û pêşiyênê
xortî ro.

Dewîjî hergî jew fekê ra vano:

To ma belayê do zahf gîrd ra reynay.

To aşmî ya pancêsî ma sero avisti.

Kêfê dewîjan zahf beno weş, xof û tersê ci
remeno û sersîya Siyamedî inan ser a kewna dûrî û
werzena.

Wexto ki Siyamedî çî xortî ra gîrot, çîna da xo
ra, pereyê xo kerdî tewredê xo û tewreyê xo kerd
heqîbedê xo miyan, heqîbe eşt estorda xo ser. Nişt
estorda xo, lingê xo zengûy ra kerdî war û verê
estori tada, kerd hetê dewda silîfî ya û va:

-Xatîrdê to dewa silîfî, xatîrdê şîma enbazê min
ê qeçkîni, xatîrdê to Nîyazê, xatîrdê to Apo.
Xatîrdê şîma şewê min ê tersîn û tarî, xatîrdê şîma

rojê min ê xirab û weşî.

Xatîrdê şîma êrd, azmîn, aşmî û estarey.

Xatîrdê şîma dar û ber, koy û kerey, cin û cina-wir, teyr û tûr, lay û nevalî, awê honik û germî. Xatîrdê şîma toz û talazokê dewî, va yo honik û tîjiya germî.

Xatîrdê şîma şewê germin û serdîni, şewê miyandê kafan, kafandê xoriyênan û herayan.

Xatîrdê şîma dewar û çarweyê dewda silîfî. Xatîrdê şîma cinî, camêrd, kal, pîr û qeçekê dewda silîfî. Xatîrê şîma hemîni, heqê xo mi rê helal kerê û mi êf bikerê.

Mî şîma rê zahf tahda, zilim û zalîmey kerdî, labrê şîma jî mi rê zahf da anteni.

Newe mi raya xo dî û dişmenê xo sinasnay.

Xatîrdê şîma, xatîrdê şîma hemîni.

Keno esto ra xo ray fîno çîmê ci benê pîrê bermî. No fin hetê Tîrbandê, gorîstandê dewda silîfî ya winyêno û wîna vano:

Bî bermîya, bî qultîkandê bermîyîniya va:

Xatîrdê şîma, xatîrdê şîma dayê, keko xatîrdê şîma. Heqê xo û şîtê xo mi rê helal kerê. Xatîrdê şîma, heta a dinî xatîrdê şîma. Fîna winya dewî ra, gorîstan ra û va:

Ez o şîna, labrê nay rînd û rînd bizanê, qethan (qethîn) û billa, ez pey dî nîna û fîna dewa silîfî nêvînenê. O ki ez bivîna no yo û heta ewro yo.

Şîma do, dewa silîfî do heta merg aqîldê mi ra nêşîro û ez do xo vîr a nêkera.

Dewa silîfî do şew û roj aqîldê mi dî bo û ez do tîm dişmişê ci ba.

Dewa silîfî tî do vîrdê mi ra nêşîra.

Ez do weşeyda to ya, rîndeyda to ya, xîrabeyda to ya, germ û serdê to ya, rezîleyda to ya, ters û şewandê to yê tariyan a pîya şîra mezêl. Înan a pî ya ez o tîya ra şîna. Qethan û billa ne to, ne merdî-

manê to, ne êrdê to û ne jî koyanê to xo vîr a kena. Labrê çiyê esto, ez felekî nêvîna, heyfê may û pêrdê xo ey ra nêgîra û zahf kal ba û ez bîzana ez do nezdî ra bîmira, ez bîşa ez do bîra herda to ser o bîmira.

Ez felekî nêvîna heyfê xo ey ra nêgîra, çîmê mi do akerdey şîrê.

Çîmê mi do pey di bîmanê û ez do tim axî banca û gefî bûra û a dinî di nêşa rehat bîkera.

Ez felekî nêvîna û heyfê xo nêgîra a dinî di jî mi rê do rehatey çînê bo û ez do rehat nêkera.

Bî bermiya, bî çîmandê hersinan'a, fîna xafir wazeno, verê estorda xo keno hetê xeribeya, hetê xeribeya keno raşt û kewno ray.

Dewa silîfî xo peynî di verdano, rojan û şewan a estora xo rameno û ray şîno. Jû jû finî beno veyşan, dewê ki vîjyênê rayda ci ser, şîno m'yan nan û şamî wazeno. Tay danê tay nêdanê.

Jû jû finî hêrs beno, qandê ki kes çiyê nêdano ci.

No winyêno nan û şamî waştana roj nêravêreno û êmir nêqedêno.

No diha êcîz beno, taq wano ganê ci di şîno war.

Nêşeno vêşî parse bîkero, riyê ci nêtepeşeno.

Qerarê xo dano ki bivîjîyo kodê sipanî ser û Keleşey bîkero.

Bê ey çarenadê ci nêmaneno.

Bî parseya, bî waştana nêşeno rojanê xo pîr kero û pîzeyê xo vejo.

No dano pîro şîno kodê Sipaniya roşeno.

Karwan, çerçî û rêwîyan çîm keno.

O ki kewno çîmî ver, şîno vîjyeno vernî û ci ra çiyê werdî gêno.

No hesab'a xeylê wext rameno, domkeno.

No winêno, teniya çidê werdîya nêbeno.

Roj beno, hefte beno karwan, çerçî û rêwî

nêravêrenê. Wexto ki nêravêrenê no jî veyşan maneno.

Dişmişî beno vano: No hesab a nêbeno, lazimo ez mal û perey jî bigîra, çîyo ki roştyêno û perey keno bigîra, qandê rojandê vernî, rojandê teng û ê zimistanî.

Ez no babet a hadreye ya xo nêkera, xo rê mal û perey kom nêkera, çî xo rê depo nêkera nêbeno. No kafê miyan di qandê çî û malî depo yê virazeno û çî beno keno miyan.

Qandê peran jî cayê do nimite virazeno, û no dest bi heme çî girotenî keno.

Yanê dest bi viraney keno.

Tim şo nameyê ney cayan ra û çorşman ra beno vila. O ki nameyê ney niyaşnaweno nêmaneno. No fin dewda silifî di nê, dewda silifî ra zahf dûrî cana di, cayê do xerîb di ters û xof kewno milleti pîze, milleti zerî.

Fina adir kewno a zerîyan û fina adir milleti ser a vareno.

Beno vila, nameyê Siyamedî beno vila.

Labrê no fin Keçel yan jî sêkur nê.

No fin Keleş, Keleşê serdê koyan, Siyamedê Silifî beno vila.

No fin bi Keleş û namedê Siyamedê silifî ya yeno sinasnayenî.

Milletî xo miyan di vana Silif kotî di, tiyanan kotî di. No senî wîjanan ra ameyo tiyanan. Kamcî talazokî xo ver ardo. No kotî ra peyda bî, kotî ra vijya. No cino, cinawiro yan jî çiçî yo, zey xiziriya xo resneno heme ca û ray birneno. Tersê do gîrd, xofê do gîrd kewno milleti pîze.

No fin Silifî ra zahf dûrî ecel û ters karêno, no fin silifî ra zahf dûrî, gonî rijiyêna û keley perenê. Labrê ê no finî qeçkey u nêzanayey nîya, ê no finî Keleşey a tami, raştî û heqîqîya. No fin zay hergi finan nîyo, no fin kesî rê nêvano, yaxeyê mi viradê û şîrê rayda xo ra. No fin kesî ra reca- meca nekeno.

No fin o yaxeyê kesî nêviradano û kesî ra reca nêkeno. Vatenê cî, waştênê û emrê ci amey ca amey, eger nîyamey, dirbetî abîyênê û serey perenê.

Gonî, gonî û adir varneno, tim şo nameyê ci vila beno. Kê tepşeno sifte înan rê wina vano:

- Şîma waşt wina bo, şîma rindey û feqîrey ra fahm nêkerd û fahm nêkenê. Şîma nêzanê neçarey û sêkurey, bêkesey senîna. Şîma gema serda vewri varanî bin di, viran U warway şewê xo nêravernayê. Sêwî hewn ra qîrînî û wîri- wîrda cin û cinawirî ra aya nêbiyê.

Şîma tersdê kiştênî û werdenî bin di nêrakewtê.

Şîma waşt , şîma waşt wina bo, bi zor`ra bo.

Şîma destê mi tepiştê, ez kuçan û geman nîyeştê, ewro no çî, no felaket nîyameyê şîma sere dî.

Sebebê heme çî felako, lazim`o şîma mi rê felekî bivînê, yan jî cayê ci mi misnê, ezî sira ey bikişa û heyfê xo ey ra bigîra.

Karwanî, çerçî, rêvî, dewij û citêrî senî kenê, senî nêkenê nêşênê ci rê çareyê bivînê û ey hebê nerm kerê.

Ray birnayena ci her domkena.

Ray birneno, kewno karwanan vernî û înan ra peran, altûnan û çîyanê înan ê biqîmetina gêno. Rojê fina wina koy sero paweno, zekiSeydwan bî pawo seyde xo. Hend winêno a kiştâ karwanê do zahf qerebalixo yeno.

Wehzdê (rewşdê) înan ra fahm keno ki karwanêdo zengin, yan jî merdimê do zengîno, bi tewrdê merdim û

peyandê xo ya yeno.

Qandê ki nêtersenê, bê qaxû û bê ters raya xo domnenê. Paştîya kesî qayim nebo, kes bê ters nêbo, rew rewî nêwetano ê koyan ver`a ravêro û şiro. Siyamed xo zerî dî, xo pîze dî, xo qelb di vano : No karwano ki yeno zahf zengîn û bî quweto.

Labrê çiçi beno wa winî bo, senî beno wa bibo, peynî di mergê mi bo jî, ez do vernî ya nê karwanî bibirna, çiçi yê cî est bo çiçi yê cî çinê bo, ez do bigîra. Xo koy ser`a keno war û yeno kewno ne karwanî vernî, yanê raya ci birneno û karwanî rê wina vano: Estoran û bergîranê xo -qatiranê xo tewrdê malîya viradê û şîrê, hetan ki mi şima heme nênayê şemşeran û xençeran ver.

Ti nê vanê ê qeflî sero lacê bezîganî beno û o jî ceyizê Dergûş da xo beno.

Barê ci zahf bi qîmet beno.

Lacê bezîganî esto ra xo çarneno hetê Sîyamedî ya û vano:

-Xorto, qay ti yê mi nêsilasnenê ez kama, qe heta ewro to nameyê mi nîaşnawit bî?

Mi rê vanê lajê Bezîrgandê Bezîrganan.

Qey ecelê to ameyo, gonî geyraya to çiman ver`a. Ti kam benê ti mi rê vanê baranê xo viradê û şîrê. Çi hesab a û kamci aqîla tî yê raya mi birnenê?

Siyamed vano: Torê vanê lajê Bezîrgandê bezîrganan, mi rrê ji vanê, şêrê, wêrê nê koyan.

To jî heta ewro qe nameyê mi nîaşnawit bi.

Mi rê vanê Sîyamed, Sîyamedê Silifî !

Ti nêzanê ez seran cikena, pernena û leşan dîndana êrd.

Lajê Bezîrganan vano: Ti kam benê bibi, mi heti çiyê nêvirneno. Ez xo ser`a, pêrdê xo ser`a kesî nêsilasnena. Rew vernîya ma viradi û rayda xo ra şorî.

To rê panc deqîqey wext (muhlet). Ti nê panc deqîqan miyan di çimandê mi ver`a dûrî nêkewê û vinî nêbê, merdimê mi do bîrê û to lete- lete kerê û leşa to berzê kutkan ver. Sîyamed vano:

- Ma ti nêzanê ez sereyê (keleyê) xo dana pey di nîyageyrens. Vêşî qisey meki û terkê baran bikerê û şîrê, hetan ki mi dest ra qeza nêvicya yo.

Ez Şêr`a, ez Keleş`a nê koyana, bê mi, bê emirdê mi mirîçiki nêwetana nê koyana bi pero, yan jî anîşo. Nê koy mira yenê perskerdeni.

Ez rew- rewî nêwazena kesî bikişa, labrê jew bi ver dî çalimî bi do xo û vatenanê mî nîyaro ca, ez ey êf nêkena û nêravernena.

Qandê coy destanê mi gonîya mekerê, mal û dewari ya verdê û şîrê.

Lajê Bezîrganî no fin bi ziwanê, do nerma vano: dezayê mi, xo rayda ma ra bidi akişti ma şîrê keydê xo, wardê xo. Raya gedûgî aki ma rayda xo ra şîrê. Eger ti nêşîrê qandê to do xeyr nêbo û ti do bîmrê, ti ê heyfîyê.

Siyamed vano: Ez bîmrî jî ray nîakena.

Tenîya şartêdê mi esto , şima ê şartê mi bîyarê ca ez do şima rê rayeri akera.

Lajê Bezîrganî vano: Çiçî yo o şartê to, hele vaji ma beynî rê, yeno hesab yan jî nîno.

Sîyamed vano: Biro hesab jî nîro hesab jî lazim`o bîra ca, eger nîro ca, ya mi ra yan jî şima ra..

Lajê bezîrganî vano:de vaji şertê to çiçî yo. Sîyamed vano: To gama bîni va no ceyizê Dergûşda min`o ez`o bena. Ez hend nêkewta ki dest berza ceyizandê keynekan, çîyo winî kitabda mi di nîno nûşnayeni. Labrê ez şima ra a esto ra bozî û tay cjî altûnî û werd merd.

Zewbî çîyê nêwazena û destê xo ceyizîya nênana. Lajê

Beziganî vano:

-Şertêdê mi jî esto, ti xortê do camerd û çimnêtersayeyê. Winî aseno to pîze di ters- mers çinî yo û ti çiyê ra çim nêkûwenê.

Şartê mi o yo ki, ti do merdimêdê min `a ceng bikerê, eger ti qedê merdimdê mi bê, ez do şertê to bîyara ca, eger ti qedê ci nêbê, ti do terkê nê koyan bikerê û bîrê merdimê mi bê û mi hetî kar bikerê.

Eger ti zor ê merdimdê mi berê, a estora ki tiyê vanê, ez do ay tewrdê barîya to da.

Heqîbeyê a esto ri nîme ra pirê altûnî yo.

Sîyamed vano: ez şertê to qebûl kena, to jî ê mi kerd. Lacê Bezîrganî vano: E, mijî ê to qebûl kerd.

Lacê Bezîrgandê Bezîrganan, merdîmanê xo yê cengaweran miyan ra, merdimê xo yê en rindî û cengawerî weçînenî û qandê lej kerdenî vejeno meydan. Sîyamed jî vijêno meydan.

Nê wirna bi şemşeran`a estoran ser`o lej, ceng kenê. Cengê nînan çîher seatî rameno.

Sîyamed finê ra ano fersend, şemşêrê xo erzeno qalandê zînî û merdimê lajdê Bezîrganî tewrde zînîya dîndano êrd û zey şêrana xo êrdo erzeno ser û şemşêrê xo nano a qirda cîya. No hesab`a zorê merdimdê lajdê Bezîrganî beno, lajê Bezîrganî jî a esto ra xo ya Kumêti, tewrdê heqîbedê altûnan`a, û tay jî werd-merd dano Sîyamed û vano:

-Xorto, bi raştey to heme çî heq kerd û nê koy helalê to yê. Ti wêrê nê koyan ê heqîqîyê. Bê to kes nêşeno nê koyan rê wiherey bikero. Eger ti biwazê ti şenê bîrê meynanê mi, yan jî mi hetî bîmanê û mi hetîbigirweye. Tim û tim cayê to mi hetî esto.

Sîyamed vano: Ti jî hendê xo camerd û wêrê sozdê xo yê. Camêrdey`a to jî ê min ra kemî nêmanena. Eger gir-

weyêdê to jî bi min`a biviciyo, sere û çiman ser bêrî, mi dest ra bîro textsîr nêkena û vejena.

Sîyamed nişeno estorda Kumêti û verê xo dano serdê koy. Şino koy ser`o çiyê xo keno kafê mîyan û roşeno, nanê xo weno. Vernî vijyayena Sîyamedî a Bezîrganî û ray birnayena ci heme ca ra bena vila.

Qefle, qefle merdimî, cengawerî, mahkûmî û xortî yenê Sîyamedî hetî. Tay wazenê xo bicerbenê û Sîyamedî di têmane tepêşê û ceng bikerê. Taydê ci jî wazenê bîrê ci hetî star bê û loqmeyê nan bûrî û şewî bê ters rakewê. No hesab`a qefle, qefle yenê ci hetî.

Labrê no kesî qebûl nekeno û teniya hîrê xortanê sêkuran geno xo hetî, bê înan kesî nêwazeno û qebûl nêkeno. No babeta tim şo nameyê ci beno vila û vijyêno. Nezdî di seran nê koyan ser`o maneno, koyan rê wêhêrey keno û ray birneno, Keleşey keno. Di seran tepey a, fîna yeno cî vîrî ki hewna felek nêdîyo û heyfê may û pêrdê xo ci ra nêgirotu. Qerarê xo dano ki şopda feleki kewo.

No rojê xortan rê vano: Birayeno heqê xo helal kerê, ez o kena şîra. Nê xortan ra jew pers keno û vano: Ma ti yê şînê kotî, qandê çiçî?

Sîyamed vano: Qandê heyfdê may û pêrdê xo, lazim o ez felekî bivîna û ey bikişa. Qandê coy ez do şîra û şopda feleki kewa.

Kes do nêzano mi terkê şîma kerdo û ez şîya, qandê ki şîma bişê ray bibirnê û qira xo vejê. Eger bizanê ez şîya kes çiyê nêdano şîma û ser`o jî yenê û şîma kişenê.

Wa no zey goşariya şîma goşa bo, şîyayena mi medê beli kerdeni û kesîrê mevajê, wa kes pey nêhesiyo. Nê vanê: beno. Nînan ra xatir û helaley wazeno û kewno ray şîno. Çend roj û çend şewî esto ra xo rameno û ray şîno..

XII

Zahf ediziyeno û beno veyşan, werd- merdê ci nêmaneno. Deyî ser a dewê cîra asena, no esto ra xo hetî dewa rameno û şîno a dewî.

Na dewî, dewê da zahf gird û weşî bena.

Wexto ki Siyamed kewno dewî mîyan, raştê merdimê yeno û ê merdimî ra pers keno, vano:

- Xalo, axayê na dewî, zengînê na dewî, vernî amyayeyê na dewî, yan jî serdestê na dewî kam ê û qonaxê ci kamcîn o ?

Dewij keyê Bezirganî misneno Sîyamedî û vano: Zengînê na dewî, axayê na dewî, vernî amyayeyê na dewî û serdestê na dewî jew merdim o û no qonax di roşeno û ci vanê Bezirganê Beziganan. Sîyamed dano piro şîno kêberdê Bezirgan hesenî ver, winêno ki di nobedarî yê kêberî pawenê. Sîyamed selamî dano nobedaran, vano: Selamûêlykum axayêno, rojê şîma xeyr bo. Ê jî vanê : Êleykumeselam, rojê to jî xeyr bo. Sîyamed wina domneno :

- Şîma meymanê Ellay qebûl kenê û heweynenê, yan jî verdanê zere ? Ez o rayda zahf dûrî ra yena û zahf bîya veyşan. Nobedarî vanê :

- Sera û çîman ser xorto, kêberê Bezîrgandê ma tim meymanan re û rêwîyan rê akardeyo.

Fermo ravêri zere kewî, zere di merdimî estê to ya alaqeder bê. Sîyamed kewno zere, winêno ki çi bewnîyo ! Ne zano qonax`o û ne jî zano şato-mato, saray- maray`a. Ti vanê qey cenet`o, qonaxê cin û pêriyano.

Çîmê Sîyamedî ver`o benê tarî, xeylê wext çîyê ci ra nîyasyeno û mat maneno.

Deqîqan`a çîmanê xo qonaxî ser ra û çorşmanra nîyabirmeno û qonaxî ser ra çarneno, û winêno çîyandê

èntîkan ra, resmandê şêr û kosbesan ra. Wêrê nê qonaxî, Bezirganê, Bezirganan Hesen jî merdimmedo zahf qebedayi û camêrd beno.

Goreyê qebedeyda ci û camêrdey da ci, zalim û zilimkerde nêbeno.

Însanan ra zahf û heskeno.

Zahf û zahf merdimê do zerî tenik û biwîjdan beno. Zilim û zordestey ra hes nêkeno û nêzano zilim û zordestey çiçi yo.

Qeçekîya qeçêk, girdîya girdo.

Wexto ki Siyamed teberdê qonaxî ra kewno hewşdê qonaxî zere, kêberandê zerî vero jî xizmekaranê Bezirganî vînenno. Kêberandê zerî ver`o jî xizmekarê Bezirganî vinderdey benê.

Siyamed şino kêberî ver, xizmekaran hetî û pers keno vano: Bezirganê şima meyman heweyneno, yan jî qebûl keno, nan û şamî dano rêwîyan?

Kesî heweyneno, kes qonaxde ci di rakewo û êdizya xo bigîro ? Xizmetkar vano: - Ti tîya vindi, ez xeberî bida Bezirganê xo û ci rê vaca, hele Bezirgan çi cewab dano û se vano.

Ez texmîn kena nêvano <<nê >>

Heta ewro kes pey ser nîaçarnayo kêberê xo kesî rê nêgi-roto û kes pey ser nêrişto.

Heta nika meymano ki nêheynawo û pîzeyê ci mird nêkerdo nêmendo. Zahf qîmet dano meymanan û zahf zano. Xizmetkar xeberî dano Bezirganî û ci rê vano. Bezirgan jî vano :

- Şorî, mi rê ey bigî û bîya wededê meymanan, estora ci jî berê axuri di girê dê û werd-merd ci dê. Simer estor da ci ver kerê û cew jî ser a kerê wa heywani bûro.

No kam o rayda zahf dûrî ra yeno, zahf veyşano. Heta

ewro ê ki ameyê keydê mi kesi pers nêkerdo û nêvato meyman heweyneno.

No kam o heta ewro, nameyê mi nîaşnawito û qonaxê mi nêdîyo û meymanê mi nêbîyo.

Qandê coy weş qîmet bidê ci. Rew şîrê wa aşxanecî meymanî rê werd, şamî û çiyê şimiteni hadre kerê û berê ci ver, wa mirdîya xo nanê xo bûra.

Bahdê nanî ma rê qahwe ser nê wa bigirêneyo.

Bahdê şamî werdeni, ez yena wede di ci vînena, xeyr amyayeni kena a ci û pers kena kam o, kotî ra yeno û heta kotîya şino.

Xizmetkar şino Siyamedî gêno û beno wededê meymanan di, dano ronîşteni (roşaneno).

Jew jî estora ci gêno ber o axuri di girêdano û werd nano ver a (werd dano ci).

Aşxanecî jî Siyamedî rê şamî, çiyê werdeni û şimiteni kenê hadre.

Nan û şami kenê hadre, anê Siyamedî verdi ronanê û Siyamed dest bi werdeni keno.

Sifreyo ki arda ci ver di rakerdo, ê sifrê ser o tenîya şitê şêrî kemîyo.

Çiçî vajê ardo ci ver û sifre şamî ra xembilnayo. Siyamed mirdîya xo, nan u şamîya xo weno. Bahdê şamî werdeni Bezirgan yeno wededê meymanî kî, meymandê xo diserweşî bikero (yanê xeyr amyayeni aci kero).

Wexto ki Bezirgan yeno kewno zeredê wedî û selami dano Siyamedî, Siyamed ne xo lûneno û ne jî ci ver werzeno pay.

Bezirgan nê rewşî ra (nê halî ra) nêqahrêno û êciz nêbeno û zorde ci nêşino. Bezirgan Siyamedî rê wina vano
- Xorto, ti xeyr ameyê, Siyamed vano : xeyr mîyan di bê Apo. Bezirgan vano .

Belîyo tî yê rayda zahf dûrî ra yenê û xeylê ediziyayê.
Sîyamed vano :

E, Apo tîyê raşt vanê, ez o rayda zahf dûrî ra yena û xeylê ediziyaya.

Bezirgan vano :

- Xortê mi, tî yê wina kamcî kişti ra (kotî ra) yenê û hetê kamcî kişt a şinê û sebebê nê geyrayişdê to yê dûrey çiçi yo? Sîyamed vano :

- Bezirgannê mi, qe pers meki, ez o dewda Silîfî ra yena û geypena Felekî.

Bezirgan vano : -ti do Felekî se kerê ?

Sîyamed vano: Hesabê mi û ê ey tê mîyan di esto.

Mîyabeyndê mi û ey di mesela gûnî (gonî) esta. Ez hewna Ellay nêdabiya, ey pîyê mi kişt û ez sêkur (sêwî) verdaya. Ez Ellay daya tebey a, bahdê çendna seran rihê marda mi girot û no fin ez destandê şarî di, kuçan di tebar a verdaya. Mi jî gefê ey werdo û ez kewta şopda ey û dewi bi dewi, sûki bi sûki, ko bi ko, kere bi kere, deşti bi deşti geypena ey.

Qandê ki ez ey bivîna, ey bikişa û heyfê xo ê zalim û bêbextî ra bigîra.

Pers û perskerdena beno, ez şopa ey raşt kera, beno şopa ey bivîna, beno jew bizano û mi rê vajo û no hesab a ez kewta ray.

Qandê coy, qandê nê hesabî ez kewta a gemi û ez o geypena. Bezirgan qelbdê xo di vano : <<no aqil ra kemî yo, yan jî bê aqil o, xînt - mînt o >>

Û bi ziwandêdo nerm a, bi nezaketêdo weş a, ne bitewno û nê jî qelbê ci bişikno, wina vano :

-O çi hend zalim û bêwîjdan bîyo.

O çi winî bêbext bîyo, bê guna to rê dayo anteni û ti sêkur verdayê. Qenê kes jewî gêrno, jûwerî verdano, yan

jî jûweri gêno jewî verdano. Ti se vajê, senî bikerê biheqê (heqlî yê) ,ti ey bivînê, ey lete-lete kerê û gonîya eybişimê jî tayn o. Ti se vajê û senî bikerê, ez heq dana to. Bezirgan persna pers keno û vano : - bê nê geyrayîşî û şopta Felekî, yanê bê geyrayeyêni da Felekî, karna nêkenê û nêgirweyênê ? Sîyamed vano :

- Ti çi kar wazenê, ez ey kena kamcî karî vajê destê min ra yeno û ez destberê (heqdê) ci ra vijêna. Ez heme kar kena û şopa Felekî jî nêviradana û ramena.

Bîro girweynayîşî ser, ez şew û roj nêvindena û tim gerweyêna. Şew û roj hewn mi çiman nêkewno.

Bezirgan vano : Mesela ti kamcî karî kenê? vano:

-Ti kamcî karî vanê.

Bezirgan pers keno:

-Ti zanê dês bikerê?

Vano: Nêê.

- Ti zanê kêberî û pencerey virazê?

Nêê.

-Ti zanê çina biderzê?

Nêê

Ti zanê çilagey bikerê, cilî virazê? Nêê.

Ti zanê goşkarey bikerê û postalî virazê yan jî biderzê? Nêê.

Ti zanê serafey bikerê, cilê qatir û bergîran biderzê û zînê esteron virazê nêê...

-Ma ti kamci karî zanê û kenê ?

- To va << ez heme karî jî zana û kena, mi kamcî kar pers kerd, to va <<nêê >>.

Jewî name ki vaji, ti kamcî karî kenê ?

Sîyamed Vano:

- Mi to rê va <<ez heme kar jî kena >>

Bezirgan vano:

- Mesela kamcin, mesela ti tifingî virazenê ?

Nêê.

- Ti kardî, xençeri û şemşêrî virazenê ?

Nêê

- Ti mangey doşenê ?. Nêê.

Ti êrç û bîrî aşanenê ? Nêê.

Ti çitil merdim ê ? Ti zeki kesî biteqnê û quzulkut kerê.
Vaji ti çi kar kenê ?

Siyamed vano:

-Ez vîştirayan xeseynena û gunanê ci vecena.

Dewarî xençerî kena û logranê ci vejena teber. Ez xortan serecikena û leşanê ci erzena kafan ver. Ez keleşey kena, paştî da sêkuran ra sina paştî dana înan û înan rê wihêr vîcyena. Ray birnena û însanan viran kena.

Serdê koyan rê dar û berî rê , cin û cinawirîrê, teyr û tûrî rê wihêr vicyena û wihêrey kena.

Ez şew û roj hewn nêkena, geyrena Felekî, qandê ki ey bivîna û logranê ey veja û heyfê anûnî- qanûnî ey ra bigîra û derd û kulan ser a tasê gonîya ey bişima.

Bezîrgan xo zerî di vano: No merdomêdo tamam nîyo û merdimê do tewkelî yo. Hebê jî ci ra terseno û xof geno. No merdimedo êcêb`o.

Heta ewro merdimê do wina ne dîyo û nê jî aşnawito. Bezîrganî hewna qiseyê xo nêqedîny bî lacê ci kewno zere. Wexto ki kewno zere û Siyamedî vînenno, hima silas-neno.

Şino pêşiyêno Siyamedî ra, xeyr amyayeni keno a ci û yeno mesela xo û Siyamedî ci rê vano û bahsê quwet û camêrdey da, keleşey da Siyamedî keno.

Ney ser a meraqê pîyê ci tepşeno û no wazeno ki Siyamed ci heti bimano û merdim ê ci bo.

Bezigan wineno Siyamedî ra û vano:

- Sîyamed, lajê mi, ti mi hetî manenê, merdim ê mi benê û mi hetî kar kenê?

Sîyamed vano:

Şertê mi estê, egir ti înan bîyarê ca û qebûl bikerê, ez do to hetî bimana, merdim ê to ba û to hetî bigirweya.

Vano:

Şertê to çiçi yê ? Hele vaji, ez başnawa.

Sîyamed vano:

-Şertêmi zaf giranî yê, ez tersena ti nêşê bin ra bivijî yê û bîyarê ca, yan jî hesabandê to nîrê, qandê coy ti qebûlnêkerê.

Vano:

-Hele vaji ez beynîya çiçi yê, goreyê ey qerarê xo bida û to rê vaja, beno yan nêbeno.

Sîyamed vano:

Şertê mi nê yê :

- Şerto jew, ti do berberê bîyarê do mi weş bitaşo û porê mi weş bitaşo û porê mi weş virazo, ê didini, ti do mi birişê keraşo (hemam), xizmetkarê to do mi weş bişûwê, lîf kerê û zey şitî ya pak kerê, ê hîrini, ti do çinawo weş bidê mi, ez do xo ra da û ê çinay mîyan di zey padişayan a ba.

E çiharini, ti do wedeyê do xisûsî qandê mi abirnê, tahsîskerê û doşekê (doşegê), werxanê, balişnayê peşminîdekerê de û binê ci di xolîyanê, cilanê, kilîmanê ipexinan (hevrişîm) rakerê û ez do o wede di rakewa û werza, bê mi yan jî bê emirdê mi kesna do o wede nêkewo.

E pancini, wexto ki to rê şamî û nan yeno, do mi rê jî bîro; to rê çiçi viraziyo, do mi rê jî o çî viraziyo.

Wexto ki to rê qahwe bigirênayo, do mi rê jî bigirênayo. Wexto ki to rê çay viraziyo, do mi rê jî viraziyo. Ê şeşî kes

do sirrê mi û ê to nêzano, sirrê ma do, yanê no çîyo ki ma vato ma mîyan di (mîyabeyn) di bimano.

Ê hewtî, ez xizmekaran rê çîçî emir bikera, zey emirdê to do bîrao ca û jewdê mi do didi nêbo.

Ê heştî, estora mi do tim mird bo û hadre bo, wexto ki ez biwaza ez do ci nişa û şira xo rê bigeyra, yan jî hetna ya şira.

Ê newî qethan û bîlla ti do, çîyêdê mi rê nêqahrîyê, çim tengey nêkerê û nefesê xo (ukqê xo) teng nêkerê.

Ê desî, zerîya mi çîçî biwazo, ez vaja do mi rê bîro, yan jî viraziyo û bîro mi ver.

Ê jondesî, ez çî wext biwaza ez do tûyara şira ti mi rê nêvajê vindi, ray mi ra nêgî rê, yan jî zixt a mi mil nêne û nêvajê meşo.

Ê diwêsî, ganê mi, yan jî zerîya mi, kêfê mi çî wext biwazo ez do wexto rakewa û werza. Kes do nîro mi aya nêkero, yan jî nêvajo << ti çî rakewtê >> û rehatê mi nêremno û nê xerpino.

To rê çî mehmele bibo, do mi rê jî o bibo, ferqê mi û to do çinêbo.

Ti zanê jû seri diwes mengî ya û hîrê sey û şeşti yû panc rojî ya. Şertê mi jî diwes ê û belayê mi jî hîrêsey û şeşti yû panc`ê.

Ti yan nê şertanê mi qebûl kenê, yan jî rayda mi ra vijyênê, ez xo rê rayda xo yo şina.

Ti vajê qey ne mi ti dî û ne jî to ez dîya. Tî heqê xo mi rê helal kenê û mi danê oxirdê mi ser û ez şina.

Bezirgan vano: Tî yê wazenê mi hetî kar bikerê, yan jî wertaxê mi û mêrdeyê mar da mî bê. Ma ez do to bigîra qandê karî yan jî mar da xo rê qandê merdî û xo rê jî wertax?

Ma ti waştayê marda min ê, tî yê nê şertan nanê mi ver û

mi ra nê çîyan wazenê ?

Ma deyn- meynê to yo min o ?

Merdeyê marda mi yanî pîyê mi, mi ra nê hendayê çî nê-
waştê û şertê wina nênayê mi ver.

Nê şertê ki tî yê nanê mi ver û mi ra wazenê, ez o nêşena
hemini biyara ca û herf bi herf xizmekarandê xo ya bida
kerdenî.

Qandê mi nê şertê winan nînê ca.

To çîyê xo vîra kerd û kemî verda, tî yê cayyê mi jî yan
jî virara ciniyerda mi jî nêwazenê?

Sîyamed hers beno û vano :

- Ez heme çî kena, çî çîyo xirab o mi dest ra yeno û ez
kena, labrê ez çim nêverdana namûsdê kesî û bênamûsey
nêkena.

No çîyo wina kitabda mi di nîno nûşnayeni.

Mi nê qisey û na vateni ûmişê to nêkerdî û to ra nêpawî-
tê. Bê namûsî, bê bênamûsey mi şartê xo to rê vatî.

Qebûl kerdeni û nêkerdeni to desti ra.

Ti zanê, qebûl kenê biki, nêkenê misadeyê mi bidi ez
rayda xo ra şira.

Nê hewnê qisey kenê, o fek di lacê (lajê) Bezirganî
kewno zere. Senî Sîyamedî vînenno, sinaseno.

Dano piro şino Sîyameddî di serweşî (xeyr amyayeni)
keno.

Bezîgan lajdê xo ra pers keno, vano:

Ti ney kotîra silasnenê.

Lajê ci, mesela sere ra heta bin, çîçî mîyabeyndê ey û
Sîyamedî di raverdo vano.

Senî kewto înan vernî û çî camerdey a raya înan birnaya
û bahdo jî çî camêrdey kerda jew bi jew zikir keno.

Nê qisandê lajdê xo ser a, Bezirgan hebê dişmişî beno û
vano: <<Esto no xort Xizir û Xoca ya, yan jî zahf çî zano

û zahf çî jî destê (destberêy a) ci ra yena>> <<qe beno jî xort çîyê nêzano, yan jî xînt- mînto>> çîçî beno wa bibo ez do şertanê ney qebûl bikera û ney biceribna, hele ney ra çîçî vicyêno.

No mi rê zahf bî meraq.

Heta ewro şertê winay mi ne aşnawitî bî û nê jî kesî nay bî mi ver.

Ez do ney biceribna, no do senî bikero, senî nekero û gastê neyê nê şertan çîçî yo.

Ez şertanê ney qebûl nêker û ney nê cerbina, do mi rê zahf meraq bo û wexto ki ez bimira no do mi rê derd bo û çimê mi do qandê coy akerdey şîrê.

Mi rê çîçî rê mal beno wa bibo, ez do ney bicerbina. Ma qey no cenawer niyo ma ma hemini bûro. Wexto ki nêbo yan jî derdê ci nîyacîyo ez do teber kera wa şîro.

No hesab a xeylê ser o fikirîyêno û vano:

- Wa bo, ez şertanê to hemini, jû bî jû qebûl kena.

Heta ewro kesî emirdê xo di çîyê do wina qebûl nêkerdo û şertêdê wina heta ewro kesî ver nîyameyê û kesî nîyaşnawitê, labrê ez o aşnawena û qebûl kena.

Ya ez zahf xint`a yan jî ahmeq`a nê şertan qebûl kena, yan jî ti xint û ahmeqê nê şertan ronanê û ramenê ver.

Sîyamed vano:

Wizayê ci belî nêbeno kam xint o û ahmeq o. Madem ki ti şartan qebûl kenê, ez do jî bimana. Bezîrgan emir dano xizmekarandê xo û şartê sifteyênî ra dest kenê pa û jew bi jew, jû bi jû anê ca.

Berber dano ardeni, porê ci weş dano viraşteni.

Bahdo ey rişeno keraşo (hemam), weş sereyê ci şûteni, çinayo newe dano ardeni û danê pi ra. Wedandê qonaxî ra, wedeyêdo weş dano Sîyamedî û çîyo weş û newe dano a rakerdeni.

Kulavê nemey, şiqê nemey û çilê nemey dano a rakerdeni. Peşmîda mîyan ra ci rê doşekî, werxanî û balişney dano viraşteni û çîtê hevrişmî ra rî ancenê a ci û benê wededê ci di kenê kulîn da wertî mîyan.

No hesab a şartê Sîyamedî jew bi jew ardî ca. Wexto ki porê Sîyamedî viraşt, berd keraşo weş da şiteni û çinayo newe da pira û wexto ki ame wertîdê newî, peşmiyînî û hevrişîmî mîyande di rakewt, va qey newe ra ame dinya, yan jî hewnmeyn dî. Xeylê wext serê siloyan, serê keslegan U rakewtena serdê koyan nîyar di xo vîrî, xo vîra kerdi xo cenetidihesibina, va qey o yo cenetî mîyan di ro.

Derd û kulê xo yê verênî, rezîleya xo, sêkureya xo, veşşaneyana xo, siloyan ser o mendeni û rakewtena xo, veşşan, teşşan rakewtena xo, vewn û varan dê, Ellay bin di mendena xo û qefilyayena xo, tersa rakewteni û weriştana xo, tersan ra lerzinayena xo, viran û bê çina geyrayena xo, siloyan ser a nan arêkerdena xo, bê wertî û vîrar da may û pî rakewtena xo , xo vîr a kerdi û xo newe ra jawna dinya di hesibna, va qey dinyayê xo virnayo û ameyo jewna dinya. Va qey newe ra marda xo ra bîyo û kewto cenetî mîyan.

Qahwey girêneyay û amey ci, ver, şamîyê weşî û taminî peyşîyay û amey ci ver.

Çay girêneyê amê ci ver, xizmekarî jew ame jew şî, èmrê ci perskerdî û jew bi jew ardî ca.

Çîyê ame ci ver, çîyê ci ver a werzîya.

Xizmetkarî zey delaman a geyray ci destan ver a û èmrê ci ardî ca.

Sîyamedî va qey Sûltan Sileyman o, xizmekaran ser o èmrî varmay û tahzîlî day ci. Qanaxî mîyan di adir varna û adir perna.

Sûltan Sileymanî jî zey ney nêkerdibî û hendayê èmrî

nêvarnaybî û adir xizmetkarandê xo ser o nêwekerdbî. Ey jî hendayê însanî nêdaybî xo destan ver a.

Tahzîl tahzîlî ser o da xizmekaran, èmir èmirî ser o varna.

Şaş bî, diha nêzana se kero.

Xo kerd vinî, to nêzanyê o Sîyamed o sêkur o. Heme tengey û rezîley xo vîr a kerdibî.

Xizmekarî jew bi jew şî Bezîrganî heti û ci rê mesela va.

Bezîrganî tim va: <<Çîyê nêbeno hebê sebir bikerê do se bo >> .

Bezîrganî nê heme çîyan rê çimê xo piştî, goşê xo kerdî kerrî û bevengey nê a xo.

Vengê xo nêvet. Va :

Bipawê, sebir bikerê hele senî beno û heta kotî şino û ciro çiçi vijêyno û bahdo no do senî bikero. Qiseyê esta vanê; <<nêdî, nêdî finê ra dî û mîyan di xint bî>>.

Sîyamedî jî nêdîbî, finê ra dî û mîyan di xint bî mîyan di vinî bî.

Nêzana senî bikero û senî nêkero. Nêsa xo kontrol bikero, xo rê wihêr bivîciyo û xo gîran tepşo.

Tim şî xinte ya cî, bê aqîleya cî bî vêşî û kontrol ra vijiya. Perê çi bibîyayê o do biperayê.

Diha nêzana senî biker o, çi èmir bikero û çi tahzîlî bido xizmekaran xîntey û bidrey a ci tim bî vêşî.

Heta jû jû fini jî pancî mîyan ra vijiya, hedê xo nêzana, ravey şî û taxminê (sînorê) xo raviyarna. Hedî raverna, qîmetê xo nêzana, nêzana xo rê bUro û xo zincî ra ard. Vatê qey do tim wina bo û wina bimano.

Ey vatê qey qey o do tim winî bimano û zey Sûltan Sileymanî ya, heta merg hukim bikero û èmrî bivarno. Ey va qey o do jî zey Sûltan Sileymanî ya bo.

Rojê vijyeno teber xo rê bigeyro kêfan ra nêzano se kero û keno bipero.

Finê ra raştê keynarda bezîrganî Gulîzari yeno. Herûnda xo di vinderêno, finê cor a, finê cêr a winêno keynekeri ra û çimanê xo ci ser o çerx keno.

Gulîzar jî ti vanê qey aşmîya pancêsî ya û zey altûnî ya porê ciyo ci ser o bergeno û çimê ci yê ci ser o kay kenê.

A ya xo ser o reqisiyena. Wexto ki kes bewnîro ridê ci ra wêneyê (resmê) xo tey vînenê.

Gulîzari xo şanena û hêdî hedî, ti vanê qey a ya hakî pay kena, yena. Ti vanê qey nêwazena erdî bitewna û pay kero.

Sîyamed fina çiman bin ra pîs pîs, xayin ,xayin winêno ci ra. Gulîzari yena Sîyamedî ver a ravêrena û hêdî hedî zey melean a raya xo domnena. Gunîya Sîyamedî ci rê girêneyêna, kela ci ci rê werzena, çimê ci zey belûwan a abiyênê.

Keylê Gulîzar dimi wînenê. Neşeno xo tepşo û xo kontrol bikero.

Gulîzari dimi veyn dano û vano:

- Heey, keynê, keynê!, Ti kam a tî ya wina hetê kotî ya şina? Ti şena hebê vindera, ez to di di qisey bikera. Gulîzari ti vanê qey nîyaşnawena, kerrey nana a xo û goştarey nêkena, goş pa nêkûwen a û ey nêhesibinena.

Sîyamed fina veyn dano, goştarey nêkena, zeki kes o nêveyndano, raya xo domnena. Sîyamed dano piro şino ageyreno ci vernî, ci ver zey misasî ya vindeno û ci rê vano:

- Keynê ti kerr-merra, ez o veyn dana tî ya çi rê hesê xo

nêkena?

Gulîzari vana: -Ma ti merdeyê min ê yan jî pîyê min ê? kutik hend şeno wa bilawo, wexto ki kutik bilawo ma kes do jî bilawo.

Ti kam ê, ti kam benê veyn danê mi. Çi heqê to esto ti yê mi dimi (dima) yenê.

Siyamed çimsûrikî beno û vano:

- La qaltaxi, ma ez kutik a tî ya mi rê winî vana?. Ti dihay biki ki ti keynek a, ti keyneki nêbîyayê mi zanayê to rê çiçi vatê û çiçi ardê to sere di û to rê se kerdê.

Ti keyneki nêbîyayê mi do ti na xençerîda xo ya leteletew bikerdê, leteyê to ya gird goşê to biverdayê û ti bikiştê.

Gulîzari vana:

- Ti hendayê camêrd ê tî yê çi rê vijyenê rayda keynekan vernî?

Merdimo camêrd, camêrdey a xo bizano nêvijyêno keynan vernî û keynan pey ra qisey nêkeno. Merdimê camêrd vano camêrdey a xo bizano. Rew rayda mi ser a xo bidi a kişti, ez rayda xo ra şira, boy û bexi kewta a to ser, tin bîyê zey meredê mindarî ya û kewtê koçikada mi mîyan.

Nê qisey û nê tahzîlî zordê Sîyamedî şinê.

Bê dedê ci heta a roji kesî (yewçî) ci rê qiseyê wina giranî nêkerdi bî. Qisandê Gulîzari ser a hêrs beno, çimê ci erzênê tepelikdê seredê ci.

Gonî erzêna çiman ser, verê çimandê ci beno tarî û mijin. Damişê xo û hêrsdê xo nêbeno, hêrsandê xo ra dindananê xo qirçineno û nûncik a xo gaz kenno.

Lerzeno, (recefyeno) lerzeno, hêrsan ra lerzeno.

Nêşeno herûnda xo di vindero, wazenonûncikê Gulîzari ro do û ay dîndo êrd.

Wexto ki wazeno piro do qiseyê Gulîzari goşandê ci mîyandi, mejdê ci di canqî kenê.

Ageyreno Gulîzari ser û vano:

- Qaltaxî, ti kam a tî ya mi rê nê qisanê kemîyan kena. To no cesaret kê ra û kotî ra giroto. Gulîzar vana:

- La qebrax ti mi rê senî Qaltaxi vanê, ma to no cesaret kotî ra giroto tî yê vijênê vernî da mi û mi rê nê qisan kenê.

Ma ti nêzanê, ez keyna Bezîrgandê Bezîrganan a û mi no cesaretn pêrdê xo ra giroto.

Wexto ki Gulîzari winî vana, zeki awa germi a Sîyamedî ser kerê, winî ariq dano û beno sûr. Xo qelbdi (zera xo de) vano:<<Mi se kerd, mi çi gî vila kerd, ez do senî bewnî ra înan rî ra û qe çi versêne (cewab) bida.

Beno sûr , beno sûr, beno sûr.

Nêşeno xo bigîro û beynî ro Gulîzari rî ra, yan jî ci rê çî yê vajo, dano piro û jewser remeno.

Wexto ki remeno, Gulîzari veyn dana merdimandê pêrdê xo û vana:

Rew şirê ê merdimî tepêşê û bîyarê pêrdê mi hetî, o merdim vijiya mi vernî û mi rê qiseyê pîsî, qiseyê kema-sey kerdî.

Wexto ki Gulîzari veyn dana merdimandê pêrdê xo, jew (yew anzî yu) merdimê ci aşnaweno û o jî qîjeno û wina (henay) vano:

-Rew xo ci resnê, rew xo ci resnê, Sîyamedî Gulîzari kîştî, rew bêrê.

Jewna jî qîjeno û vano:

Xeberî bidê Bezirganî û rew şirê vernî ci ra bigîrê, me-verdê wa biremo, ma boka ey herûn di rihat kerê û heyfê xatunda xo ey ra bigîrê.

Jewna qîjeno û vano: Vernî kewê, rayan ci ra bigîrê wa

nêremo, ma ye yenê. O ki aşnaweno û werte di kam esto kam çinîyo hetê cadê vengî ya, cadê mesele ra remeno. O ki çiwe gêno, o ki sî gêno, o ki kardiya xo keno xo dest, o ki xençerîya xo, xo ver a anceno, o ki torzîn gêno, oki dahrî, o ki qedûm, o ki merri, o ki zengenî, o ki hûwe (hîwe), o ki qalûçî geno û hêrişê (îrîş, êrîş) serdê Sîyamedî kenê û fekandê ci ra nê qisey vijyênê:

- Meverdê, ha meverdê ! wa nêremo, vernîyerri ci ra bigîrê. Piro dê, bikişê, herûn di bêgan bifînê û mirdar kerê, wa nêremo, ha wa nêremo! Hadrê, hadrê ma tepêşê, bikişê û herûn di rihat kerê.

Meverdê ha, meverdê! Xo ci resnê, çorşman ci ra bigîrê!. O ki aşnaweno jewser remeno Sîyamedî ser.

Sîyamed wineno, hal hal nîyo, do ci tepîşê û bikişê, yan jî sereyê ci bipernê, ci kerê.

Zano dewijandê Bezîrganî dest kewo reyayisê ci çinîyo. Eger lingî xo ro nê do, xo pêt nê tepşo û ecele ya nêremo, do bîrê ci tepşê, zoxî gandê ci ra werzanê û ey poste kerê û leteyê ciyê girdî, goşanê ci verdê.

Ecele ya çendi ci di esto, lingî dano xo û jewser dano piro hetê koyan a remeno.

Kaşandê koyan ra verê înan dîyar nêkewo reyayisê (re-mayişê)ci çinî yo. Heta dewijî kewnê ney dimi (dima) û pê fek ra qijenê vanê: Tepşê wa nêremo!

Sîyamed zey tazî ya kaşan ra kewno a dîyar, ray geno û remeno yeno xo resneno koyan û keran mîyan di xo û şopa xo keno vinî.

Emrê ci koyan ser o raverdo, koyan ser o gird bîyo û jîyanê xo ser o pir kerdo. Kes nêşeno xo ci resno û ey tepîşo. Rew dahlan mîyan di, keran mîyan di, mêşan mîyan di şopa xo keno vinî û xo reyneno. Çimki vijanan di gird bîyo û vijanan weş silasneno (çinasneno, naskere-

no).

Dewijî xeylê ci dima vazdanê, nêşenê ci resê û ci çiman ver a zey cinana vinî beno. geyrenê nêgeyrenê nêşenê şopa ci rast kerê û ey bivînê. Tesla ci kewna, pêro pey di destveng ageyrenê.

Sîyamed Koyan sera, mêşan mîyan ra rojan û şewan a bê solix û bê nefes xo peynî nêwinêno û ray şino. Ters esto, kişteni esta. Fina sifteyêni jî dewda xo ra wina remabî. Misa bi rew û bi rema şayê, yan jî zana yê xo bireyno. Herqi fina ki remeno, ya vernî zimistan beno, yan jî mîyanê zimistanî beno.

No fin werteyê zimistanî beno. Heme ca vewri bin di mende beno. wexto ki no remeno jî zimistano, serdê do zahf esto, heme ca vewri bindi mendo. Vewri mîyan ra ge kewno ge werzeno, raya xo domneno û xeylê ray şino.

Ko dê sîpanî ser a war beno, hend winêno finê ra heşê vîjyê ci vernî û bî billibilla heşî.

Bilibilê kewta heşî ser û veyşaney ra a ya nêzana se kero. Çimê heşî senî kewnê a Sîyamedî, bilibila xo kena veşî û heriş bena Sîyamedî ser. Sîyamed hima şemşêrê xo û xençerîya xo anceno û heşî ver o vindeno.

Wexto ki heşî yena nezdî ci û kena xo çe kero ci ser, Sîyamed hima xo hol keno û şemşêrê xo erzeno qirda heşî û qira heşî ci keno, permeno.

Kardîda xo ya kewno heşî ser, heşî poste keno, posteyê ci dano xo ra û kewno ray şino. Xeylê ray ame tepey a, koy ver a winêno dûrî di dînêno berz beno û xo resnaw yo qatê azmînîyê hewtan. Sîyamed texmîn keno ki o dînê dewê yo û dewê ê çorşman di esta.

XIV

Xo şopa dûnî ya gêno û şino.

Bi texmîna raya xo û ê mîyabeyndê dewi nîme keno nêkeno, finê ra ci vernî di refêdê (qefleyêdê) mirîçikan werzeno û pereno şino. No winêno mirîçikan dima, jew merdim vewri mîyan ra werişt pay û hetê ci ya ame û ci rê wina va:

- La dewar, la kutik, la qebrax ma çimê to korî yê, ma qe ti xo vernî nêwinyay, to mirçikê mi nedî to ê permay!

No hewt rojî yo hewt şewî yo ez o înan fetilnena ki bîyara dami (dahfi) ser û tepêşa.

Ewro zorê na mi ci ra fersend girot û ardî nezdî dê dami, ardî dami ser. Wexto ki mi ardî resnay dami û mi kerdê dami mîyan fîna, ti a kişt a zey misasî vijyay, to mirçikê mi tersanay û permay.

Ez nêzana, ti zey cinan a kotî ra vijyay û amey. To ra nê-biyayê mi do mirîçikê xo tepîştê. Ti ya şinê mirîçikanê mi arêdanê pê ser û anê damî ser, yan jî min û to ya ma têmane kenê, tepşenê, ceng(lej) kenê û pê kişenê.

Ma to nêzanayê ez kam a, kesî to rê nêvati bî?

Senî şopa ki ez pa şîya, ti jî a sop a amey?

O ki heta nika nameyê mi nîyaşnawito nêmando. Şop`a ki ez pa şira, felek jî felekey da xo ya nêwetano a şop o şiro.

Mi rê vanê qeda û bela, érdo ki ez ser o bigeyra, qûlê binê ademî nêwetano bîro vija û ê érdî pay kero. Cayo ki sersîya mi pa biaso, kes nêwetano vija ra ravêro.

Wexto ki însanê nameyê mi aşnaweno, tersan ra zahrê ci ci pîzê di teqeno û tersandê mi ra mireno. Ez qeda ya û bela varnena însanan ser.

Sîyamed vano: Veşî gewezîni mekî û mevajîyi ! Kutik jî tî yê, qebrax jî tî yê, dewar jî tî yê. Eger ti nêbê ti mi rê nê qisan nêkenê.

Mi rê çiçi mirîçikê to peray, ma ez bekçi yê mirîçikandê to ya.

Çiçi yo, sefaq na yo tî yê zey qereçîyan a vajiyenê û pesnî (forsî) danê xo.

Peray peray ez se kera? Ez şira to rê kotî ra na gem a mirîçikan arekera pê ser û bîyara?

Ti qeda bela yê, ti bela varnenê mi rê çiçi !

Ez rêwî ya (raywana) û rayda xo ra şina, ez çi zana to rayda mi ser o damî ronayê û tî yê zey xînton a mirîçikan fetilnenê.

Ti senî wazenê ma winî bikerê. Ti lej wazenê ma lej bikerê, ez lej ra nêtersen a û nêremena.

Heta ewro mi çi yê ra çim nêkuwayo û ez kesî ra nêtersa`ya. Ti qeda û bela yê, ez jî Sîyamedê Silîfî ya û gangêrê

xortandê dewda Silîfî ya. Ez jûweri didi nêkena û kesî rê mil çewtn nêkena.

Wexto ki ez hers ba û werza xo ser, koy û keran şanen a xo ver, ez însanî lete-lete kena û leteyê cî yê girdî goşanê ci verdana.

Wexto ki tepelikê seredê mi çe kero, ez dindananê însanî jew bi jew ancena û rijnena ci fek.

Ez pûrtî fêna îns anan ser û înan tewrdê pûrtî ya wena. Qeda û bela (qeda Gêtran).

Wina vano:

-Way, way way, ti çi nêvanê mi goreyê xo, goreyê dindanandê xo merdim dî. Ellay ti mi cor ra riştî, qenê ez to ya zey pişîng û merî ya kay kera.

Xo hadre ki, texmînê xo biki ez o yena, ma gozanê xo pê ra bar a kerê. Nika ma do bivînê kam giran o, kam şenik o do belî bo. Sîyamed jî xo keno hadre û vano:

Ti senî wazenê wa zey to bo, hadê bêrî dostê mi, kesî destê to nêtepiştê û ezî hadreya. Ma ez do to bişikna û pey di açarna.

Nê wirna hadreya ya xo vînenê û wirna bê kardî, bê xençerî, yanê dest veng, bê çek hêrişê pê kenê.

Jew jî çek kar nîyano.

Tenîya bi destan, lingan û bedendê xo ya pê doş kenê, tê mane tepşenê, virarana şinê pê ra û pê benê anê. A roj hetan şan lej kenê û pê çerx kenê. Kes nêşeno kesî çe kero êrd û kes qedê kesî nêbeno. A vewra hendê metreyê qalini, nînan lingan bin di heleyêna û bena awi.

Beno şewi jî nê pê ra fek nêviradanê, cengê, lejê xo domnenê û pê doşkenê. Hewt rojî hewf şewî vewri ser o pê benê anê. Ê çorşman ra çend dewî estê û ê ki pey hesiyênê yenê temaşedê nînan.

Kes nêşeno qedê kesî bo û mîyaneyê kesî bîyaro êrd.

Kes nêşeno kesî çe kero érd û sernîşo. Nê hendik pê benê anê, hendik pê çerx kenê, vewra mîyabeyndê hîrê dewan nînan lingan bin di heleyêna, bena awî û pa lay şinê, érdê Ellay dûz do ware di maneno û zey payizî ya ser o vaş ruweno û vilikî abiyênê. Ti vanê qey mîyabeyndê nê hîrê dewan di pewlekê vewri nêvaraya.

Hewt rojî, hewt şewî pê benê-anê, benê-anê labrê qes nêşeno qedê kesî bo.

Eger kam qedê kamî bo, o ki qed nêbîyo do koleyê, peye yê ê bînî bo.

Roja heştî nê wirna zahf ediziyênê, hal ra, kewnê û taqet ra biriyênê.

Wirna pîyê, bê taqetey ver vinderênê, destanê xo danê pê û destanê xo erzenê pê doşîyan û benê enbazê pê, benê birayê pê yê axreti. Wexto ki destan danê pê û erzenê pê doşîyan, Sîyamed wina vano:

-Birayê mi, Qeda û bela, no hewt rojî yo hewt şewî yo ma yê pê benê û anê, ma kesî nêşa qedê kesî bo. Hetan ewro kesî mi ver o dest nêberdi bî xo û mi ver di damîş nêbîbî.

Xortê dewda silîfî mi ver di ancax di seatî damîş bî û xo ver da. Bahdê di seatan tepe ya bî qaçanê remî û heme zey-arwêşana (rawêşan a) remay.

Labrê to mi ver di dest berd xo û damîş bî. Hewt rojî hewt şewî mi nêşa to bierza érd û mîyaneyê to bîyara érd.

Belî yo to jî zahf serey permayê û zahf hukum kerdo û xo ver dayo.

Ma nê lejê xo bidomnê do mengî ma ser a ravêrê. Ez wazena, ez qayila ma peynî bidê nê lejî û ney tîya di bibir-nê.

Wextê mi jî çinîyo, nê lejî ravey girweyêdê mi esto, ez qayil a ey hal bikera.

Ez qayil a raya xo bidomna û şira bigeyra felekî, ey bivîna

û heyfê xo ey ra bigîra. Ez wazena ma pê di merhaba bikerê, birayê pê yê axreti bê û wexto deng di destê pê tepşê û pê rê paştî bivijîyê.

Qeda û bela vano:

-Ti weş dişmişî bî û raşt vanê.

Ez nê ramanê (fîkrê) to qebûl kena û ez o jî zey to fiki-riyêna. Winî nêbo no lejê ma do zahf biramo. Heta ewro mi ver o jî kesî nêşayo dest bero xo û damiş bo.

Labrê ti damiş bî.

Heta ewro hendik mi serey pernayê hed û hesabê ci belî nîyo. Bê émirdê mi nê koyan û nê daran ser a mirîçikan nêwetardê bipero. Cin û cinawir, mar û malmaloki razîyeya mi nêgîro, nêwetanê qulandê xo ra bivijîyê û bigeyrê. Qandê coy nameyê rona ya, veto Qeda û Bela (Qeda Gêtran).

Ez Qeda û Belayê heme çî bîya û bê emirdê mi teyr û tûrî nêwetardê biwano. Ez qeda dana însanan ro û belayê xo sawena ci. Ez jî zey to wazena ma wirna birayê pê yê axreti bê.

Ez qayil a birayê to ba û to ya pî ya bigeyra Felekî. Mi felek caran nêdîyo û ez nêzana senîn o, ez wazena ey bivîna û bisinasna. Ma wirna jew bê kes nêşeno mîyaneyê ma bîyaro êrd. Ma jew felekî nêvînê, ma jew do bivînê. Beno verê to ez ey vînena û heyfê birardê xo gêna.

May û pîyê to, may û pîyê min o.

Ma wirna jew bê koy do ma ver di bihelîyê û dinya do damişê ma nêbo.

Sîyamed vano:

-Min û to ya, ma ne ya tepey a birayê pê yê axret ê. Labrê şertêdê mi esto.

Ti do mi rê soz bidê, ti do qarmişê felekî nêbê. Wexto ki ti ey bivînê, ti do xeberî bidê mi. Ez wazena ez ey bivîna û

heyfê xo destandê xo ya ey ra bigîra û destandê xo ya ey bikişa û bifestina. Ez ey destandê xo ya nêkişa û nêfetisna ez rihat nêkena û zerîya mi honiki nêbena.

Lazim o ez ey destandê xo ya bikişa û gonîya (gûnîya) ey bişima.

Qeda û Bela vano:

-Wabo, wa zey to bo, ez soz dana, wexto ki ez felekî bivîna ez do xeberî bida to û to aya kera. Nê wirna benê birayê pê yê axreti. Destan danê pê, lewî nanê pê ya, bahdo jî destan erzenê pê doşîyan û danê piro sinê dewda Qeda û Belay.

Dewijî winênê Qeda û Bela û o merdimo ki pa lej kerdê ê yê yenê dewi.

Dewijî şinê nînan vernî, nînan gênê û anê wededê dewi, key mixtarî.

Hendê di şewan û di rojan Sîyamed dewda Qeda û Belay di key mixtarî di meyman beno.

Bahdê dîna rojan tepey a Sîyamed Qeda û belay rê wina vano:

-Birayê mi, ez do nêşa vêşî tîyanan di vindera, ez wazena werza û şira raya xo bidomna. Nê di rojî yo tîya di boy û bexi kewti mi ser, ez misateyê keye û dewi nîya.

Cayê mi serê koyan û mîyanê mêşan û keran o. Ez misateyê kafan a, kafî nêbê hewnê mi nîno.

Qeda û Bela vano:

-Birayê mi, tî yê çî rê hendayê écele kenê, çendna rojî vindi, çendna rojî xo ver bidi, wa zimistan bivijîyo, wa ray-may abîyê, vewri érd ra werzo, ma wirna pî ya ray kewê û şîrê. Ne ê to û ne jî ê mi keyê ma esto û ne jî o ki raya ma bipawo esto. Ma wirna bi seredê xo ya yê, kesê ma çîniyo ki bendedê ma di bo û raya ma bipawo û kêberê xo ma rê akero.

Ma wirna zey pê yê, qandê coy ez to tenîya nêverdana ti şîrê. Madem ki ma birayê pê yê, ma bimanê jî ma pî ya yê, ma bimirê jê ma pî ya yê

Ne ya tepey a ma pê nêviradanê û terkê pê nêkenê.

Sîyamed vano:

Nêê, nê, nêbeno birayê mi, nêbeno. Lazim o ez şîra û şopa felekî birama. Hendik felek zahf dûrî nêkewto, hendik werte ra vinî nêbîyo ez ey bivîna.

Zimistanî o nêşeno zahf bigeyro, xo binimino û ray şîro. Hendik dûrî nêkewto hendik cayê di nêmerdo ez xo ey resna.

Beno ez ey nê nezdî ra bivîna û heyfê xo ey ra bigîra.

Hendik dinya germ nêbîyo û qermê lingandê ey nîyabîyayo, ez xo ey resna û qermiyaye ey sere ci kera.

Qeda û Bela vano:

-Nêê, nê, ez do jî to di bîra, ez to tenîya nêverdana. Madem ki ma birayê pê yê ma do hetan merg, hetan axreti pî ya bê.

Ancax merg ma pê ra abirno.

Sîyamed vano:

-Wa bo, wa zey to bo, ma do pî ya şîrê, ma bimanê pî ya, bimirê pî ya. Nê wirna xo rê di estorî kenê hadre, çîyê werdî kenê heqîbandê ci, zînanê xo erzenê estorandê xo ser, nişenê estorandê xo, linganê xo zengûyan ra kenê war û kewnê ray.

Zahf yenê, tay yenê, zahf geyrenê, tay geyrenê; raya ci koyêna dewên a û a dewi di çend rojî meyman benê. Qandê ki hendê saqeyê vewri bena û zahf jî serd beno.

Bahdê çenda rojan tepey a wiza ra jî werzenê kewnê ray û şînê koyê ser. Nê koy ser o fina dest bi ray birnayîşî û merdim virankerdeni kenê.

Zimistan ravêreno, qedêno, ray pêra abiyênê, heme ca

beno zey gul û gulîstanî ya. Mergan mîyan di, dar û berî
bin di, qelaşandê sîyan ra érdan mîyan di vaş beno berz û
vaşî mîyan di vilikî bi reng û rengî berz benê û asenê.
Heme ca di vilikî abiyênê, zey misk û énberî ya çorşmey
ra boy vila kenê.

Dar û ber abiyêno, beno kiho û heme ca ra boya cenetî
yena.

Institut kurde de Paris

Fina rojan ra rojê nê wirna deyeyê ser o ronîşenê û pawenê seyde xo, pawenê ki karwanê yan jî rêwîyê bîro, nê vernî kewê û ey viran kerê.

Nê pawenê ki ray ra kam ravêro vernî kewê. Nê hend winênê çerçîyê, ci vernî di hîrê çihar katirî, o yo yeno.

Çerçî bi xo jî zey began a qatiran dimi ništo estori û hêdî hêdî o yo xo ver rameno. Sîyamed şemşêrê xo anceno, xo deyî ser ra fînenno (erzeno) war keno û şino kewno çerçî vernî.

Çerçî rê wina vano:

-Çend perey to estê, çiçi yê to yê werdî esto, tewrdê qatiran û barandê ci ya verdi û şorî.

Çerçî vano:

-Xorto, ez qadayê to gêna, to rê qurban bena, ray bidi ez rayda xo ra şira, ne perey mi estê û ne jî çîyê min o biqîmet esto.

Barê mi tay çîyo werdî-merdî yo.

Qandê werdî jî nan, penîr, zeytûn, encîlê wişkî, kesmey, pastêx, eskijî û çîyo zey nînan a esto, ez nînan ra qandê werdî şima rê veja rona û şira.

Sîyamed vano:

-Vêşî qisey meki, hendi ki mi şemşêrdê xo ya sereyê to nêpermayo, ez o çiçi vana ey biki û emrê mi bîya ca.

Çerçî vano:

-Ez to rê bigeyra, to rê qurbanba, lew bindê lingandê to ya na.

Ti malê mi û peranê mi bigîrê hewt qeçê mi, ez û ciniyerda mina ma do veyşan bimanê. Mi no çî xo rê deyn kerdo ardo ki biroşa, pa kar bikera û bera qeç û quldê xo rê bida werdeni û xerç kera.

Eger no malê mi şîro deyndarî do qirda mi perê û çîçî yê mi esto çîçî yê mi çînî yo tewrdê ciniyerda min a bigîrê berê.

Sermaye yê mi û hendê metro yê ca yê dê mi jî çînî yo ez biroşa û pa deynê xo bida yan jî sermiye kera.

Senî beno, senî nêbeno nê qisan ver, finê ra zerîya Sîyamedî bena nermi, bena teniki û gunayê ci yeno çerçî. Wexto ki çerçî qalê qeçkandê xo keno, qeçkîna ci yena ci vîrî û no sebeb ra yeno xezeb û çerçî rê vano:

-Apo, xalo, ez nêzana senî bi, senî nêbi, finê ra zerîya mi bî nermi, bî teniki û gunayê mi qeçandê to ame.

Heta ewro çîyê do wina nîyame bî mi sere di.

Kesî ver o zerîya mi nermi nêbîbî û gunayê mi kesî nîyamebî.

Heta ewro mi kes ef nêkerdi bî û ray nêdêbî kesî bi rehatay a şîro.

Esto se no tesîrê qeçkîno mi di kar kerd û ez kerda nerm.

Hendi ki ez pey di poşman nêbîya û xezeb nîyameya, ma rê tay nan û çîyê werdî roni û mi çîman ver a vinîbi, şorî, pey xo keno hetê çerçî ya verê xo keno hetê kerîya û paweno.

Çerçî vano:

-Ella pêxenber to ra razî bo, Ella zû da to hezar kero, to teng di nêverdo û dinya di çîçî mirazê to esto bîro ca û ti tengey di nêmanê.

Ella to qeza û belayan ver sitar kero û sersîya xo to ser a kemî nêkero.

Heme çî goreyê zerîda to û kêfdê to to do.

Nînan rê nan û tay çîyê werdî ronano û qaxidê ser o jî name û peynameyê xo û namnîşanê xo nûşneno nanî ser o ronano û Sîyamedî rê vano:

-Xorto, nê name û namnîşanê mi bigî, rojê ti kewnê teng yan to rê çîyê xoradayeni lazim beno, yan jî wexto ki ti kenê bijewjîyê bêrî mi heti ez, heme ceyzê to xo destan a hadre

kera û dîyarî bida to ti berê.

Merdek çî ronano û kewno ray şino.

Çerçî şî tepey a Sîyamed nan, çîyê werdî û qaxidê nûşnayî gêno û hetê serdê koya (deyandê berzana) ray kewnê.

Şinê koy ser o nanê xo wenê, hebekê solixê xo gênê, fina fikrê, dişmişê kewno Sîyamedî ser e.

Xeylê fikiriyêno.

Bahdê fikirnayisî birardê xo yê qeda û belay rê wina vano:

Hadê birayê mi hadê, hadê werzi xo ser ma ray kewê, ma şirê, ma ray a xo bidomnê, ma nê koyan ser o xeylê wext mendî û boy kewti ma.

Qeda û bela vano:

-Beno birayê mi, ti hetê kotîya vanê û senî wazenê ma winî bikerê.

Sîyamed vano Ma do ray kewê hetê welatê sîqaqan a şop da felekî ra şirê.

Lazimo ez ey bivîna û heyfê xo ey ra bigîra.

Qeda û bela vano:

Ma şopi kewê, ma şirê felekî bivînê û heyfê xo ci ra bigîrê.

Ez hadre û amade ya.

Nê werzenê xo ser, danê piro şinê nişenê estorandê xo û kewnê ray.

XVI

Tay yenê, zahf yenê, raştê mergê yenê. Vaşê mergi hendê saqeyê bîyo berz û boya vilikandê nefli kewta ci ser.

Nê estorandê xo ra yenê war, estoranê xo mergi di çiray-nenê.

Sîyamed çorşmeyê xo geyreno ki îniyê bivîno û aw bişimo. Çorşmeyê mergi xeylê doş beno.

Xeymê kewna çimandê ci ver a.

Winêno ki koşedê merg a xeymê ronaya û xeymi kişt a îne jî esto.

No dano piro şino xeymi hetî, hebê çorşmeyê xeymi çerx beno û winêno xeymi ra.

Winêno ki çi bewnîyo!

Xeymi vîst û çihar rewta ser o denîşnaya û çarêş wedey mîyan di viraştê. Ti vanê qey xeyma Ahmed Begdê kurdan a.

Renga xeymi jî cêr ra cor sîya ya, zey bextê merdimandê bextsîyayan, a jî sîya ya. Vayê do honik o yeno, wexto ki dano sênedê kesî ro, zey kardî ya sêneyê kesî lete keno.

Wexto ki va dano xeymi ro, şepî kewna letandê xeymi ro û ti vanê qey vengê sîlan o yeno, winî şepî ci ra vijyêna.

Wexto ki va dano piro koşeyê nêgirêdayey vay ver werzenê hewa û xeymî bin ra boyêda weşi vijyêna, bena tewrdê vay û yena xo resnena zincîyandê însanan.

Wexto ki boy xeymi bin ra vijyêna, ti vanê qey boya misk û énberî ya. Xeymi bin ra boya şamîyandê weşan, boya riwendê kelî û boya kuftandê kincî kewna ney ser.

Çend, çend serî yo kuftey kincî nêwerdê û boya ci nêşîya ci.

Çend serî yo hesretê şamîyandê weşan û boyda riwendê

kelî yo. No xeylê çorşmeyê xeymi geyreno û mat mat (écêb, écêb) winêno xeymi ra.

Bahdo yeno kêberdê xeymi ver o xeylê vindeno û winêno, vengê kesî yo nîno û keso nîyaseno.

Qeda û Bela jî yeno, nê danê piro şinê xeymi zere. Kışta raşt a, wedeyo sifteyên û en gird qandê meymanan o.

Nê şinê zeredê wedî ki çi şirê!

Ti vanê qey zereyê wedî cenet o û wedeyê Sûltanan o.

Hergi koşeyêdê ci di, cilê cilagî yê xasek nexşêninî ra-biyayê û cilan ser o jî keçeyê nexşiyayey û gulînî rakerdê.

Dêsan vera balişneyê peşmî ra viraştey û rî îpeginî û qe-newçeyinî ronayê. Balişnan ver o jî yastixê pakî û rî îpeginî rêz kerdê.

Cixarey piştê, serê lengirîyeri kerdo pir û lengerî teqa ya ronaya. Nêrgileyê nexşeninî xeym a darda kerdê. Îrbiqê awi êşîgda wedî ya ronayê. Êbayê rêsenî kêberdê xeymi pey di darda kerdê.

Kulîna (kêrî ya) xeymi werxanan û doşekandê îpeginan ra kerda pir û perde anto ver. Boya weşi kewto wededê meymanan ser, to vatê qey lewanta şanaya wedî ra.

Hendê panc deqîqan Sîyamed herûnda xo di vinderya û xorî xorî dişmişî bi, xo pîze di va: <<Nêbo na xeyma felekî bo.

Çorşmey ra kes o nîyaseno, nêbo felek bivîno ma yê yenê, şiro xo ma ra binimno. Dim a axîyê anceno û wina vano:

Ax, ax! Ey ez sêkur û bêkes verdaya.

Ey ez dinya ra kerda rezîl û ruswa.

Ey may û pîyê mi mi destan ra vet û girot.

Ewro jî qay ey xo nimnayo ki, mi û birayê min ê axreti bikişo.>>

Qelb û zerîda xo ra ravêrna, va <<Ez o nika kena na

xeymi érd o jew kera. Na xeymi xençeran ver şana, lete-lete kera û bidirma, érd o dûz kera û bahdo jî letanê ci biveşna, weli kera>>.

Hebna fikiri ya va <<Meki ez birayê xo yê axreti Qeda û Belay ra pers kera, hele o se vano û çî aqil ronano.

Beno aqilê ey mi vêşêrî bo û o mi vêşêrî çî bifikiri yo.>>

Veyn da birardê xo yê axreti û va:

-Birayê mi, ez o fikirîyên a vana <<Nêbo na xeym a felekî bo?>>

Ez o xo aqil ra ravêmena vana <<Na xeymi dîn da érd û érd o xençeran ver şana, lete-lete kera.

Qeda û Bela vano:

-Birayê mi, xeym a felekî çinîya, felekî rê xeymi çiçi geyrena? Felekî rê xeym a wina kotî ra. Felek cayê di xeymi nîyakeno û nêroşeno, o tim geyreno.

O layiqê xeymandê winasînan nîyo. Xeymda ey ra boya misk û énberî nîna. Boya weşi xeymda ey di çiçi geyrena?

Xeymda ey ra boy û bexî yena, boya mergî, boya écelî, boya gûnî û boya merdan û meyitan yena. Boya kişteni û mergî kewna xeymda ey ser.

Karê ey xeymandê winasînan di çiçi yo?

Bewnî, nê wedî ra, no wedeyê felekî yo?

Felek seno meyman biheweyno, hewa do û înan rê xizmet bikero?

Na xeymi xeym a Sûltanan a û no wede jî qandê meymanan virazîyayo?

Nê wedî mîyan di meymanî werzenê, roşenê û rakewnê.

Felek şeno meyman werzano, yan jî mird kero? Meymanê ey bîro, o do qirda meymanî pero û meymanê xo bifeţisno û bikişo.

Sîyamed vano:

-Wili tî yê raşt vanê birayê mi.

Felek nêşeno meyman biheweyno, werzano û mird kero.

O ancax xirabey û bêbextey bikero, rihê însanan bigîro, qeçkanê ci sêkur û bêkes, may û pîyan bêqeç, way û birayan bêbira verdo. Bewnî ma senî sêkur verdayê, nika dinya di zey ma ya hezarana bêmay û bêpî verdayê.

Felekî ra boya écelî yena, bewnî boya misk û énberî kewta na xeymi ser. Boya kuftandê kincî ya xeymi ra yena. Esto se, nînan nê kuftey newe viraştê, qandê coy hewna boya ci nêşiya û vinî nêbîya.

Ma di vengî veyn dê hele wedandê bînan di kes çinî yo.

Wêrê ci se bîyê, hetê kotî ya şîyê?

Nêbo qeza-mezayê bîro înan sere di, yan jî felek xo bire-sno înan û çîyê do xirab bîyaro ci sere di.

Sîyamed vengê do berz a di vengî veyn da no û vano:

-Wêrê xeymi, wêrê nê keyî! Kes keye di çinîyo? Kes keye di çinîyo?

Şima meymananê Ellay nêheweynenê û qebûl nêkenê?

Kes nîno meymanandê xo vernî, çitil édetê şima esto?

Mi no édet jî şima di dî.

O dem di, perdî pey ra, wedena ra vengê keynekê barî-barî vijyêno.

Keyneki vana:

-Şima xeyr ameyê birayê mi.

Meymanê ma sere û çimandê ma ser.

Meyman, meymanê Ellayo û heme çî yê ma yo.

Meymanê ma bereketê keydê ma yo. Ma senî meymanan nêheweynenê, ma senî meymanandê xo rê kêberan nîyakenê û ci vernî nêşinê?

Şima qisûrdê mi nêwinîyê, birayê mi keye di nîyê, édetê ma cinîyan û keynekan çinîyo ma şîrê camêrdî vernî.

Camêrdê ma keye di çinêbê, ma nêşenê rî yê xo bimisnê û bivijîyê meymanî vernî.

Qandê coy ez o nêşena bîra şima rê îkram û hurmet bikera.

Ez texmîn kena şima do qisûrdê mi nêwinîyê û mi ef bikerê. Wede di roşê, gamna birayê mi yenê û ê şima rê îkram û hurmet kenê.

Êdetê ma çinîyo, ma eksûgî seredê xo ya bivijîyê camêrdandê xerîban ver. Hetan ki birayê mi emir nêkerê, ez nêşena bewnîra rîdê camêrdandê xerîban ra.

Bewnîrê, meşermayê keye keyê şima yo, wede di roşê, cixareyê piştayê estê xo rê bişimê Hebê solixê xo bigîrê û bewnîyê kêf dê xo.

Ema ez sima ra zahf reca kena, şima qisûrdê mi nêwinîyê û mi ef bikerê.

Rewna yo birayê mi şîyê seyd, nika kotî di bê yenê.

Wexto ki sîyamedî vengê keynekeri barî û xasek aşnavit. To va qey xençerî zerîda ci di şî war.

Ellay kişti ra vengdê keynekeri ver di zîwanê ci gêriya, vengê keynekeri goşandê ci miyan di bi zey zîngilî ya û goşandê ci miyan di, zîngî kerdi, şî û ame.

Vengê keynekeri kewt goşandê sîyamedî û ci ra nêvijya.

Ellay ra vengê keynekeri sîyamedî rê zahf weş ame û zîngînî visti mezdê sîyamedî ser.

Siyamedî waşt ki, keynekeri bi çimandê xo ya bivino, hele keyneki senîn a hendê vengdê ci a jî xasek a yan niya.

Qeda û belay rê hêdîyê na wina va:

- Birayê mi, ti çîyê nêgirê qelbdê xo ya.

Namûsê na keynekeri namûsê min o, vengê na keyneker o goşandê mi miyan di zey zîngilî ya zîngen o, şino û yeno.

Ez wazena na keynekeri, nezdî ra bi çimandê xo ya bivîna û bisinasna.

Adirê na keynekeri kewt zerîya mi û zeriya min a zey kozdê adirî ya veşena.

Ma senî bikerê, ma nay bivînê ?.

Lazim o hetan ki birayê nay nîyameyê, ez nay bivîna. Mihaqaq rayêda ci ya rihati esta.

Labrê çiyê no nîno aqildê mi û mezgê min o nê-girweyên o, vinderdo.

Bewnî, hele cîyên o nîno aqildê to û ti yê çiyê dişmiş nêbenê.

Qeda û bela vano:

- Raya ci ya rihati esta, madem ki tî yê wazenê keynekeri bivînê, ma do jî rayê ronê.

Siyamed vano:

-Kamcî ray a? Hele rew vaji. Çiçi ame aqilda to, fikirde to di çiçi esto? Rew teber ki, vaji Qeda û bela vano:

-Min û to ya, ma do pêtên a biqijê pê ser û werzanê pê.

Ez do to rê vaja <<Sorî mi rê awa honiki bîya, ez bişima>>, ti do mi rê vajê.

Ma do no hesab a biborê pê ser. Keyneki do bewnîyo nêbeno, a do werzo û şiro ma rê îni ser ra awa honiki bîyaro. Wexto ki awi ardi, ti bejna ci û rîyê ci vînenê.

Eger wexto jî nêşiro, awi nîyaro, min û to ya ma do kuşat ra pêro dê û pê sîley kerê.

Wexto ez texmîn a do werzo û bîro. Eger wexto jî nîro, ma do no fin tê mane tepişê, viraran a şirê pê ra û pê wedî mîyan di çerx kerê.

Ma bewnîyê nêbeno, a ya nîna ma do pê bi çerx a bi doşkerden a hetê wededê a ya berê.

Bi tê mane ya ma do wededê ay kewê. Ez wexto xo fêna êrd û ay ro alîkarey wazena. No hesab a odo mecbûr

bimano paştîda mi ra bîro.

Wexto çîyê ci sere di estibo do xo ra bikewo û ti do jî weş weş bejna ci û çimandê ci ya bivînî. Bê na ray rayna çinî ya.

Sîyamed vano:

-Wili na ray rayêda zahf weş a, ney vêşêrî aqılna nêbeno û çîna nîno aqildê kesî. Ma nêvinderê û hima dest pey kerê.

Nê wirna dest bi qîjînî û qîrînî kenê û Sîyamed vano:

-Qeda û Bela, werzi şorî mi rê înnî ser a awa honiki bîya ez bişîma, zerîya min a veşena, adir kewto a mi.

Qeda û Bela vano:

-Ti werzi şorî xo rê bişîmi û mi rê jî bîya, ez bol édizyaya, nêşena werza xo ser.

Ez hendik édizyaya, hendik édizyaya taqet ra biryaya.

Ti şorî xeyrdê merdan û kalikandê xo bîya ma wirna jî bişîmê.

Sîyamed pêtêna qîjeno vano:

-Ti şorî!

Qeda û Bela qîjeno vano: Ti şorî!

No hesab a nê xeylê qîjenê pê ser. Qîrenê pê ro, nêqîrenê keyneki xo nêlûnena û ci ra veng nêvijêno.

Nê herûnda xo ra werzenê pay û Sîyamed vengêdo zaf berz a qîreno û vano:

-La oxil, la kutik, ti kam ê tî yê mi rê vanê <<werzi şorî mi rê awi bîya, ez bişîma.>>

Ma pîyê mi xizmekarê pêrdê to bî yan jî ez xizmekarê ê to û ê pêrdê to ya?

Ma ez kole-moleyê to ya, ez şira to rê awi bîyara û ti herûnda xo di zey xenzîran a bişîmê.

Ma ez xizmekar û koleyê pêrdê to ya, tî yê qîjenê mi ser di û mi rê vanê <<werzi şorî mi rê înnê ra awa honiki

bîya?>>

Gûnîya to çend qurişî kena tî yê mi rê émir danê û borenê mi ser dî?

Ti kam ê, ti kam benê ti mi rê <<oxil û kutik>> vanê?

Nika ez nê qisan misnena to.

Nê wirna werzenê xo ser, hêrişê pê kenê û kewnê a pê ser û repisnenê pê ro.

Nê xeylê tepî û repî kenê, xeylê şepî û çepî pê ra vejenê, qîrenê pê ser di, danê pê ro û repîya sîleyan finê pê ser û pê ra vejenê.

Nê, ti vanê qey raştey a danê pê ro, kam bivîno nêzano kuşat o û ê yê kuşat a danê pê ro.

Lej bikerê jî, bi raştey û heqîqe ya pê ro dê jî ancax hendayê beno. Nê senî kenê, senî nêkenê, keyneki ca dê xo ra xo nêlûnena û xo ra veng nêvejena.

Ti vanê qay sî ya, cemed o ci ra vengo nêvijyêno.

Ti vanê qey ziwane ci cikerdo û bêziwan a.

Zey xenzîrdê mîyandê dahlan hesê xo nêkena û xo nêlûnena.

Ti vanê qey herûnda xo di pûç bîya, diskîyaya érd ro û érd a mêx bîya.

Winênê a ya xo nêlûnena, no fin wirna dest bi tê manî kenê û viraran a şinê pê ra û pê zey delamî ya çerx kenê.

Qîjenê pê ro û pê doş kenê, gefî wanenê pê di, pê kuwenê érd a û xeymi mîyan di pê benê anê.

Pê doş kenê, doş kenê, yenê resenê wededê keynekeri û kêberdê wedî ra kewnê zere.

Wexto ki nê kewnê zeredê wededê keynekeri, çimê Sîyamedî geyrenê keynekeri.

Perdî pey di keynekeri vînenê. Aqilê ci sere ra şino û çimê ci erzênê tepelikdê serî.

Keyneki ti vanê qey aşmîya pancêsî ya û a ya şewq

dana.

Çimê ci yê ci ser o zey altûnî ya berqenê û qira ci ya zey şitî ya sipe kena. Ti vanê qey tîjî ya Ellay ci ro nêdayo, negûnaya û wexto ki awi bişimo, do qirda ci di baso.

Gumê ci ti vanê qey miroyê sûrî yê, porê ci ti vanê herîr o. Zeki aşmîya çarêsî dana awi ro û berqena, keyneki jî winî berqena. Cizeyê ci newe bîbî zey henarandê Qetînî ya û fîstandê îpegînî bin di serê cizandê ci zey şiqoqan a asayê.

Fîstanî bin ra belî kerdê û sere hewada bî.

Bejna ci barî û zey darda fenêrî (vinêrî) bî.

Zincîya ci to vatê qey encîla sûr a ridê ci ya asena. Lewê ci to vatê qey dîlim a beşîla ya, ser o sûr kerdê.

Zey melaîkan a koşedê wededê xo di ronîştîbî û birayan-dê xo rê qazaxî mûndê. Destê ci to vatê qey peme yo ne tîjî, ne serd û ne germ dîbî.

Destê ci awda serdi ra awda germi, awda germi ra awda serdi mîyan nêkewtibî.

Çimanê ci zey estaran a şewq dabî û ser o kaykerdê.

Mîyaneyê ci hendik barî bî, to tadayê do bivîsîyayê. Birwey çimandê ci to vatê qey panûsa (qelem a) viraştê.

Giştê destandê ci derg û barî zey qelem a bî. Wexto ki Sîyamedî na dî, adir çimandê nay ra pera û ame kewt zerîda Sîyamedî.

Zerîya Sîyamedî zey riwenî ya heleyê û cizînî kewti a ci.

Keynekeri ra hes kerd, eşqê keynekeri kewt ci a zerî. Bi aşîqê keynekerî. Keynekeri ser o bî xînt, çimê ci ser o bî şaşî. Zey mecnûnî ya bi aşîq û mecnûnî ra jî ravêrd.

Zerîya ci girêneyê, zey awda girênaya bilqî kewti ser.

Kela ci werîşti, bi çimsûrikî, nêzana senî bikero û çiçî vajo. Aqil ci sere ra şî.

Çimê ci çimandê keynekeri ver o gêrîyay. Diha nêşa

qirda Sîyamedî ra nêşiyê war.

Her loqmî ser o tasê awi kerdê war, şimitê.

Qeda û Belay keynekeri ra pers kerd va:

Waya mi, na xeyma kê ya û wêrê na xeymi se ra şiyê?

Keynekeri va:

-Na xeymi ê Xecê Xatûn a. Xecê Xatûn bi namedê xo ya, bi şerefê xo ya, bi namûsdê xo ya, xaseka hewt dewan û hewt birayan a.

Xecê sêkur a, bêmay û bêpî ya labrê waya hewt şêran a, hewt egîtan a, hewt keleşan a û ê hewt camêrdan a.

Ez Xeca sêkur a, jû keyna tenîya ya, ema hewt ganê mi, hewt birayê mi estê, ê mi rê hem may ê û hem jî pî yê. Ez gan û rihê înan, qesib a û zerîya înan a. Birayanê mi, hem çarwey xo berdê çiraynayeni û hem jî xo rê şî yê seyd.

Gema, cado vaşin di çarwanê ma çiraynenê, keran di seydê zerecan û mergan di seydê arwêşan û mirîçikan kenê.

Ê înan hem zîyaretey a û hem jî tîcaretey a.

Çarwan ver o seyd a wextê xo ravêrnenê.

Şan di tewreyê ci pirê teyr û tûrî ya yenê keye. Ez ci rê teyr û tûrî pewjena rûwen di sûr kena ana ci ver û ê bi kêfdê xo ya wenê.

Şima do bivînê wexto ki şan di amey keye do senî şima rê xizmet bikerê, destandê şima ver geyrê û pa kêf weş bê.

Şima do nêşirê, bipawê hetan ki birayê mi gemi ra bîrê.

Şima birayanê mi nêpawê û werzê şirê, wexto ki ê bîrê û pey bihesiyê do zahf pey biqahirîyê. Wexto înan di kêf-mêf do nêmano.

Ê meymanan ra zaf hes kenê û qîmet danê ci û qayilê hergi roj meymanî bîrê û ê jî meymanandê xo rê xizmet bikerê, ci destan ver geyrê û cî ya sohbet bikerê.

Wexto ki Xeci Sîyamedî vînena, ci rê nan û samî ana û

ci rê nê qisan kena, çimanê xo Sîyamedî ser ra niyabirna u mat winêna ci ra.

Xeci jî bena aşıqê Sîyamedî û gûnî ya ci Sîyamedî rê girêneyên a.

Qeda û Bela pers keno, vano:

-Esto nê birayê to zahf namedar ê.

Zaf silasnaye yê û bi qîmet ê.

Xeci vana:

-E, e birayê mi zahf namedar ê û heme kes înan silaseno, qîmet dano înan û înan ra hes keno.

Ê jî qedir û qîmet danê herkesî û herkesî rê hurmet kenê û ci ra hes kenê.

Sîyamed sereyê xo, xo ver a hewa dano, hebê berz keno, hetê Xec a winêno û vano:

-Nameyê birayandê to çiçi yo? Ez qayil a nameyê birayandê to bizana û înan bisinasna.

Xeci vana:

-Sere û çiman ser, ez namanê birayandê xo to rê vaja.

Nameyê birayandê mi nê yê:

Birayo gird nameyê ci Seydwan o, ey werdiyêrî Gavilgajo, ey werdiyêrî Dindaşiknen o ey werdiyêrî Şêrêşêran o, ey werdiyêrî Keleş o, ey werdiyêrî xezeb o, en werdiyê ci jî melek o, ez jî en werdîya hemini, xaseka hewt dewan, keyna Seydî ya, nameyê mi jî xec a, ez waya hewt birayan û ê çarês dezayana.

Ez birayandê xo rê zaf û zaf biqîmet a û roşna çimandê înan a, ê nêwazenê nengûyê mi sî ya koyo û gûnî bo.

Cayêdê mi bitewo, hewnê înan nîno û hewn înan çiman nê-kewno.

Deqîqeyê ez înan ra dûrî kewa sebrê înan nîno. Ez gan û rihê înan a, per û perzaneyê înan a. Ez jî înan ra zaf hes kena û qandê înan çimanê xo vejena û ganê xo dana.

Wexto ki Xeci qisey kerdê, çimê Sîyamedî tim ay ser o bî û

çimê ay jî Sîyamedî ser o bî.

Çimê xo pê ser a nîyabirnayê.

Winî winyayê wertedê çimandê pê ra, to vatê qey ê yê kenê pê bûrê.

Çimandê xo ya hes kerdena xo pê rê îlan kerdê. Însanî çimandê ci di şayê biwano ki çend pê ra hes kenê.

Sîyamedî va:

-Ti meraq meki û mefikirî, heta birayê to nîrê, ma pê nê-sinasnê ma nêşinê.

Ma do bipawê, wa birayê to bîrê. Ma jî qayilê birayanê to bivînê, halê înan pers kerê û înan a pîya sohpedê do weş bikerê.

Ma do senî xatirê to û ê înan bişiknê, înan biqahrinê û şirê.

Xeci va:

-Sere û çiman ser bimanê, ez pey zaf kêfweş bîya.

Nê wirna wededê meymanan di hebê derg benê û solixê xo genê.

Xeci jî şina birayandê xo rê û meymanandê xo rê şamî hadre kena. Bî şan, hewt heme birayanê Xeci çarwey û dewarê xo şana xo ver, amey xeymda xo. Amey keye ki meymanê ci estê. Jew bi jew sireyê na şî dest û rîdê meymanandê xo û hemini meymanandê xo rê xeyramyaneni va, ci di merheba kerdi.

Birayê girdî va:

-Dezayê mi, şima wirna xeyr ameyê.

Meymaney û zîyaretey a şima sere û çimandê ma ser.

Şima şeref da ma. Amyayenda şima ya ma zahf kêfweş bî. Meymanandê xo kişt a roniştî, hal û hewalê înan pers kerd. Şamîya nînan amê nînan ver, şamîya xo werdi. Çaya ci hadre bî, nanî ser o çaya xo şimîti.

Meymanandê xo ya pî ya wextê do zaf weş ravêrna.

Qeda û Belay birayandê Xeci ra pers kerd va:

-Qandê çiçi şima ameyê û nê koyan ser o xeymi ronaya?

Nê koyan ser o bê cin û cinawirî çîna çîniyo û raya qûldê binîademî a tîyanan nêkewna. Mihaqaq sebebêdê ney o gird esto, bê sebeb kes tenîya nîno û nê koyan ser o xeymi nîyakeno. Şima ma jî birayê xo bihesibnê, mesela ma rê akêrê û vajê ma do pa zahf kêfweş bê.

Ma ra metersê, faydê ma şima nêreso, zerar ê ma şima nêresen o.

Birayê girdî va:

-E, sebebê dê ci yo gird esto, mesela zahf derg a, ez qayil nîya meselada ma ya sereyê şima bitewna.

Sîyamed zeki dari ra bikewo û pance ra bivijîyo, dest pey kerd va:

-Şima qisûrdê mi newinîyê, ez hendi vêşî nêzana xorî dişmiş ba, qisan pê ya diskina û meselan vaja. Handi jîr nîya çî ûmiş kera, tîyara wijara qisan kom kera, bîyara pê ser û meselan weşkera.

Qabîliyet ê mi çîni yo, qisan pê ya diskina û meselan akera. Ella zano ez nîmçe ameya dinya, qandê coy jî ez zaf bi écele ya . Ella zano ez miheqaq bêwext marda xo ra bîya, qandê coy ez nêşena vêşî dişmiş ba û sebir bikera.

Şima qisûrdê mi mewinîyê û mi ef bikerê, recayêda mi şima ra esta. Ez qayil a na recaya xo şima rê akera, vaca.

Birayo gird vano:

- ma do qandê çiçi qisûrdê to bewnîyê?

Vaji, recaya to çiçi ya, ma bewnîrê, eger ma dest ra bîro û ma pa qayil bê sere û çîman ser. Ma rew - rewî însanan nêşiknenê, qisûrdê însanan nêvinênê, însanan pay nêkenê, pey di nîaçarmenê û hendik ma dest ra bîro ca recayanê ci anê ca.

Vaji, ci derdê to esto?. Ma bişê ma do derdê to rê darû bê

û recaya to bîyarê ca.

Sîyamed vano:

- Recaya mi na ya:

Kes zeki finê ra banî ser ra, yan jî hewa ra bikewo û nêzano se bîyo ci, winî ez o kena sima rê recaya xo vaja.

Beno zaf écêbdê şima şiro û şima pa kêfweş nêbê û mi keydê xo ra biqewnê û mi rê << no xînt- mînt o >> vajê.

Ella zano no adirê do zaf kozin o kewto zerîda mi û ez opa veşena.

No adir jî mi dest di nîyo û bêhemdê mi kewto zerîda mi. Ez o kena bi emirdê ellay a û qewldê pêxenberî ya, waya şima xeci xo rê biwaza.

Wexto ki mi waya şima xeci dî, ellay ra zerîya mi kewti ay û zzez bîya aşiqê warda şima.

Kozê adirî yo newe zerîda mi mîyan di veşeno û o yo zey ruwenî ya mi heleyeneno.

Ez ney a tepey a bê xecê nêşena émir bikera û jîyanê (heyatê) xo bidomna. Ney a tepey a dest û lingê mi xecê ya. Xecê nêbo ez çiyê rê nêbena.

Bêrê nê sêkurî meşiknê, qisûrdê ney mewniyê û emirdê Ellay a, qewldê Pêxemberî ya waya xo Xecê bidê mi. Zerîya mi esîr û koleyê Xecê ya û ejî ney a tepey a birayê dê, merdimêdê şima ya.

Birayê Xecê yo gird vano:

- Gozê dar a bo her kes do sîya xo çe kero ci, kê ki visto. No qisûr nîyo û o ki keyney ci yan jî wayê ci estê, na mesela waştene tim kêberdê înan ver o ya.

Finê ra, bêwext û beseati bî lê çiyê nêbeno. Labrê raşt-raşt vatene çiyêdo zaf weş o. Kes hetan raşt nêvajo, kes nêşeno raştey jî bivîno. Verê heme çî, ez ne to û ne jî enbazê to silasneno. Şima kamî yê û çî kes ê ?

Kotî ra yenê û hetê kotî ya şinê?

Ema ê jî mihîm nî yê. Mihîm, meseleyê da maya girdi esta, lazim o ti ay bizanê. Ma qandê warda xo, qandê Xecê dewa xo, warê xo û merdimê xo terk kerdî.

Ma malê xo û milkê xo verda û ma remay amey mi koyan ser. Waaya ma Xecê zeriya ma ya, ganê ma ya û roşna çimandê ma ya. Qandê Xecê ma pêro mirenê û xo nanê şemşêran ver a.

Dezayê ma yê werdî, zeriya xo visti Xeci û Xeci ma ra waşti. Ema waya ma o nêwaşt û qayil nebî ey a bijewjîyo û waştîya ey bo. Ema ê dezayê ma û hîrês birayandê ci ya zor da ma û va:

Şima Xeci bi zerîda xo ya nêdê, ma do ay zor a bigîrê berê marekerê.

Nê dezayê ma zahf biquwetê, înan paştî di lajê mîrdê Sîqaqî esto. Wirna hetî jî zahf biquwet û qudretê. Zaf dewlemendê. Zey molcilan a esker û peyê lajdê mîrdê Sîqaqî estê. Hergi roj peyeyê xo û eskerê xo riştê ma ser, zor dayê ma û ma rê zorey, zalimey û zordestey kerdê.

Ma hewt birayan nêşa înan ver di dest berê xo û ma înan desti di remay amey mi nê Kodê Sîpanî ser.

Dezayê ma jî zahf zalimî yê, çi wext biyarê firsend ê do ma bikşê û Xeci berê. Ca élametey û kiştenda xo ver ma remay. Ma ameyê tîya. Labrê ê kotî di ma bivînê yan jî ma resê, ê do ma bikişê û waya ma bi bi zor a, dstanddê gûninana bigîrê berê. Çi wext biyarê çalimî ser, ma jewî weş nêverdanê û ma şemşêran ver a ravêmenê. Ma yê jî înan ver di ko bi cayê ko xo virmenê û remenê.

Waya ma ya dezayê ma nêwazena. Heta ki waya ma ey nêwazo, ma waya xo nêdanê ci. Ez nêzana waya ma do to biwazo yan nêwazo, ma dest di çiyê çiniyo.

Waya ma çiçi vajo, o yo. Hetan çiyê zerîda warda ma ya nêbo ma nêşenê vacê <<wa bibo>>. Ma nêşenê nîre a

warda xo mil nê.

Waya ma çiçi vajo ê ay qebûl beno. Gûnîya mi to rê gi-rêneyê û émeleya mi to yena. Wexto ki waya ma to biwazo û razî bo sere û çiman ser. Ma do veyndê warda xo û mesela ay rê vajê, akerê.

Ay waşt tepey a mesela nêmanena, ma jî wazenê û qebûl kenê.

Birayê Xeci veyndanê Xeci, Xeci yena, mesela xeci rê akenê û vanê:

- Waya ma, bewnî no bi emirdê Ellay a qewldê Pêxenberî ya to ma ra wazeno. Tî ya na mesela rê çiçi vana?

Ti na mesela rê <<amîn>> vana yan nêvana? Ti nê xortî wazena yan nêwazena? Meşermayi û heme çî akerde akerde ma rê vaji, Çiçi to pîze di esto çiçi çinîyo, çiçi to zerî ra ravêreno vaji. Ti çiçi vaja do zey to bo. Ti vaja <<e<< e yo, ti vaja <<nê >> nê yo. Xeci hebê sereyê xo cinena xo ver di û xo rê dişmişî bena. Hebê jî şermayêna.

Labrê werdêkey ra misaya heme çiyê xo bê şerme û bê ters akerde akerde birayandê xo rê vana. Qandê coy birayê ci ahlaqê ci zanê û ê jî akerde akerde ci ra pers kenê.

Syamed vano:

- Ney a tepey a ma do merdimê pê bê.

Ez o xo ra rewnayo geyrena lajdê mîrdê Sîqaqî. Şima ey mirê û birardê mi rê verdê. Hesabê mi û ê ey temîyan esto. Ez do, dinyay ey rê zindan kera û Sûka ey erdo jew ker a.

Diha lajdê mîrdê Sîqaqî ver di rem çinî yo. Ver a ey ez û biradê xo ya ma do vinderê. Wexto ki şima biwazê û razî bê ma do dezayandê şima ver o jî vinderê û defterê înan jî bigîrê.

Bes ê înan do rezayey da şima ya bo. Ma nêwazenê bi seredê xo ya mabeyndê dezayan kewe.

Hetê Xeci winêno û wina domneno:

- Bewnî dedkeyna mi, ez nêzana se bî mi, Ellay ra eşqê to kewt zerîda mi û ez biya aşiqê to. Mi mehuwê, Ella zano no bêhemd bî û mi dest di jî çîyê çînî bî.

Şima do nika vajê na çi hendayê bêterbeyey û bêehlaqey a, qe ti nêşermayenê hemberdê ma di ne qisan kenê. Mi veror vati bî ez nêzana dişmiş ba û qisey bikena.

Kes ê mi jî çînîyo ez birîşa şima hetî û bîro namedê min a qisey bikero û biwazo.

Ti vaja <<e >>, mi qebûl bikera û biwaza waştiya mi, zerîya mi ba, ez do qandê to koyan heruni ra biqilayna, qandê to diyay adir kera û biveşna. Ez qandê to sî sîyeri ser o nêverdena û dinyay xirabe kena, Ez qandê to ganê xo û rihê xo dana.

Xeci sereyê xo xo ver a hewa dana, finê hetê birayandê xo ya, finê hetê Sîyamedî ya winena û vana:

- Qey esto qeder o, qeder o ki vanê no yo û bi emirdê Ellay a yo.

Ellay ra gûnîya mi jî to rê gîrênayê û to ver di çimê mi bi tarî û ziwane mi bi kilît. Ez nêzana ti kam ê û ci kes ê, û kotî ra yenê. Ti kotî ez kotî?

No qeder nêbo û emrê Ellay a nêbo, qandê çiçi raya to do a tiyanan kewo, gûnîya mi do to rê bigirênawo û zerîya mi do to kewo.

Qay qeder ê ma pîya, pê rê ameyo nûştiş. Ziwane mi kilît bî, ez nêzana se vaja. Wa birayê mi çîyê vajê û ê qerar bidê. Wexto ki Xeci nê qisey kerdî, ame fahm kerdene ki Xeci jî Sîyamedî wazena.

wexto ki ay winî va, Sîyamedî nêzana se kero. Kefan ra kerdê bipero.

Finê winîya birardê Xecê girdîya û finê winîya Xeci ra.

Bêsebrey a cewabê birardê Xeci pawit.

Biray xecê girdî wina va:

- Waya mi, o ki mi fahm kerd, tî ya jî nê xortî wazena.

Madem ki gûnîya to ci rê girêneyê, mi jî ti daya nê xortî. dinya di mi waştê jew çim, Ellay day mi di çimî. Mi waştê ki ti bi zerîda xo ya veyviba û bijewejîya. No jî zerîda to yo.

Madem ki ez qerar dana, mi jî bi emir dê Ellay a qewldê pexenberî ya ti daya. Wexto ki birayê Xeco gird Xeci dano Sîyamedî, Sîyamed werzeno pay û vano: eger îznê (musadeyê) şima bi bo ez wazena nîşanê xo rona, nîşanê xo Xeca kera.

Xo tûnikera giştaneyêdê zaf weş û altûnînî vejeno û dano birardê xo Qeda û Belay.

Qeda û Bela giştanî beno keno Xeci giştî u nîşanê ci ronano.

Sîyamed şino jew bi jew birayenê Xeci virar keno û lew nano birardê ci yê girdî desta.

Birayê Xeci jî Sîyamedî virar kenê û lewî nanê pa.

No hesab a nîşanê wirnan ronane. Nîşan rona tepey a, birayê Xeco gird wina vano:

Koyê Sîpanî ! ti însanan rê virara xo akenê û însanan xo miyande heweynenê. Bê to kes nêşeno însananê derdinan û bê çareyan biuheweyno. Kes virara xo nîyakeno û ca nêdano. Ti însanan heweynenê, ti virara xo akenê û ca danê ci û nêverdanê kes xo înan resno. Wa dinya heme bizano ki warê û wêrê ma yo en gird Koy`ê.

Koy ma rê virara xo akenê û xo miyan di ma heweynnê. Î nan ra nêbo kes ma nêheweyneno û virara xo ma rê nêy-akeno.

Ancax ê germ û serd di ma xo miyan di heweynenê û nimnenê. Koy ma rê destûr danê, koy ma rê wihêr vijyenê. Qederê ma û raya ma jî fina ê ronane. Ma rê virara xo akardi, ma xo virari di heweynay û raya to jî ardi ma ser,

kêberê qederdê to jî fina nê koyan akerd.

Ma ya ma jî, Pîyê ma jî, Biray û wayê ma jî nê koy bî. Koy ma rê paştî danê û paştî ya ma kenê qayimi.

Koy ma rê virara xo akenê û heweynenê, Însanî jî ma qerwnenê, fetilnenê, wazenê ma bikişê û gû nî ya ma bişimê, ma tasê awi di bifetisnê.

Nê însanî yê, ê bînî koyê. Bê ziwana bêçim, bêdest, bêfek, bêzincî û bêgoşiyê.

Ziwan çinî yo, labrê ma qisey kenê. çimî çinî yê labrê dişmenanê ma vînenê û ma înan dest nimnenê.

Destî çinî yê labrê ma rê dest akenê û ma xo destan bin di sitamenê. Fek çinî yo, labrê ê ki fek erzenê ma, fekê înan kenê vila û tepşenê. Zincîya ci çinî ya, labrê boyancenê û boyan pê ra abirnenê.

Zanê kam'cî boya merdimandê bêçaran û kam cî zalim û biquwetan a. Boya rindî û xirabî, weş û nêweşi cêr a abirnenê, cêr a vecenê. Bêgoşî yê, labrê heme çî, heme çî aşnawenê. Kam çîçî fikiryeno, kê pey di qisey keno çî dolabî ronano û wazeno çî dolabî rano. Kam wazeno rindey, kam wazeno xirabey bikero jew bi jew aşnaweno.

Kam rindo, kam xirab û bêbexto aşnawen o. Heme çî, heme çî aşnawenê.

Nê qisan ser o çayanê xo şimenê, çerezê xo wenê û kewnê cayandê xo.

Labrê Sîyamed hewn nêkeno, kiştê ra Xeci, kiştê ra çarês dezayanê Xeci û kiştê ra jî felekî, gangerî, gangêrê pêrdê ci key şîqaqî, mîrê şîqaqî fikiriyeno.

mesela herî girdi jî rojê ravey veyveyê xo bikera û rojê ravey Xec'a bijewejîyo û rojê ravey virarda Xeci kewo.

Sebir nêkerdê sefaq bo, mîyabeyn ra rojî raverê û rojî werte kewê.

A girdi di, mesela en girdi di na bî. Ey waştê goreyê xor-

teyda xo, goreyê camêrdey u vengdê xo veyveyê do zahf gird û weş virazo. Ey waştê ki Xeci îpegan û altûnan mîyan di veyvî kero. Ey waştê ki veyveyê ci zaf namedar bo, heme cay an di nameyê ci bîaşnawiyo û bivajiyî û vila bo. Labrê nê çî rê perey lazimî bî, bê perey no veyve nêbîyê û ser nêkewtê.

Sîyamedî waştê hewt dewan dawetê nê veyvî kero û hewt rojî hewt şewî veyve bikero. Çimkî Xeci jî xaseka nê hewt dewan bî û nê hewt dewan mîyan di namedar bî.

Emâ do senî bikerdê, çiçi ya no veyve ray vistê û saz kerdê? Dişmişî bi, qahran ra, neçarey û fiqarey ver a kerdê biteqo, nêzanayê se kero û sereyê xo kam cî sî ro do.

Lajê mîrdê Sîqaqî û çerçiyê ci ame aqildê ci. Çerçiyî ki ey malê ci ci ra nêgirot bi û viradabî şiro.

Çerçî ci rê soz dabî, wina vatibî:

-Wexto ki ti kewnê teng, yan jî to rê çiyê, tebayê lazim beno, bêrî mi hetî ez girweyê to bivîna û to pa kêfweş kera.

Lajê mîrdê Sîqaqî jî zaf zengîn bi, dewlemend bi.

Fikirîya va: <<Ez do çekera ney ser û ney bikişa>> Him heyfê xo ey ra bigîra, him jî malê ey, altûnanê ey bîyara pa veyveyê xo bikera. Kelasîngê na, di mirîçîkî bifîna.

Ya ez do ser kewo, yan jî dest veng agey ra, yan jî vinî kera. Nê rayan ra jûa. Senî beno wa winî bo, kotî barî yo wa bivisî yo.

Bî şefaq hewra weriştî, dest û rîyê xo şit, taştîya xo kerdî, çaya xo şimitî û xeymî ra vijyay teber.

Sîyamedî Qeda girot û hetî kodê sîpanî vera cor bî û şî.

Xeylê xeyman ra kewtî dûrî. Sîyamedî mesela Qeday rê akerdî û va...

-Birayê mi, ez fikiriyaya, zerîda mi ra ravêreno, ez o vana goreyê namedê Xeci û xasekey da Xeci, veyveyê do

namdar viraza û hewt dewan dawetê nê veyvî kera. Ema, qandê viraştenda ne veyvî qurişê pereyê mi çinîyo û bê perey jî veyve nêbeno.

Qandê veyveyêdê namdarî xeylê perey û altûnî û topê qumaşî lazimê.

Pîze do virana, tûnik da venga veyve nêbeno.

Fikirdê mi di çî, di merdimî estê. Jew dostê min o çerçîyo, o bîn jî lajê mîrdê şîqaqî yo. Dostê min ê çerçî mi rê soz dabî û vati bî ti çi wext kewnê teng bêrî mi hetî, ez do girweyê to veja. O bîn jî lajê mîrdê şîqaqî yo.

Ez wazena berza ey ser, ey bikişa, peran û altûnanê bigîra, bîyara û pa veyveyê xo bikera.

Winî nêbo ma nêşenê nê barî bin ra werzê û veyveyê do namdar virazê.

Wexto lazim o ma şîrê qol perê û bigîrê bîyarê. Ez nêwazena rindey da jewî bindî bimaña û eyrê minetar ba. Nêwazena ê jewî mi ser kewo.

Qandê coy, sifte ma do berzê lajdê mîrdê şîqaqî ser, him heyfê xo him heyfê Xeci û birayandê ci, him heyfê merdimê ki heta ewro ey kiştê û zilmê ki viraştê ê înan bigîrê û hem jî bi zor a, bi destandê xo ya, bêminet perey xo dest finê û bîyarê pa veyveyê xo bikerê.

Ez o wina dişmişî bena û wina fikiriyêna. Ti nê fikirdê mi rê, amîn vanê yan nê?

Qeda û Bela vano:

-Wexto ki ti dişmişî benê û fikiriyênê zaf xorî û weş fikiriyênê. Nê fikrî wêşerî fikirna esto, kes senî nê fikirî rê amîn nêvano. Madem ki ti wazenê veyveyê do namdar dar finê, nê veyvî rê jî pereyê do zaf lazimo. Nê wima ray jî xirabî nîyê, ti senî wazenê, kamcî ray vanê ma a ray ra dest pey kerê.

Sîyamed vano:

-Ma do şandi birayandê Xeci rê vajê: "Girweyêdê ma yo zaf mihîm esto, lazim o ma şîrê ê girweyê xo halbikerê, werte ra hewadê û des rojan mîyan di pey di ageyrê bîrê.

Qeda û Bela vano:

-Beno.

Beno şan, Sîyamed birayandê Xeci rê wina vano:

-Dezay ê mi, cayê di girweyêdê ma yo zaf mihîm esto, lazim o ez û Qeday a ma şîrê nê girweyê xo bivînê hesabê xo bigîrê û des rojan mîyan di ageyrê. Birayê Xeco gird vano:

-Şima bi kêfdê xo, senî zanê û senî wazenê winî bikerê. Kîşt a ma ya manîyê çînîyo.

Beno ê meştêrî, Sîyamed û Qeday a xo şidênenê, sîlahanê xo girêdanê, nişenê estorandê xo û hetê welat dê mîrdê sîqaqî ya kewnê ray.

Institut kurde de paris

Bol yenê tay (tayn) yenê resenê dewê, a dewi di solixê xo genê, nanê xo wenê. Nanê xo werd û edizyayena xo giroti tepey a, Sîyamed pers keno vano:

-Şima zanê, kes kotîra şino dewda mîrdê şîqaqî. Raya ci bol menda tay menda. Dewijan ra jew vano:

-Êganê mi ma jû dewa mîrdê şîqaqî ya. Bi seyan a dewê ey estê.

Raya ci zaf nêmanda, şima vernî di di (2) dewî estê, şima ê wirna ravêrnay tepey a, şima kewnê mintîqadê Sîqaqan. Ê di dewan tepey a dewê mîrdê şîqaqî dest pey kenê û hetan şinê.

Heta ewro kesî nêşayo, na kiştira a kiştira dewandê ey, a kiştira na kiştira ci bivîno û kesî nêşayo hesab kero çend dewê ci yê û taximê ci heta kamcî welatî şino. Tay vanê şinê resenê welatê eceman, tay vanê şinê resenê derya hazari.

Raya ci misnayış çiyê nîyo, mi rê vajê şima yê qandê çiçî persê dewda mîrdê Şîqaqî kenê. Kes rew rewî xo nêşeno dewandê ey resno, yan jî dewa ki o tey roşeno a dewi resno.

Ê ki ecelê ci yeno, danê piro şinê mintîqedê mîrdê Şêqaqî û pis yenê kiştini û wertera vinî benê.

Nika şima dewda sifteyêni resê, merdimê mîrdê Şîqaqî do vernîya şima birbirnê, şima tepêşê, dest û linganê şima girêdê û şima berê mîrî heti.

Mîrî heti Huma (Ella) bizano ya çiçî do bîro şima sere di. Ya şima darda keno yan jî heta peynî da émirdê şima, şima zîndan keno. Wexto ki şima virado jî lazim o şima ey rê xizmekarey û eskerey bikerê.

Şima nê çîyan û nê riskî gênê xo çiman ver, fermo, şirê

oxirê şima yê xeyrî bo.

Şima rê nesîhet ê girdey û apey. Goş a min ê peydi ageyrê raya ki şima po ameyê a ray o peydi ageyrê û xo peynî mewnîyê.

Şima qisanê mi tepêşê şima poşman nêbenê û zarar nêkenê?

Sîyamed vano: Çiyê nêbeno Apo. Bes ma wazenê ey zîyaret kerê û hebê hal û hewalê ey pers kerê.

Nîyetêdê ma yo xirab çinî yo, ma lejwan û cengawerî jî nîyê, ma lej û ceng bikerê.

Ma hele şirê Huma girdo, wanê heta roj nîyakewno, çiçi beno çiçi nêbeno.

Mêrdek mat (écêb) maneno.

Finê winêno Qeday ra, finê winêno Sîyamedî ra û xo pîze di vano: Esto esto, nê wirna xîntîyê, gûniya nînan ramito nînan çiman ser û ecelê nînan ameyo. Vanê "Wexto ki ecelê molcilî yeno, pa perî rûwenê" "Wexto ki ecelê bizi yeno şina nanê şiwari wena".

Ê nînan jî winî bîyo.

Mêrdek vano: Şima zanê, mi ra vateni şima ra jî qerar dayeni û tepeştîni. Sîyamed û Qedaya a dewi ra abiriyênê û hetê dewandê mîrdê Şîqaqî ya kewnê ray. Hîrê dewî xo peynî di verday tepey a kewnê taximdê, mintîqadê dewandê mîrdê Şîqaqî. Xeylê estoranê xo ramenê yenê resenê nezdî dewi, eskerê mîrdê Şîqaqî vernîya ci bimenê û vanê: Şima kamîyê?

Estorandê xo ra berê war, sîlahanê xo ronê, destanê xo hewadê berz kerê û hetê ma ya bêrê? Eger şima vatenanê ma nîyarê ca, ma do êrişê şima bikerê şima tepêşê û sere cikerê?

Sîyamed vano: Nîyetêdê ma yo xirab çinîyo, ma wazenê şirê mîrê Şîqaqî zîyaret bikerê û pey di ageyrê bîrê.

Sereskerê mîrdê şîqaqî vano:

Ez o çîçî vana ey bikerê, bahdo ma şima benê mîrî heti.

Sîyamed vano: Şima xînt- mîntî yê, ma senî estorandê xo ra yenê war, sîlahanê xo ronanê û xo teslîmê şima kenê. Heta ewro qet kitab û defterdê mi di çîyê do wina nênuşneya yo.

O çîyo ki şima yê vanê mi rê ters yeno û ez o merdim nîya hima finê ra bê lej û bêceng teslîm ba. Şima camêrdîyê berê bi xo bigîrê?

Sereskerê mîrî vano: Şima kamîyê, şima aqilê xo kerdo vinî, écelê şima ameyo çîçîyo. Şima nêzanê şima ameyê kewtê taximdê Mîrdê Şîqaqî? Qe şima nameyê ey nîyaşnawito, heta ewro o ki nameyê ey nîyaşnawito mendo? Şima nêzanê o gangêrê însanano û şewi yeno hewndê însanan? Şima senî cesaret kenê winî vanê û senî cesaret kenê kewnê nê mîntîqî mîyan?

Sîyamed vano: Eger o gangêrê însanano, ez do jî gangêrê ey ba. Ma nameyê ey aşnawito, ma şima û ey jî nameyê mi aşnawito? Mi rê vanê: Sîyamed, Sîyamedê Silîfî.

Wexto ki keçelê mi biwirîyo û ci ra ariq warkero, ez î zey ê ariqî keley (serey) cikena û war kena. Zey ê ariqî ya gûnî rijnena û adir pernena.

Eger şima nameyê mi nîyaşnawito, başnawê, başnawê û şîrê mîrdê xo rê jî vajê? Şîrê, şîrê ci rê vajê, vajê Keleşê serdê koyan, decalê dewda silîfî waştayê Xecda Resûlî, xaseka hewt dewan, way a hewt şêran, xezala xezalan ê Xeci ameyo û o yo meydan waneno.

Seresker hêrs beno û vano: Xorto, xorto, tîyê zaf ravey şînê û zîwanê to jî xeylê dergo, ez do nika bîra ê zîwanê to cikera, sereyê to lejda to ra abirna, leşa to lete lete kera?

Sîyamed vano: Gayo qor, xo girdêrî û xo vêşêrî qisey meki, to wero kerga pûnî çinîya, ti camêrdê ti yenê û sozê xo anê ca. Ti camêrdê bêrî, bêrî wexto belî beno, êl mi yamano beg mi yamano. Seresker emir dano, vano:

-Rew şîrê mi rê sere yê nê qebraxî bîyarê ez pa gogî kaykera?

Eskerî êrişî bene Sîyamedî û Qeday ser. Sîyamed û Qedaya jî şem şêranê xo ancenê û eskeran ver o vîndenê.

No babet a lej dest pey keno.

Bena Bûrî bûra xortan, hîrî hîra estoran, û şîqî şîqa şemşêran.

Eskerê mîrdê şîqaqî ramenê meydan, wirna keleşî kewnê înan mîyan. Sîyamed û Qeday a doşî danê doşîyan û êriş benê eskeran ser.

A roji heta şan lejê nînan rameno. Sîyamed û Qeday a zey zebeşana seran permenê û zey patîlana leşan dîndanê erd.

Eskerê mîrdê şîqaqî qefle qefle peynî ra yenê çîrîda enbazandê xo ra. Qefle qefle yenê û ramenê meydandê cengî. Tim şo ceng beno germ û gur. Sîyamed û Qeday a ti vanê qey decalê, xizirê kewtê cengî mîyan.

No hesab a hîrê rojî lej domkeno.

Şewi lejî ra fek viradanê, ancênê cayandê xo. Şew a rojda çiharî Sîyamed hewnê xirabî, hewnê xofinî vînenno.

Hewn di Xeci veynanda ci û vana:

-Sîyamed, Sîyamed, haya xo bê, nêbo nêbo şima ê meştêrî cengî mîyan kewê, eger şima nêwazenê bimirê emşo pîrodê û peydi ageyrê bêrê.

Eger şima ceng kewê, şima wirna do jî bîrê kiştêni. Hewn ra aya beno.

Keylê edizyaye yo, fina dano pîro rakewno. No fin hewn di vînenno, o kiştêna Qeda kiştêna dirbetin derg bîyo, senî

kenê senî nêkenê nêşenê xo pê resnê û alikarey a pê bikerê.

Fina hewn ra hol beno xo ser, winêno xo ra winêno Qeday ra çiyê çinî yo. Fina kewno hewn.

No fin hewn di vînenê, kiştêra Qertelî, kiştê ra heşî, kiştê ra vergî, kiştê ra şerî û înan mîyan di jî însanê sîyayê zey cinan ê yê êriş anê ci ser û kenê înan deyeyê do gird ra bi-pernê. Finê ra hol beno xo ser ki ariq do sûr di mendo û o yo zey tûrkuvanî ya lerzeno.

Xeylê terseno û xofê do gird kewno pîze. Hima şino Qeday hewn ra keno aya û ci rê wina vano: -Birayê mi ez o hewnê zaf xirabî vînena û xofê do gird û xirab kewt mi pîze. Ez tersena ø sekbavî (sekbabî) meşti ma wirnan bikişê û leşanê ma berê siloyan ser o çekerê kutkan ver. Ma do nêşê hemberdê nînan di vêşî xo ver bidê. Qandê ki qefleyêno şino, jew o peynî ra yeno û ma jî bê tedbîr û bê-werdê.

Eger ti nêvajê birayê mi tersa û ney mi rê serevde nêkerê, ez wazena emşo ma bi xirxizey a pirodê û peydi ageyrê kodê sîpanî ser.

Ca û mekanê ma koyê, koyê ma yê jewbî kes ma rê virara xo nîyakeno û ma nêheweyneno.

Qeda û Bela vano:- Birayê mi, o fikro ki tî yê fikiriyênê rewna yo aqildê mi di û fikirdê mi di bi.

Rojda sifteyêni ra çî aqildê mi ra ravêrdê, labrê mi nêwe-tardê to rê vaja. Mi vatê ez to rê vaja, ti do vajê tersonek û mi rê serevde kerê.

Madem ki tî yê jî zey mi fikiriyênê û wazenê, ma wext vinî nêkerê û estorandê xo nişê û ray kewê pey di ageyrê şirê.

Nê wirna, nîmedê şewi di nişenê estorandê xo û kewnê ray. Hendik şenê ecele kenê û estoranê xo ramenê şinê.

Beno şefağ, eskerê Mîrdê şîqaqî pawenê, winênê wirna keleşî nîyamey meydandê cengî. Nê xeylê çorşmey geyrenê, ema înan nêvînenê.

Eskerî jî nanê şopda nînan ser û yenê resenê dewê, a dewi di pers kenê, labrê kes nêvano ma dî yê. Qandê ki wexto ki nê şîyê şewi bîya û kesî nê nêdîyê. Dewi jî vanê: Wexto ki amey ma ê dî, labrê wexto ki pey di ageyray ma ê nêdî. Esto se rayna ra şîyê, yan jî xo cayê di nimito.

Eskerê mîrdê şîqaqî dî rê dewî geyrenê û pers kenê, kes nêvano ma dîyê û nêşenê şopa ci rast kerê.

Vanê: Erd aqelişîya û nê kewtî mîyan, yan jî bî mirîçikî û peray şî.

Mecbûr manenê pey di ageyrenê şinê dewandê xo.

Sîyamed û Qedaya pey ser dest veng ageyrenê, yenê Kodê Sîpanî, Xec û birayandê ci hetî.

Birayê Xec o gird pers keno vano:

-Şima girweyê xo dî, girweyê xo hal kerd.

Sîyamed vano: Wili ma şopa ci raşt nêkerdî û kes nêdî girweyê xo hal bikerê. Qandê coy ma dest veng ageyray û amey.

Çend rojî diha Kodê Sîpanîya ravêmenê. Labrê şew û roj Sîyamed hewn nêkeno û tim dişmişî beno.

Xem û xeyaldê ci di Xeci û veyveyê Xeci beno. Qandê ceyzê Xeci, çîdê veyvî û veyve kerdeni zaf meraq keno û hewn nêkewno çiman.

Ci rê mal û perey lazim ê.

Qandê coy, qandê nê sebebî hewn nêkerdê.

Xeylê roj û seatî dişmişî bi ci rê rayê çareyê nêdî.

En bahdo çerçîdê xo ser o vinderd.

Qandê çinadê veyvî û çîdê veyvî waşt ki şiro çerçî bivîno û çî ey heti ra bîyaro.

Qadê û belay rê va :

- Birayê mi, ez wazena şira dostê xo çerçî heti. Qandê Xeci, qandê veyvî qumaşanê îpekinan, altûnanê xasekinan û veyvî rê çîçî lazim o çerçî heti ra bigîra û biyara, pa veyveyê xo bikera.

Qeda û belay va :

Beno birayê mi. Qerarê xo dabî do bişîyayê. Ema o do raya zaf dûrî bişîyayê, do koy û keyey xo peynî di biverdayê. Do koyê Sîpanî, koyê xelatî nêvatê pay kerdê, veracor û veracorê ci war kerdê û bişîyayê. Labrê nê jî rê qet bî. Nê koyan û nê rayandê dûran ra nêtersayê, ema ci pîzê di tersna estbî. Tersê do gird.

No ters tersê Xeci bî. Emeley nêkerdê ki şiro, pey di biro û Xeci bivîno. Vatê <<La heta ez şira pey di bîra Xeci çinêbo, yan jî dezayê ci bîrê Xeci zor a bigîrê berê>> Labrê bê şîyayeni çarenadê ci çinêbi. Do senî bikerdê senî nêkerdê, goreyê nameyê Xeci veyve bikerdê.

Do altûnê xasekî Xec'a kerdê, do çinayo weş û veyvek a weşî piradayê. Fîna veynda birardê xo yê axreti Qeda û Belay û ci rê wîna va:

- Birayê mi, goşanê xo aki û goştarey mi biki! Şefaçê rew ez do estorda xo nişa û ray kewa.

Raya mi zahf dûrî ya. Beno rayda mi ser o şêrî û heşî bibê. Beno ez înan a lej bikera, raya mi diha jî dûrî kewa. Beno ez berey bikewo û wextê xo di nêşa bîra. Beno çîyê bîro mi sere di û wextê xo di ez nêşa agerya.

Xeca mi emanetê toya. Ti û namûsê xo û şerefê xo. Boka ti çimê mi peynî di nêverdê û Xec'da mi rê wihêr bivicîyê, ay zey çimandê xo bipawê. Emantî rê xîyanetey (xayiney) nêbena. Boka ti jî emanetî rê xayiney nêkerê û

namûsê mi destandê şarî di nêvertê.

Namûsê mi namû sê to yo, nebo nebo ti Xec a mi şarî destan fînê. Ti do qandê Xeci bimirê, Xeci destandê şarî nêfînê.

Hendik to di rih bibo, ti do Xec a mi teslîmê zaliman nêkerê û qandê ay bimirê. Çiyê bibo Xeci, ez nêşena heyatê (jîyanê) xo bidomna, o wext ez do him to û him jî xo bikişa û ma heme do no diya ra pak bim. Şew û roj ti do hewn nêkerê û Xec a mi bipawê û qaytebê.

Qeda û belay va :

- birayê mi, ti bêqaxû bi, qet qaxû megîr, ez xo dana kiş-teni, nêverdana kes nengûyê xo Xec'a no û nengûyê Xeci gûnîya bo. Hendik ez weş ba ez nêwerdana kes gişta xo Xec a no û Xeci şarî destan kewo.

Hetan ki mi nêkişê sereyê miqandê mi ra nêcikerê, nîyabirnê û leşa mi pay nêkerê nêşenê destê xo mûyê da Xec a nê.

Namûsê to, namûsê min o, şerefê to şerefê min o. Wa çimê to peynî di (peynî ra) nêmanê û bê qaxû ya ray kewi û şorî. Hendi ki ez weş ba çiyê nêbeno Xeci.

Sîyamed va :- Ella û pexenber to ra razî bo û paştî da to di bo. Wa Ella qûwetê bido to, hewn to çiman nêkewo hetan ki ez bîra.

Da piro şî estora xo zin kerdî, zengûyê xo eşt estorda xo ser, qolanê zengûyê pêt û mezbût girêday. Heqîbeyê xo yo hewt rengin û ê cilagey eşt ser, bendê heqîbî girê da. Wesarê estori kerd ci mil, gemê estorda xo eşt estori fek.

Cêr ra cor estora xo weş û mezbût (metîn) şideynê. Hezîrana xo kerd xo dest. ŞemŞêr û xençerî ya xo kerdî xo ver a . Lingêda xo kerdî zengûyê miyan û zey mirîçika a xo est estorda xo ser û birardê xo ra xatir waşt û kewt ray.

Hendê panc deqîqan ray şî, ema xirabey amê aqildê ci,

şeytan kewt ci qelb, hulhul ya, xirab xirab dişmişî bi, wes-
wese kewt pîze û peyser ageyra.

Qelbdê xo di xirab, xirab fikiriyayê û vatê :

<<Nêbo birayê mi Qeda û Bela mi rê bêbextey bikero û
çimê xo verdo Xecê û bigîro şiro>>.

Nêbo bêbextey a Xeci biremno û bero xo rê mare kero.
Weswese kotî ra kewt qelbdê ci, şeytanî kotî ra xo resna a
ci û fikrê xirabey vist ci pîze?

Nêşa şiro xirab, xirab dişmişî bîyê û xirabey fikiriyayê.
Emeley (bawerey) a ci nîyameyê birardê ci, heqdê birardê
xo di xirab dişmişî bîyê.

Peyser ageyra ame Qeda û belay hetî.

Qeday û Belay Va :

- Birayê mi, ti qandê çiçi pey di ageyray, çiçi ame fikir û
aqıldê û ti çiçi dişmiş bî?

Sîyamedî va :

- Birayê mi, çîyo xirab ame aqıldê mi. Dinya di emeley
(bawerey), namûs û hesîyetnêmeno. Kes no wext di emal
a may û pîdê xo nêkeno. Emeley a min a jî nîna a to. Ti
zaf zalim ê . Nebo wextê ki ez dûrî kewa, ti çimê xo verdê
Xecda mi û bêbextey a Xec a mi bigîrê û berê. Nebo ti
Xec a mi biremnê, berê û xo rê mare kerê. Ez emeley a to
nêkena.

Qeda û Belay va :

- No çi qisey ê tî yê kenê? Wexto ki ti nê qisan kenê, qe
zincîya to ya nêveşnena? Wexto ki ti nê qisan kenê, qe
wîjdanê to çizî nêkeno? Ti mi rê senî nê qisan kenê û wina
vanê? Namûsê to namûsê min o, ez do senî çim verda
namûsdê xo? Qe mi di gûnî çinî ya ez emanetî rê xiyane-
tey bikera.

To bol û bol éyb kerd, to do ez şemşeran ver şanayê, mi
rê nê qisey nêkerdê. Ti senî bêbextey layiqê mi vînenê?

Kes merdimdê camêrd u êcay rê nê qisanê kêmasiyan nêkeno.

Sîyamedî wina va :

- Ti qisûr nêwinîyê, no dinya di emeley nêmena.

Eger emelê to esto û ti bêemel nîyê, bêrî ez dest û linga-
nê to rêzil a (zincîr a) girê da, rêzili kilît kera, Kilîtê ci
bigîra û hewna ray kewa û şira.

Qeda û Belay va :

- Ti zanê, birayê mi, madem ki tîyê winî wazenê, senî,
wazenê senî kenê winî bikî. Madem ki emeleya to ya mi
nîna, ez nêşena to rê çina vaja. Ti zanê ez zahf zalim û
xedar ra, labrê bêbext û bênamûs nîya, şitê mi heram nîyo,
çimdo xirab a namûsdê kesî ra nêwinyaya hetan ki
namûsdê to reso. Ez do senî bênamûsey bikera, şitê xo
heram kera û dest çe kera waştîda birarda xo? hendi jî ez
bênamûs a, hendi ez bêgonî ya, hendi jî ez kewta? Mi no
to ra ûmiş nêkerdê.

Namûsê to namûsê min o, fina jî ti zanê, çiçi aqildê to ra
ravêreno ey biki, ez nêqahrena.

No şanxsê min o, ez çiçi vaja zûrî yo. Ema rind dişmişî
bi, bi fikiri û hewna mi girê di.

Nêbo wexto ki ez girêdaye ba dişmenê birayandê xeci,
dezayê ci bîrê û zor a Xeci bigîrê berê?

Ez do wexto çi gî vila kera. Dest û lingê mi girêdayey
nêbê, wexto ki bîrê beno ez birayandê Xec a pîya înan di
lej bikera û hetan ti bîrê ma resê, ma dest berê xo û xo ver
bidê.

Qeda û Belay senî kerd senî nêkerd nêşa Sîyamedî fikir-
dê ci ra pey di açarno. Çare nêdî.

Sîyamedî girot dest û lingê Qeda û Belay salêda zahf
girda girêday û xo peynî nêwinaya ray kewt şî. Nê va şew
a, nê va roj o jewser raya xo ramiti.

XVIII

Ame resa Sûkda çerçî. Pers kerd, pers kerd dûkanê çerçî dî. Şî ki çi şiro? Çerçî en zengînê a Sûk o. Çerçî senî Sîyamed dî, silasna. Sîyamedî di serweşî kerdî. Hal û hewalê Sîyamedî pers kerd.

Çerçî zana derdêdê Sîyamedî esto, ci ra derdê, ci pers kerd û wina va :

- Hadê ma şîrê keye, nika ti veyşan ê. Ma nanê xo bûrê û çi emrê to û derdê to esto mi rê vaji, ez hal kera û bîyara ca.

Sîyamedî wina va :

- Dedê mi, ti qisûr nêwinyê, hendê nîm deqîqeyê wextê mi çînîyo. Mi xo rê keynekê dî, ez biya aşîqê ay û ez o wazena a ya bijewjîya.

Qandê coy mi rê çîyê veyvî û altûn- maltûnî lazim ê. Ti bişê girweyê mi bivînê, ceyizê Xecda mi hadre kerê û mi ray kerê ez do zaf kêf weş û memnûn ba.

Çerçî vano:

- Sere û çîman ser, ez sozdê xo ser o ya.

Wexto ki to ez tepîştâ, zahf perey û altûnî mi ser o bî. To mi ra nêgirotî û ez kerda ray. Cîyo ki ez bida to û altûnê ki to di birişa înan hetî hezar ra jew nîyo. Ez sozdê xo ser o vinderde ya. Qise camêrdî fek ra vicyeno.

Çerçî sozê xo tepşeno û bi çîwalan a ceyiz, çîyê veyvî, topê qumaşî, topê îpeginî dano Sîyamedî. Goreyê Xeci xeyle altûnî û zaf çîyo weş barkeno di devan û devan şaneno Sîyamedî vernî.

Malê Sîyamedî weş pişt bî û weş barkerdibî devan û devey kerdî bî ray. Wexto ki Sîyamed kewt ray, çerçî ci rê wina va :

- Warizay mi, bigîr û şorî, wa to rê helal bo. Ella boka şima wirnan pê ra nîyabirno. Ella şima teng di nêverdo, tim şima rê paştî bivijîyo û şima qeza û bela ra sitar kero. Şorî, oxirê to yê xeyrî bo, Ella şima wirnay jû balişna di kal û pîr kero. Kêberê mi tim û tim to rê akerde yo. Çi wext émrêdê to beno berî mi hetî. Key mi key şima yo.

Sîyamedî wina va :

Ella û pexenber to ra razîbo û qeçkanê to to rê verdo. Çi wext émrêdê to jî beno, yan jî jew tahda keno to û ti kewnê teng mi rê xeberê birişi Koy Sîpanî, ez xo resnena to.

Sîyamed î devey xo şanay xo ver û kewt rayda xo. Xeylê ray ame, bî şewî, da piro sî Xanê.

Xan di nan û şamîya xo werdi, çaya xo qahweyê xo şimit û şî rakewt. Nezdî şefaqî bî, hewno zaf û pîs û xirab dî. Hewnê ci wina bî :

Hewt heme sereyê birayandê Xeci torzînan a ci kerdî bî, sereyê Qeda û Belay jî şemşêr a perna bi û çilkê gûnî ci ra nêşîbî. Hewna hewndê xo ra aya nêbîbî, estora ci çend ci di estbî hîrrê. Bi hîrrîna estorda xo ra aya bî. Wexto ki aya bî ariqo serd kewti bî ser û hewna estora ci hîrrayê.

Ariqî mîyan di mend bî, to vatê qey çinayo awi ro, cinayo doli ro. Qethîn û billa, caran estora ci wina nêhîrrayê. Hewndê xo û hîrrîna estori ra şiphe kerd.

O ki émirde xo di ne bermawo û nê jî çilkê hersî ci çiman ra şîyê, bermî kewt a ser û zey aw a çilkê hersan kewtî ser.

Waşt ki biqîjo û bibermo. Şiphe girot, meraq kewt ci pîze. Dişmişî bî va <<ceba çîyê ame Xeci sere di ? >>.

Nêbo hewnê mi bivijîyo û raştbo.

Poşman bi ki Qeda û Belay girê dayo. Bî Pitpita ci, lewê ci ginay pêro, bî vişkî.

Ariqîya, ariqîya, ariqîya.

Dişmişî bi va : "se ra se çiyê ameyo Xeci û Qeda û belay sere di"

To vatê qey çnayo lëndê awda germi ro û veto. To vatê qey awa girênayê verdaya ser û a awi ci ser o cemidîyaya. Ge zey adirî ya veşayê, ge cemidîyayê. zana çiyê ameyo waştaya ci sere di. Zana belay ê esto. Zana na hîrînîya estori û hewnê ci veng nîyo. Caran wina nêbî bî û çiyê do wina nîyamme bî ci sere di. Êmirdê xo di hewnno wina xirab nêdîbi. Êmirdê xo di hendayê tenganey nêdîbi.

Werişt xo ser, çinayê xo da xo ra, deveyê xo bar kerdî, nişt estorda xo şanay xo ver û kewt ray.

Kewt ray ame, labrê taqet ra biryabî, saqandê ci di dar û taqet nêmendi bî. Bêhêvî û bêçare bî.

Wexto ki Sîyamed kewno ray ki şiro çerçî hetî, xeber a nişandê Xeci û Sîyamedî hewt dewara vila bena. Heme kes pey hesiyêno ki Xeci û Sîyamedî ya yê kenê

bijewjîyê. Na xeberî şena resena dezayandê Xeci jî.

Wexto ki dezayê Xeci pey hesîyenê adir pernenê û adir dekewno zerîda birayê ci yo ki Xeci ra hes keno ey. Zeriya ey jî kewtibî Xeci, o jî bîbî aşiqê Xeci. Ey jî waştê ki Xec a bijewjîyo û Xeci waştîya ey bo. Birayanê Xeci, Xeci înan dest ra remnêbî û ameybî koyan ser. Wexto ki înan na xeberî aşnawiti hêrs bî, bî cimsûrikî.

Xebera Xeci, Qeda û Belay û ê hewt birayandê Xeci ra çînêbî. Kotî ra bizanayê Ezraîllî rayê înan birnayê?

Çares heme birayanê înan bi seyana suwarî sanayê xo dimi û hetê Koyê Sîpanî ya kewtê ray. Raşt û raşt ramit cayo ki xewm a nînan ronayê ya. Amey resay Kodê Sîpanî. Cayê xewmi dî û hêriş berd nînan ser.

Mîyabeyn dê înan û hewt heme birayandê Xeci di cengî dest pey kerd. Feqîrê Ellay kotî ra bizanê felekî verê kêberî ci ra giroto. Di rojî, di şewî lejê nînan dom kerd. Ganê Qeda û Belay şiyê, zeriya ci xewiriyayê. Didi- hîrê finî Xeci senî kerd senî nekerd nêşa Qeda û Belay aker o. Bi çakûç û torzînan a nêşa rêzili bişikno.

Zaliman zordestan çorşmey ci ra girotibî nêverdayê mirîçiki bipero. Dezayê Xec'ê girdî emrî varnayê birayan û suwarîyandê xo ser û wina vatê :

- Ez seranê hewt heme birayan wazena û Xeci jî weş wazena.

No heme çî qandê Xeci û birardê min o, wa nengûyê Xeci gûnî ya nêbê. Suwarîyan û dezayandê Xeca zey Ezraîllî ya çorşmey nînan ra girotî. Bahdê dîna rojan jew bi jew birayê Xeci kiştî.

Tenîya birayê Xecê yo werdî mendibî, o jî çend cayan a dirbetin bî. Xeci fina şî xeymi ra torzîn giroto û ard bi xinc a çend ci di est bî, new-des finî da rêzilandê (zincîrandê) Qeda û Belay ro, rêzilê ci şiknay, visnay. Heta Qeda û

Bela werişt xo ser, înan birayê Xecê yo werdî jî érdo kerd rihat, kist.

Destêdê ci di şemşêr, destêdê ci di rêzili Qeda û Belay ramit înan ser. A roj heta şan Qeda û Belay înan a lej kerd û nezdî hîrisçewres suwarîyê înan kiştî. Bahdê coy zaf cayan a bi dirbetin û kewt. Înan va qey o jî merdo, Qeda û Bela erd o dirbetin verda û şî. Xeci tepiştî. Xeci eşti xo peynî û hetê wardê xo ya ray kewtî. Înan bi suwarîyandê xo ya da piro şî sûkda xo.

Qeda û Bela da-vîst ca ra dirbetin érd o derg bîbî. Dirbetê ci zaf giranî bî û dirbetê mergî bî. Qeda û Belay jî zanayê ci di xeyr nêmando. Zanayê ci rê reyayiş çînîyo. Zanayê Gangêrî çorşmeyê ci giroto û perzaneyê ci şik-nayê. Zanayê felek o çorşmeyê ci geyreno û deqîqanê ci paweno.

Zanayê diha locinda ci ra dûmano nêvijyêno. Ganî ver di dirbetan û gûnî mîyan di gefî werdî Sîyamedî ro, qîja û wina va:

-La zalim Sîyamed, la bêemel Sîyamed! To xo rê neva ez zalim a, ez bêbext a, to mi rê va û ez rêzilana girê daya. Şar jî ame hewt heme birayê Xecê zey beranan pê ser o derg kerdî, kiştî, ez jî kerda dirbetin, vista haldê mergî, haldê xirabî, Xeci jî giroti û şî. Sebebê nê heme çî tî yê, sebebê nê hewt birayan û ê mi tî yê. To ez girê nêdayê, mi paştîya xo û qûwetê xo hewt birayan a jew bikerdê, ma paştî bidayê pê, beno ki înan nêşayê ma bikişê û Xeci berê. Sifte ra ma paştî û destî pê dayê înan nêşayê ma bikişê û sereyê hewt birayan ci kerê. Wexto ki Xeci ez viradaya, girwe girwî ra ravêrd bî û sereyê hewt birayan ci-biyabî. Mi tenîya jî nêşa vêşî xo ver o bida û lejî bidomna. Çorşmey mi ra girotî bî û mi ser o dinya teng kerdbî. Sebebê ci heme ti yê Sîyamed, ti yê, ti yêêê! Ez qethîn û

bîlla heqê xo yê birayey to rê helal nêkena. A dinî di ez do qirda to pera û nê hesabî to ra pers kera. Hetan ki heyfê ma hemini înan ra nêgîrê herûnda jewî di seyan a sere nê-cikerê, ez to éf nêkena. Qeda û Belay Ellay rê dihay kerdî, Ellay ra reca kerdi, va:

-Cenabê Ella! Se beno, hetan ki Sîyamed nîno ti ganê mi nêgîrê û mi weş verdê! Ez qayil'a vatena xo ya peynî Sîyamed rê vaja. Heta ewro çiyêdê mi qebûl nêbî, bêrî na recaya mi qebûl biki û hetan Sîyamed nîno, rihê mi megîr.

Dirbetê ci zey adirî ya veşayê, nalînî kewti bî ser. Nefesê xo yê peynî dayê û girotê.

Hêvîya (posanayîşê) ci nêmendbî, çimê ci gêriyayê û abiyayê. Gûnîya dirbetandê ci nêvinderdê.

Dirbetê ci zaf tewayê, zaf veşayê.

Nalînîya ci zaf xorîn ra ameyê. Bêçare û bêhêvî mendbî. Bê Sîyamedî kesnadê ci çinêbî gazî da ci ra bîro. Hêvîya ci heme Sîyamed bî. Çimandê ci ver o Xeci girotibî û berdibî.

Qeda û Bela hem nalayê û hem jî bermayê û qîjayê. Hêrsan ra kerdê biteqo û lete-lete bo. Wina vatê:

-Sîyamed, ti bê, ti kemer ra biperê û lete-lete bê. Tîkey to ra birijiyê, to no felaket ard ma sere di.

Kişte ra Ellay rê dihay kerdê, vatê "Yarebî ti ganê mi nêgîrê heta Sîyamed nîro"

Dezayanê xeci ray xo peynî di verday û xo resnay sûkda xo. Sîyamedî jewser estora xo û deveyê xo ramitî, meraqê kewtbî pîze, cayê di ne vinderd û ne jî solixê xo girot.

Zaf ray ame, tay ame lay û koy xo peynî di verday. Zanayê çiyê ameyo silasnayandê ci ser, ci rê éyan bîbî, qandê coy nêşayê cayê di vindero û solixê xo bigîro. Ame ame xo resna cadê xeymi. Çorşmeyê xo winya ki çi bewnîyo? Herûnda xeymi di va yo vay deyêno û boya

gûnî ya vay mÿan ra û çorşmey ra yena.

Boya gûnî û boya mergî kewtibî ê mergan ser. ne qûlê binê ademî û ne jî xec a ci werte di estibî. Dinyayê ci ser o ame pê, doş bî, çimê ci zey qerqaşan a abiyay û bî pirê hersî, pirê gûnî. Bi zey mecnûnî ya, xînt bî, gûnî ramit çiman û mejdê ci. Lerzaneya, lerzaneya, lerzaneya, çokê (çogê) ci ver di şikiyay, nêşa xo ser o vindero. Saqan ser o çok da, sereyê xo cina xo ver û axî axî ser o antî.

Qira ci gêriyêbî, rengi-mengi ci di nêmendibî, rîyê ci bibî rîyê merdî. Xeylê zeman (wext) winî zey bêganen vinderd. Bahdo werişt û hetê mergan a şî.

Ame dûzdê mergî ki çi bîro? O vaşê mergo kiho, lingan ver di bîyo vinî û mergî bîya zey filhanî ya. Winya ki mîyanê mergî bîyo pirê meytî. Çimê ci gunay birayandê Xeci, jew bi jew dîn da, winya hewt heme birayan. Hewt heme biray sereyê ci ci kerdî bî û kiştî bî.

Hetê koşedê merg a ame, hend winya vengên o yeno, nalînîyên a yena. Hetê vengî ya şî. Hewna ci nê restbî, vengê Qeda û Belay kewt goşandê ci. Vengê ci sinasna, şî ser.

Şî ki çi şîro? Qeda û Bela cêr ra cor gûnî di mendbi û heme cadê xo ra bibî dirbetin. Giran, giran nalayê û mergî ver di bi. Êrd ra hewa da, sereyê ci kerd xo virari û çendi ki ci di estbî qîja, wina va:

-Qedaaa, Qedaaaa! Çimanê xo aki, bewnî mi ra. Axx axx ax, zalim felek! to tîya di jî xo resna ma! Birayê mi, birayê mi, çimanê xo aki. Bewnî, bewnî kax ameyo.

Birayê to, birayê to yê axreti ameyo.

Çimanê xo aki bewnî mi ra. Wa dest û lingê mi bişikyayê, wa jan gandê mi kewtê wa ez nêşiyê. Felek tîya di jî, fîna, fîna xo resna ma. Sebeb heme ez a, sebeb heme ez a.

Lazim bî herûnda şîma di ez bimerdê. Wa sereyê mi ci

biyayê, wa mi nê rojî nêdîyayê û şima rê çîyê nêbîyayê.

Zerîya ci veşê, axî û ofî antî.

Poşman bîbî. Qandê çiçi écele kerd bî, qandê çiçi waşt bî veyveyêdo gird bikero, qandê çiçi émeley a ci birardê ci nîyamêbî, qandê çiçi birayê xo girê dabî, qandê çiçi hendayê raya dûrî pay kerdibî û şî bî çîyê veyvî bîyaro. Bi xo sêkurê bî, feqîrê bî, girdey ey rê ci lazim bî?

Qeda û belay ser o zey qeçekî ya berma, zey dalpan a hersan çiman ra war kerdê. Qîja, lanet wend, day xo sere ro, day xo sere ro.

Vengê Sîyamedî kewt goşandê Qeda û Belay..

Çimê xo akerdî, virarda Sîyamedî di sereyê xo tada hetê rîdê Sîyamedî ya. Winya Sîyamedî ra û bi nalînî û bermî ya wina va:

-Birayê mi, ti amey? To xo resna mi ser? Mebermi, to di bengz-mengz nêmando. Ti hewna lazim ê. O ki merd yan jî şî fina pey di nîno. Hebê metîn bi û goştareya mi biki. Çareş heme dezayanê Xeci û suwarîyanê mîrdê Şîqaqî ez kerda dirbetin, hewt heme birayê Xeci kiştî, sere ci kerdî, Xeci jî giroti û bi zor a berdi. hetan Xeci rêzilê (zincirê) dest û lingandê mi şikitî, visnay, dişmenan hewt heme biray pê ser o kiştî. Mi tenîya jî nêşa vêşî xo ver o bida. Ê zahfî bî, ez jî kerda dirbetin, va qey ez merda, ez viradaya û şî. To ez girê nêdayê, ma pîya doşî bidayê pê û ver a dişmenan lej bikerdê, beno ki înan nêşay, ma rew-rewî bikişê. Beno ki to jî xo ma biresnayê. Bewnî vêşî mevindi. Xeci dimi şorî. Eger ti xeci bireynê û şima bîjewjiyê, şima rê laj bibo, ti do nameyê mi pa nê. Nameyê mi zahf weş nîyo, yan jî weşdê bolinan nêşino. Ema, mi bi no nameya nam da. Qandê coy ti nameyê mi pa nê. Ti nameyê mi pa nê nê ez heqê xo to rê helal nêkena û a dinî di giraneyê to nêviradana. O bîn jî, ti heyfê min û ê hewt birayandê Xeci

nêgîrê, fina jî ez heqê xo to rê helal nêkena. Mi ca di verdi
û rew şorî wext vinî meki. Ray kewî, mi ra fek viradi, mi
di xeyr nêmando. Ti şenê bahdo ageyri mi û hewt heme
birayan herûnda xeymi di tirbi (mezel) ki. Sî da tirbda mi
ser o binûşni vaji: Qeda û Bela bi bêbextey a şî. Ci rê se-
revde mekerê, mevajê dest xo nêberd û nêşa namûsê birar-
dê xo bipawo.

Vaji, vaji bêêmeley ra şî û bindi jî na şeheri binuşni.

Na ray ra decalê ame ravêrd û şî.

Şemşêrî kuway pîze di, mi çimandê xo ya dî.

Bira, zalim sebebê nê heme çî ti bî.

Ez bêbextey a kişta, Xeci jî giroti û şî.

Biray mi dest û lingê mi girêday.

Çarêş biray tewrdê suwarîyan a amey.

Nay pê ser, kiştî hewt heme dezay.

Ocaxê Xeci kor kerd, têtewr kerd pay.

Ez ax kena, çarês axî pê ser o ancena.

Sîyamed heyfê mi û ê hewt birayan nêgîro.

A dinî di giraneyê ci qet nêviradana.

Adir bena û neyêna Sîyamedî gana.

Bira, vengê min o yeno to, ez o to rê vana.

Qeda û Bela 'yo ganî ver di érd o naleno.

Ti gûnî ya ma érd o nêverdê, sêkur bira.

Qeda û Bela wa heri bin di tim nênalo.

Sîyamedî jî wina va:

Bira, wa soz bo, soz ê qestelî bo.

Wa virara Xeci mi rê heram bo.

Ez heyfê to û hewt heme birayan nêgîra.

Wa dinya axreti Xeci waya mi bo.

Ez do bikera, bilerzan a dinyay tarî kera.
Hewt tabûr eskerî û çarês birayan xo ver şana.
Şemşêrê xo, ney a tepey a qandê şima bigirweyna.
Hezar û hewtsey xeyma şîqaqî érd o jew kera.

Mi rê vanê Sîyamed, Sîyamed o keçel.
Wexto ki Keçelê mi biwirî yo varnena écel.
Ewro ariqî keçeldê mi ra kerdo war.
Ez do zey patîlan a meytî berza pê ser.

Keçelê min o cêr ra cor wirêno.
Însan o mi ver o zey mêşan a aseno.
Xo bipawê, zalimê no Sîyamed o yeno.
Dinya do ney a tepey a gûnî ver şiro.

Ez, Sîyamed a Sîyamed ê dewda Silîfî ya.
Heyfê xo, gûnî ya xo kesî ser o nêverdana.
Herûnda jew serî di seyan a serey ci kena.
Dinyay nana pa, adirê cehnemî varnena.

Ey zalimê no dihayanê xo bikerê ez o yena.
Zaliman pê ro sere ci kera, érd o pê serna.
Heyfê nê keleşan çimandê şima mîyan ra veja.
Text û keymanê şima pêrini érd o jew kera.

Şeherd a Sîyamedî ser a Qeda û Bela'y waşt ki çiyê vajo.
Labrê diha ziwanê ci nêgeyra, nêşa qisa xo ya peynî vajo.
Va: <<Ka ka ka >> û çimê xo girotî, nefesê xo yo
bahdoyîn da. Virarda Sîyamedî di gan da û rihê xo teslîm
kerd.

Sîyamed winî bi, winî bi, bi zey barûtî ya. To gişta xo pa

nayê do biteqayê. Çimê ci erzîyay tepelikdê seredê ci, gûnî û hersan a têtewr çimandê ci ra kerd war. Hêdiyêna Qeda û Bela virarda xo ra rona érd. Xo çewt kerd, wima destê xo verî ser day érd ro.

Bahdo destê xo kerdî nûncikî, gucifnay gucifnay û hendi ki ci di estbî pêtên a day érd ro û wina va:

-Wa soz bo, wa sozê Qestelî bo! Ez heyfê şima nêgîra, wa jîyani mi rê heram bo!

Ez hendi ki weş ba û heyfê şima nêgîra wa Xeci dinya axret di waya mi bo, maya mi bo. hendi ki ez dinyay ser o ba, dest û lingê mi bigirweyê û ez heyfê şima nêgîra ez rehat nêbena.

Hendi ki mi di gan bibo ez şopda heyfdê şima ra nêşira û şopda şima di nêmira, wa ez gûnîya may û pêrdê xo bişima. Wa soz bo, sozê Qestelî bo, sozê camêrdê verî bo.

Ez do şopda şima ra ya bimira yan jî heyfê şima bigîra.

Werişt pay, no fin destê xo hewa day anver o, bi qîjînî ya wina va:

La lajê mîrdê Şîqaqî û dezayê Xec da Resûlî, heta nika dişmenê mi felek bî, ney a tepey a şima heme yê! Texmîne xo bikerê, ez do bîra dinyayê şima, şima ser o bîyara apê. Dinyay şima rê zîndan kera, şima destandê xo ya bifetisna û ganê şima werte ra di letey kera. Ez do sî sîyeri ser o nêverda, warê şima û qonaxanê şima şima ser o bixilna, birijna û bîyara war. Sûka şima erdî ya jew kera.

Destê xo ronay, qolê xo û bazîyê xo veşarnay cor. Zengen û huweyê xo girot û kewt herûnda xeymi ser. Cadê xeymi di tîrbê da (mezelêdo) girdi aşanê. Şi meytê hewt heme birayan û ê Qeda û Belay a girot ard. Pê ro pîya, pê virari di, pê kişt a kerdî tîrbi. ser o fatîhayê wendi, sozê xo yê bahdoyên da. Hergî jewî ser a lepê herri giroti û kerdî xo sere ro. Werişt şî posteyê xo yê heşî da xo ra,

estora xo şideynê, şemşêr, xençerî, kardî û tîrkuvanê xo
girot kerd xo ver a. Qalqanê xo yê polatin kerd xo dest.
Nişt estorda xo, hîrêçihar finî estora xo çorşmedê tirbi ra
doş kerdi. Hemini ra xatir û helaley waştî û kewt ray.

Wexto ki kewt ray wina va:

Koyê Sîpanî berz o va aci nêkewno.
Merdimdê sêkurrî ser a bela kemî nêbeno.
Heyfê Qedayan lazim o érd o nêmeno.
Sebebê nê heme çî qeder o bêbext o.

Heta heyfê Qeda û Belay nêgîra.
Dinya û axret di Xeci may û waya min a.
Destandê xo ya çimanê lajdê mîrî nêveja.
Ez lajê pêrdê xo, Sîyamedê silîfî nêba.

Dinya heme jew bo nêşeno mi vinda no.
Koyê Sîpanî azmîn reso, nêşeno mi vernî di bendbo.
Lajê mîrî felek bo, nêşeno mi ver bireyo.
Hetan heyfî nêgîra, virara Xeci mi rê heram bo.

Wina va û raya xo domnê.

XIX

Keylê ray şî, winya ki Xeci çîta xo dirnaya û ca bi ca ešta daran ser. Zeki şopa xo belî kero. Sîyamedî fahm kerd û şopa pîrandê çîti domnê.

Keylê şî pîneyê çîti qedîyay, no fin Xeci dest bi xezda xo kerdî bî û a dirnêbî û eştî bî daran ser. Keylê jî şopda xezi ra şî. Pîneyê xezi jî qedîyay. Zana ki tay mendo, wardê lajdê mîrdê Şîqaqî reso. Tedbîrê xo girot, hadreyeya xo kerdî. No fin bi persayiş şopi berdi Sûki ser.

Wexto ki ame resa sûkda lajdê Mîrdê Sîqaqî mîyan, bîbî şan.

Nêzana hetê kotî ya şiro û a şewi kotî ravêrmo. Sûki mîyan ra xeylê bi estorda xo ya doş bî û geyra. Winya, koşeddê sûk di banêdo werdêk di çila îdarê ya veşena û dînê ci yo wertedê banî di vila beno, beno vinî. Dewa ci, key dedê ci ame ci vîrî, çila dedê ci jî winî veşayê û dînê banî mîyan di vila bîyê. Dişmişî bi, va : <<Ez şira kêberê nê keyekî bikuwa, bicina. Qandê Ellay no keye emşo mi meyman nîkero>>.

Da piro şî kêberê keyekî cina. Cinêkêda paki û rîyê ci zey nûrîya, kêberê xo akerd û wina va :

-Ti kamê lajê mi, tî yê çiçî wazenê?

Sîyamedî va :

-Êmê, ez qûlê binî Ademî ya û rayda zaf dûrî ra yena. Ez zaf édizyaya û cayê mi çinîyo ki ez şira emşoy vija di raverna. Ti qandê Humay meyman qebûl kena û heweynena, ez emşoy keydê şima di raverna û edizîya xobigîra?

Cinêkeri bi zîwanêdo nerm a û weş a wina va :

-Çîrê nêheweyna, meymanê Humay sere û çîman ser. Êmirdê mi di no fina siftî ya meymanê min o yeno kêberê mi cineno. Ez senî ey rê kêberê xo nîyakera û ey pey de

birîşa (açarna), ey meymanê xo nêkera û nêheweyna? Meymanê Ellay rew - rewî nîno û qîsmetê herkesî nêbeno. Meyman roşnayî ya û bereketê wêrdê keyî yo. Kêberê xo akerd û meymanê xo girot zere. Şî estora ci berdi axuri (gome) di girê dê, patila vaşî eştî ci ver û amê zere.

Şorbaya mercûwan nê ser, peyşnê, kerdi hadre û ardi meymandê xo ver. Sîyamedî Şorbaya xo şimiti, nanê xo pa werd, doşegî ser ro ronîşt mîyaneyê xo azikna a balişna. Pîrkeki ci ra pers kerd va :

- Lajê mi tî kam ê, tî yê kotî ra yenê û hetê kotî ya şinê? Belî yo tî yê cayêdo, rayêda zaf dûrî ra yenê.

Sîyamedî va :

- E émé, ez o cayêdo zaf dûrî ra yena û zahf jî edizyaya.

Ez qulêdê Humay a U xo rê geyrena kar. Ez wazena xo rê karê bivîna, kar bikera û pa pîzeyê xo mird kera, pîzeyê xo veja.

Pîrkeki pers kerd va :

-Lajê mi ti çi kar kenê, çi kar destê to ra yeno?

Sîyamedî va:

- Emê çi kar beno wa bibo, ez kena.

Pîrkeki va :

- Lacê mi, ê mi jî serandê to ra, çaxandê to ra lacêdê mi estbî. Ridê lajdê Mîrî yê cahnimênî ra merd.

Sîyamedî va :

- Qandê çiçi rîdê ey ra merd?

Pîrkeki va :

- Lajê Mîrdê Şîqaqî lacê mi şewi riştê érdandê nebî (misrî) ver. Heşî ameyê nebî werdê. Qandê coy şîyê nebî ver ki heşî nîrê nebî nêwerê. Şewê fina no şîno érd ver û érdî paweno. Heşî yena a şewi ey hewn di lete- lete kena, gonî mîyan di verdena û ey kişena.

Sîyamedî va:

-Wax wax, ma o tenîya şîbî érdî ver? Jewbî kes ci hetî çinêbî ki heta ci bigirotê, nobetî bipawitê û ci re yardim bikerdê?

Yan jî enbaz-menbazê ci ci ra dûrî bî nêşayê xo ci re-snayê, yan jî wexto ki heşî amê ci aya kerdê û ey jî xo bi pawitê?

Pîrkeki va:

-Tenîya nêbî, lajê mi tenîya nêbî, enbazê ci jî estîbî, labrê hergi jewî cayê di, koşeyêdê érdî ya pawitê. Hetan enbazanê ci xo resna ci, heşî o lete-lete kerdbî û dirbetan mîyan di nalînî kewtbî a ser. Hetan girot bi ki bîyarê dewî, nîmedê ray di gan dabî. Nêşa bîyarê weş dewî resnê.

Sîyamedî va:

-Kaşka to mi rê nêvatê û ez pey nêhesîyaye. Heyfê lajekî. Gunayê mi to û ey ame. Felekê bêbextî sîla xo dê

ey ro jî û o to ra girot, ti tenîya verdaya û adir vist to zerî. Nika şew û roj aqildê to ra nêşino û ti nêşena xo vîr a bikera û bê ey sebrê xo bîyara û biheweya. Nika tî ya şîna sersîya ey a to ra aşena û xeyalê cî yo yeno to ver. Şewi yeno hewndê to û çimandê to ver a perreno. Ez zana, zerîya mayan zaf tenik a, zey pelde (perdê) cixarî ya. Ez zana may damişê merdenda qeçkandê xo nêbenê. May vanê <<Wa qeçê ma nêmirê, wa herûnda Înan di ma bimirê>>. zerî na zey zerîda mayan teniki çinîya.

Pîrkeki va:

-E lajê mi, zeki tî yê vanê, winî yo. Tî yê zaf raşt vanê, no hîrê serî yo, çimandê mi ver a nêşino û hewndê mi ra nêvijyêno. No hîrê serî yo ez o senî kena, senî nêkena nêşena xo vîr a bikera. Hergi wext, hergi deqîqe çimandê mi ver a perreno. Ez şîna kotî xeyalê cî yo çimandê mi ver o yo. Boka lajê Mîrî bo hewt kemer ra bipero û lete-lete bo. Boka kermî dekwê, boka adir gandê ey a kewo, koyo. Boka mar ey di do. Huma boka belayêdo zahf gird ey rê peyda kero, bido û ey adirdê cehnemî ya biveşno. Ey sereyê zaf xortan, zaf babacanan werd. Nê rojî jî sereyê hewt heme birayandê Xeci ci kerd, Xeci zor a giroti û ardi.

Deza yê xeci xapeynay ê ji xo di berdî û va: <<ma yê qandê dezadê Xeci şînê Xeci bîyarê>>. Ti nêvanê çimê ci Xeci di beno. Bahdo ki ardi, bi bêbextey a deza yê Xeci jî tepiştî û eştî zîndandê xo. meştî jî do dest bi veyvedê xeci kero. Çewres roj, çewres şewi do veyve bikero. Boka Sîyamedê Silîfî bo, wirna çimê ci birijîyê, ci ver, tîkey ci ra birijîyê. Boka kemerandê Kodê Sîpanî ra bipero û darda qiznawêrî ya bimano! Dewda xo ra ame zerîya xo kerdî Xeci û bî sebebê hewt heme birayandê keynekeri. Sereyê birardê xo jî werd ê înan jî. Nêşa ne înan rê û ne jî Xeci rê wihêr bivijîyo. Xec a jî şew û roj <<Sîyamrd>> vana û

çîna nêvana û çîyê nêwena. Lajê mîrî yo senî keno, senî nêkeno nêşeno Xeci razî kero û pa bijewjîyo. Nêşeno jew-jinayiştî Xec a bido qebûlkerdeni. Xec a vana <<Ez mirena, ez bê Sîyamedî virarda jewnay nêkewna. Bê cadê Sîyamedî, bê virarda Sîyamedî virarna mi rê heram bo û gûnîya xozî bo!

Sîyamedî va:

-Ma émê Sîyamed o sêkur se kero, gunayê Sîyamedî ney di çîçî yo, çî rê sebebê ci Sîyamed bo? Ma heskerdeni guna yo, éceba destberey a ey ameyê o çîyê bikero û vernîya nê girwî bigîro?

Pîrkeki va:

-Senî gunayê Sîyamedî ney di çîçî yo? Ey nêzanayê dezayanê Xeci û lajê mîrî ya çimê xo verdayê Xeci? Wa ê tenîya nêverdayê û cahnim nêbîyayê nêşîyayê. Wa o jî wica di bîyayê, ey jî lej bikerdê û birayandê xec a pîya bimerdê.

Qenê tesla Xeci kewtê û ewro çimê Xeci peynî di nê-mendê û hendayê pa nêqahrîyayê û hemberdê lajdê mîrî di nêvijyayê û hendayê kotekî nêwerdê, zor nêdîyê û pa nêtewayê.

wexto ki pîrkeki wina va, to va qey tîkey gandê Sîyamedî ra weriştî. Têtewr ganê Sîyamedî lerza û adir çimandê ci ra pera. To va qey ganê Xeci nîyo, ganê ey o kotekî weno. Vengêdo bê posanayişa (umîd a) û xincina wina va:

-Kotek ê çîçî émê? Ma lajê mîrî yo Xeci kotekî keno?

Pîrkeki wina va:

-Ma do kotekê çîçî bê? Lajê Mîrî yo ay dano kotekkerdeni ki Xeci qebûl bikero û ey a bijewjîyo.

Sîyamedî va:

-Émê tî ya raşt vana, ti kotî ra zana?

Pîrkeki va:

-Senî ez kotî ra zana? Ez hergi roj şina qonaxdê ey û yena. Qandê lajdê mi jû jû fini o xeşlix dano mi. Qandê lajdê mi jû jû fini o xeşlix dano mi. Qandê coy ez zana. Ma ez o to rê zûrî bikera? Lingêda min a na dinî di, lingêda min a dinî di. Nê serran tepey a ez do zûrî bikera? Ella boka ey rê nêverdo û belayêdo gird ey rê bido! Ma ez ey ra hes kena, ez şina qonaxdê ey?

Huma boka ey pist şano, qazik ey di war kero û çimandê ey vejo! Humay ey rê çiyê nêkerd, şî wela sîyay Sîyamed û Xeci rê varnê. Ella merdimdê zalim û bêbextî rê çiyê nêkeno. Çiçi beno merdimdê feqîr, fiqarî û bêkesî rê beno. Zaliman rê, zordestan rê çiyê nêbeno. Kesî nêşa nê pîsê heramê boyinî bikişo û heyfê dinyay hemî ey ra bigîro.

Sîyamedî va:

-Êmê, meraq meki, no dinya ey rê jî nêmaneno. No dinya Siltan Sileymanî rê nêmend, ma do ey rê bimano? Rojê jew do bivijîyo û nê heyfî ey ra bigîro. No dinya tim wina nêmaneno û ey rê tapî nêbeno. Ella rojê belayê xo ey rê dano û çimanê ey vejeno.

Pîrkeki va:

-Çimanê mi nêdî tepey a, senî beno wa winî bo. Ez vana boka hendi ki ez weş a ey rê bela bîro. Boka çimê mi bivînê, ez do wexto ser o tasê awêda honiki bişima û gûniya ey bida kutkan. Çimê mi nêvînê ey rê belayê ameyo, wexto ki ez bimira çimê mi do akerdey şirê.

Sîyamedî va:

-Meraq meki êmê, çimê to do akerdey nêşirê û ti do çimandê xo ya bivîna. Metersi hendi ki ti weş aey rê bela do bîro û qeyami do biqilayno.

Pîrkeki hebê vinderdi û finê ra wina va:

-Lajê mi, qeda a to ya nêkewo, nêbo ti Sîyamedê Silîfî bê?

Sîyamedî va:

-Nê émê nê. Ez kotî, Sîyamedê Silîfî kotî.

Pîrkeki va:

-Wili oxil, çimandê to ra belî yo, çimandê to ra adir o pereno û tî yê ofî û axî xo pîze di ancenê. Wexto ki mi qalê Xeci û kotekkerdeni kerd, ti finê ra hol bî xo ser, zeki ê kotekî to ro guneyê, ti winî bî. Tî yê zerî ra keserî ancenê. Ez dîndê xo ser, îmandê xo ser sond wena, ti Sîyamed ê.

Sîyamedî va:

-Émê, bîleheq guna mewegî û sond mewî, ez Sîyamed nîya. Mi émirdê xo di ne Sîyamed dîyo û ne jî nameyê ci aşnawito.

Pîri werîşti xo ser, bi kêf'a bi umîd a şî Sîyamed virari kerd û lewî nay çaredê ci û çimandê cî ya û ci rê wina va:

-Oxil, willi, bîlli bo, ti Sîyamed ê. Qethîn û bîlla ez texmîndê xo di şaşey nêkena. Seredê min û to ser bo, seredê Mihemedî ser bo, ti Sîyamed'ê, Sîyamed ê Silîfî yê û ti şopda Xecda xo ra ameyê. Mi ra metirsi, ez jî maya to ya û to paştî di ra. Lajêdê mi şî, ti ameyê. Ti mi rê kewtî herûnda Qefûrdê mi.

Sîyamed werîşt pay, lew na pîrkeki dest a û ci rê wina va:

-E maya min a axretî, to raşt cê ra vet, ez Sîyamed a, Sîyamed ê Silîfî ya û ez şopda Xecda xo ra ameya. Ti mi rê zey marda min a û to herûna marda mi girot. Maya mi nîna mi vîrî, ez hem kişta pêrî ra, hem jî kişt a mari ra werdêkey di sêkurr menda. Ti ewro mi rê bîya may. Ez to heti sond wena û soz dana. Wa soz bo, sozê merdimdê verî bo ez do heyfê Qeda û Belay, ê hewt heme birayandê

Xeci û ê lajdê to ey ra bigîra. Ez do qonaxanê ey birijna ey ser. Ez do warê ey, mekanê ey érd o jew kera, ez do nê hesabî ey ra pers kera. No defter do no hesab a, bê heyf nîro giroteni. No defter do newe ra bol û bol bi gûnin bîro nûşnayani.

eger ez Sîyamed ba, Sîyamed ê Silîfî ba, ez do ney ey hetî nêverda.

Pîrkeki va:

-Lacê mi, boka zey to bo û Huma zey to bikero, labrê qe umîd ê mi çinîyo. No lajê Mîrî zaf biquwet o û paştin o. Zalim o, zordest o û bêbext o. Ey hewt heme birayê Xeci sere nêcikerdî û nêkiştî? Birayê to jî nêkişt, çarwey û dewarê Xecda Resûlî tewrdê Xec a nêşana xo ver û nîyard? Hendayê zalimey û çimsûrey a nêvinderd, ser o jî dezayê Xeci eştî zîndan û ewro jî o yo Xeci rê zalimey û zordestey keno, dano Xeci ro, Xeci kotekî keno ki, zor a Xeci bîyaro ray û xo rê mare kero. Çimê ci bîyê pirê gonî û o yo gûnîya (gonî) Însanan rijneno û şimeno. Labrê xeci zaf cesûr, éks û înat a, xo dana kiştene, teslîmê ê bênamûsî nêbena. Rew-rewi Xeci ey virari nêkewna û cinîya ey nêbena. Hendi ki umîd ê Xeci bibo, ê ey nêbena. Umîd ê ay jî tî yê, hendik ki bizano ti weş ê a do xo ver bido û ey rê mil nêrono. wexto ki umîd ê ci to ra bibiriyo, a do o wext xo bikişo û teslîmê ê dewarî nêbo. O zaf zalim o, ez tersena çiyê bîyaro xeci ser. Ey xeyma Xeci érd a jew nêkerdi û nêrijnê Xeci ser. Çiçî vajê ê bênamûsî ra pawyêno. Hêrs bo o do xeci rê jî xirabey bikero û çiyê do xirab bîyaro Xeci sere di. Ma ey rê keynek ê xasekî çinê bî. Sîrf qandê namedê Xeci û birayandê Xeci, çimê xo verday xeci.

Sîyamedî va:

-Çiyê bibo Xecda mi, nengûyê Xecda mi gûnîya bo ez

do sũka ey  rd o jew kera   war  ey, ey ser o b yara war   weřana. Qand  xeci ez dinyay veřnena   adir nana keyd  ey a. Ez koyan her ni ra qilaynena, adir nana eřirda ey a   qeyami  nan ser o qilaynena. Mi r  van  S yamed, S yamed   Sil f . Wexto ki ez h rs ba, adir tepelikd  sered  mi ra werzeno. Wexto dinya heme jew bo n řeno mi vindarno.  im  mi b  g n   ina n v nen . No hir  heftey o aqil mi ser di n mendo   ez b ya zey x ntan a. Ti maya min a axret  ya, aqil  to yo to sere di. Mi r  aqil  bidi,  iy  vaji, ray  mi ver fini. Ez sen  bikera, sen  n kera veror Xec a xo   zalim  destan m yan ra veja, bireyna. Qand  ki Xecda mi r  xirabey  n kero    iy  n yaro ci sere di ez sen  bikera? Mi Xec a xo ey destan m yan ra reyn  tepey a, ez do b ra war  ey birijna ey ser. Ez ey rihat n verdano a. ver  heme   lazim o ez xeci ey pencan bin ra bireyna.

P rkeki va:

-Laj  mi, ez  i  vaja,  i ray to ver fina? Aqil  mi j  hendi v ř  n girwey no. Labr  sebir biki, mihaqaq ray da ci do bibo. Do ci r  ray ,  arey  biv neyo. Ver  heme   ti do sebir biker    b veng xo bil n . O zalim n verdano mir iiki S k di bipero. N verdano m ři řiro weded  Xeci. Ti do  end roj  sebir biker    keye ra n vij y , hele Huma sen  kena. Ma do dem  do kilm di ray da ci biv n  é a ray o lingi  eker    ray kew .

S yamed  va:

-Ma ez sena hendi sebir bikera   bipawa? Roj bi roj gan  min o řino   zerîya min a zey riwen  ya heleyêna.

Pîrkeki va:

-Mecb rey ver ti do sebir biker . Wa xeyr bo, wa berey bo. Sebir biki wa řefaq bo, ez meřti řina winêna. Qe ray  ci r  n v nena.

Sîyamedî va:

-Ti bişa şira xo Xecda mi resna û nê giştaneyê mi a ci misna, wexto ez do bişa sebir bikera û ci rê rayê bivîna.

Pîrkeki va:

-Wexto ki ez ci rê rayê bivîna û giştanî Xeci misna, Xeci mi ra pers kero ez ci rê çîçî vaja?

Sîyamedî va:

-Wexto ki to rayê dî û giştane misna xecda mi, ti ci rê wina vana: Ti lajdê mîrî ya zewijnayişî qebûl biki û vaje <<Wa verî cinî mi berê keraşo (hemam), ez weş sereyê xo bişûwa û awi xo ro kera>>.

Wexto ki Xeci şî keraşo, ez ay remnena, bena cayêdo emniyet di verdana û peyser ageyrena yena, warê lajdê mîrî rij-nena ey ser û defterê ey gêna.

pîrkeki va:

-Hadê xo rê rakewi, wa şefağ bo Ella kerîm o.

Şewi xeylê ravêrena, nê danê pi ro rakewnê. Labrê qe hewn nêkewno çimandê Sîyamedî, hewnê ci nîno. Wexto ki Xec a ci destandê sarî mîyan di bo hewnê Sîyamedî senî bîro? Heya şefağê xo ge na kişt a ta dano, ge a kişt a ta dano û dişmişî beno. Nêşeno hewn bikero û herûnda xo di vindero. Qayil o hima rew şefağ bo. Sebrê ci nêmaneno.

Beno şefağ, pîrkeki giştaneyê Sîyamedî gêna û şina qonaxdê lajdê Mîrî. LajêMîrî ci vîneno û ci ra halê ci pers keno.

pîrkeki vana:

-Halê mi do senî bo? Rind o, ema ez o zaf qahrêna, qandê ki xeci camêrdo zey to dîyo u a ya pa qayil nêbena û qebûl nêkena. Ez texmîn kena ay rê nûştey kerdê. Ti emir bidê ez finê tenîya şira ay heti û hebê biwana ci sere, éceba ez do nêşa tilsimê nûştan xirab kera, birijna.

Lajê Mîrî vano:

-Kaşka ti çîyêdo winî bikera û bişa ay bîyara ray! Wexto ez do to maya xo bihesibna, to bigîra qonaxdê xo û xizmekarî do to rê xizmet bikerê, heme çîyê to do bîro to ligan ver. Destê to do awda honiki ra awda germi, awda germi ra awda honiki mîyan nêkewê.

Pîrkeki vana:

-Hele ti emir bidi ez şira xo biceribna, bewnîya senî beno. Ez ay bivîna ez çimandê ay ra fahm kena ci rê nûştey kerdê yan nêkerdê.

Lajê Mîrî emir dano, pîrkeki tenîya şina wededê Xeci. Wexto ki kewna zeredê wedî û kêberî xo ser o gêna, hima giştaneyê Sîyamedî xo tûniki ra vejena û misnena Xeci. Wexto ki Xeci giştaneyê Sîyamedî vînena, kena biperro û pêşyêna pîrkeki ra û wina vana:

-Êmê, rew vaji, to no giştaneyê waştêdê mi kotî ra ard? Nêbo kesî waştêyê mi kiştibo.

Pîrkeki wina vana:

-Êcele meki keyna mi, hebê sebir biki ez do nika heme cî to rê vaja. Keyna min a xaseki goşanê xo aki û bêveng û bêhes goştarey a mi biki. Pîrkeki zaf hêdî yê na, bi pispisa qisanê xo domnena û vana: Waştêyê to meymanê min o û qandê coy ez ameya to hetî. Qandê ki waştêyê to bişo to biremno û bero, lazim o ti bivijîya teber. Ti xeberî birişî lajdê Mîrî rê û vaji <<Na pîrkeki wend, tilsimê nûştêdê mi şî, ez razî ya to ya bijewjîya. Ema lazim o ti cinîyan a mi birişê keraşo, ez xo weş bişûwa û nê lîm û ariqî ra pak ba>>.

Xeci vana: -Beno.

Pîrkeki vana:

-Meştî seat new di ti şina keraşo, Sîyamed verê to şino xo vija di nimneno. Ez o newe şira lajdê Mîrî rê vaja <<Mi wend ci sere, ez texmin kena a do qebûl kero>>.

Pîrkeki dana piro şina lajdê Mîrî hetî û ci rê vana:

-Lajê mi, mi hebê wend seredê Xeci, Huma zano tilsimê nûştedê ci şahtîya. A do to ya zewjyayişî qebûl bikero. Wazenê şorî ci hetî û ci ra pers ki.

Lajek lew nano destê pîrkek a û wina vano: Ez na rindeya to xo vîr a nêken û dano pir ro şino Xeci hetî. Xeci rê wina vano:

-Mi rê nûştey kerdî bî, a pîrkeki amê wend seredê mi, tilsimê nûştan şahtîya. Ma ez do jewnadê to vêrî bivîna. Ez to ya zewjinayiê qebûl kena. Labrê lazim o verê zewjinayişî ez şira keraşo di xo rind bişûwa. Boy a bexi û boy a ariqî kewta mi ser.

Lajê Mîrî vano:

-Çi wext wazena, o wext şorî.

Xeci vana:

-Ez qayil nîya wext vinî kera, hendi ki tilsimê nûştandê mi xerpiyayê, ez rew şira rind beno. Beno fîna tilsimê ci pey di bîro û ez to nêwaza. Cinîyan rê vaji, wa xo hadre kerê, meşti seat new di ma do şirê.

Lajek vano:

-Beno, ez hima şina emir dana, wa heme çî hadre kerê û çinayanê herînan sandiqî ra vejê û boxça kerê. Meşti seat new di şirê.

Xeci vana:

-Beno.

Lajek bi kêf a wededê Xeci ra vijêno û şino emir dano, hadreyeya veyvî keno û çinayanê îpekinan, herînan sandiqan ra vejeno.

Veyn dano herkesî û şarê sûki hemini. dawetê veyvî keno.

Çarwey û dewarî ci biyênê, lênê şamîyan neyênê ser. Keşkekî virazênê, tirsî neyênê ser.

Bena bilqi bilqa lēnandê şamî.

Cinêki dana piro yena, Sîyamedî rê mesela vana.

Sîyamed pa zaf û zaf kêfweş beno, kêfan ra keno biper-ro. A şewi rihat rihat rakewno.

Ê meştêrî şefaqê rew werzeno, xo şideyneno, zînê estorda xo keno pi ro. Heqîbeyê xo erzeno ser, çekê xo keno xo vera. Linga xo keno zengûdê zînî, xo zey mirîçika erzeno estorda xo ser û pîrkeki rê wina vano:

-Êma mi, maya mi, ez o şina Xec'a xo bireyna, biremna, ya ez Xec a xo remnena yan jî mirena. Wexto ki ez Xec a xo biremna ya ez do bîyara tîya, to hetî yan jî bera cana di verda û pey di ageyra bîra lajdê Mîrî di ceng bikera. Newe ez o kewna ray, ti mi rê heqê xo helal ki û qandê ma dihay biki.

Pîrkeki vana:

-To rê oxirê xeyrî bo û raya to akerdê bo. Ella to qeda û bela ra sitar kero û tim paştûda to di bo. Qandê şima ez do dihay bikera û tim kêberê mi şima rê akerde yo.

Sîyamed dano piro şino keraşoy kişt a xo nimneno. Bahdê nîmna seati Xecê tewdê cinîyan a yena keraşo. Sîyamed cayê xo ra vijyêno, nişeno estorda xo, şino Xeci erzeno xo pey û jewser çihar ligan ser estora xo rameno û cinîyan rê wina vano:

-Cinîyêno! Şirê xeberî bidê lajdê Mîrî û ci rê vajê: <<Sîyamed ê Silîfî Xeci remnê û berdi>> Wa texmîne xo bikero. Ez do fina pey di bîra, warê ey birijna ey ser û dinyay ey rê tarî kera. Wa mi bipawo. Ez ney ey hetî nê-verdana û dersa ey dana, û çiman ver a beno vinî.

Wexto ki Sîyamed Xeci erzeno xo pey û kewno ray, bena qîri-qîr û wîlli-wîlla cinîyan.

Sîyamed ray gêno û Xeci ano resneno key pîrkeki.

Cinî jî şinê xeberî danê lajdê Mîrî û vatena Sîyamedî ci

rê vanê. Lajê Mîrî beno adir û kewno xo pirên, nêzano se kero, cimsûrikî beno. Emir dano, eskeranê xo arê keno pê ser û hadreyeya xo keno.

Nezdî di sey peyî arê keno pê ser. Beno zey çeyledê adirî ya û neyêno sûkijan gan a. Tahzîlî tahzîlan ser o dano peyandê xo ro. Vano: << Sûki ser û bin bikerê û mi rê ey bivînê bîyarê>> Sîyamed jî keynekeri beno keydê pîrkeki û ci rê vano:

-Êmê, bi sayedê to ya mi xec a xo bi selametey a înan dest ra veti û remnê ardi, resnê tîya. Xeci ney a tepey a veyva to ya. Hetan ki ez hesabê xo lajdê Mîrî ya nêvîna, defterê ey nêgîra û nîra, ti do bewnîya Xecda mi ra, ay rê wihêr bivijîya û qayteyê ay ba. Ti do nêverda wa bivijîyo teber, wa kes pey nêhesîyo û nêzano Xec a tîya di.

Sîyamed Xeci ronano war,teslîmê pîrkeki keno û keno peyser ageyro.

Xeci pêsyêna Sîyamedî ra û vana:-Tî yê peyser fina çi rê şinê ? meşo, ê boli yê, ti nêşenê înan di baş bikerê. Ê do to jî zey birayandê mi bikişê. Hadê ma biremê şirê kodê Sîpanî ser. Ancax koyê Sîpanî ca bidê ma û ma xo mîyan di biheweynê. Bêrî na sewda ra fek viradi, ma emşo xo rê piro dê û biremê şirê.

Sîyamed vano: -Xec a mi, xasek a mi, kitabda mi di rem nîyameyo nûsnayeni, rem goreyê şerefdê mi nîyo. Zewbî jî sozêdê mi esto, vanê ez ey bîyara ca. Wexto ki ez ageyra ya ameya meyîtandê birayandê to ser û mi halê înan dî, mi sond werd, hem ji Qestelî ser. Hetan ki ez heyfê înan nêgîra, virara to û cayê to mi rê heram o. Vêşî mi ser mekewi, lazim o ez sozê xo tepşa.

Newe, na seati xatirdê to, ez o şina. Ez ageyraya ez ê to ya, ez nîyagey ra ya ez ê her a.

Nişeno estorda xo û peyser yeno meydandê Suki. Xeberi rişeno lajdê mîrî rê, vano:

-Şîrê xebere bidê mîrdê xo yê qeleş û bêbextî rê û ci rê vajê: << Sîyamed ê Silîfî pey di ageyra yo û o yo meydandê cengî di raya to paweno>> Eger camêrd bo o do bîro meydandê cengî. Eger biterso û nîro meydandê cengî, ez do şira warê ey birijna ey ser, ey werte ra di letey kera

Nê şînê xebere danê lajdê Mîrî.

Lajê Mîrî disey-hîrêsey peyê xo gêno û yeno meydandê cengî.

Sîyamed qîreno û wina vano:-La bêbext, la qebrax, diha peyey to çinêbî to arê kerdê û bîyardê. Ti dinyay ji kom kerê û bîyarê, ti nêşenê mi dest ganê xo bireynê. Tewbe, estafîla Ella ji cor di bîro, nêşeno to mi dest ra bireyno. Wextê to bî tamam, nan û sola to no dinya ra biriyê. Ti zanê mi rê vanê Sîyamed ê Silîfî. Wextê di ez Gangêrê xortandê dewda Silîfî bîya. Ewro jî ez do Gangêrê to, ê peyandê to û ê eşîrda to ba. Ti senî bikerê ti nêşenê mi destan ver bireyê.

Mîrî vano:

-Wexto ki ecelê marî yeno, şîno ray ser o rakewno. Wexto ki ecelê bizi yeno, şîna nanê şîwanî wena. Wexto ki ecelê molcîlî yeno, pa perî rûwenê. Ê to jî ecelê to ame û ti lingandê xo ya amey ecelî ser. Ez ne xortê dewda silîfî ya ne jî merdimê ters û remî ya. Xortanê dewda Silîfî nêşa heqdê to ra bîrê, nêşa to di baş kerê û sereyê to ci kerê, ema ez do sereyê to ci kera û leşa to çe kera kutkan ver. Xo bipawi bewnî peynî ya to do senî bo û senî bîro. Mergê to do destandê min a û şemşerdê min a bîro.

Sîyamed vano:

-Dêmek winî yo, Gangêrê mi do ti bê, ma do bivînê. Do bahdo belî bo kam beno gangêrê kê. Xo bipawi ez o yena û şemşêrê xo xo ver ra anceno, êrişê lajdê Mîrî û peyandê ci keno.

Lajê Mîrî xo erzeno peyandê xo pey û vano:

-Piro dê şêrê mi, piro dê! Sereyê nê kutikî bedendê ci ra abirnê û dersêda weşi bidê ci, wa zey kutkan a nêlawo.

Peyeyê lajdê Mîrî jî şemşêranê xo ancenê û hêrişê Sîyamedî kenê.

No hesab a ceng dest pey keno.

Sîyamed zey şêriya, zey keleşîya kewno nînan mîyan û qefle-qefle nînan şaneno xo ver û keno vila. Zey zebeşan a serey permeno, leşan dîn dano êrd.

A roj heta şan lej dom keno. Beno şan Sîyamed vano:

-Ez do newe şira, çiniki bî şan, tarî di ma nêşenê lejê xo dom bikerê. Meşti şefaqê rew ez o no meydan di raya şima pawena.

Sîyamed dano piro şino key pîrkeki.

Ti nêvanê rewna yo pîrkeki xeberî girota ki Sîyamed zey Decalîya, zey Gangêriya kewto peyandê lajdê mîrî mîyan û zey şêran a xo ver dano û zey xirarandê pemîya leşan dîn dano pê ser.

Xeber a cengî, ti nêvanê heme ca ra vila bena û bi hezaran a kêfê mileti yeno. Heme wazenê ki Sîyamed zorê lajdê Mîrî bero û ey werte ra hewa do. Qandê coy heme Sîyamedî rê dihay kenê.

Wexto ki pîrkeki winêna Sîyamed o yeno, ecele ya şino kêberî akena, pêsiyêna Sîyamedî ra, lewî nana çare ya û vana:

Ella to sitar kero şerê mi!

Bahdo Sîyamed nanê xo weno û kewno ca ki solixê xo û êdizya xo bigîro û ê meştêrî şefaqê rew dest bi cengdê xo kero.

Beno şefağ Sîyamed fina şino meydandê cengî di hadre vinderêno. Lajê Mîrî û peyandê ci ya yenê û ceng dest pey keno. No hesab a cengê nînan des rojî rameno. des rojan miyan di Sîyamed nezdî se û pancas peyê lajdê Mîrî sere ci keno û lesanê ci dîn dano érd. Roja jondesini Sîyamed qîjeno peyan ser û înan rê wina vano:

-La qebraxêno! Şima rê bes nîyo? Çi rê şima aqilê xo nêgênê, nîyarêkenê xo ser? Lajê Mîrî yo zey kutkana şima rameno ravey û dano kişteni. Şima yê hewna aqil nêbenê û ey rê peyeyey kenê. No halê şima do se bo. No hesab a şiro ez do qirê şima bîyara. Şima xo pey di bancê, o kutik camêrd o wa bi xo bîro meydandê cengî kewo. Hesabê mi e ya yo, hesabê mi şima ya çinî yo. Gunayê min o şima û e qeç û qûldê şima yeno. Şima aqilê xo nêgîrê xo sere û pey di nîyageyrê, ewro heta şan ez do qirê şima hemini bîyara û şima hemini şemşêran ver şana û sere ci kera. Wexta ki Sîyamed wina vano, dest û lingê peyan benê serdî û hêdî

hêdî pey di ancênê.

Lajê Mîrî wineno peyeyê cî yê pey di ancênê. Qijeno peyan ser û wina vano:

La bênamûsêno! La qebraxêno! Çi rê şima yê goş nanê a ê bênamûsî û pey di ancênê? Wextê ey bîyo tamam, qandê coy o yo winî vano ki şima bitersano, dest û linganê şima serdî kero ki şima pey di şirê, o jî bireyo. Pey di mancîyê û hêriş berê ser, hêriş bikerê, sereyê ey bipernê û mi rê bîyarê.

Sîyamed vano:

-Ez o biluf nêkenê, raştey vana û verê xo keno hetê lajdê Mîrî ya û vano:

-La qebrax! Ti camêrd ê bêrî ti sereyê mi biperni û beri, hele ti senî benê. To di a zerî çiçi geyrana? Ti ancax peyan xo ver birişê û zey lûwan a pey di vinderê. To di hendê mirîçikê zerî çinîya. Eger înan di aqil bibo ê do xo adirî mîyan nîyerzê û xo destandê xo ya nêveşnê. Ê pey di ageyrê ez do to bikişa, ê jî do to ra bireyê, ez do jî to ra bireya û diha kes do esîrda şîqaqan rê peyeyey nêkero û diha ê do jî nêşê zilim û zordestey bikerê.

Nê qisan ser a peyeyê lajdê Mîrî jew bi jew pey di xo ancênê û jewser re remenê şinê. Lajê Mîrî û çend merdimandê cî ya manenê. Sîyamed şemşêrê xo, xo dest di şaneno, hêrişê înan keno û wina vano:

-Newe mi şima zept kerdî. Diha şima rê bes nîyo? Ma heta key şima do ma nişê û gûnî ya ma bişimê? Hetan key ma do destandê şima bindi bê û şima do çim verdê namûsdê ma û tim ma sîley kerê? Şima rê diha bes, ma heta key no ceng do bidomno û merdimê bêşûc û bêgunay da bimirê? Wext û deqîqeyê şima bî tamamî, nan û sol a şima no dinya ra biriyê. Dihayanê xo yê peynî bikerê û qulwela biwanê. Ez do heyfê anûn û qanûnî şima ra bigîra

û şima poşman kera. Mi rind bisinasnê û rîyê mi rind bîyarê aqıldê xo, beno a dinî di şima rê lazim bo. Ez o yena.

Sîyamed wina vano û hêriş keno nînan ser.

Nê ancax heta bahdê dihîri xo ver danê. Sîyamed merdimanê lajdê Mîrî taynan dano remro û çend tenandê ci jî kişeno, lajê Mîrî tenya maneno.

Wexto ki tenîya maneno keno biremo, Sîyamed hima vernî ci ra gêno û vano:

-Tî yê kenê hetê kotî ya biremê? Yaxme cinî yo, ti nêşenê xo bireynê? Bêrî, bêrî gangêrdê xo hetî. Ma winî rihatey a to rê reyayiş esto. Bêrî, bêrî reyayişê to çîniyo dezayê mi. Ma bes nîyo to rê? Hetan key ti do zilim bikerê û gûniya feqîr-feqarî bişimê? Bêrî hesabê nê merdîman hemîni bidî, hewna şorî?

Lajê Mîrî vano:

-Qedayê to gêna, bextê to dana, mi kerd, ti meki! Bêrî mi éf biki. Ez soz dana fina çî yê do wina nêkena.

Sîyamed vano: Kamcî soz? Ez to éf bikera, ti do bişê hewt heme birayanê Xeci, birayê mi û nê mirdimê ki heta ewro kişiyayê ê merdîman pey di bîyarê? Ti do bişê nê dirbetan derman kerê? Ti do bişê nê zerîyandê kulênan rê çarê û derman bivînê? Ti zanê, qandê to, rîdê to ra na dewî di xeylê gûnî amê rijyayeni û nezdî se û pancasî merdim bîleheq bîlesebeb ame kişteni û sereyê ci biyay. Qe guna nêbî, to ê merdimî ramitû ravey û eştî adirî miyan. Senî û çî babet a ez do to ef bikera, û to ra fek virada.

Vêşî qisey meki û wext meravêrmi, dihayanê xo yê peyniyênan biki. Hendi hulqê mi hera nîyo, hendi sebrê mi çîni yo ez goştarey a to bikera. Mi sond werd bî û ez do sondê xo bîyara ca. Ez to bikişa ki ê ki rîdê to ra, yan jî destandê to ra merdê tirbandê xo di rihat bikerê û çimê ci

akerdey nêmanê.

Sîyamed wina vano û şemşerê xo erzeno qirda lajdê Mîrî, sereyê ci bedendê ci ra abirreno, leşa ci zey xirarda pemîya dîn deyêna érd.

Sîyamed estorda xo ra yeno war, şino sereyê ci érd ra gêno, keno heqîbedê xo. Nişeno estorda xo û estori jewser rameno yeno key pîrkeki.

Yeno reseno key pîrkeki, sereyê lajdê mîrî heqîbedê xo ra vejeno, dano pîrkeki û ci rê wina vano:

-Honî to rê sereyê ê xayin û zalimî, senî kena winî biki. Ez do jî hima Xec a xo bigîra û şira kodê Sîpanî. Ti ma rê heqê xo helal ki, to ra nêbîyayê rew-rewî mi nêşayê Xec a xo ey dest ra bireynayê.

Pîrkeki vana:

-Lajê mi éceleyê to çiçi yo? Emşo tîya di vindi, solixê xo bigî hewna şorî. Ma eskerê to dimi yenê. Bewnî kiştenda lajdê Mîrî ra sûk a, dewê heme roşan û veyve kenê.

Sîyamed vano:

-Nêbeno éma mi, nêbeno, mi na sûk di zaf gûnî rijnê, ez nêşena vêşî bimana û bewnîra nê însanan ri ra. Mi sêkurey dîya senîn a. Qandê coy ez do hima şira û fîna jî xo peynî nêwiniya. Hewna merdimê lajdê mîrî zahfê, ma ê nay mi rê verdanê. Ez tî yanan vindera, do mi pûr kerê û pûr a bûrê. Kes heyfê xo kesî heti nêverdano. Ewro Huma heta mi bî, meşti beno heta înan. Qandê coy lazim o ez ray bigîra û tî yanan ra deqîqeyê veror dûrî kewa.

Wina vano, xecê erzeno xo peynî û hetê koydê Sîpanî ya şino.

xeylê ray şinê, bena şewi. Aşmîya pancêsî akewna û dinyay ser a roşney vila kena. Estarey zeki veyve bikerê, pê pey ra pê pey ra doş benê, jew şino awan jew akewno.

Érd û azmînî mîyabeyn di kêfê, neşeyê estbî. Vayê do

honik û şenik ameyê. Dar û ber, teyr û tûr, cin û cinawirî kêfan ra kerdê biperrê. Labrê kêf o herî gird ê Sîyamed û Xecê bî. Ê newera resay bî pê û azad bîbî.

xeylê ray amey bî, tay mendi bi ki sefaq bo. Hewna kêfan ra nêşayê pê rê çî yê vajê û raya xo jewser dom-nayê. Zerîda nînan mîyan di nûrê girêneyayê. Çimandê nînan, mîyan di adirê webiyayê û kila ci sewq dayê teber. ganê ci heyecanan ver têtewr zey adirî ya veşayê. Xeylê diha amey, bî şefaq, vayê honik û şenikî diha vêşî kerd. Hebekê qefiliyay, wirna zey marana pêşiyay pê ro û pê kerd germ.

Sîyamedî va:

-Xec a mi, sêkur a mi, qe tî ya hesê xo nêkena û mi rê çiyê nêvana?

Xeci va:

-Ez çiçî vaja Sîyamed ê mi? Kiştê ra kêfê min o yeno, kiştê ra bermîyê min o yeno. Wirna yê pê doş kenê, labrê kişt a bermî ya zordê kêfî bena. Qandê ki a kişt a birayê min ê yenê mi vîrî, yenê mi çiman ver, kiştê ra jî tî yê.

Ez mîyan di menda, ez nêzana senî bikera. Ez kêf bikera, bihûwa, yan jî biqahrîya û mirdîya xo biberma?

Sîyamedî va:

-Ti çiçî vaja, senî bikera heqê to esto, na mesela di ez nêşena to rê çiyê vaja. jewna herûnda to di bîyayê, nêşayê hendayê xo ver bido, belkî nika teqabî merd bî. Labrê nay rind bizani, ti senî bikera senî nêkera, ti nêşena înan pey di bîyara û ê pey di nînê. wazena bibermi, çimanê xo birijni, korî ki fina pey di nînê. Ema mi rê vaji ez to hetê kotî ya bera û ma kotî di ca bê, warê xo virazê?

Xeci va:

-Sîyamed, ti verî mi beri cadê xeymi, gûnîda birayandê mi ser, herda birayandê mi ser, tirbandê înan ser. Ez xo rê

mirdîya xo tirbandê înan ser o biberma, kul û derdanê xo teber kera, birijna, zerîya xo honik kera.

Sîyamedî va:

-Xo ra veror ez o şina vija, mi înan rê soz dabî û sond werdbî. Mi vatbî ki <<Hendi ki ez weş ba ez bişa ez do heyfê şima bigîra û gûnîya şima érd o nêverda>> Ewro mi sozê xo ard ca û sozê xo tepişt. Ver a jew serî mi bi desan a serey pernay. Ver a heşt merdiman mi peyê Mîrdê Sîqaqî tewrdê lajdê ey a kerdî er a. Ez do şira xeberî bida înan, qenê wa xo rê rihat rihat rakewê, wa çimê ci peynî di akerdêy nêmanê.

Nê estorda xo ra yenê war, hendê çend seatan solixê xo gênê. Bahdê çendna seatan, fina nişenê estorda xo û kewnê ray.

No hesab a bahdê çendna rojan tepey a resenê kodê Sîpanî. Bê umîd û bermî ya, xinca, nefret a, kîna xo resnê cadê xeymi. Hewna boya gûnî vijanan ra ameyê. Boya mergî kewtibî ê mergan ser. Herûnda xeymi di vaş kiho bibî û va ameyê.

Xeci hima estori ra xo çê kerd war, wirna destê xo hetê azmînî ya akerdî, bi qîjînî, qîrînî û hewar ra bi virar a şî tirbandê birayandê xo ra û tewdê bermî ya lorîna û dûriki va:

Lorî, lorî, lorî, lorî, birayê mi lorî.
Bêkesê mi lorî, bêpaştîyê mi lorî.
Wa Xec a wayi şima rê qurban bo
Herûnda şima di wa Xeci bimiro.
Qiracê koydê Sîpanî şima rê bî tirbî.
Lorî, lorî, lorî, lorî, kekoyê mi lorî.
Boxe û beranê mi lorî, lorî, lorî.

Xec a way şma rê bî belay serî.
Lorî, lorî, lorî, lorî, keleşê mi lorî.
Qandê mi şima warê xo xilnayo.
Koyê Sîpanî zaf berzo ray nêdano.
Ray bido jî qahpe felek nêverdano.
Gazîda birayandê mi ra kes çinîyo bîro.
Way paştîya mi, way dest û lingê mi way.

Werzê, werzê birayê mi werzê!
Çorşmeyê xo bewnî yê, halê mi bivînê!
Werzê, werzê, çimanê xo akerê!
Dar û ber bîyo kiho û vilikî dayê,
Çarwan û dewardê xo ya berê biçiraynê.
Seyde xo bikerê şan di pey di ageyrê.

Wa waya şima, şima rê bigeyro,
Xo qurban kero, qedayê şima kero!
Werzê, werzê boxe-beranê mi werzê,
Zimastan qedîya yo, amnan ameyo werzê!

Xec a şima ya raya şima pawena.
Xeymi mîyan di zey sêkuran a roşena.
Bê şima tersena tenîya hewnê nîno.
Bêrê, bêrê rayda dûrî ra ray kewê bêrê.
Mi tenîya no dinya di sêkurr meverdê,
Bêrê, bêrê tirbida xo ra werzê bêrê.
Nê halê na warda xo ya sêkurri bivînê.

Tîjî ya Ellay şima ser o niakewti.
Şima rojê xo roj nêker, roşnayî nêdî
Tazalokan şima şanay xo ver,
Virûsik ê Ellay şima ser o amey war.

Lorî, lorî, lorî, lorî birayê mi lorî,
Felekê bêbextî şima girotî berdî.
Kodê Sîpanî ra vera cêr kerdî.

Wa çimê bêbextan bivijîyê,
Ray înan ver o bigêrî yê, vinîbê.
Wa warê înan ser û binî bê.
Wa adir keydê înan a kewo,
Wa kezeb a înan zey mi biveşo.

Înan çilaya keydê Resûlî kerdî hewna,
Decal jî biro çilaya înan hewnakero.
Estûn a bandê Resûlî xilnê, visti.
Dor û tîra bandê Resûlî şikiti.
Hewrê sîyay keydê ma ser o gurnay.

Adir bedendê zaliman a neyo,
Kezeb a zaliman pê ro koz bo,
Adir keydê zaliman a kewo,
Ci ra jew, jew merdim nêmano.
Lorî, lorî, lorî, nazlî yê mi lorî,
Lorî, lorî, lorî birayê mi lorî
Lorî, lorî, lorî roşna çimandê mi lorî.

Vengê warda şima yo nîno şima?
Şima yê waya xo nîaşnawenê?
Wertzê, werzê, werzê pey di bêrê!
Nê halê na warda xo bivînê!
Bêrê na waya xo tenîya meverdê.
Bêrê mi jî xo di berê,
Ac dinî di mi xo rê enbaz kerê.
Ez o ewro lorî kena, şima lorîna.

Destanê xo derg kena, şima nêresena.

Lorî, lorî, lorî, lorî sêkurr ê mi lorî.

Sîyamed, diha vêşî xo ro dayeni, porê xo rûçikneyeni û bermîdê xeci rê damiş nêbeno û nêşeno tehamul bikero. Perreno Xeci qol û Xeci tirban ser a werzaneno, hebê pey di anceno.

Wirna destanê xo keno nûncikî, piloxneno, guvêşneno, bi xinca, bi hersa, bi kîna qîrreno û vano:

Biray, xeci, qeda û bela goştarey a mi bikerê! mi gûnîya şima érd o nêverdê, heyfê şima girot. Wa çimê şima pey di nêmanê û akerdey nêşirê. Heyfê şima gîriya, şima diha şenê heqê xo mi rê helal kerê û tirbandê xo di rihat rakewê. Ez texmîn kena mi sondê xo ard ca û qiseyê xo tepişt. Şima jî mi rê soz bidê, rihat rihat tirbi di rakewê û wa çimê şima akerdey nêmanê, Ê şima jî qey heta tîya bî?

Sîyamed nûncikanê xo akeno, destanê xo ronano. Çewtê érdî beno, ér a herri gêno, lepê herri erzeno hergi jewî ser û ci rê wina vano:

-Di fin kena, heqê xo ma rê helal kerê! Wa oxirê şima ye xeyrî bo. A dinî di ma pê vînenê. Çimê mi do tim û tim şima ser o bê û ez do şima tirbi di tenîya nêverda. Hima fîrsend bivîna ez do bîra şima zîyaret kera, sereyê şima ro da û halê şima pers kera. Qandê şima bo jî ez terkê kodê Sîpanî nêkena û ez do nê koy xo rê mekan kera, xo rê war û keye kera.

Sîyamed Xeci gêno, hebê Tirban ra kewno dûrfî û vano:

-Xec a mi, newe nobet a to ya, qerarê xo bidi. Ma hetê kam çî kişt a Kodê Sîpanî ya şirê?

Xeci vana:

-Ma do qe kiştêna jî nêşirê. Ma do Tirban kişt a, nezdî tirban xeym a xo bikuwê û nê tirban bipawê, hetan ki rihê

înan şirê cadê xo resê û esteyê înan herri bê.

Nezdî Tirbandê înan xeym a xo kuwenê, Xeci hergi roj şina vilikî ana û tirbandê nînan ser o karena.

Nê villikan jî hergi roj awdana. Roj bi roj villikî benê girdî, benê gurî û villikî danê.

Sîyamed û Xec a benê ê pê. Demê wiza di manenê û hetêna nêşinê. Bahdê demen a danê piro şinê ca yê berzandê kodê Sîpanî ser û winênê dinyay ra.

Keylê koy ser a doş benê, édziziyênê danê piro şinê sersîyêda darda sêzêri di roşenê.

Dari bin ra, çoşmeydê xo ra hebê sêzî arê kenê û wenê. Xeci roşena saqanê xo kena derg, Sîyamed jî sereyê xo nano saqedê Xeci ser, rakewno û şino hewna.

Xeci hendi winena bolêda kosbesan ravêrdi, jû kosbesi mîyan di makî ya ê bînî pê ro nerî yê. Ê nerî heme a kosbesida makî dimi şinê. Ti nêvanê a kosbesa makî awira ya, qandê coy ê nerî yê ay dimi şinê. A kişti ra nerîyêdo keçelin û gerrin yeno, kewno a bolda kosbesandê nerîyan mîyan û a kosbesa makî înan ra gêno. Wexto ki no nerî yo keçelin û gerrin kewno na bolda nê nerîyan mîyan, ti vanê qey şêr o. Wexto ki qoç dano nê nerîyan ro înan zey patîla dîn dano érd. No hesab a nerîyan hemini şaneno xo ver, keno vila û qewneno. Na kosbes a makî ney rê manena. Kosbes a makî jî çoşmeyê nê nerî şina yena, ney boy kena û ver di nazî kena. O sire di Xeci damîş nêbena û bermena. Wexto ki Xeci bermena, çimandê ci ra hersê germî kewnê rîdê Sîyamed ser û pa beno aya. Hend wînenno ki Xec a bermena, qultikî kena war û zey awa çimandê ci ra hersî yê kewnê rîdê ci ser.

Sîyamed serê xo hewadan o, roşeno û Xeci ra pers keno, vano:

-Xec a mi, qandê çiçi tî ya bermena, fina se bî, çiçi kewt

to vîrî?

Xeci vana:

-Qe Sîyamed, ez o çîyî rê jî nêbermena.

Sîyamed vano:

-Xecê, kes bîleheq nêbermeno, mihaqaq çîyê esto qandê coy tî ya bermena.

Xeci vana:

-Sîyamed, emel biki çîyê çîniyo, fina derd û kulê mi kewtî mi vîrî, qandê coy ez o bermena.

Sîyamed vano:

-Xecê bi namedê Ellay ser, tî ya bîleheq nêbermena, heta çîyê nêbo derd û kulê kesî nêkewnê kesî vîrî. Sê ra se çîyê bî ki derd û kulê to kewtî to vîrî. Çîçî bî? Hadê mi rê vaji, qandê çîçî tî ya winî zerî ra bermena.

Xeci vana:

Sîyamed, ti jî hendi eks ê, înad ê û kewnê girwî dimi, ez o to rê vana çîyê çîniyo, derd û kulê mi amey mi vîrî, qandê coy ez o bermena. Ma ney di çîçî esto, tî yê hendi kewnê dimi?

Sîyamed vano:

Xecê, ti jî hendê mi eks a û înad a, kes bîleheq nêbermeno. Ma se beno ti mi rê vaja û ez jî bizana? Ti vaja do qeyami do biqilayneyo?

Xeci vana:

-Ez tersen a, ez vaja ti pey biqahriyê?

Sîyamed vano:

-Nê, nê ez pey nêqahrêna.

Xeci vana:

-Bewnî, o qarşi ra tî yê bola kosbesan vînenê.

Sîyamed winêno û vano:

-E, ez o vînena. Se bîyo a bolda kosbesan?

Xeci vana:

-A boli mîyan di jû kosbesi makî ya, ê bînî pêro nerî yê. Jew nerîyo keçelin û gerrin ame kewt a bolda ê nerîyan mîyan, bola nerîyan kerdî vila û a makî înan ra giroti. Bewnî tersandê ey ra ê nerî yê bînî yê nêwetanê bîrê, nezdîdê a makî.

Sîyamed vano:

-Ney di çiçî esto, ma se beno ki o nerî ame a makî înan ra giroti?

Xeci vana:

-Senî çiçî esto û se beno? Ney di zaf çî estê û zaf çî beno.

Sîyamed vano:

-Ti qandê coy bermaya, qandê ey derd û kulê to kewtî to vîrî?

Xeci vana:

-E, qandê coy ez bermaya û qandê ey derd û kulê mi kewtî mi vîrî.

Sîyamed vano:

-Vaji, ney di çiçî esto, çi ma'ne esto ki derd û kulê kesî bîrê vîrdê kesî û kes pa bibermo? Willî ez şaş manena to rê, hele vaji ney di ci ma'ne esto ez jî bizana?

Xeci vana:

-O nerîyo keçelin û gerrin tî yê. A makî jî ez a. Senî ki ti amey, to ez bi zor a girota û xo rê kerda çînî, o nerîyo gerrin jî zey to ame, a makî înan hemini ra giroti û kerdî mal ê xo, kerdî enbaz a xo. Qandê ney ez bermaya. No sebeb ra derd û kulê mi amey mi vîrî û ca ra lûway. To jî ez zey ê nerî bi zor a girota.

Sîyamed nê qisan ra zaf û zaf hers bî, keçelê ci wirîya, ariqî çare ra kerd war, werîşt, tîrkuwanê xo kerd xo dest, xençerî ya xo qilîfdê ci ra anti û wina va:

-Xecê, eger ez Sîyamed ê Silîfî ya, Gangêrê xortandê

dewda sîlîfî ya. Rihistînê lajdê Mîrdê Şîqaqî û peyandê ci ya; Eger ez heskerdeyê to ya; Ez do goştê ê kosbestê nerî to rê bîyara û bi to bida werdeni. Eger ez ney nêkera, ez Sîyamed ê Silîfî nîya. Eger ez ney bi to nêda werdeni, ez lajê pêrdê xo nîya, dolê qebraxan a, dolê kutkan a. Wa sond bo, gûnîda birayandê to û ê min ser bo, ez do goştê ey bi to bida werdeni.

Û dano piro şino ê kosbes ê gerrinî fetilneno. Bi seatan a kewno kosbesî dimi, kosbesî beno deyeyê ser, koşeyêde kemerî û wica di ano firsend, tîrkuvanê erzeno û şîşa tîrkuvanî palistedê kosbesî di şaneno ci. Kosbes dîndeyê no êrd. Şino êrdo poça kosbesî tepşeno, kardîya xo xo ver a anceno û erzeno palistedê kosbesî ki tîkeyê goşt palistedê kosbesî ra çî kero û bîyaro Xec a bido werdeni.

Wexto ki kardî erzeno palistedê kosbesî hewna gan kosbesî di beno. Kosbes linganê xo yê peyênan saneno,

zeki pay çekero. Çitmeyê ci guneno sênedê Sîyamedî ro, Sîyamedî kemer ra pemeno.

Wexto ki xo lerzaneno û pay dano sênedê Sîyamedî ro, Sîyamedî deyedê kemerî ra pemeno cêr. Sîyamed peren o kewno darda qiznawêrî ya wişki ser, û dari pîzedê Sîyamedî di şina war, mîyanedê ci di kena teber. Zey şemşêriya pîze di war şina mîyane di vijyêna.

Sîyamed o hesab a dar a dardakerde maneno û nalînî, axî û hawari kewna a ser. Senî keno nêkeno, nê çeno xo dardê qiznawêrî ra bireyno. Edizyêno, beheciyêno û bêhal kewno.

Xeci xeylê pawena, winêna Sîyamed nîyame û wertan ra nîyaseno, dana piro şina bigeyro ci. Xeylê geyrena û şina resena nê kemerî ser.

Hendi vînena gûnî ya érd o. Ti nêvanê na gûnî palîstedê kosbesî ra şîya. Wexto bi şîşi gûnena kosbesî, hetan kewno xeylê metrey ray şino. Xeci şop a gûnî ramena û çorşmey xo geyrena, hendi vînena ki kosbesê cîyo gerrin sîyê ver a derg bîyo û o yo hewna lingan şaneno. Dêmeki hewna kosbesî gan nêdayo. Xeci wexto fahm kena ki çîyê, qezayê ameyo Sîyamedî sere di.

Xeylê çorşmey geyrena, ne raştê Sîyamedî û ne jî raştê şopda ci yena. Fina peyser yena kosbesî heti ki kosbesê ci jî gan dayo.

Na dest pey kena nê kemerî ser a şina û yena. Geyrena nêgeyrena Sîyamedî nêvînena.

Nêzana ki kosbesê gerrinî çitme dayo Sîyamedî ro û Sîyamed kemer ra dîn dayo war. Ê wexto ki dindeyayo war dar a qiznawêrî pîze di şîya war û mîyane di kerdo teber. Ê no hesab a darda qiznawêrî ser o dikta kemerî ya dardakerdê mendo.

Qay qeder o xirab o, ma cana çinê bî. A dara qiznawêrî a dikta kemerî ya rûwêbî? Çi rê temi nêmendî bî, nîyabêbî û perî nêtepiştî bî û wişk bîbî?

Qeder o bênamûso, qandê zey şemşêrî ya pîzedê Sîyamedî di

şiro war û mîyanedi bivîjîyo wişk bîbî.

Wexto ki Sîyamed şîbî key pîrkeki û hewna pîrkeki Sîyamed nêsinasnabî, ci rê zewti dêbî, zewti kerdi bî û wina vatibî: <<Boka Sîyamed ê. Silîfî bo, boka kemer ra biperro û darda qiznawêrî ya bimano>> Qay a şewi kêberê Humay (Ellay) akerde bî û zewta a pîrkeki qebûl bîbî. Sîyamed kemer ra perrabî û dikda kemerî ser o darda qiznawêr ra mendbî. Ma çi rê zewtê bînî, zewtna qebûl nêbîyê a zewti qebûl bîbî. Ella zano ya qandê ki, qandê Sîyamedî deyê bî qebûl bîbî.

Xeci kemerî ser a şîyê û ameyê, geyrayê nêgeyrayê Sîyamedê xo nêdîyê.

Nêşa vêşî damîş bo, dest bi bermî kerd.

Bermayê, bermayê û lorînayê, zey awa çimandê ci ra hersan kerdê war, rijyayê. Rijyayê û kewtê dirbetida Sîyamedî ser.

Sîyamedî dikda kemerî ra darda qiznawêrî ser a bi nalînî ya veng da va:

-Lê lê Xecê mebermi, hersê çimandê to yê rijyênê derbetida mi ser, dirbet a min a pa zey îsotî ya veşena.

Xeci vengê Sîyamedî asnawit. Xo çewt kerd û hetê cêrdê kemerî ya winyê. Wexto ki winyê, ci bewnîyo! Darê qiznawêrî pîzedê Sîyamedî dî şîyo war mîyanedê Sîyamedî di mîyanedê ci di vijyayo. Sîyamed dikda kemerî ya dardê qiznawêrî ya dar da mendo. Adir kewt a zerîda Xeci. Ganê ci tê tewr zey adirî ya veşa. Nêzana se kero. Ge hetê kosbes a winyê, ge xo çewt kerd hetê Sîyamed ê xo ya winyê.

Aqil sere di nêmend, şî, nêzana, nêzana se kero û çi ray ci rê bivîno. Vengê veyn do Sîyamedî, va:

-Sîyamed ê mi, Sîyamedê mi, se bî to, çi qeda koya to ya? Çi bela to rê ame? Ez do senî bikera ki xo to resna.

Aqil mi sere di nêmento. rayê mi ver ni, senî ez do to a diki ra, ê dardê qiznawêrî ra bireyna?

Sîyamedî va:

Xec a mi, ti bişa resenê bivîna, cor ra kemer ra virada cêr, ez jî tepşa û ti mi banca cor, belkî ez na dirbet a nêmira, bireya. Zewbî çarenadê ci çinîyo. Ma vaji ez do na gemda Ellay a resen kotî ra bivîna? Ti zana Koyê sîpanî zaf berz o, rew-rewî ray a ci nêkewna û raywanî ci ra nêravêrenê.

Xec a feqîrî kerd qîjînî, qîrînî û hewar, jewser hetê gemda Kodê Sîpanî ya remê. Bi qirrînî, qîjînî û hewar ra veyn dayê, vatê:

-Kes çinîyo, kes çinîyo? Qulê Ellay çinîyo bîro Sîyamedê mi na dikda kemerî ra, nê dardê qiznawêrî ser ra bireyno?

Qulê binî ademî çinîyo, ma rê yardim bikero û destê xo hetê ma ya derg kero û destê ma tepêşo?

veng nêşîyê kesî, qulêdemî binî ademî werte di çinêbî.

Xeci no fin veyn da Ellay û va:

-Ellayê min o gird, Ellayê min o xasek, wêrê êrd û azmînî! Ti girdê girdan ê. destê xo derg ki û Sîyamedê mi, ê tengî mîyan ra bireyni.

Nalînîya Sîyamedî êrd û azmîn birnayê, êrd û azmîn girrotibî. Xeci no fin veyn da Xoca Xizirî, va:

-Xoca Xiziro, kanî to xo resnayê tengayey? Kanî, to teng ra merdimî reynayê? Hadê, xo biresni Sîyamedê mi û ey jî teng ra bireyni. Wa çêleyeya, rindeya to ma jî reso.

Xeci bermê, şî û amê, Sîyamedê xo lorîna û va:

Lorî, lorî, Sîyamedê mi lorî,

Xec a to to rê heyran bo lorî.

Sebebê to heme ez bîya, lorî,

(Gî) di nê qederî kera, lorî.

Qederê ma xirab nûşneyabî, lorî,
Tim adir zerîda ma di veşabî,
Lorî, lorî Sîyamedê mi lorî.

Ellay nêverda ma rojê rihat bikerê,
No dinya di ma jî zey şarî bihûwê.
Hewrê tarî ma ser o tim gurayê.

Lorî, lorî, Xeci qedayê to bigîro, lorî,
Derd û belay ma ser a kemî nêbî.
Rojê tîjî ma ser o nîyakewtibî,
Wela sîya tim ma rê varêbî.
Lorî, lorî, Sîyamedê mi lorî.

Dest û lingê mi girêdeyayê,
Ez nêşena çareyê bivîna.
Sîyamedê min o mi çiman ver di naleno.
Ez o nêşena destê xo derg kera, ci resna.
Lorî, lorî Sîyamedê mi lorî,
Xeca to to rê qurban bo lorî!

Sîyamedî fina veyn da va:

-Beso xec a mi, bes o, dirbeta mi xo ra verî xorî ya. Sero
jî hersê çimandê to yê dirbeta mi diha jî veşnenê û tewne-
nê.

Ti şen a xeberê bidi, biresni dewda silîfî.

Wa pê ro arê bê bîrê, halê Sîyamedê dewda xo bivînê.

Lê lê Xecê, ti zana felekî mi ra çorşmey girotî, ray mi
ver di kerdî vinî. Per û perzaneyê mi şiknay. Darê qizna-
wêrî yo wişk pîzedê mi di şî war, mîyanedê mi di vijya.

Lê lê Xecê mebermi, wa hersê çimandê to nêrijyê qulda
dirbeta mi ser, wa di qat dirbeta mi nêveşnê.

Lê lê Xecê, ti şena xeberê bidi cîn û cinawirî, teyr û tûrî. Dinyay hemî pey biheseyni wa têtewr arê bê bîrê, halê Sîyamedê Silîfî bivînê. Wa cayenê xo kemerî ser o rakerê û goştareya nalînîda mi bikerê. Wa eşîr ra mîrdê Şîqaqî destanê xo hene kero, bîro mi ser o veyve bikero.

Lê lê Xecê, xeberi biresni dewda Silîfî, wa roşan bikerê.

Lê lê Xecê ti zana darê qiznawêrî ez werda qedînaya. Nan û sola mi no dinya ra birnê.

Lê lê Xecê, se beno, qandê seredê hewt birayandê xo mi ser o mebermi.

Xeci vana:

-Ez se kera Sîyamedê mi, ez se kera? Mi dest di nîyo, zerîya min a veşena. Adir kewto a gandê mi. Ez nêberma kam bibermo? Senî ez bermî bibirna, ez ewro nêberma ez do çi wext biberma? Es senî fek bermî ra virada û xeberi bida dişmenandê to?

O sire di aşiqê vija ra ravêreno. Vengê bermî şino aşiqî, aşiq yeno Xeci hetî û ci rê wina vano:

-Xatûn, xatûn, xatûn a xaseki tî ya çi rê bermena? se bîyo to, qandê çiçî no bermîyê to?

Xeci vana:

-Diha se bo mi, qandê çiçî nêberma? Kosbesi pay dê waştêdê mi ro, waştêyê mi kemer ra perna, dikda kemerî ya dardê qiznawêrî ser o verda. Darê qiznawêrî pîze di şî war mîyane di vijya. O yo cêr di darda qiznawêrî ya naleno, ez o nêşena xo ey resna, ey bireyna û dirbeta ey bipêşa.

Aşiq xo çewt keno, hetê cêrî ya winiyêno û Sîyamedî vînen. Hal Sîyamedî di nêmendo û dest ra şîyo.

Aşiq vano:

-Xatûnê, ez zana ti kam a, ti Xec a, Xeca Resûlî ya, xasek a hewt dewan, waya hewt birayan a û waştîya Sîyamedê Silîfî, keleşê serdê koyan a. Sîyamedê to di,

waştêdê to di diha hal nêmando, ti a darda qiznawêrî ra bireyna jî, oa dirbet a nêreyêno, bêrî mebermi û çimanê xo korî meki. Ti hewna zaf lazim a. Sîyamed şî ez esta. Ez aşiq a, ez niqara û zima cinena, zey xatûnana winêna to ra û to warî kena. Ez nêverdan a destê to awda honiki ra awda germi, awda germi ra awda honiki kewê. Finê çimêdê girotî ya bewnî mi ra, çiçî yê mi Sîyamedî ra kemî yo?

Xeci hêrs bena vana:

-Aşiq rayda xo ra şorî! derdê mi xo ra mi rê bes o, ser o jî ti derd û kulanê mi tê ra meki!

Aşiq vano:

-Xecê, ma çiçîyê mi kemî yo? Bewnî Sîyamedê to keçel o, ez keçel jî nîya. Ey şemşêrdê xo ya, xencerîda xo ya, keleşeyda xo ya nam dayo û name giroto, mi jî niqara, lûlî û zimada xo ya nam dayo û name giroto. Qandê çiçî tî ya razî nêbena û qebûl nêkena.

Xeci vana:

-Aşiq, ez o to rê vana rayda xo ra şorî, mi hêrs meki û cinanê mi meya mi sere. Dinya zano ez Xec a, Xeca Resûlî ya. Eger ez çîyê rê vaja <<nê>> hetan merg jî <<nê>> yo. Bê Sîyamedî destnadê kesî do destê min a nêneyo. Bê virarda Sîyamedî virarna mi rê heram a. Dinya zano ez çi înad û éks a. Mi dezadê xo rê, lajdê Mîrdê Şîqaqî rê va <<nê>>, ma ez do to rê vaja <<e>>. Mi vêşî bêrihat meki, mi rihat ver di û rayda xo ra şorî!

Aşiq vano:

-Ez zana ti Xec a, keyna Resûlî ya, waya hewt birayan a. Ez zana to zerîya xo verdaya Sîyamedî û ti Sîyamedî ra hes kena, labrê Sîyamedî di hal nêmando. Zaf xo ver bido, seatê yo, bahdê seatna çimanê xo gêno û şino a dinî. Ti do tenîya bi seredê xo ya nê koyan ser o se kera. Hetan merg ti do bê mêrde bimana û por sipe kera. Keyê to jî çinîyo ki

ti şira, ti do kuçan ra rezîl û kepaze ba. Ez nêba do jewna bo. Kes to rihat nêverdano. Hendik to di na xasekey bibo û ti genci ba, kes to ra fek nêviradano. Jew do şiro, jewna do bîro to dimi kewo. Ti do o wext mecbûr bimana jewî rê vaja <<e>>. Hendik xeber a kesî ci ra çinîya û kes pey nêhesiyayo qebûl biki. Bêrî vêşî înadey meki û mi xo rê waşte ki, ez zey xatûnan a winêna to ra û qenê to rê serevde nêkena. Ti jewnaya bijew jîya, do hergi roj to rê serevde kero û vajo:

Ti érd o mendibîya mi ti girota, diha ti Ellay ra çiçîf wazena.

Xeci vana:

-Aşiq to zaf kerd derg, mi to rê va bê Sîyamedî destna do destê min a nêneyo.

Xeci hebê dişmişî bena, heq dana aşiqî. Eger weş bimano zaf merdimî do dimi kewê. Wexto kes jî çinîyo ci bipawo û ci rê paştî bivijîyo. Kiştê ra hêrs û eciz bena, kiştê ra heq dana aşiqî. ageyren a aşiqî ser. Ê aşiqî rê wina vana:

-Reca kena to ra, ti na mesela ra fek vira di û goştareya mi biki. Nika ez do jî xo çê kera Sîyamedê xo ser û ey a pîya gan bida û bimira. Wexto ki ez xo berza dardê qiznawêrî ser dardo bişikî yo û ma do kemer ra biperê cêr û cêr di gan bidê. Cayo ki ma kewnê û mirenê, wa mileti wijay kişt a, yanî kemerî ver di îniyê aşano û tasêda awi pa kero. Ê ki benê aşiqê pê û pê ra hes kenê û nêşenê ê pê bê, wa bîrê nê îni ser o, a awi ra hergi jew tasê awi bişimê.

Xeci wina vana û dana piro şina dîyardê kemerî ya vindena, veyn dana vana:

-Lo, lo, lo, lo Sîyamedê mi lo lo.

No do jî bîyameyê ma sere di

Felekî do wina bikerdê ma.

Ma do wina qanik bîyayê û bicawiyayê.
Aşîqî do ewro mi rê nê qisey bikerdê.
Zalîmî do ma ser o wili bivarnayê.
Lo lo Sîyamedê min o bêqeder lo lo.
Wa Xec a to to rê qurban bo.
Wa mi rê heme çî gûnîya xozî bo.
Wa sondê mi, zey sondê to yê qestelî bo.
Bê to vira ra mi kesî rê virari nêbo.

Zerîya xo teniki meki,
Cado xorî ra axî manci.
Hawar meki û nalî manci.
Adir a zerîda min a kulin a mefîni.
No qederê ma yo, wina nûşneyayo.
Wa Xec a Resûlî, waya hewt birayan,
To rê qurban bo, to ver a biçarneyo.
Se beno dest beri xo,
Hebê sebir biki, bipawi,
Xec a to ya to dimi yena.
Ez to tenîya,
Ê dardê qızawêrî ya nêverdan a.
Sîyamedê mi, dest beri xo,
Xo ver bidi. Vira ra xo mi rê aki.
Xeca to ya yena, xo to resno.
Vira ra xo aki, mi virarda xo ki
Û pêt pêt xo ra pêşî!
Û <<ya Ella>> vana, xo pîzî ser, verî ser viradan a
Sîyamedê xo ser.

Gilê qızawêrîyo ki pîzedê Sîyamedî di şî war, o qil
pîzedê xeci di jî şino war û mîyanedê ci di keno teber.
Xeci jî pîzî ser kewna Sîyamedî ser. Wirna pî ya pê ser o
gildê qızawêrî ya manenê.

No fin aşiq kemerî ser ra şino û yeno.

Xeci rê û heskerdenda Xeci rê écêb maneno, mat maneno. Hend winêno şiwaneyêno vija ra ravêreno.

Veyn dano şiwani û vatena Xeci şiwani rê vano.

Vatenê Xeci şiwani rê va tepey a wina vano:

-Ma ez xeci rinderî ya? Ma gûnîya mi ê Xeci şîrînêrî ya? Ma ez hendê Xeci bi cesaret û camêrd nêbena, Xeci xo eşt Sîyamedî ser? Ez do jî xo berza Xeci ser, wa émrê mi jew deqîqe bo, wa o jî Xeci ser o pir bo û tamam bo. wa destê mi Xeca neyo, bedenê bedendê ay ser o bo, wa qe ez jî înan a pî ya bimira.

Aşiq jî xo cor di erzeno Xeci û Sîyamedî ser, o jî gildê qiznawêrî ya maneno. Gilê qiznawêrî damiş nêbeno û nînan bin di şikyêno. Hîrê heme dikda kemerî ra perenê, kemerî ver o gunenê érd ro.

Wexto ki nê diki ra perenê, hewa ra destanê xo hetê pêya derg kenê nêşenê destanê pê tepêşê. Çimki wertedê nînan di aşiq beno.

Wexto ki nê gunenê war ro, Sîyamed kişten'a, Xeci kişten a kewna û no aşiq jî kewno wertedê wirnan. Wexto ki nê kewnê hewna gan Sîyamed û Xeci di beno. Erd o nê wirna hetê pê ya destanê xo derg kenê. Senî kenê senî nêkenê nêşenê pê resê û destanê pê tepêşê. Aşiq wertedê nînan rê beno bend û nêverdano pê resê. destê ci pê nêresenê, érd o derg manenê û no hesab a gan danê.

Nê manzarayê nînan hemî, şiwane cor di kemerî ser ra vînenno.

Şiwane kemerî ser ra gedûk o yeno war û şino meyîtandê nînan ser. Wexto ki destanê nînan hetê pê ya derg bîyaye vînenno, adir kewno a zerîda ci û lanet waneno aşiqî rê. Damiş nêbeno nînan ser o zey qeçkan a bermeno.

Şiwane şino keye ra zengen û huweyê ano û dest bi aş-

nayiş dê tirbandê nînan keno. Tirbî aşaneno û nînan herûnda ci di keno tirbi. Nê kerdî tirban, nimitî tepey a, lûliya xo tewredê xo ra vejeno û dest bi lûlîcinayişî keno. Wexto ki lûlî cineno, kodê Sîpanî ser o çi cin û cinawir aş-naweno, yeno goştarey keno, û ci rê bermeno.

Wexto ki şiwane îzah keno, vano:

-Wexto ki aşiq xo erzeno darda qiznawêrî ser û dar şikiyêno, nê hîrê heme kewnê. Wexto ki kewnê, Sîyamed û Xeci wîna hewa ra destan hetê pê ya derg kenê.

Sîyamed wîna vano:

-Xecêêê, Xecêêê, Xecêêê!

Hîrê finî pê ser o qîjeno. Xeci jî qîjena vana:

-Sîyameed, Sîyameed, Sîyameed!

Şiwane vano: <<Qîjînda nînan ra virûsikî akewtî û hewrî guray. Êrd û azmîn tê tewr lerza. Di Bewranê sipey nînan ser ra peray, qertelêdo cilinî jî nabî nînan dimi. Ê bewranî rihê Sîyamed û Xeci bî, o qertelo cilin jî felek bî.

No şiwane heme ca ra xebere keno vila û vaten a Xeci înan rê vano.

Wextê do zaf kilm di xebere heme ca ra bena vila û merdimo ki pey nêhesiyêno nêmaneno.

Bahdê wextêna him tirbda Sîyamedî ser o him jî ê Xeci ser o gulêrî benê kihoy û gulî akena, boya ê gulan çorşmey ra bena vila.

Tirbda ê aşiqî ser i jî telîyê do sîya beno kihoy.

Wexto ki nê gulerî benê kihoy û gulî akenê, hetê pê ya gilane xo derg kenê û wazenê pê resê û pê ra pêşiyê. No telîyo sîya wertedê wirman di vila beno û nêverdano nê gilê gulêran pê resê, pê ra pêşiyê û pê boykerê.

Hergi seri mengda Gulani di, nê gulêrî benê kihoy, abiyênê û hetê pê ya gilane xo derg kenê ki pê resê, ema no telîyo sîya wertedê nînan di nînan rê bend beno û nêverda-

no nê pê resê û pê ra pêşiyê.

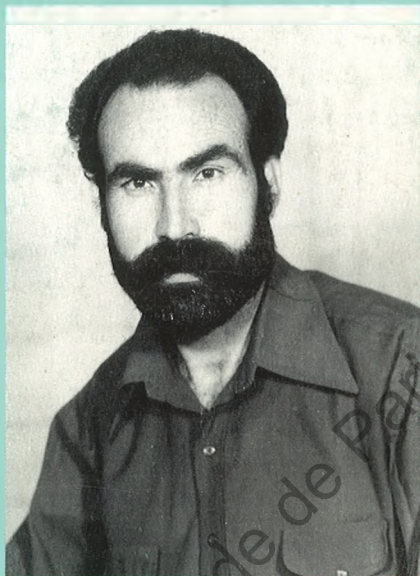
Ê ki pê ra hes kenê û benê aşiqê pê yenê tirbanê nînan tewaf û zîyareti kenê. Tirba Sîyamed û Xeci bena zîyaretgahê pê heskerdan. Qefle-qefle merdimî yenê û şinê.

Gama ki heskerdey, aşiqbiyayey, şiwaney û raywanî yenê tirbandê nînan ser, nînan tewaf kenê, kardîya xo ancenê û nê telîyê sîyay birnenê, cikenê. Ema wexto ki nê gulêrî benê kihoy û abiyênê, no telî fina wertedê nînan di beno kiho, nêverdano nê pê resê. Çend bimenê bibirnê, fayde nêkeno, no telî fina peyser beno kiho. A roj ra heta ewro merdimo ki wazeno pê ra heskerdoxan (aşiqan) pê ra (cê ra) abirno yan jî meselada aşiqan mîyan kewo û înan rê bend bo, ey rê vanê <<Ze telîyo sîya>>.

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris

KOYO BERZ

Sera 1951 di, dewa Sêwregi mextele di ameyo dinya. Wenden a xwi ya destpeykerdeni heta sinifa çiharî dewda Anazoy di wendo. Sinifa panci jî Sêwreg di, wendexaneyê Şair İbrahîm Rafetî di tamam kerdo.(1964)

Wenden a xwi ya wertî û seretayî(lîse) ji, Sêwreg di tamam keno(1969-70).

Sera 1977 di tay enbazandê xwi yê kariya sendîqa Yenî Bes Îşî virazenê. U no sekreterey a sendîqa keno. Heta Cûnta da 1980 ay nê karê sekreterey domneno.

Sera 1981 an ê menga Adarî di dahwa DDKD ra yeno tepîştênî û 34 rojî polis Qolejî dê Adina di, çiman bin di û îşkence di maneno.

Viradeyêno, sera 1982 di fina yeno tepîştênî û 65 rojî Örfî -îdare di maneno. Sera 1983 di fina yeno tepîştênî û hewt mengî hepisdê Qarataşî di maneno.

Nê sebeban ra kardê xo ra yeno eşteni. Amandê polîsan ver, mecbûr beno bar keno key xwi beno Sêwregî.

Polîsî wiya di jî ci rehat nêverdanê. Sera 1986 di remeno şino Swêd(İsveç).

Nûstox jewjinaye û panc qeçê cî estê.

Kitaba nûstoxî ya sifteyênî Xumxum a, sera 1988 di kişta weşanxanêdê Jina Nû ya çap biya.

Keylê rojnameyan dê Kurdî di nûstey Nûstoxî amayê çapkerdenî.

ISBN: 91-87730-32-4

APEC

K. U